

MIC. # 9853

ANNOTATIONS TO ALHARIZI'S
TAHKEMONI

YEMEN: [18--]
YEMENITE SCRIPT

פורה ישמע לקול הפיוט המיוסר על
עיר הקודש טבריה סי' א' דרך ב' אהלן בר חסין חזקם

אוחיל יום יום אשה תמיד עיני צופיה אעברה נא ואראה אדמה קודש
טבריה (אע) נעומה ושיבה גם טובה לאיתה יום כנרת חומתה
שמה העיר כנניה (אע) זגרים בלבותם נחו על משכבותם בתוכה
מנוחתם כולם בני עליה (אע) דרך ההר אהבונן ציון רבן יוחנן בן זכאי
אם יתלונן יחיד בדורו היה (אע) וחמשה תלמידים מזהב נאמרים צדיקים
וחסידים מונה לבחן היה (אע) דימה אחד לבור סיד טיפה אחת לא יפסיד
ולחבירי חסיד אחד רחיל חבייה (אע) בס חכם ועל גבר כמעין המתגבר
אשר ילדה על משבר את בנו של חנניה (אע) ראש ההר שם מצבה ציון
רבי עקיבא עמנו נאמרים וארבעה אלה תלמידיו (אע) אשרי השם לעונו
איש שם נגד עינו רבי חייא ובנין יהודה וחזקיה (אע) הר גבוה רם ועל
הקם עליו ממעלי רבי מאיר (אע) בעל אהיה ותמה יוא (אע) רבי יוחנן
חנה שם וחד עם רב הונא ומערת רב כהנא וגם רבי ירמיה (אע)
בתוכה טמון הרב משה בר מיימון הנה מפרש דת אמון ורב כל
המדינה (אע) בהם זכור לטוב (אע) מור ניהר רבא עץ חיים
הנבא משפחת אבן אל עאפיה (אע) חסין יה מי כמנהו איש
היום קדוש הוא בהבל רוח פיהו רשפי אש שלהבת יה (אע) חדש
שכללה חומתיו וגם חילה בית שמדרש הוא כלכלה כל ימיו אשר
(אע) זרעו לעולם יחיה בקטן לגוף יהיה ברכת הדיוט אל תהיה
וגם בזויה (אע) קול גמולת שיר רנני אמרי פי והגיוני יהיו
כי כמנו סולת נקיה (אע) אעברה נא וכו' : קיפ" (שושלת)

בעד הקיצצמה אור לחיך גלי כי בחזות הדרך תפדי עבד אסיר
חלי פל הם הזמן למנער חשב ויצפנך כמן בא לך בתוך לבבי מושב
מן עב לדרך בחלי מחשב מה יעשה זמן אם אשכח דמונת חמיה
אחלי ואם מחמדי מה לזמן ולי פל מה תערי בליב
הוא לך מחנה איד שחשך כמלאך חוקה ותבערי סנה אם תחפצי במורתי
ואענה כי אין בפי פדיתך מרמה הקשי ושל ימי מעט ולך כל חלדי
פג איד אדאנה ואור פניך שמש וסודי כמעט וארד בין שניך
לולי היות כלב עיניך האם והחרי על מה אהי בחשקך על מלי
לך קן לחיך אשר שם גרדי יחפץ לגחלי פל חשך ואור בפיך
בוער כי א ביום בראך קרב מזרח למערב וישו סביב הדרך
במערב אם תלבישי בנשים רומה או אם תנצלי דיך בהאריך ב' תע
פג כך בליפי ועוד מה יתרון ברביד וסודי איד ימנעו לחבס
אז שוררה הדסת ארון ותענה ברון אם תמלי לחבק חמ
ידיך עלות עמדי תשכון בהיכלי רל תב

התורה נדמה מעלתם ואלו הודים השונים
המחלוקת מן בני ישראל ומהם המעלות
השונים והמחלוקת מן בני ישראל ומהם המעלות

ES-0110111 07-20-2011

[The page contains several horizontal black bars obscuring the text.]

וְיָמֵינוּ יִשְׁמְרוּנוּ כְּשֶׁנֶּחֱמָה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְכִי נִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ

וְיִשְׁמְרוּנוּ כְּשֶׁנֶּחֱמָה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְכִי נִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ

מפתחות

וְיִשְׁמְרוּנוּ כְּשֶׁנֶּחֱמָה לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְכִי נִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ

השער	השנים וארבעים	מריבות הדינות	חיותו וזלזולו	דף נ"ח ע"ב
השער	השלשה וארבעים	מריבת הים והיבשה	אחריו מנוחתו	דף ס"א ע"א
השער	הארבעה וארבעים	ברב השואל לתלמידיו	בזלזולו וזלזולו	דף ס"א ע"ב
השער	החמשה וארבעים	ממשלי החכמה	כחן כללית	דף ס"ב ע"ב
השער	הששה וארבעים	ספור אנשי המדינות	הוא לנושכיל	דף ס"ו ע"ב
השער	השבעה וארבעים	בשבח כל מדינה	לפי שכתב הקללה וזל	דף ס"ז ע"ב
השער	השמנה וארבעים	החולה והרופא	כתוב בכתבי הקדש	דף ס"ח ע"א
השער	התשעה וארבעים	בשבח פירות אילניהן	הוא לנושכיל	דף ס"ט ע"ב
השער	החמשים	בשירים נפרדים מפני יקרים	לפי שכתב הקללה	דף ס"ט ע"ב

דע יאחי זה התיכונת האדום שהוא בהקצין דע אחיב אדם לבדוק וקצינותיו
זמנה יהא אחד מהם פסול ויברך ברכה לבטלה. התיבת שגורת לזה צריכיבדא
ציצותו וזמניו. ומחמת שנתעלמותי כשישגורתי בסבת עניי בטליתתי בזה העכבר
והציציות שבכנף אחד לבד ולא נגע בלמלה ועמודתי וזמני ית' חכמה הריקן
לראותו וחרדתו
והוא לא מביט רק
עלמיתקן ובו
נשיכי כנף
והוא אחד

בעד הנבט
ומפניה עניי הקצין האחר שהמודתיו שיהיה המקום הקטן בתוך הגדיק
שעשיתיו ברסתי בשמיתו במנחה. וכליל אני חזר העכבר לנתק הכנף הקטן
שנמנחה וחרדתו לתקנו מחדש ואז לא חזר העכבר. ומלאת הדעה צריך אדם

נאם נבר אשר עלה ויירד
בהתלקח יקוד מליו בספרו
ועל המעלות השיב לאחור
והפך מחברות מוסר חמשים
ואסף כל פזורי המליצות
ושבץ משבצות מלים ארוגים
וארצו רם לרום עזו והודו
ושיאו עד תהום שפל ואתמול
תהיה כענק לשיר ואולם
מבט משכנות ארץ מגוריו
גודע יהודה בן שלמה
ספר תפוחי זה בדף פ"ג וזלזל כמנו ששדי התורה נדמים דבקות
ששדיים שהנשים אומדות שהם דברי חשק ונבול פה גורמים בשם
הנשים מצדוד החיים ולא יחסר לפחות מעשרים בטלים שנים
ושמנה אנשים פחותי הנפס נמשכים אקד וצרי בשירים שחזות
הנשים נפסם ונפיהם חסד שגביל שמוסר שגור מעלה הימן שיער
והוא שפניו שמועץ ידחת ית' לבין ומוסר שגור מעלה הימן שיער
דע יאחי זה התיכונת האדום שהוא בהקצין דע אחיב אדם לבדוק וקצינותיו

לשון ישראלים. ואמרו לכו ונמכרנו לישמעאלים. ואמרו לו שמה ונעבדך. ויקחוהו וישליכוהו
העבד. עד אבד בתוכם ולשון קדר הקדגרתהו. ובארי ערפתהו. חיהרעה אכלתהו. וכלם מ
לשון עבריה. וחשקו לשון הגריה. וחצקו חיק נכריה. ובחשת זרים חשקו. וחיקו נשקו. כי
גנובים ימחקו. ונפתה לבבם בראותם כמה מליצה יקרה. אשר ילדה הגר המלרית שפחת שר
וחהי שרי עקרה. ואשא משלי

לְחִכָּמָה נִעְדָּרָה מִנּוּ וְסָרָה:
תְּמוּדִים וְתֵהִי שְׂרִי עֲקָרָה:

אֵלֶּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁכַּח אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְנִשְׁכַּח אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְנִשְׁכַּח אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ

א ב 2 1
בדבר רב דברים ותסיל עפ. יהוא בדברי ריק ובטל
בדבר רב וכתב שמו סתפלתו שם חלפני אדון
בן. עומד. אדיר בן. ואומר כמו שכתב
אמר

[illegible]

לא לנו שהודרה בתחלה שהאמין

לא לנו שהודרה בתחלה שהאמין

המחיר הנמוך ביותר של המוצר, וזאת בשל היותו המוצר הנפוץ ביותר.

הפסוק על חזקתו
במידת האל והיה
כהיותו יד מהר יתא אבין דנע

שער הראשון

הפסוק על חזקתו
במידת האל והיה
כהיותו יד מהר יתא אבין דנע

הפסוק על חזקתו
במידת האל והיה
כהיותו יד מהר יתא אבין דנע

אמר הספר הזה וכשומעי דבריו נהפך עלי לבי ונשמה לא נותרה בי אך התאפקתי
ובדברו עמי התחזקתי ואמרתי לו היטבת בכל אשר אמרת וכן דברת כי לשון ערב
מבחר כל הלשונות האחרונות והראשונות וכלם לנגדה משתנות ודחיהם שומת ומלוחם
בזויות ומשונות חוץ מלשון הקדש כי בלשון הקדש דבר האל עם נביאיו והקדים קרואיו ונתן
דחו ללומדי תעודתו ותלילה לאל צורא כל הלשונות לבחור מהם לעצמו השפה החסרה
ולדבר בלשון הקדש אבל מן הידוע כי לשון הקדש מימי קדם עלפה וגדלה ורחבה וגדלה
למעלה מעלה ומעתה גלינו מארצנו למדנו לשונות הגוים ועזבנו לשונותינו וזה היה סבת קוצר
לשונותינו וחפרותה אחרי תמימותה ויתרונה ומיום התערבנו עמינו בין הגוים ושכנו בתוכם ולמדנו
לדבר בלשונם עזבו לשון עבריה ופקו פליליה ונפשו מאסה את צן שרה העברית ומשקה את צוהר
המלרית ולכן לשוננו אצל ורובו לשאול ירד וקלחו שרד אשר השאיר השרד אבל במעט ההוא
נפליח לעשות לערוך אבני נזר מתנוססות ולמלאות אמרים מבלי פז יקרים ולחצר מליצות
בזהב היופי משוננות ולכתוב אגרות ולשורר שירות ולשלוח ספרי תשורות ואמרי צשורות
ולעשות חבורים ולסדר סדרים במלים במלואת חרשישים יחיו הנפשים מפותחי על הלז פתוחי
חותם משוננים זהב יהיו במלואותם ותמלא הארץ אותם וזה לך האות כי לשוננו לשון נפלאות
ודבריה דברי נבואות כי היא צרה ותתרחב לנו וקצרה ותספיק לכלנו

אמר האיש ואם אמת דברך מדוע לא נמלא בצני ישראל איש אשר בלשון ישמעאל ויהיה ללשון
הקדש גשאל אמרתי לו וכל זה איננו רחוק והתפץ הזה איננו לדורשיו עמוק ובעת נרצה לחבר
בזאת המגלה על פי תקפה וגדלה עלה בעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה אבל המחבר למי יחבר
ועל אזני מי ידבר והאזנים חרשות והידיים קשופ והזמנים סגור עיניהם ילוצרים אשר בבית התחת
עלורים ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים והיו בהם רואה ושומע ואין שם על לפותח
יודע ואם תחקור קהלות חבל אשר ממזרים ועד צבל לא תמלא אורח חכמה ומכבד בעליה ולב
משיב גמול טוב עליה ואתה ידעת כי הספרים היקרים לא יחוצר פניניהם רק למציניהם או לפשיב
גמול טוב עליהם כי לא נעשו לכסילים הלועגים עליהם המתעתעים בהם וכל נעימה בשלשה
תנאים סוד והחשף במולאה נדיב או חכם או נכבד אשר אליה כוסף תמכר לו לאמה ואורה ירד
לא יאסף ואם שלש אלה לא יעשה לה וילא חנם אין כסף ועל כן בדורנו זה תשתכנה אבני קדש
והכתם הטוב ישנה והשירים והמליצות יתמכרו לעבדים ולשפחות ואין קונה ונדחת הנדיים הם
כמשענת קנה לה בלשונות מענה ואין לה בלצנות מחנה ובכל מקום אשר אחנה אקרא שם
משכיל ואין עונה והנה המקום מקום מקנה ובכל עיר ועיר נראה כל אחד מהם בסיק בסבלות
נרדם והנה אין איש שסוקול אדם כי אם הסוס יסור והחמור יסור בעול התאווה קשור ומסור
ובדבר הזה איך תעורר הנשמה או תכסוף הנפש החכמה לדבר דבר מדברי החכמה או לדבר
בענין מעניני בני עמנו כדור אבן במרגמה או כזרק פניניו לרגלי הצהמה

אמר האיש הנה ידעתי כי כל דברך נדק ואין צנני החר מחזיק בדק וסודם בחק
העלם עיניך מעמך ורוע פעולתם וחסרון נדבתם ואל תפן אל מנחתם ובגלל כרע
יאבד הטוב ובעבור קוץ ודרדר אל תעקר גן רעוב כי אם תוכל לחבר ספר בזה בניני ערבים
יחידות חמודי ושיחים לחים ושפה יפה ולקח מרזק ותושיה יפיה ושירים מאושרי ומליצות נמרס
חתן פחתון פה לזרע הקדש ותגלה לעיני הגוים מעלת לשון הקדש ועתה לך ואנכי אהיה עמך
בכל מחברת אשר תחבר אהיה עמך והורתיך ואם תבקש אדון לפאר ספרך במהללי ואם
לעיני העמים את כבודו ואת גדלו הנה רחיתי בן לישי לו יוצילו מלכיה שי עליו הוד בתהלה
כי ברית עולם לו שמורה וערוכה וביום נולד בשר האל ממרומו לעיני עמו הנה צן מלך
דוריאשיהו שמו ומהי המשרה על שכמו ונפת רוחו בפגרי התהלות ויקדו עצמות עמו
כלם היקר כצרא בללמו משכיל בכל דרכיו וה' עמו ומפתח בית דוד על שכמו וחשם מלך

נשיאות נבראה אצלו לעזר וצלם היקר נברא בצלמו

הפסוק על חזקתו
במידת האל והיה
כהיותו יד מהר יתא אבין דנע

הפסוק על חזקתו
במידת האל והיה
כהיותו יד מהר יתא אבין דנע

הפסוק על חזקתו
במידת האל והיה
כהיותו יד מהר יתא אבין דנע

שער הרמזון

מִזְרִיעַ הָיִיתָ הַסֵּפֶר • וְעַל שֵׁם מִי חִבְרוּ בְּאִמְרֵי שִׁפְרִי:

לקו
עשר
עשר
ש
מלך
היה
הוא
הוא
הוא

תִּלְבַּב יִדְּהָ • אֶל קוֹל קוֹרְאֵי •
 יְרוּחַ לִגְבִּיר • חֵיל מִגְפִּיד •
 בָּלַל לֵב הוֹמָה • אֶל בֵּין צָמָה •
 וְשִׁמְתָה שִׁמְאוֹ • יִכְנַע שׁוֹמְאוֹ •
 בָּל רִוְחָנוּ • יִאֲהָבָנוּ •
 וְיִבְרַח שׁוֹנֵנוּ • וּבִהְגִּינוּ •
 לִפְנֵי מַלְאָכָה • מִתְּהַפְּכֵת •

בעתה

אמר

דעת זכור וגדולת הקדש יזכר ויתר זכריות קטנות מן
אופן דפוסים
ספר תחבמות
תורת אמת של זינודין ואל

ושם רוחו בפגרי התהלות
עדי כי קרבו עצם לעצמו

ולו שני עדים מעידים על מעלומי כתר ראשו דוד וחוחם ימינו שלמה ואלים אשר אלה לו
על ככבישחק יריסרגלו ויף בדגלו ולפניו יקראו אכרך נשיא דורו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו כי הוא אדר היקר ומהללו בלי מחקר בלבוים תעודות מאין מדה ובלשונו אומר
כל כלי חמדה וזפיהו מעין הדעות וזימינו חוסן ישועות כרוב ממסח בשמן התהלות נמסח
פניו נר מערכה ורעיוניו כיר ממלכה נשיאותו מאב לבנים נמסכה לשם טוב ויחס זכה האל
יפיל בנעימים חבלו ויריס דגלו וגדלו ובכסא הממלכה בלעדיו לא יריס איש את ידו ואת רגלו ועת
שלח ספרך תמורה למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו ואשא משלי

בעה שדי יעוז נשיא אל המעוז אשר הוא משה עוז ומקל התפארה
נשיא אליאשיה לראש היקר לוייה במחשבי שביה שלחו צור אורה
וקרב אל עילום בימיו שר שלום וירבה השלום למרבה המשרה

ככתוב למרבה המשרה

נשיא אליאשיה פאר התושיה שלחו צור מחיה וגידר כל פרץ
פאר עם הצדק בשושן תוך חדרק מחוק הבדק בחיר תולדת פרץ
מלכים ימתייהם לקניו בורעים הם בעברו לפנייהם ועלה הפורץ

ככתוב ועלה הפורץ

למי הוד ואריכות לשון ישר ויכוח בצואר המלכות נתנו אל דביר
משרתו אשר בחר אותו ולעד מעלתו בירח העמיד
נשיא יבוע היות בסאו נקבע ובגללה נשבע אדוני אל דוד

נשיא יבוע לרקד בספרים התלמידים והכמרים לבד ככתוב
נשיא יבוע עם האל אמוני ישראל הנות תודה לאל ושירו לאדוני
נשיא יבוע היקר החיה במשרת יאשיה פאר התושיה ונשיא לאדוני
נשיא יבוע נעצבו בימיו ינובו ואחר ישובו ובקשו לאדוני

ככתוב אחר ישובו ובקשו

נשיא יבוע נשובות לרבות וטובות נצבות לראש פנת יקדת
הלויה עלי ראשיאשיה במעין תושיה הרוא הוא בן פורת
נשיא יבוע בסוד היקר אודם והודיו מקדם בבית להם אפרת

ככתוב ואתה בית לחם

נשיא יבוע כל נשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע
נשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע
נשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע
נשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע לנשיא יבוע

לכל ענין שיהיה לו חלק בזה ואלו הם כלל עניניו
לכל ענין שיהיה לו חלק בזה ואלו הם כלל עניניו
לכל ענין שיהיה לו חלק בזה ואלו הם כלל עניניו

ונפתולי הקרות מחילה • וחדרי שאל היכליה • ולמי נקיים דמי בחוליה • בכל יום מגרשח בעליה •
זהורגת כל הצא עליה • שמריה חשכים • ומאוריה נדעכים • ונזוניה נבוכים • ומלכיה נחוכים •
ושמחיה נבוכים • וגגיה סירים סבוכים • וייניה בלענה מסוכים • תשפיל מלכיה • ותשמיד נסיכיה •
בכיה קלה משרכת לרכיה • טובתה נעקרת • ומתלתה נעכרת • ותקותה משקרת • וכוסה מכרת •
ומרבתה מדור לדור נשאת • ועתה הצופחים על ההון הנצוה • אל ימתק לכם מעט הדש הזה •
כי תחתיורש פחנים יוחליים רעים וכאמנים • הלא ידעתם כי סוף ההון יגון • ואחרית ההון שממון •
ותכלית הכסף • קץ • ועקר הזהב • להב • ודמיון העשר • נשר • אם היום תתפשהו בידים • מחר
יעשה לו כנפים • לכן אל תחשבו העולם הזה כבית מושבכם אשר בו תשמחו • הלא הוא מלון האורחים
בספחו • הצקר אור והאנשים שלחו • ועתה בני הנללו ואל תעללו והגזרו והזהרו והטהרו והתנגשו
והתקדשו והצעירו בקרבים להבים • והקירו מסלעיה ללעות • דמעות • והעירו עם הלצנות קרבות •
ושכלכם הישרו • וסכלכם הסירו • ויזרכם המירו • ויזרכם הזכירו • וישעכם
הכירו • והעצירו על לבבכם היום המר והנורא • יום צרה כמצבירה • יום יפתחו הספרים • ויחפשו
הסתרים • יום יהיו העונות על הנאר מוטות • ויעמוד המות במקו' צר אין דרך לנעות • יום יחלם
האלם את חליו אשר ימות בו • יום יצער בגחלי שביבו • יום תחעב נפשו מאכל תאוה • ויקח בכל
חמדה נאוה • יום יתקצרוקו • ויסתם גרונו מלאכל לחם חוקו • וכל מאכל ומטעם • מאין בלעם •
ויקח גמולו • יום יביקצרוכל פעליו אשר אסף וצבר • ימלאו בארץ מדבר • הקילו שכורים • והלילו
גבורים • מה לכם לאהבת חבל הארורה • ומדוע תינקו שדי עקרה • תחזיקו בה והיא צורחת מכם •
ותקצרו איהו היא מגרשת אתכם • הלא ידעתם כי על תוהו יסודיה וסודיה • וקדמו אתכם שודיה ואידיה •
ושרפו לבבכם לפידיה ופידיה • וטקדו לכם מועדיה ודודיה • ולענה ינקתם מחלב שדיה ושודיה • בצנד
צגדיה • והמרד רדידיה • אשר היא מלודים וחרמים • לבה אסורים ידיה • ואם סבבם לזנות
יסדכם • אשר ממנו לקחתם • אחי מאין אתם • הלא מתוהו ונוכרתם • ומאפס נולדתם • וכי תולידו
בנים ובנות • ונשנתם • המות יאכל אשר ילדתם • ופגריכם אחס • לכן העידו וכתבו
והעתירו אולי תעתירו • וביום חרון אף ה' תסתרו • ובקדמונים אשר חלפו לפניכם • הוסיפו
נאעמדו על קברות הממים וגלו עפר מעיניהם • והתבוננו אליהם • אולי תוכלו להציל צדיקם
והחלך • והעליון והאביון • והסוכן • והמסכן • והנכבדים והעבדים • וראו אשר הותיר כמות פגיו
המתעדנות • וגופתם הדפנות • אצל מהם היופי • ונשאר הדופי • וחצר הנשר • והתולע לא יאכל
ויצטו הנחשים • הרכים והלחים • ונתקו הגידים • ונפסקו הורידים • ונקב הלז לבית חללו • ונפסק
חוט השדרה שלו • ומלאו האיברים • עפרים • והקרבים • רגבים • והללעים • חולעים • והעלשים
גוש ורמות • ולא נשאר מן הצרופ • הנלירות • והתמוזות • באמת • כי אם אוחות • על שם
שרותות • יגוללו בדמעה עיני רואים • יוכאצו ויאלצו לב שומעיהם • לכן אנשי לבב שובו והשיבו דברים
הטיבו • וביצריכם ריבו וחלצכם על אש לבבכם כקרבן הקריבו ושאו עינים אל אל בשמים • בחוס לב
ובנקיון כפים • ואל תגשו אליו בלצנות שנים • ואל תהיו מן האנשים הצאים לפניו בראש כפוף • ואל
יגוף • ובלבם אספסוף אסוף • יוסיף ולא יסוף • יאופי על פניהם • והדופי תחת בגדיהם • כגוף
עוורים • והמעשים שחורים • מלגפותם לבנות ויפות • ומפעלותם מטונפות • הנופת צפיהם • והלפס
בלבותיהם • מתעטפים בלציות יצרניים • ודיות יצם • גורפים בלציות • ודיות יצם • חרשים
הם חסידים בני צם • וארצם בקרצם • וחלק לבם • והכרת פניהם ענתה צם • בלשונם חפלה • וחל
חפלה • צפיהם תחנונים • ובלצם תאונ' • תי' ה' אם לא יצר כל אש לבבו • מסיג מחשבו •
המונק אשר בקרבן • לראות פני האדון • לא יבוא • ואל המקדש לא יגש כי מוס בו • והאל גאב צדק
בי לא לפניו חנק יבוא • הוי הסוכני' בתי קדמונים • הכינו מקום לאחרוני' • באשר עשו לכם בראשית
וקומו לאו מצתיכם • כי אמרים צאים לשבת תחתיכם • ואחם תסעו ממקומכם • אל תפסדו
והצריה • ונשתרשם בנחל כרית • ונשמת ה' בו כנחל גפרית • ואם היום אתם בנחל גפרית •
מחר יצאו וסעו לכם המדבר • החרשים שמעו נוראות • והעורים הציעו לראות • כחם קול
אדם שאל ולא תענו • ושלף חרבנו ולא פחדתם • ואחרי תצל נטיתם • וצדי גלית תחזקו

והעורים הציעו לראות • כחם קול
אדם שאל ולא תענו • ושלף חרבנו ולא פחדתם • ואחרי תצל נטיתם • וצדי גלית תחזקו
והעורים הציעו לראות • כחם קול
אדם שאל ולא תענו • ושלף חרבנו ולא פחדתם • ואחרי תצל נטיתם • וצדי גלית תחזקו

המחלקה הכלכלית

דע שיהיו באעל לנקר השלחן
אחר השערה ביד ודוקא
במיעוט דברים והטעם
מפני שאל

דע שיהיו באעל לנקר השלחן
אחר השערה ביד ודוקא
במיעוט דברים והטעם
מפני שאל

ואחריהם לא ראייתם • הרעותם אשר עשיתם • על מקור התענוגים פדחתם • ועל נהרי שלום
למחזם • ועזה על מי צטחתם • כי שמחתם • מה זאת השמחה המשקרת • וכום השמחה המשכרת •
מהרו כל ומלטו נפשיכם • מפח מוקשיכם • צטרם תלכו מן המעונים • אשר אתם צם חונים • כאשר
יאלו הראשונים • אשר צנו הבנינים • וקנו הקנינים • ואסרו המטמונים • וילאו מכל הונם ריקם •
ולא נשאו כי אם חכמים ושקם • וגוש רימה שכבו בחיקם • וזוחלי עפר נלוו עליהם ואכלו את חוקם •
והחולעים הם יקחו חלקם • והיה כי ילכין לא ילכו ריקם • איה לבושי המלכות • איה עוטי הגליונים
והסדינים • איה לבושי המעילים • וקושרי הפתילים • איה נושאי הכמרים והרבידים • והעכסים
והשזים • והנעלים והרעלים • והמלכפות והמעטפות • הלא ציוס מותם עזבו המלכות • חלוצות
והמלכפות • מטונפות • והמשצלות • מגוללות בציצות • והרבידים • שדודים • והעכקים • נתקיס
והעכסים • נרמסים • והנעלים נגעלים • והחליפה להם תכל דצירה בקבריה • וחלריה צארן לא
סדיה • וארמוניה • באלמוניה • ומנחותיה בשוחותיה • ועליותיה • בתחתיותיה • וילאו מן הצירות
אל הצורות • ומכל הקירות • אלה הקורות • ומחלרי שכיות • לארצות שאיות • ונפלו משחקים •
למשחקים • וידו ממרומות • לתהומות • והכינו להם במדברות • צתי קצרות • ואחר נסעו העם
לספרות • לא נמלטו מן המות האצירים • השוכנים בחדרים • והעו' היושבים בחללים • רק ילאו
מבשרם לחצר מות • ומכל חדרם לללמות • ושכבו על עפר כלם • וישנו שנת עולם • אהה ליום ההוא
אשר אין אחרי מחר • וללילה ההוא אשר אין לו שחר • מהרצה תבוסתו • ואיפה מנוסתו • ומה עצמה
צרתו • ושה יהיה בעזרתו • לכן יכאי לבב אל ישיאכם הון תכל אשר תכבדו • והכינו לדה צטרם
די רחמן אתכם יקבדו • וסעדו לכם אחר תעבדו • האל יפתח לנו ולכם דלתות החסודה הסגורות •
ויפיק לנו ולכם מחדר השחלות • וישא משלו ויאמר

טורו ישיני לב למתי תישנו •
קומו סעו בי בית אחרי' תשקנו •
עוד ידב לב פני איש טוב בפה •
התאוה ולמד בר מחר פנו •
והי נגידים מאין מנוחה מהרו •
ולנפ' שכם פתים בבית מועד פנו •
ודעו ידבי מחר עלי כל מעשה •
תענישו בדין וחשבון תתנו •
במה אטפתם אנכם לקראים •
עד כי תמותה קראת ותענו •
תראי פני האל ונכחו תחנו •
אמר כח וחלק להגן מן המלמה לא תהיה כניסתם ממנו בנקל כיון שהוא לעוץ •
סמגיד וצמעי אלה החוכמות • הנכוחות • והמליצות • הנמרצות • נכנע לבי • מחובי •
וסדרתי רעיוני • מדמי עוני • ורחלתי דמי המשוזה • צמי התשוזה • וכאשר נפלו העם •
ולכו למסעם • לויית לדעת המוכית בצורתו • כאשר ידעתינו בחכמתו • וקדצת' לו ושמתי עליו עיני •
והנה הוא סגר הקני • וישמח לבי בחברתו וישבתי ימים אחדים עמו • לראות מפדילתו • וללקוט •
מפניני סגמתו • אחרי כן הראיתי עליו שלומי • ונסעתי למקומי •
דבר לוס בימנו • פדי איהיה ממלא מכה שהוא צריך לכבדו •

השער השלישי

הוא עתה הוקף השיר ומהללו • ושמות המשוררים איש איש על דגלו •
היה קאדרי • נסיתי לבי ציתי נעירותי • וזמן צחורותי • לרדוף התענוגים עם חזרים •
על הרי צהרים • כאשר ירדוף הקורא צהרים • וקשרתי עפעפי בעפעפי שחרים • וכנפי •
לפתעלם נפירים • בחקם נרדים עם כפרים • ומרעה עפרים • בעוד קופנים לי •
נענז לשרהני ילוגזורים • צפרם אקראם יענו • ואחרי דברי לא יענו • והני יוש שרם •
דע יחיד • אנוסור לך מן •
ועל ידו וכל נוסע •
לפניו שנת •
במנה וריקנות

SECRET

7

24

4

בנחל תרומים בפר' וישב
ויבא דביתו לעשות מלאכה

ענין מצות תרומה
ספר החכמים

והקטוב. ולא לזר לנו מרע ועד טוב. ואנחנו זכח האכילה ההיא היינו מדברים בענין מלאכה
השירים. והיינו חוקרים על המשוררי. אשר היו כלשון העברים. והאיש שומע ומסרים. אבל בקערות
כלפניו יפרים. והיה מביט אלינו בעין לעג ושפה וזיון. ומחגאה עלינו כגאות העליון על האביון.
או כנושה. על איש רשע ונקשה. וכאשר הכה הקערות באבני נגף וכליון. והיו כלם לשניו נקיון.
והשקט באכילתו כליון. העינים ומחלון הרעיון. וימותו גם שניהם מחלון וכליון. אז נשא עיניו
אל ארס בעניה. אלינו. והשקיף משמי הגאווה עלינו:

אל היושב לשמאלו ויאמר לואלה האנן האובדים והתועים. הגידה לי איפוא הם רועים. ועל
מה הם מדברים. ואי זה ענין הם מספרים. אמרתי לו הם מדברים. על גבורי השיר אשר
היו בספרד. וכח מליצתם במחזור ומפורד. וכלם הסכימו וגזרו. ופה אחד אמרו. כי אין כשירי ר'
שלמה חזקי. ולא כשירי הנגיד עמוקי. ולא כשירי בן חסדאי ערבים וחלקי. ולא כשירי בן תקגה זכור
שכל מזוקים. ולא כשירי בן חלפון לעזב ורע נחלקים. ולא כשירי בן גיאת מהבין רחוקים. ולא כשירי
ר' יוסף בן שטראש בדוקים. ולא כשירי ר' משה הכהן עתיקים. ולא כשירי בן צרוך צפיהלצבנה
נשוקים. ולא כשירי רבי אדונים ביד החן חזוקים. ולא כשירי רבי יהודה בן גיאת כלב חקוקים. ולא
כשירי רבי משה בן עזרא מזוקים. ולא כשירי רבי יוסף בן ששת לנפש דביקים. ולא כשירי בן יוסף
חבאן חשוקים. ולא כשירי רבי דויד בן צרוקה כאש דולקים. ולא כשירי בן ראובן מלכא רוי
עשוקים. ולא כשירי רבי אברהם בן אלחריזי מולקים. ולא כשירי רבי יוסף בן סהל מן אלון
מפיקים. ולא כשירי רבי אברהם בן עזרה בהירים בשחקים. ולא כשירי בן אלמעלם בזהב החסר
מחשקים. ולא כשירי בן ברזל לכל כואר ענקים. ולא כשירי בן דיק נאמנים לדיקים. ולא כשירי רבי
יהודה הלוי מדבש מחוקים. וכשמענו דברי המרים כפירגע למילי. אחרי כן נשא עיניו אלי. ויאמר
לי. בלא אחס שגא' אחי. ובעבור אכילתי. צויתם גדולתי. וכמעט צרוע מוסרכם יד צי שלחמם.
והנה ברשע עלי פתחתם. ולולי הענוה אשר תכבשני. וזרסן המוסר תקשרני. עזבתי אתכם כי
מכלות טובעים. ובעיני הפתיות שוקעי. למען תקצרו פעולתכם. ותאכלו פרי מעאתכם. אך ל'
לעשנה. ומעאתכם מלבי לעבירה. והאל ישיב גמולה לעושנה. והמחטא אותה יאכלנה.

אמר המגיד וכשמוע בפס נועם דבריו. חרדו לרעם אמריו. והבינו מברקו מטריו. והכירו
משחרו מאורו. וידעו כי אחרי צרקו נשיאים. בגשמי שכל מלאים. ועל אשר עשו לו
ונג' שיהא צומו מפניו ונכלמו. ומענות נאלמו. ויד לפה שמו:

ויאמר להם אנשי לבב שמעו לי ופערו פיכם למלקוש שכלי. כי אני אחיר לכם כל חתום
ואפתח לכם כל סתום. והמשוררים אשר זכרתם. ועל סודם חקרתם. נקרא נקראתי במלחמת
אנכי הכה מן המערכה. ולבי מגלת עניניהם. ואני ספר הזכרון לשיריהם. ועתה העו
אלי אונכם. ושמעו ותחי נפשכם. ויאזינו כל העם אליו. והקשיבו למליו:

ויאמר דעו כי השיר המעולה. אשר הוא בפנינים ממולא. ובכתם אופיר לא יסולה. מספרד
שרד. ועל כל אפסי העולם נפרד. כי שירות בני ספרד חזקות וערבות. כאלו מלהב אש
חזקות. ומשורריהם בזכרים. וכל משוררי עולם כנקבות. אבל בימי קדם היו בהם משוררים רבים.

במחבריהם. ושירותם סתומות. ולא נקבו בשמות. כגון מנחם בן סרוק ודונש בן לבראט ושמאל
ואבון ואחרי רבים מלבד אלה אשר אין זכרון לשיריהם. מפני חולש עניניהם. עד בוא הנגיד הגדול
רבי משה הלוי ז"ל והיו שיריו נגידים וראשים. ועניניו חזקים ומדשים. אך רוב שיריו עמוקים

וקשים. ורבינו לפרושי. וצדורו היה רבי יצחק בן חלפון וקצת שיריו חזקים. וקצותיו לנומים דקים. כי
שקו צוקים. ורבי יוסף בן חסדאי הוא אבי השירה היתומה. אשר תחלתה הלכתי חן גבורת יין
לעמה. אשר אחת היא לאשה. ואין כמוה בין בני עמיה. ושיר ר' משה בן חקגה צדי השכל מתוק

עם נטעי נעמנים. ושירי רבי שלמה הקטן. לפניו כל גדול יקטן. ולא קם כמוהו מימות
יקטן. וכל משוררי דורו היו לפניו ריקוסלף. והקטן יהיה לחלף. הוא לבד עלה במעלת
ופעליה ילדהו על צרכי החבונה. ותקשור על ידו שני לאמר זה יבא ראשונה. בן

אשר היו לפניו שירם לנגדו רח ורחבו. ואחריו לא קם כמותו. וכל השירים אחריו
לחטוא. כבן יצחק. וכל השירים אחריו. וכל השירים אחריו. וכל השירים אחריו.

ויאמר רבינו לפרושי. וצדורו היה רבי יצחק בן חלפון וקצת שיריו חזקים. וקצותיו לנומים דקים. כי
שקו צוקים. ורבי יוסף בן חסדאי הוא אבי השירה היתומה. אשר תחלתה הלכתי חן גבורת יין
לעמה. אשר אחת היא לאשה. ואין כמוה בין בני עמיה. ושיר ר' משה בן חקגה צדי השכל מתוק

פ' וחדא ז' אפרים ז'

יצחק ואל
 יעקב בל
 שד ים
 בקם
 למפרע
 והיה
 בחלוקה
 חתם
 שד ים
 ודע
 דזמן

100

THE

Abstract

כי אביתם יוקם קוץ כל גלגול
מן אביתם ינקם בעונן

כונת החוד סך שנים
ספר תחבמוני

והוא בא בחדר השיר לבדו
והוא עד שעריו שם פתילים
והצמית במלך מליו צמחיו
וצדו הלכות מרדו

עדי צאתו וסגר את פתחיו
והוא שבר ביד שכלו בריחיו
והפריה במי שכלו פרחיו
במו קצרו לשונות משיביו

ויום ערכו חכמים מלחמות שיר
מבטמן נתן שלם מאות כסף וכו' ביאר בעל קרומים ולל לאיתו בפי
המגיד וכאשר כלה דבריו השיב כל לשון נאלמת וכל חכמה בעלמת וכל נפש נכלמת
וידעו כי כל משפטיו נדק ואמת וישאלוהו העם על שמו ואתה נזה הדומה ויען ויאמר
ל יוקם כל שנה פירש החסיד כי טעם שלם מאות כסף כד אמרין המוכר עשרו
נותי היא באילון צעננים

ותשחת בענותה לעפר
ואם יש למליצה ראש אני ציץ
לא כסף עולים ש' ולא נתן להם כלום לא נתן לבנימין שלא היה

המגיד וכאשר שמעתי תוקף שירו והגיונו ולמות לשונו ידעתי כי הוא היחיד בדורו
מאין שני חזרינו חזר הקני ורצונו להתעלם באהבתו ולהשתעשע בחברתו חזל
במרצונו ויצתו ויסע בכעס מחבורתו אחרי אשר הבדיל מחשבותיו והדביק לחיכונו לשונינו
והשמיט כלמים על הרע אשר עשינו ואמרנו אוי לנו כי נדמינו חזל אשמים אנחנו על אחינו

ותרדמו ונתן ראונו לא היה במידתו ונצטער מאד ויראה פשוט דמיונות
לעמלם דהם חייבין א' כסף השער הרביעי
לעמלם דהם חייבין א' כסף לכת א' כסף
בשבת שני משוררים מי ישיר שירים יותר יקרים
הדב אפסר למר דהורה דמתנתו ד' כסף ולא נתן להם ש' כסף

המגיד וכאשר שמעתי תוקף שירו והגיונו ולמות לשונו ידעתי כי הוא היחיד בדורו
מאין שני חזרינו חזר הקני ורצונו להתעלם באהבתו ולהשתעשע בחברתו חזל
במרצונו ויצתו ויסע בכעס מחבורתו אחרי אשר הבדיל מחשבותיו והדביק לחיכונו לשונינו
והשמיט כלמים על הרע אשר עשינו ואמרנו אוי לנו כי נדמינו חזל אשמים אנחנו על אחינו

ותרדמו ונתן ראונו לא היה במידתו ונצטער מאד ויראה פשוט דמיונות
לעמלם דהם חייבין א' כסף השער הרביעי
לעמלם דהם חייבין א' כסף לכת א' כסף
בשבת שני משוררים מי ישיר שירים יותר יקרים
הדב אפסר למר דהורה דמתנתו ד' כסף ולא נתן להם ש' כסף

ותרדמו ונתן ראונו לא היה במידתו ונצטער מאד ויראה פשוט דמיונות
לעמלם דהם חייבין א' כסף השער הרביעי
לעמלם דהם חייבין א' כסף לכת א' כסף
בשבת שני משוררים מי ישיר שירים יותר יקרים
הדב אפסר למר דהורה דמתנתו ד' כסף ולא נתן להם ש' כסף

ותרדמו ונתן ראונו לא היה במידתו ונצטער מאד ויראה פשוט דמיונות
לעמלם דהם חייבין א' כסף השער הרביעי
לעמלם דהם חייבין א' כסף לכת א' כסף
בשבת שני משוררים מי ישיר שירים יותר יקרים
הדב אפסר למר דהורה דמתנתו ד' כסף ולא נתן להם ש' כסף

עין מנחם זרעבדן פ' ראה דף א' ע"א ד"ק סוף
ויהי ע"א לבו. משמע אלא כוונתו דבר דק כפייתו (ע"ל לבו) מנחם
על כן נסתת כל השם **ספר תהכמוני**
מחברו א"ת א"ת א"ת

[illegible]

מגזר

אמר אלהים יי אלהי ישראל אלהי ישראל אלהי ישראל

שער המיש

ויהי כאשר נבחר נעוריו ויסיר מעליו הסקים השחורים ופשע את בגדיו ולבש בגדים אחרים ורחץ במים טהורים ואחריו זקנתו ואורך ימיו ישוב לימי עלומיו ואז הבגים יפרחו והלילות יאחרו והיגונים יזרחו ושוננים ישמחו והשוננים ילמחו והארץ תוציא כמחה ותגלה פרחה והוסף תת כוחה ואחרי היות האדמה לסחיו בעולה וצערם דודים כלולה חגרש בעלה אשר כושן יטון וחכסוף לחדש כיסון אשר הוא מחמד כל אישון ואמרה הלכה ואשובה אל אישי הראשון ואחרי כלגרה ממזמן הקור אשר היה אחת ויכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוץ לקחתה והוא חדש הפלאים והנשים הנוראים וראש לחדשי המועדים כי בו נבאלו ידידים מצית עצדנם ויאלו לכודים מידי לודים ואויביהם רדפו אחריהם גדודים ונצקע להם היס ברוק קדים ושקפו המצרים במחולתים ושירה חדשה שזכו גלולים ופרעה טבע בים סוף ונפל משמים למעמקי מים ומלואתו רוחן צלי ידים ומורק ושועף במים רכב ויהלך כי מצית האסורים יאל למלך ואז השמש תקרב והיץ יערב וצת האשישה היא ציפיה נערה ובאורך ימיה ישישה ואקח אותה לי לאשה וכל פלילה לגדי שוכנת וכהי לי שוכנת ובעלות הכוס בכפי תשלח בשמיה לאפי ונושקת על פי וצבוס ריקס מלפני חומרת באוני חני פלחה הלכתי וריקס הפיכתי וישא משלו ויאמר וז

פינות ערוגות שבי ימי ניסן

ועלו עלי זמיר לקול אמיר

שמחת נפשות באישיות בי

עת יעלה נצן ורם ניסן

גם שיש להוד הציץ והסנסן

מהזמן בוסן מנת בוסן

וען מן החזרים והוא שני לחצר הקני ויאמר חדש אייר מחמד החדשים כי בו רפאל אנשים וגבורת חלשים המשמח אלהים ואנשים ואם חדש ניסן על החדשים מלך בלא חדש אייר משנה למלך ועל כן לזכו ישב וימנה וירכב אותו במרכבת המשנה ואז הבג יפרח והיום ירח והסוס יסרח והקור יצרח ולפני גדודי החוס מר ירח ומיל החוס ירדפכו עד יגפכו ואז ידיהם יפחחו גנוי אדמות ואזרי תהומות להוציא מתחת הארץ בגדי רקמות ומטננות בעימות שקערורות ירקרקות או אדמדמות להלביש הערובות צכחות משי ארובות ואחרי היות האדמה לובשת בגדי אלמנות ומתאבלת צרוב עונה עלמות זמן הסח צעליה יקסנה זמן החוס לאשה ויתחצר אליה יצמה יצוא עליה ואז תפשוט שקים צרוב גיליה ומסר בגדי אלמנותה מעליה ותסס צראשה כליליה וצאזניה עגיליה וצזרועיה פתיליה והיין יקדל לשותו הכינו בגן סוכי ומהרי לשחותי כי לץ תמלאנו בחבי ואל תאחרו אותי וה' הכלית דרכי וישא משלו ויאמר

אז הנין בטיורי צוף מצויר

שור בי הזמן כתב רקמות

אז יגבר גדוד פשוש ונתפש

ורוץ לשחות לאור יפיו באייר

עלי הציץ בלי קדרה ונייד

גדוד יגון ולו יהיה מתויר

ויען השלישי ויאמר

אז סיון ראש השלישים ומחמד החדשים בו יאירו צני עולם ויגלה כל נעלם והשמים ילם וניצי כגן יפוח חילם והיום יפוח וישא מרקחותיו לאפינו על כנפירות והתפוח בשמן אמור משוח והשושן כאלו במחתת אהרן רקות או מגן אלהים לקוח והפירות לכל פה יערבו עזרס כרים ירעבו והזמן יקדמנו צמדניו והודו וכל טוב אדוניו צידו וצו מנחר מועדיה והיו אשר צמחה יצד על הרסיני והנחל דחו ללומדי תעודתו וכשומעם הוד קולו יאבה פשחם איד על אורות ויחליץ עמוסם להליל ממות בפסח ולהחיים ועל כן בזה החדש יתחדש כל

ה' ויגלה כל נעלם והשמים ילם וניצי כגן יפוח חילם והיום יפוח וישא מרקחותיו לאפינו על כנפירות והתפוח בשמן אמור משוח והשושן כאלו במחתת אהרן רקות או מגן אלהים לקוח והפירות לכל פה יערבו עזרס כרים ירעבו והזמן יקדמנו צמדניו והודו וכל טוב אדוניו צידו וצו מנחר מועדיה והיו אשר צמחה יצד על הרסיני והנחל דחו ללומדי תעודתו וכשומעם הוד קולו יאבה פשחם איד על אורות ויחליץ עמוסם להליל ממות בפסח ולהחיים ועל כן בזה החדש יתחדש כל

אברהם יצחק לוי הכהן הגדול

מכתבים כלל אותן ל' יום

לפי אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

אחר ש' אגודתו ה' וקומור בעצמו

שער חמישי

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

ענין אגודתו ה' וקומור בעצמו

בין ובין יגון תנה הבוס גבול
ופרע בכל רגע לענפי עץ פרי
איה במי שוקק אשר לו גבול
אך בערוגה סוב שתה בימי אלול
וסגור לעץ הקן והשתחיה לבול
מימיו בעץ יבש אזי נהן גבול

ויען השביעי ויאמר סבובה לראשי ביום נשק

ראש חדשים תשרי צעת כל טוב יפריא וכל לב במרום השמחה ימריא והאל בראהו סוד המדעים
לפרוש ויהי להם לראש ובו הכין האל שנת היהודים ועשה ירח למועדים וממנו ידעו הימים
הפסולים והכשרים ושאר הצומות והמועדים הנזכרים ובו יהיו חשבונות החגים והזמנים והז
לאותות ולמועדים ולימים ושנים וביומו הראשון יום פקודה וזכרון יום מעלה ויתרון יום
יעצרו היצורים לפני האל כבני מרון זה יספר וזה ירון וזה ימלא רצון וזה קרון והאל הבורא
נביאיו במחזה להיות היהודים עתידים ליוס הזה יום יהיו ספורים לשלום ומנויים כל הכפ
לתיים ואשר הם למות ראויים ימחו מספר חיים יום ידיו האל יצוריו עשיר והלך ויאמר להב
את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך יום יהמה כל איש בציר ועלבון ותמ
תקבון על סגשיו ויהי באש לרקבון כי אש ילחה מחשבון ואשרי איש אשר ביום הזה תהי נפש
נקיה ולראות פני המלך ראויה כי אז תפרח כגפן פוריה ויהי שלחנה מלא דשן וכוסה ראויה
ואז תערב ותיעב השחיה לכל נפש הומיה צעת הימים יקצרו והשפרות יחסרו והיו יקצרו
ליצורים ראויי הימים קצרים והרגעים חסרים לכן מהרו לשמות במסכה כי היום קצ
והמלאכה מרובה וישא משלו ויאמר ערו והשני סגור

תנה הבוס לפניך בתשרי

אם אתה רפה הלב ונעצב

השמחה קנה אותה לשמחה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

והמלאכה מרובה

ועל מור גלגלתי ידוע שיש פני העולם הנדרשים כדור...
 ספר החבמוני
 וישא משלו ויאמר:

מעל פני כוסות מכוסות אודי
 כי הגפשות בחזות הכוס
 אם ישלפם החום והצמא
 דבר לאוטריסיה בכוא סיון
 יחילמעו בה צרי מדון
 תמיד לשון הכוס בצוף הדון

ויען הרביעי ויאמר

חללקך אשר משוב זמן אחוז
 כל הונך על יינה הוצא
 ושמח בעודך חי עלי עפר
 לשמות בגן נעול ימי תפוז
 עד לא ביר קורות יהי בזוז
 טרם אשר תחתיו תהי גנוז

ויען החמישי ויאמר

רמזת כל נכאב ושמה ללכ ידאב
 כיומו ארוך וטוב ערוך
 ופריו צדק וכל מצו
 ופירותיו מתוקים והחלבים דשנים
 והענבים ערבים
 והרמונים אדמכים
 והתפוחים
 והשקדים
 משקדי והחמרים חמרי
 ואם הוא החדש המר
 אשר בלב המר
 כי זו מרת
 ועלה שמיר ושית
 וקננו צוערבים גם צפור מלאה בית
 וזה אף ומאה וחמשים שנים גורשנו
 ומשלו צנו אדמים זה ימכור וזה יקן
 ועל כן בזה החדש נתאבל כי ארכו שנינו ועינו
 ויש לנו אב זקן
 הוא האיש אשר כלנו
 ואשר דמה לנו
 ומסתפח בנחלת ה' גרשנו
 ולא ציין יספח אדם יגונו
 ויסקט שאלונו
 לכן אם לצכם צוה ידאב
 שמעו צנים מוסר אב
 קח לכם מאדק
 מהב אופיר לוטש ומורק
 ושימו צו מן היין אש מלהעת
 בחדריה ללב משועטת
 והי' מקלמת
 כי בן הגפנים משכיל וחכם
 ולגרש היגונים חזר חברים מסכס
 וצו ישלח חים יגון החל
 ופיר הסוד נכס
 ולא ידאב
 ובן חכם ישמח אב
 וישא משלו ויאמר

הבום תנה אצלך בעת תבאב
 ויהפוך לגם נים תלאות אב
 יען בעוד תרוה בצוף פידה
 יסור ריון גופך ולא תדאב
 תשעה יגונות אב במתק בן
 שורק ובן חכם ישמח אב

ויען השישי ויאמר
 ורצה לומר בן מנן כי
 ויען השישי ויאמר
 ורצה לומר בן מנן כי

~~Handwritten musical notation on a five-line staff, consisting of several measures of notes and rests.~~

Handwritten musical notation on three staves, likely a score for a piece of music.

~~CONFIDENTIAL~~

כח
א"כ
מגש
גדול
הוא
כמו
ז"ל

מִפֶּה בְּרֵאשׁ יִגְזֹן עֲדֵי יִבְרַח וּמָס:

וְחִלּוץ מַעִיל יִנּוֹן וְהַשְׁלוּהַ תַּעֲשׂ:

לְכוּ שִׂמְחָה בָּהּ כִּי יִשְׁכַּחַתְךָ מֵעַם •

ד' תש"ז

לכבוד
הרב
נחמן
פריד-
מאן
הרמב"ם
הגדול

— 1995

Figure 1

[illegible]

על הנשים ועל הגבולות ועל השועות
שעשית עמנו ועם אבותינו בימים
ההם בזמן הזה בימי מרדכי ואסתר

ספר תחומוני

ובאותו זמן דלקתן חלמות
וראיתו שלא רצה להשלים
עמנו הבה אשר בבלאעל
ופחדתי והמקום שלכם לפני

משה על פד מעת אל עת ואם מרוב יגונך לכל יבעת דריו ירוך בכל עת וטעמה ימחק
וימרו כי הוא הציר והצרי מה מתוק מדבש ומה עומחרי וישא משלו ויאמר

החליץ עצמיה וגם הבין

אם יינף תשתה במרחשון

בבום מהול פשעו ושא מעיו

או חטאו לך תולדות ימים

בידי יגונו הזמן עיו

כי בה תפלים לך נתיבות גיל

ועל הנשים והטובה הנאמרת בשרכת נורה ובהודיה פיומה ועל אהינו אנו
ויען התשיעי ויאמר מעדים לך ואחכ הטוב וט
וכן בבדלג עין מלריץ בעה

מסד החדשים כסליו כי בן הלז שאכן ושליו ואז ידי הגשם יסו חוטי ספיר ולשם לנטע ארו
ולגדל גשם והסלג דגליו ירים על כל עברים ויקשור מלכפת חור בראשי ההרים ולפניך כושית
מבטוחם לזבשת מעשה פחם ולבה לחיל הקיר יכעם ויחס וחילה בחילו כלחם עד תביא כלבו
מרשפיה לביניה ומלי שנוניה והוא חדש הפלאים והנשים אשר עשה האל לזרע עמוסים בבוא
היונים על בית ה' ונסכו על הבית ויוציאו לחוץ הטמא השוכב בבית ולזה הכהן ופנו את הבית ובקשו
סמן להדליק נר ולא כמלא בבית כי נטמאו כל השמנים אשר בבית עד קרא הכהן ללשכת הבית
לאמר בגירי לי מה יש לך בבית ותאמר אסוך שמן אין לשפחאך כל בבית ותהי השמחה גדולה
ויהי גדול כבוד הבית והללו לאל ושררו שיר חנוכת הבית ועל כן ראוי לכל משכיל צימים האלה
לשמח ולנר האל פרי הגפן ולברך נח אשר ביין המציאו מנות ועליו התנבאו ילדיו ויולדינו
לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעלנו ידיו וישא משלו ויאמר

את דחוכה על הנשים על הגבורה ועל המלחמות ועל השועות ועל הצרות ועל פורקן וכו'

בעת יקד יקוד יגון בלבך

ואם ידבו חרדות מזמן רע

ובבוסות שמח וחסוב דמיהם

ויען העשירי ויאמר לכל פתילה (ספר דפתור ופרח עין דף כ"טא) (שם) פתק יין

מפא לכפס נכאת ולרוח כעצבת השוכבת למעצבת בעת הקור יצביא חיליו
ותקע על פני האדמה אהליו והוא הולך וחוק מאד ולפני קרחו מי יעמד יפולץ בכוחו סלעי
הנלפות ויקיר מן העינים מקורי הדמעות והסלג דגליו ירים על ראש ההרים וגדודיו על
פני המדבר חמרים חמרים והמדורות כמנורות נלבות ויעלו מהם להבות כאלו הם שולפי
חרבות לערוך עם הקור קרבות ולשמח בה הלצבות ולעורר האהבות ואם הוא חדש התלחה
פגוראה אשר איש כמוהו לא ראה ותשכו לה כל מאורי אור בשמים יום סמך מלך בכל על ירושלים
ונעסור למדש הזה כל עין דמע בדם יזה וכל לב ירזה הלא בכום ישכח אדם יגונו רדחהו
ומעל לוח לבו ימחה ואם בכל יום אידו יגדל ואין לו כובש כלילה יהי צירו ציון חובש והיגון
בבקר יצן ותלף ולערב ימולל ויבש והיין ינים יגון הלב בהיותו סמוך ללילות וסמוך ללב
ונחמו ישרף היגונים עד כלותם ותלא אש מלפניה ותאכל אותם וישא משלו ויאמר

ושמח בכל טובה בחדש טבת

מימיו דבש ולשונך שואבת

או כוסה מלחיו נחצבת

ויען האחד עשר ויאמר

עשה עמנו נסים ונבירות בעת נבעונה הזאת

ועל הנשים והטובה הנאמרת בשרכת נורה ובהודיה פיומה ועל אהינו אנו

ויען התשיעי ויאמר מעדים לך ואחכ הטוב וט

מִיָּהּ לֹא רָעָה אֵלַי כָּל מִן הַיּוֹם שֶׁן מִנְשֵׁי יָדָי אֵלַי בְּדֹכֶר אֶנִּי

לִפְנֵי מַלְאָךְ קִלְבִּי הִי בִיטִי גֹאֵל שִׁעֲרִי שִׁשִּׁי קֶלֶב כִּדְ צִיף מִלְּפָנֶיךָ

אֲשֶׁר לוֹ וְחֹלֶךְ הָאֵשֶׁה לְדֹרְכָהּ וְלִצִּי נִלְכַּד בְּחֶכֶת חֲכָה צָלִילָה הֵהוּא נִדְדָה מֵעֵינֵי שְׁנָתִי וְלֹא עָלִיתִי עַל מַטְתִּי רַק הִיטִיתִי מִתְנוּדָד בְּחֻבְלֵי תְשׁוּקָתִי וּמִתְנוּדָד עַל אֹרֶךְ תְּקוּתִי וַיְהִי צִבְקָר וְחִפְעַם רוּחִי וּצְעוּדֵי אֹרֶךְ צִשִּׁיתִי צִלָּצֶה דוֹה וּצְנִפֶשׁ נִכְלָהּ הַפֶּמֶשׁ יֹאֵל עַל הָאָרֶץ וְהִנֵּה הַזִּקְנָה צָאָה לִישָׁמֹחַ לִצִּי צִבִּיחָתָהּ וְהִרְדֹּתִי לִקְרָאָתָהּ וּקְדַמְתִּי צִשְׁלוֹם אִוְתָהּ אִמְרָה יִתְמִיד הָאֵל שְׁלוֹמֶךָ וְחֹלֶךְ יִפְקֹד מִקוֹמֶךָ דַּע כִּי הִגִּיעַ תּוֹר הַשְׁמָחָה וְנִסִּי יִגוֹן וְאִנְחָה וּרְחֻקוֹ מִמֶּךָ הַנִּדְוִדִים וְקִרְבָּה עֵת דוּדִים וְהִנֵּה אֲצִי הַנְּעֵרָה וְקִרְוִצִּיהַ צִחִים אֲלֶיךָ לְשִׁמּוֹעַ מִלֶּיךָ וּלְקַשׁוֹר צִרִיחִם עֲלֶיךָ וַיְהִי עֲדָתָהּ וְכִה וְהִנֵּה אֲצִי הַנְּעֵרָה וְעַמּוֹ כָּל הַזִּקְנִים אֲשֶׁר בַּשְּׁעָרָה וְכֹאֲשֶׁר צִוְּהָה קָהֵל וְהַצִּית מִפֶּה אֶל פֶּה כִּמְלָאָה קָס אֲצִי הַנְּעֵרָה וְעַמֵּד עַל עַמְדוֹ וַיֹּאמֶר לְכָל אֲנָשִׁי סוּדוֹ שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם אֲחִינוֹ אֲנָשִׁי הָאֲמוּנָה וְהָאֲהָבָה הַנֶּאֱמָנָה דַּעוּ כִּי זֶה הָאִישׁ יִרְנָה לְהַקְשֵׁר בְּחִבְרָתִינוֹ וּלְנֹאֵל בְּמִסּוֹרֶת צִרִיחֵינוֹ וּלְרַכֵּב עַל מִרְכַּב צִחֵינוֹ וּלְקַחַת אֶת צִחֵינוֹ וְהַיֹּגֵד לְכֹו עֲלִיו טוֹב מִהֲלָלִיו וּכְשֶׁרֹן פִּעְלֵיו כִּי הוּא מִמִּשְׁפַּחַת הַפְּחוּת אֲשֶׁר צִדִּיהֶם אֲרָחוֹת וּצְפִנִּיהֶם שִׁבְעַ שְׁמָחוֹת וְהַנִּנְי מִפְקִיד כְּפָשִׁי אֲנִלּוֹ וְאֶת צִתִּי אֲחֵן לוֹ וְהַיֹּהוּר יִמְהַרְנָה לוֹ עַל מִנְחַת שִׁכְחוֹב לָהּ אֲלֵפִים כֶּסֶף צְמוּהָר צְתוּלִיָּה וּבְכָל שָׁמַת שְׁחִרָה יִחַס אֲלֵיהָ וַיֹּאמְרוּ לִי הַזִּקְנִים קִבְּלָתָ כָּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ וְאֲנִי לְרוֹצֵב צִשִּׁיתִי מֵהֶם לֹא תִקְרָא לְדַבְרֵיהֶם רַק אִמְרָתִי שָׁמַעְתִּי וּקְבַלְתִּי וְכָל דַּבְרֵיהֶם יִדְעָתִי הַדָּבָר יֹאֵל מִפִּי וַיִּמְהָרוּ וַיִּקְרָא בְּסוֹכֶם וְהַצִּיּוֹן הֵעֵט וְהַסֶּפֶר וְכַתְּבָהּ כְּתוּבָהּ מִנִּי יִסְרָחָהּ וּקְבַלְתִּי כָּל אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲלֵי אֲחֵי הַנֶּאֱמָנָה

אֲעֲלֶה לוֹ עֹזֶר דָּל הַגּוֹף כִּי יִגְוֹף צִחֵתִי בְּמַגְלַת סִפְרָהּ כְּתוּב עָלַי עֲבָרָה לִשְׁמֵשׁ הַנֶּפֶשׁ וְלִבְיָתָהּ עֹזֶר בְּמַעֲשֵׂה הַפְּעוּלוֹת הַשְׂכִּלּוֹת כִּמְנוֹ שֶׁכָּבֵד אֶת הָאֵלֹהִים

וַיִּקְרָא סוֹפֵר לְקָיִים לָהּ לִבְיָתָהּ עֹזֶר מוֹהָר בְּתוֹפְתָהּ בְּפִירוּשֵׁיהָ

וַיִּבְתְּבוּ עָלַי שְׁטַר מוֹחֲזֹק יִדְלֹל זִכְרִי עֹזֶר שְׂרִיד בְּתוֹסְפַת וְחִירוּשֵׁיהָ

וַיִּבְרְכוּ שֵׁם אֵל בְּכּוֹס יִין לִלְחָם כִּי אֵל אֵם אֶדְעַל יְדִי חוֹפֵה וְקִידוּשֵׁיוֹ

זִמְן מִצְחָק בְּסִימָהּ פֶּתְאוֹם יִנְפֹשׁ הַפֶּךְ חֲבִידָתִי לְגִירוּשֵׁיהָ

וְכֹאֲשֶׁר נִכְתְּבָה הַכְּתוּבָה קִרְאוּהָ נֶגֶד הַיְּהוּדִים וְאִכְתּוּב בְּסֶפֶר וְאֶעֱד עָדִים וְכֹאֲשֶׁר שָׁקַעַת הַחֶמֶת עֲלֵתָהּ הַחִימָה וְכִסְתָּהּ הָאָרֶץ חֶשֶׁךְ וְאִפְלָה וְהַצִּיּוֹן הִכְלָה צָקִיל הַמּוֹלָה וְהַעַם עוֹנִים עַל בְּחִינָתָהּ

יִשְׁמַח חֲתָן בְּכֹלָהּ וְכֹאֲשֶׁר הֵאָרִיכוּ לְשִׁבְתָּ לְשׁוֹרֵר בְּגִילָהּ מִטֶּרֶב עַד חֲלוֹת לִילָהּ הִלְכוּ חֵי הַלֵּל

קֵהֶלֶם מִקְטָנִם וְעַד גְּדוֹלָם וְנִתְרַתִּי אֲנִי לְצִדִּי וְהָיָה יוֹשֶׁבֶת לְצִדִּי וְאִמְרָתִי צִלָּצֶה זֶה הִלְלָהּ

נִגְשֵׁר נְעוּרִים וַיֵּעֲלֶה אֶבֶר כְּנִשְׁרִים וְזֶה לֵיל שְׁמֹרִים אֲסוּר אֲלֵיהָ וּשְׁטַטִּיתִי מֵעֵינֵיהָ חֲשׁוֹת

וְהַסִּירוֹתִי הַמִּסּוּהָ אֲשֶׁר עַל פָּנֶיהָ וְהַקְרַבְתִּי הַנֵּר אֲשֶׁר לִפְנֶיהָ וְהִנֵּה פָנֶיהָ פָּנִי זַעַם וְקוֹלָהּ בְּקוֹל רִשְׁתָּהּ וְלִוְרָחָהּ כְּעַגֵּל יִרְבַּעַם וּפִיהָ כְּפִי אֲחֵן צִלְעָם וְאִפִּיהָ הַצִּיּוֹן רִיחֶם וְלִחְיָהָ נֶם לִיחֶם כִּי לִיחֶם

בְּקִדְרוֹת הַפִּיחֶם וּפַעַל צִפְחָם עַד חֲשִׁבְתִּיהַּ מִצְנוֹת חָסֵם הִבֵּל אִם חֶשֶׁךְ מִשְׁחֹר חֲלָהּ שְׁמֵחָתָהּ הַלְבִּינוֹ וְיִמִּיהָ הַזִּקְיָנוֹ וְשִׁפְתֶיהָ לַעֲלוֹת לַמַּעֲלָה יִקְיָנוֹ וְשִׁינֶיהָ כְּמוֹ שִׁינֵי זֹאנִים אֹדוּבִים וְעֵצִיהָ כִּי

רַע שֶׁל זֶה אֲדֹרְתָהּ לְבָדוֹת מִיֹּדֶה עֲקָרִים פִּיחָהּ וְאִמְרָתִי כֹה וְלֹא שֶׁל חֲרָדִים דִּהְיָה לָהּ אֵי נִצּוֹר לִשְׁוֹת מִרְעָ וְכִי אֵי שִׁי לִלְבָּהּ מִשְׁחֹרֶה אֵל אֵי חֵי

קוֹמָה כְּמוֹ חוֹמָה וְשׁוֹקִים הִרְעָה אֶל פִּי שְׁנֵי עֲצֵי יַעַר מְכוֹרְתִים

רֹאשָׁהּ שְׁחִין נִמְלָא וְעֵינֶיהָ גִּזְלָהּ גִּזְלָהּ שִׁשׁוֹן הֵלֶב וּמִשְׁמַחַת מִשְׁמַחַת

הִדְמָהּ בְּשִׁנֶּיהָ לְשׁוֹן דּוֹבִים אֹכְלִים אֲשֶׁר מוֹצֵאִים וּמַעֲרָבִים

לְחִי כִפְחָם רַק יִשְׁפָּתֶיהָ שִׁפְתֵי חֲמוֹר גִּפְסִים מִטְוִיתִים

עוֹתָהּ בְּזִמְנָהּ מִלְּאֲבֵי מוֹת עֲלֵיהָ אֶמֶר בֵּל פּוֹגְעִים בָּהּ יִפְרוּ מִתִּים

וְכִי לֹא מוֹרֵךְ נִכְרָה וְעַל אֲגִידָם אֲנִי מוֹרֵךְ לִי בְּזִמְנָהּ וְאִמְרָתִי בֵּל יוֹסֵף מִלְּפָנֶיךָ

וְכִי לֹא מוֹרֵךְ נִכְרָה וְעַל אֲגִידָם אֲנִי מוֹרֵךְ לִי בְּזִמְנָהּ וְאִמְרָתִי בֵּל יוֹסֵף מִלְּפָנֶיךָ

וְכִי לֹא מוֹרֵךְ נִכְרָה וְעַל אֲגִידָם אֲנִי מוֹרֵךְ לִי בְּזִמְנָהּ וְאִמְרָתִי בֵּל יוֹסֵף מִלְּפָנֶיךָ

וְכִי לֹא מוֹרֵךְ נִכְרָה וְעַל אֲגִידָם אֲנִי מוֹרֵךְ לִי בְּזִמְנָהּ וְאִמְרָתִי בֵּל יוֹסֵף מִלְּפָנֶיךָ

ד"ר תורה... ויעורנה מניקה בנה... ספר תהבמוני

השער השישי... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בענין זוג אשה בעודה... חשד משחר תארה... חשד משחר תארה

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

בזהב... ואלה שמות יוס... ואלה שמות יוס

מִיָּדָה וְחֵן תִּבְטֹר בְּעֵין אֲלֶיךָ מִיָּדָה וְלֹא תִּשְׁכַּח וְלֹא תִּשְׁכַּח
לְגַמְלֵי מִנְּךָ אֶפְרַיִם וְלֹא תִּשְׁכַּח מִנְּךָ אֶפְרַיִם וְלֹא תִּשְׁכַּח
וְתִּשְׁכַּח חֲלֵי מִלֵּאמָה עֵאדֹר כִּי יִשְׁכַּח חֲלֵי מִלֵּאמָה
יִבֶּק וְכָל הַיּוֹם הַיּוֹמִי בִּיעָרִים שׁוֹכֵב וְכָל הַיּוֹם הַיּוֹמִי בִּיעָרִים שׁוֹכֵב
כָּלֹתִי אֲנִי נִשְׁחָתִי מִשְׁלִי וְאִמְרָתִי :

בְּרוּךְ אֲשֶׁר יוֹם צָר נִצְרָנִי
יִצְרִי בִּיד סֶבְלִי מִקְרָנִי
אַחֲרֵי אֲשֶׁר חִדְרִי שָׁאוֹל בָּאֲתִי

אִמְרָה הַמְּגִיד וְכִשְׁמַעִי חֲעֲתוּעֵי חֲצֵר הַקִּנִּי • כַּחֲקֵתִי עַל הַבְּלִי וְשִׁקְרִי • וְהַחֲמַתִּי עַל מַלְּוֹתַי וְעַל אֲשֶׁר
דִּבְרִי • אַחֲרֵי כֵן קִרְחֵתִי בְּשִׁלּוּמֹו • גַּם הוּא נָסַע אֶל מְקוֹמוֹ • תִּקְבֹּל עַל־יָד מִקְלָד קִלְעוֹ

הַשֹּׁעַר הַשְּׂבִיעִי
מִשְׁנֵי גְבוּרִים • הַגִּלְחָמִים כִּשְׁנֵי כַּפִּירִים • תִּרְכֹּס לְבַעַר

נָאם הַיָּמִן הָאֲזִרְחִי נִסְעֵתִי מִכּוֹר הַמַּעֲטִירָה • לְשׁוֹטֵן הַצִּירָה • וְעַמִּי חֲצֵר הַקִּנִּי מִשְׁחָת מִלְּבָבוֹ
בְּנוֹעַם חִידוֹתָיו • וּמִשְׁחָת הַנִּפְשׁוֹת בְּמִיעַב חֲמִדוֹתָיו • וְהַתֵּל לְסֹפֶר לִי מִלֵּאמָה רָחַק
עֵינָיו • בְּאֹרֶךְ יָמָיו וְשָׁנָיו • וַיֵּאמֶר לִי נִסְעֵתִי צִמִּי כַּעֲזִירִי מֵאֶרֶץ פָּרָס • לְאַרְצוֹת מִשָּׁךְ וּסְדִים • גַּם אֲנִי
חֵל גְּבוּרִים • וְשָׂרִים אֲדִירִים • אֲלִילִים וְצָרִים • לְהַסְחֵן עֲפָרִים • וּלְצוֹת כַּפִּירִים • וְכֹאשֶׁר עֲבָדוֹ
עַל אֹהֶל־קֹדֶר • מִלְּאֻנוֹת הַדְּרָכִים כְּגֹדֶר • וְהַמְּדַבְּרוֹת מִן הַלְּסָסִים מִלְּאוֹ קֶץ וְדֹרֶר • וְלֹא מִשְׁחָת
מוֹלָא וּמַעֲבָר • וּסְגָר עֲלִינוֹ הַמְּדַבֵּר • בְּאֶנְשֵׁי הָאַרְצוֹת הָהֵם • הֵיחָה מִלְּפָנֶיהָ בִּינִיהֶם • עַד שֶׁמֶת
מִמֶּחֱדָם מִסְּלוֹת • וְהָיוּ הַנְּחִיבוֹת הַבְּעוֹלוֹת בְּחוֹלוֹת • וְשָׁבוּ הַדְּרָכִים צִלִּי עוֹבֵר אֲבִילָה • וְכֹלֵל
נְחִיבוֹת יִלְכוּ אַרְצוֹת עֵקֶלְקִלוֹת • וַיֵּאמְרוּ לְכוּ חֲצֹרֵתֵינוּ • לֹא נָמוֹשׁ מִמְּקוֹמוֹתֵינוּ • עַד שֶׁמֶת מִשְׁחָת
וְחִכְכָּה אֶשׁ הַזֶּעַם וְהַחֲמָה • וְאִזּוֹ בְּחֶרֶץ הַלִּיבָנוֹ בְּחִמָּה • וְכֹכֵל לְגִסּוֹעַ בִּיד רַמָּה • וְשִׁמְשֹׁם
בְּמַעוֹנִיהֶם • לְרִאשׁוֹת סוּף הָאִיבָה צִינִיהֶם • וְלַחֲקָת יָמִים עֲשָׂרָה • שְׁמַעְנוּ קוֹל צְרֵמָה • וְהִתְרַבְּבוּ
וְהַגְּדוּדִים יוֹלָאִים לְעֶרֶךְ מִלְּחָמָה בִּיד רַמָּה • וְנִשְׁמַע וַיִּמָּס לְצִינֵנוּ • וְחִדְרוֹ בְּנֵי מַחֲשָׁבִיט • כִּי
יִדְעוּ אִיךְ חָהִיָּה סוּף הַמִּלְחָמָה לְשִׁנִּיהֶם • וְאִנְחָנוּ עֲלוּרִים צִינִיהֶם • כֹּאֲלוֹהֶם אֲרִיֹת וְאִנְחָנוּ מִרְשָׁתָם
שְׁנִיָּהִם • וְכֹאשֶׁר נִשְׁעָדוּ כּוֹלֵם בְּעַמְקֵי הַבְּכָרָה • עָרְכוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה מַעֲרָכָה • וְכֹלֵם בְּעַלִּי גְבוּרָה וְעִמְלָה
בְּלוֹאֲרֵס יִלִּין עוֹז וְרַעְמָה • קָתַם מִצְנֵי סִנְתָא וְרַעְמָה • וְקָתַם מִצְנֵי תוֹגְרָמָה • וְכֹלֵנוּ עֲלִיָּהִם מִדֶּךָ
וְחִימָא • יִטוֹר כְּפִיִּם וְקִדְמָה • וּמִשְׁמַע וְדוּמָה • וּבִין כֹּלֵם שְׁכֵנָה נִפְשֵׁינוּ דוּמָה • וַיַּעֲרְכוּ מִשְׁרָבוֹתֵיהֶם
וְלִכְשׁוֹ שְׁרִינֹתֵיהֶם • וּמִרְקוֹחֵיהֶם וְחִימָה לְקִרְאֵת הַמּוֹת בְּשִׁמְשֹׁם דוּן • וְעַמְלָה מִשְׁחָת הַמּוֹת
וְהַחֲרוֹן • וְהַכֹּלֵל חֲסוֹן • וְהַיִּפְגּוֹשׁ הָאֶסּוֹן בְּשִׁשּׁוֹן • וְהַיִּתְגַּדֵּב בְּנִפְשׁוֹ לְמוֹת בְּרָכּוֹן • וְהַיִּמְלָא שִׁלָּם
הַחֲרָב • מִחֻק מִדְּבַשׁ וְעָרָב • וְאִשָּׁא מִשְׁלִי וְאִמְרָה לְתִכְרָכָה מִיָּד

גְּבָרִים יִחְשְׁבוּ מִיַּת חִיָּתָם •
וְהֵם מִתְחַבְּקִים עַל לִוְחֵיהֶם •
וְכָלֵם יִכְסְפוּ אֶל הַתְּמוּתָה •
וּמִפְתָּחֵם הַדְּרִים יִחְדְּדוּ •
וְחֲסוֹן לְחֶבֶם הוּא כְּנוֹפֶת •
חֲסוֹת עַל־יָדָם עֲמִידָה •
יָם לִב אֲדִי מִעֲרָתָם •

וְיִשְׁכַּח אֶת־חֵן הַקָּעִם וְהַפָּעֵלִי אֶל־הַיָּד • מִתְּחִלָּה בְּאֶתְרָה מִרְשָׁתָם
וְיִשְׁכַּח אֶת־חֵן הַקָּעִם וְהַפָּעֵלִי אֶל־הַיָּד • מִתְּחִלָּה בְּאֶתְרָה מִרְשָׁתָם
וְיִשְׁכַּח אֶת־חֵן הַקָּעִם וְהַפָּעֵלִי אֶל־הַיָּד • מִתְּחִלָּה בְּאֶתְרָה מִרְשָׁתָם

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ וְנִשְׁכַּח מִן הַדָּבָר וְיִשְׁכַּח מִן הַדָּבָר

ספר תהרמוני א בקומה ד' ח' י' י"ב
אחר איך כל עול ב' י' י"ב
אחר איך כל עול ב' י' י"ב

התאפקתי • ורכות אליה דברתי • ואמרתי לה צתי אחרי אשר פניך כשמיר ושית • הגידי לי מה יש
לך בבית • ואיה שלמותיך • ומעילך ותוחשיך • ופמליך • וסהרוניך ועגילך ותמרוקי עדוניך • וכל
שמריך • אמרה לא יחסר לי כל • כי חכני אלהים וכי יש לי כל • וכל צגדי עוצתי מרורים בבית אדוני
אני • וצנה מושבי • אמרתי לה מה הפקדון • אשר עוצת בבית האדון • אמרה לי עוצתי שני שקים
בליים • ושברי כלים • ולחת וקלחת • ומטפחת וספחת • ומשענת ואמתחת • ומדים קרועים •
ובלי נגעים • וב' קערות • ושש קדרות • וכשמעי דבריה גפלתי על פני • ואבדו רעיוני • ולא תלמא

והענין והומר : חזון מה' : ולא סתם אלא שיהיה נפלאה להענין

המשירים וזיקים את גורה
שלח בך אלהים המורה:

לְאֶחָיו מֶלֶךְ אֲבִיזְעָם וּמִשְׁחִית׃

וְאֵלֶּיךָ תִּתֵּן אֶת-הַמִּשְׁפָּט וְאֶת-הַדִּין כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה מִבְרָכְךָ נִשְׁחַדְּךָ וְעַתָּה בְּיָדְךָ הַזֹּאת נִשְׁחַדְּךָ וְעַתָּה בְּיָדְךָ הַזֹּאת

באלו חזקת חשק בלילית
ומאדקה שלחך לחת שורה:

הָיָה אֵל מִלֵּאבִי מוֹת לַעֲוֹנָה:

וְאֵשֶׁר יִזְדָּרֵךְ לוֹ מֵת בְּלִידְתָּהּ.

וּפִיךָ קִבֵּר אֶבֶל בְּטִיגְךָ מִעֲרָה:

וְכֵן צִוְּיָהּ יְרִיר בְּמִלּוֹא קֶעֶרֶה:

וְיִשְׂרָאֵל יִתֵּן יָדָאָךְ בְּנוֹ מִיְּהוּדָה:

לֵיל פֶּאֶרְחִי שִׁבְתִּיו לִי כִּמּוֹ מֶלֶךְ-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַם בְּקִיעַת פּוֹאֵם בְּעֶבְרָה:

בַּיּוֹם הַהוּא יָצָא מִן הַמִּצְרַיִם בְּלַיְלָהּ הַהִיא וְהָיָה בְּעֶשְׂרִי שָׁבָע בְּיָמָיו הָאֵלֶּם וְהָיָה בְּעֶשְׂרִי שָׁבָע בְּיָמָיו הָאֵלֶּם:

סִיסְרָא עַתָּה אֲשֶׁר בָּרַח לִיעֵל - בְּעֵגְלוֹן בְּעַלִּית הַמִּקְרָה:

וְצִדְקָתְךָ כַּמְנוֹךְ שְׁחוּרָה:

מפיוחמות כמו אודים בפירה:

וְנִשְׁמַת פִּיד קָמוּ רוּחַ סְעָרָה:

וְיָשׁוּבוּ בְּתוֹךְ בְּמִינֶךָ מְרֻדָּה:

וְשֵׁם נִסְעוּ הָעַם בְּאֶרֶץ:

במהפכת מדומה ועמורה :

וַיֵּשֶׁב בְּרֵיכָה יָשׁוּ בַּמֶּלֶךְ אֲרִיֹת.

[illegible]

מחתי • ושלחה מחתי באסי • ולהחתי שלשה שבועים בכפי • וקמתי בקלות לילה • וחסמתי

וְעַתָּה חֲמַתִּי בָּכֶם וּבְקִלְוֵי מַעֲשֵׂי שֵׁשׁ עָשָׂר
וְאֶפְרַתִּי כָּל הַמַּעֲשִׂים עַל גִּבְעָה עַד יִצְחָק עַל פִּי הַדְּשָׁנָה וְקִרְפָּתִי כָּל בְּשָׂרִי

[illegible][illegible]

הנהגתו של המנהל הכללי של המבחן, אשר נעדרה כל
הנהגה של המנהל הכללי של המבחן, אשר נעדרה כל

הנהיגו את כל המעורבים במעורבות מלאה, וכל המעורבים
היו שותפים במעורבות מלאה.

כתב וזל נט אלא נאבע
כלל מיד בעולם אז הוא
מכלל העושים המעידים על השם

שער השביעי

המאורים • צמסוק הקיטורים • ויתפוללו הררי עד מקול הגבורים • והמרבות כזרקים מהמים •
והחלים כמראה הלפידים בוערים • וקדחה אש המות על ראשי הרמחים • לנתח הנחשים • צמניות
ובשלמים • להעלות מהם לחיות השדה עולה וזחים • והקשתות עטופים כפופים • כחלוקה נחשים •
ואין להם לחשים • והחלי עליהם כלפעונים נטופים • ומחוריהם גרושים • ודרכו כוכבי המרבות
צלהרים • וחשכו במאוריהם העינים • והפגרים בין שפחים • והדמים נגרים כאלו הם נחלי מים •
והרעיפושמי המרבות • על אדמת הקרבות • בגשמי כדבות • מדמי הלצבות • ורותה הארץ בגשמי דם
ולא גשמי מים • ואנשי חיל לא מלאו ידים • והגבורים ידיהם על חלציו • ונאקת החללים כיולדה על אנשים •
והמלחמה מסובצת כרחים • ושתי המערכו' אלה נכח אלה עומדים בפחת עיני' • והמות צניהם קורא
צלי לשון כאש הצינים • ומקול קראו חשבו המאורים כתנור וכירים • וקדרו פני חמה ואלו היח
לשבעתים • ולשון המרבישמינו חדשים גערתיו • ויביא באזני הלצבות תוכחותיו • והקרצ יהיה
אימה • ויניף ידו הרמה • וישאג ככפיר צלי לשון • ויביע צלי אישון • וכאשר רוו המרבות • צדמי
הלצבות • ולקקו דמיהם החניות • צלי לשון ושפתות • והגיעה המלחמה לתכליתה • וצאה עד
קצה אחריתה • ושב חרב נקמה אל תערה • וכלה שאונה ולערה • ושקטה קול התרועה • והיתה אל
המחנה האחת התשועה • וכלתה למתנה האחרת רעה • ונגלו פני השחקים • ממסות האבקים
ונפלו לארץ כמה הרים גבוהים ועמודי חזקים • וכבו מוקדי המות הדולקים • אז התעוררנו לנסוע
אל מחוז חפצינו • ולשוב לנו רצלינו • ואנחנו חמהים מאשר ראו עינינו • ורחקנו מן הנדפסים
הרודפים • וסרנו מן הניגופים אל הנוגפים • וישכנו אללם • וצליים • עד אשר שלוחיהם הביעו

זה שבעה מלא' זל וקצות ולנו השלום הגיעות :
והשביעי קורא זה כל העולם והשביעי יבין אבן כלל וזהו הולכי שבעת
השם כל המוני מעלה ומטה בהקדמות שכולן ככלל וזהו הולכי שבעת
האלן וכל הענפים שסבבו ונתנו עליהם (ועין כאן דף כו על שם)
במהלל אגרת ישרה • וכעדותה בקריאת אותה נזורה :

נאם הימן האורחי הייתי בארץ מלרים • והיתה צעת ההיא תלוא לעינים • מגדיה חדשים
גם ישנים • וגניה דשנים ורעננים • נטועים נטעי נעמנים • והיא ככלה בנאות
ענק האור • כאלו העולם חשך והיא מנורת המאור • ומלאתי בה בחורי הסד משכילים ונשמים •
והמה חכמים מחוכמים • מבארים תומים • ומגלי תעלומים • יקרעוים המדע קרעים • ויסתור
לחכמות סלעים • והמליצות כמו נרות והמה גביעים • או כמאורות והמה רקיעים • יפלו מענן
שכלם יפעל לשמים • ויטיפו מענן לקחם שפעת גשמים • וניצם למחאים כפלגים מים צליון • ולבם
לנצות הסיר גיא חיון • וכלם צרי לצב ורעיון • ויודעי דעת עליון • ובהוכם איש זקן יקבץ
החשודות נפולותיהם • וישנן מן המליצות אליצותיהם • פסע ירקום בכחציו רקמת שרד • וישעם
עליהם זהב שכלו מעשה מורד • ופעם יצא צים הבינה לבקע משבריו בדבריו • ולהוליא מחדיו רדיו •
ולהעלות ממולותיו • פניני מליצותיו • וישאלוהו העומדים לפניו • והשואלים ממעיניו • למדך
מלחכת המליצה החזקה • ודרכה העמוקה והדחוקה • אשר ילאו גבורי המחשבות • וכפירי סלבות
וחלוצי הקרבות • לדרך שביליה • ולהלך במעגליה • כיהיא נתיב לא ידעו עיט • ומליצתה יסגור
כל תלך בו אגני שיע • ויאמר להם אני אעבד כל עוזי על פניכם • ואשים חידות החשודות לפניכם •
ועתה העו אונכם ודעו כי יש לשירות המאשרות • ולחידות החמודות • גלאגרת היקרות •
הנמרצות • כמה דרכים וכמה מהלכים • אשר יתעו בה מורי הנבוכים • והמלאכה הסבוכה •
היושבת במלכות ראשונה • היא מלחכת האגרות הפוכות • אשר קשתותם לאחור דרבות •
דרכים ערוכות • אם בדרךם תקראם • נכוחים תמלאם • ואם תהפכם לאחור • תחשוב כי תמלאם
נחלי שימור • או הידדן יסוב לאחור • אמרו לו כל העם זאת דרך לא עבר בה איש • וזאת סתמיהם
במולה לא ידעו איש • ואם תארש אותה אלינו • ברצה מוהר ומתן עלינו • ויהי לך חלק שמינו
ומינו • אמר להם לבו נגיס שמינו ליי אלה' אלמדכם • ומנקה לא ארצה מידכם • והנני מוסר

אמרו קצורה בו ופעולת העבירה
איה לא לפי שעתה עכל ועכב
וכן ביאר עליו בספרו השבעתנו בתורה
בפרשת נצבים גשמי שער

השער השמיני

וּמִצָּא בְּכֶחֱסֶד וּבְלֵעוֹל

שְׁמִי צֶה בְּלִי חֲמִדָּה אֶחָת בִּי אֵת.

דײַחדרייַז

כי זאת האגרת • גאון כל המשוררים משצרת
מכני עבר ומכני ערב • כי לא רקמו במשצלותיה הידי
מימי מליכתה על מליכת ערב כפלים • ויכסו כל ההרים
לשון ערב ולשון הקודש השנים • יוכל לטעם מימי מלי
מיס למים :

אמר

צעיינען כחגבים וכן היינו צעיניו. רק שאלכוהו על שמו. ואיה מקומו. ואמרנו לו שדיעבד
 זה הכהם העו' מאין מחלבו. וזה האור הזהיר מאיזה המאורות דרך כוכבו. והתחלנו מאן חבול
 פס' ג' ויהי אור

אֲנִי הָיִר מִחֵבֶר הַתְּהִלֹּת : שְׁמִי וְאִמְרוּתִי פֶּאֶר רֹאשִׁי מִדְּלוֹת :

אַחֲרֵי מַגִּידִי פִי בְּרָכוֹת יִשְׁמְעוּ וַיִּהְיֶה כֹּהֵלֵאִשׁ צָרֵי קָלִלוֹת:

וְאֶמְרֹתֶיךָ לְעֵין עוֹדִים מְאִירוֹת ^{וְהָיָה} וְיָשׁוּבוּ לְעֵין אֹיְבֵי אֶפְרַיִם:

וְהָיָה כִּי יֵשֶׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם וַיִּזְכְּרוּ אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לֵאמֹר:

הָבִי תֵינֶע וּלְאָ תַנֵּע וְלִבְךָ שֹׁמֵר וְדַפְּשֵׁת וְכֻלָּם חֲסִידֵי הַמֶּלֶךְ

ה'י' תרנ"ז לנצח את בבוד ה' ית' ו' נחדפת הוערותי לגלות

וכשמעי שירו ידעתיהו והכרתיהו • כי חצר הקיני הוא • ומכרתי אליו ומבקתיהו • ועמלתי עמו ימים

יהודה חסוכי ומרוצ עבודה • ולקחתי עמי טוב וזכרו לעדה • ויהי לי לאידה •

צדדים מצדדים כ"ז
אחרות קדמוניות ידועות

בשלישים משוררים מתהלכים: מי ייטיב ויחיה ויחיה ויחיה

בגל שתי כפרות כפר זכות וכפר חובל וכן אתי מלכות אלה מנהיג בן את שמו
 לאם הימין האזרחי פניתי מכל מעשיל שבת עם המצינים בבתי ישיבתם

דדין ומדת חכמים • ויהי היום ואני עם חכמים ואילים וגבירים •

הנהגתו בזה שאלה האדמו"רים אשר נאמרו להם
בזה לפי שהיה קרוב על חזון משה ומה

מי העולה במעלות השירים הגבוהים. וזקק משחריו גבוהים. יגלה היום למניין השירים.

ואת יקר חפצבת גזלתי - אמרו לו העם צפה יצחן המסודר וכנחו: ויקר חפצבת
באיש ואת שיחו - אמר להם דעו כי יש לחזקים הרבים: ולחזקות חסידים יחזקו:

לסוכות • שמחות וערובות • וחברת המלאכות • לקחת מספר הפיאים עמוק • ולבנות עליהן
גשמי ופסח • ובית בחדר הכדוראון אצל זכרון משה

[illegible]

אשר יתן לך ה' אלהיך ואת כל אשר תעשה
והיה כדבר אשר צוה ה' את ישראל

1970-1971

בספר חזקוני פירוש דף ע"ג וז"ל ונח יקח לך אשה...
המלך באופן עליו יתבאר וכל דגש יקבל פניו...
ספר חזקוני
על פניו אינו קל וחומר העבר...
למרוץ רשעים מלך יתבאר...
לראות עיניו:
לראות עיניו:

שמעו אלי חנני לבב...
בספר חזקוני...
עשה שיר יהי פופו וקווי' יחליפו כח:
וישא משלו ויאמר

ב' בוגעים ימצאו מנוח:
תבוסתים על ריק ל'יהיגו אכל' קו' י'יחליפו כח:
השני מן המכורה ויאמר לו אם רצונך להעיר יסני ומחיד...
עשה שיר יהי פופו וזכרונ' גאה
וישא משלו ויאמר

תהיה פאר עד ראש בני עמך:
ובדרכי האונן החרום קמך:
השלישי ויאמר לו אם תחפון לנקות שכלך מכל...
פרץ עשה שיר יהי פופו ולא לאמונה בדרך צדק:
וישא משלו ויאמר

לצד ימין ואפנה על שמאל...
לא אחזק ישר וגורר פרץ:
אם בתיך שער ודברי שוא אשר לא לאמונה גברו בארץ:
על בית כלה אביג'ע להעשיר...
הרביעי ויאמר לו אם תרצה לזרר סידך מחטא זאת...
עשה שיר יהי פופו שלח אלצ'ע ודי...
וישא משלו ויאמר

ב' בוגעים ימצאו מנוח:
תבוסתים על ריק ל'יהיגו אכל' קו' י'יחליפו כח:
השני מן המכורה ויאמר לו אם רצונך להעיר יסני ומחיד...
עשה שיר יהי פופו וזכרונ' גאה
וישא משלו ויאמר

לצד ימין ואפנה על שמאל...
לא אחזק ישר וגורר פרץ:
אם בתיך שער ודברי שוא אשר לא לאמונה גברו בארץ:
על בית כלה אביג'ע להעשיר...
הרביעי ויאמר לו אם תרצה לזרר סידך מחטא זאת...
עשה שיר יהי פופו שלח אלצ'ע ודי...
וישא משלו ויאמר

ב' בוגעים ימצאו מנוח:
תבוסתים על ריק ל'יהיגו אכל' קו' י'יחליפו כח:
השני מן המכורה ויאמר לו אם רצונך להעיר יסני ומחיד...
עשה שיר יהי פופו וזכרונ' גאה
וישא משלו ויאמר

ענין אלוהים בדרך פתיחה מאלוהים רע ואלוהים צדיק

שער תשיעי

הנאווה בך ועולה בך
דבן מתי שכל ואנשי לב

יפול ופתאום ארצה יגדר
השמרו לכם עלות בך

ויען השנים ועשרים ויאמר לו אם תבנה להיות שירך ערב לכל האים
עניו כיונים על אפיקי מים ויען ויאמר

עופר יפה מראה יפה עינים
לחיו אפיקי נחלי עדן אכל

יקרע לבב החושקים לשנים
עניו צינים עד אפיקי מים

ויען השלשה ועשרים ויאמר לו אם על מלאכת הסיר יכול תוכל
לחביך ואכל ויען ויאמר

בכל לבך ירא הורך ומוךך
ולקט נא בגן שכלך פרי בין

ואז תחבם במעשיך והשכל
והבאת לאביך ואכל

ויען הארבעה ועשרים ויאמר לו אם תאהב להחריד בסירך לב שומעיהן
יטרפו אותן ואתה ויען ויאמר

אנוש נלכד פרשת תאנתיו
ובסוף תאכל נפשו ורוחו

למען כי פלי חכם בליהן
ובאש ישראל פו אותו ואתה

ויען החמשה ועשרים ויאמר לו אם תסקל למלאכת הסיר נתיבה
אשר יעשה לאשמה זה ויען ויאמר

כל איש אשר יעזוב רצון צורו
וגמול יהי מוצא עלי אחת

נפשו תהי דוה עלי חובה
מכל אשר יעשה לאשמה בך

ויען הששה ועשרים ויאמר לו אם תחאב להעיר לסירך זמתי
בחצי ימי ויען ויאמר

רוח אנחות נשבה בי עד
צורי רפא צירי ועל הטאי

התקדרו בענן בבי שמי
אל תעלני בחצי ימי כעצב ארזי

ויען השבעה ועשרים ויאמר לו אם תחפון להלחות בסירך כל מי ינסס
דברו וימסס ויען ויאמר

ער רוב פשעי דמעי
קפאו אכל איש לבבי

נברו ואידי יכסם
ישלח דברו וימסם

ויען השמונה ועשרים ויאמר לו אם תרצה להיות סוד שכלך מפורש
אלהינו ואל יחרם ויען ויאמר

ואל אשר את שוארו נרדש
עמך דלה מים עני נגרש

עמך דלה מים עני נגרש
לעשות

וְהַיְתָּעֵל בְּכָּךְ צִלְעֵי עֲשֵׂרֶה וְאַחֲמַדוּ צִיָּאָן וְכוּ' מִלֵּךְ בְּמַלְכָּה ..

ספר תחבמוני

כמה יתחנך...
 אדם לעשות פאזיבים משפט נקם...
 וס'...
 המלכה ועשרים ויאמר לו...
 המלכה...
 תמול שדי עלי עדה נבוכה...
 ואל מלכותך מיד עבדים...
 ויען...
 ויען ויאמר...

וְנִשְׁפָּחֲתִי בְּיַמֵּת מִלֵּב :

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁנֶּאֱמָר:

וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל :

משוך חסדך ל'יודע'ך.

המגיד וכאשר שמעה מליצתו אזני • כבהל לבצי ורעיוני • ושמחי עליו עיני • והנה הוא
קבר הקיני • אבי כל יושב אהלי חושיות • ומפלי פלילות • וקראותי זו פניו נגלו פני
נגלו שמי יגוני • ושמח לבצי עמו • וסר יגונו וזעמו • עקב היחה רוח אחרת עמו • ועמדנו בחברה
ל שאת הפרוידה • געומה שנינו • עד עברה רוח קנאה על זמנינו • והפריד בינינו •
האבידה • אשרין וטוב לך • כי הכלת צידה • לכן זכנו על אבילים • ולא
באנו בקהל וצבור • והנה לכבודך השער העשירי • בעד נשמעתך ויחידותך
בעד נפסך ורוחך • נחבר חיבור נדבר חיבור • נחנן ונחלה
נחנן אבילים • בחסידות הכפרי • בעת במרום ימריא • פני אל צבור

אם הימן האזרחי גם עתה מעמקה שדים • אל ארץ כשדים • וכאשר זרחתי במרומיה • ודרכתי
בדומיה • יצאתי להחלהך בארץ לראות העוברים והשבים • והאזרחים והתושבים
והמרחים והמערכים • ואשא עיני ואראה איש יושב על מצבה לבדו • ואשב לבדו • כמשפט האזרחי
וגרים • אשר איש לחיו מתחברים • וקורות זמנם מספרים • ואומר לו מה ענין שבתך • ומה
אלהים מלאכהך אמר אני איש בכרי הולך מחיל אל חיל • פעם אחד שועל ופעם חטוף חיל • אמרתי לו
הגידה לי מקלת ענייך • והשמיעני מאשר ראוי בתבל ענייך:
אמר ראיני בדרכים אשר הלכתי • ובנתיבות אשר דרכתי • כמה גוראות • וכמה נפלאות •
בבן לא ראוי עיני דבר נפלא לשומעיו • ונחמד ליודעיו • כאשר ראיני אדם • לפני בוא
השמש • ואשאלהו על הפליאה הנוראה • אשר ראה:

[illegible]

וְעַל־כֵּן יִשְׁמַחַן בְּיָמֵינוּ בְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה הַדְּרִיבָהּ וְיִשְׁמַחַן
 בְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה הַדְּרִיבָהּ וְיִשְׁמַחַן בְּעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה הַדְּרִיבָהּ

כא שמה ויעשה לגורל בשר עירן בבית עובדי עויר תעבדוהו
הענין ע"י בלילה : ספר תהמוני שמועץ נלול וליא
יהוב בר יאה וזש מעלה כזה ידע למשקל ולטור יאה ואסוקי שמעתי

ונפשותיכם בדם מגוללות ומדוע תרבו תחנונים ואחס שופכים דם נקיים ואציונים ואיך להתפלל
דלהבה תחשבו וכל יום להרוג נקיים תארוזו לא תוסיפו הביא מנחת שוא ובית אל אל תבאו ידכם
בדלת דמים מלאו תפליחיכם לזון ולא לרצון ובה לא יכופר עון כי היא מנחת זכרון מזכרת עון
ותמהו העם לתלונתו ושאלו איש לאחיו על המקרה אשר קרה אותו :
ויאמר להם אליכם אישים אקרא מציצי מלחמה שעה האין יראת ה' על פניכם
ואם אין תשפט לדק ביניכם ואם תבגדו בכל הבא צלל קורחכם מי יצטח באהבתכם
ואם תריעו לבעלי בריתכם מי יאמין עוד בכם הנקלה בעיניכם לבגוד באנשי האהבה ולש
דעה תחת טובה הלא מיום באתי צלל קורחכם עצדתי צלל לב אתכם וכל הלילה אע
ישניכם להתפלל לאלהיכם וכלל היום ארכן לפניכם לשמוח לצדכם והרצתי זרע בצלכם
ועשיתי צנים וצנות להמתיק בטעמים חככם ואתם להרע לי מחשבותיכם ולהרגני כל תאוותכם
תמרים הייתם עם ה' מיום דעתי אתכם השבעתי אתכם מה מלאתם בי עול כל ימי ושני הנ
צח צי נגדה הן אחס כלכם חזיתם ומעשי ראיתם כי אק מלאכת צדתי רק תחנתי ושרתי
עסן עסקי רק לבקש מחייתי ולנגן לאל בשבתי וקומי ולשורר צלילי ויומי יומם ילולה ה' ח
בלילה שיר עמי ועתה מאחרי אשר זקנתי ובעבודתכם נושנתי וחלפו ימי ושני והגיעו י
ידי תשלמוני רעה תחת טובה ותגמלנו תחת אהבה איבה ותרו מעל צני להפרידני ומח
שגאגרשני לעוזב צנתי יחומות עגונות וכשי אלמנות ואלו מלאתם צם מועיל החרשתי
וסקתכם לא דרשתי אבל בשרי מלור קשה לא ירצה לקרבן אשה וכהתה עיני ונס לחי ויה
בשרי וזש כצדל עמי לאורך שנותי ורוב ימי וריחי נמר ובשרי סמר וטעמי מר
ונחתי קשים לטועמיהם כי מרים הם ומרק פגולים כליהם וצטלו טונותי וחשכוראותי ו
בשר בשר בלעתי ולא חלצ ככליותי כמים נשפכתי והחפרדו כל עלמותי אם יאכלני ק
מלא מוח ציומו וישא עונו על שכמו ולא יכופר אשמו ואם יאכלני איש צריא לא יחליף צי
מלא מלא נוח ועתה למה חגמלוני הגמולה הזאת ותשאירו לבניכם דבה כזאת הלא לכם צצני חמור
וממך תשורה כיהם נעימים וזכים ועוזים ורכים וכל אחד מהם רבו שבחיו ורכו נחיו
ובנשם רקחיו ומלחו שומן ללעותיו ומוח עלמותיו ובנותי כלם שמנות ומחוקות ולכלל
עבדות וללכ חשוקות וטעמים ממתיק הפה ואם יאכלם החולה יתרפא ולא יצטרך לרופא
אברהם התורה בזמן שחלף והלך שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך וישא משלו ויאמר
ולצדקה

ויעל גודל יגוני נחמוני : מידעי ידעי רחמוני
אשר על טוב פרעה יגמרוני : תכזה יהיה תגמול אמונים
ויום תמיד להרגי ידרשוני : ידים שכחי חסד גמלתי
ותחת אהבתי ישטנוני : את ארדוף שרומותם וטובם
וכל היום בלוחם ילחצוני : תמיד אשמה אלי עצתם
והם במאכלת קדמוני : תדמתים בבנים גם בבנות
מבקשים תאנה עד יאכלוני : תאכלתיים בשר בני ותמה
ולמה זה לאכלי יחמדוני : ויאמן ואין בשר בגופי
אחוזני ברנע אבדוני : ודמוני ברשעותם ואלו
ונמלאתי בעת בי בקשוני : וכל האל עזרני בחסדו

אלה פוב ולא נחטא שלמען גבור אבותיו וזכותו ודע
הנה בשרי אקיים ולשפכים טובים נכפר ושמחתי ויהוה
והנה בשרי אקיים ולשפכים טובים נכפר ושמחתי ויהוה
הנה בשרי אקיים ולשפכים טובים נכפר ושמחתי ויהוה

והסימן לא על חביו אטו ספר תחבמוני משה בן יצחק השיריה בנהגה
ראוי לומר לשית בל מלוא שבת ביהמ"ד

פניו ולא חקרנוך וכו' וכו' אמר הזקן הנני נלכ לפניכם ואנכי עמד ציוה
בניכם בחרו לכם היום המליכות העמוקות והשירות החזקות ונסו כפי אשר תרצו וחפצו
באשר תחשבו כי כל דבר ידק ולא תמלאו בשופני חדק' אמרו לו אם כנים דברך ודק אמריך
משפ לנו שירה בנזיה משלש לשונות במלכה עמוקה יכירנה כל חים חזונות וישל משלנו אחר

דבר אל יאמן	וטאעאת אל רחמן	שפר עובדיא
אקדם לו שירי	לזותסביח אל בארי	בירישכל מיליא
שמו לעד נעלה	הוא ארוב אל אעלי	ורבון עלמיא
לאור צדקו וזהר	סלחבינורא יזהר	בפלגות ליריא
ועל כל סוד נשקפה	בדאתן לם תכשף	לחר מן קמיא
תקדיו נברו	לזותסביח אל רחמן	לאתר די לית מיא
בתכל שם משמת	חוי כל אל אקטאר	ורומיה לשמיא
ובכל חייתה	ומיואן אלדניא	בימניה תליא
אדוק כל החיים	לה אל מלך אלדאיים	ויזבדון מלכיא
אלי אתיו יקרו	ואן טאל אלדהר	מה שני זמניא
היה תכל ידגיו	ויאתי באל מעגד (ציון)	בסוף עידניא
ישעו יגלה	פיעלי מדלולא	ויחית דמיא
תקול שופר תקע	לנואם אל בלקע	ויחון מיתיא
וסדו דארו	פידיו מותארו	ויפרוק חייא
וביה יכירו	ויעל מותארו	עלי ריש טוריא
ושם נעידך שירה	לדי אלעליא שכרא	דחיל תושבתיא
משירי בושד	ואמר אחי תנשר	בכל לישניא
תתאמנם יהמו	סרי מנהי סהמו	ללב חבימא
זעזע צדק שרקו	וידיהא אל שרקו	לארע אספמא
במילים צוף נטפו	תבי אל מסך אלעד פני	ודבריה בשמא
יהיה שירה יקרה	לקד אצחת פכרא	לריש כל אומיא
יצא חרבוי ימל	עלי האם אלא בטל	וכל גבריא
ובה הכל רזהה	ויבקא דכרא הא	לסופייומא
אלהם פ' בחצים ול שתוכתי עוזה רוצם בלבם	עלי האם פ' האמות	לזכות
אמר לבס הנכה שירה קטורה בחבל שלוש לשונות בלי רחק	והחוע המשוש לא צמחרה יחקק	בניחיה צלשון חרס ועבר ועלני
אמסרה חרדו הסומעים ונקרנו קרן	וחסר שלוש רגוז חרן	במורח ובערב
ואת חלצ יקרב	אמר כל העם הענת	ולעשות הגדלת
למשה בנאם יאגא וזן יתיה מלכו יקריה	לסגית יומין יתיה	לעלמין
אמר חלצ לא פתוב לבסריה וגופא סדח	וגשמיא חבדיה	לעלמין
אמר חלצ יתיה וזן יתיה מלכו יקריה	לסגית יומין יתיה	לעלמין

בבית שני נבחר המלך וכל העם היו עומדים לפניו וכל העם היו עומדים לפניו

שני השנים עשר

כ

לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וישב הכילות אל פער המלך נשוא ראש והנדיבות ידאגין כדחף אל ביתו חבל וחפוי ראש וישאלו כל העם לחצר הקיני להודיעם איך מלכות הכילות ממלכתו ואיך עלתה מעלתו ומתי משהו היהודים למלך אחיו

אמר להם דעו כי צימי קדם היה הכילות והנצלות שניהם שוכנים בארץ קדם בבית אשר מושבם ועל ערש אחד משכבם ובתחלת לאחם ממגרשם וימלאו זקקה בארץ שנער וישבו שם כי שם יצא שוכן ערץ ומשם הפילס'ה' על פני כל הארץ ויהיה יום ויאמר הכילות לרעיו ולחנרת מיודעיו ראיתי הפילה בחלומי והנה אני עומד על ראש ההר המעוז ועליו מגדל עוז והמגדל היה עומד על עמודים כארזים עומדים ואשמע אחרי קול רעש גדול כמו עגל הרקידים והרגיעם ולאחר הפילס'ה' לפני והגיעם אמרו לו חנרת ידוע מדע כי המגדל המעוז היא תורת ה' אשר היא מגדול עוז והעמודים העומדים הם גדולי היהודים אשר ממלכתם ועד יחיו ארץ כשדים ואשר ראית כי נפלו לעומתך כאלו הם כורעים ופניהם מגמתך ידוע מדע כי מלך תחלוך על עם האל וקמה צידך ממלכת ישראל וכל גדוליהם יביאו לוארס צעריך והם ארנה ישתחו לך וכל לבאותם תהי כוכש ונולח תפתח ואין סוגר חסגור ואין פותח ובקטת הימים עבר בשוק על איש מהחכמים וצידו ספר העתידות וכתוב בו והיה בארית הימי חומת צבל הרמס ערער תתערער וינמח בארץ שנער צריה מדעה משונה ולורה רעהות מונכי מארץ עדינה ילחחר ועל כל קהלות מזרח תהיה מלכותו ושמו הבילו ושם יולדיו הנצלות והוללות וקמה הכילות על הדבר הזה והזמן עבר והוא שער את הדבר

ויהי מקציתם רבים נודע החלום אשר חלם לקהלות הקדש כלם אשר מנח אחון ועד פילס וישמחו סמחה גדולה כי אמרו עתה יהיה לנו מלך אשר יאיר חשכנו וישר דרכנו ויקים סוכנו ושופטנו ומלכנו

ויהי אחרי ימים רבים יצא הכילות ואחוזת מרעיו אל אחת הערים להתהלך בכפרים והם ילכו העיר לא הרחיקו וארצפה פרשים מן הנדיבות אותם הדביו וכראות הנדיבים אותו צעדיהם בערס יקרב אליהם אמרו איש אל אחיו הנה צעל החלומות הלזה בא אשר עלינו במלכותה נצלה ועתה לכו ונהרגו ונאחזת בצורות נשליכו ונסיר מעל האדמה חרפת כלימותי ונראה תה יהיו חלומותי אמר להם גבירם ובעל סודם אל תשכחו דם רק תקטרוהו בעצות חוקים יתג לזרועותיו למידי וללוארו ענקים ושמוהו באחד המכדות כלחם צרומים לחץ עדימח צלי פסע וצלי מחץ וכל ימיו יהיה במאסר צלי גואל למען לא ישמע עוד קולו בהרי ישראל וימחורו ויקחוהו ומעל מרכבתו הורידוהו והכוהו פלעוהו וצנחשמים אסרוהו ובמגדל וראשו צמח פלרזו והופי צוהו בחדר קטן במחשבים נחבא אין יולא ואין בא רק היה נכנס פלח מעט ואח מן הארובה והקיסו עליו לסומרו מן הנדיבים הנצחיים חמש מאות גבורים בעלי זרוע רפה כלם אחוזי חרב מלוחדי מלחמה והקול נשמע ליהודים אשר בעדינה ובספרוים ובאשור ובארם נהרים ובארץ הכבים ומרים כי הכילות אחזניהם היה למם וצירי אויביו נחפס ונרמם ויחפצו הארבים ויחר להם מאד כי הלך מלכם בגולה ויאמר או רעה חולה הנה חשכנו כי יהיה לנו למלך לעל על קהל חינו וללחם את כל מלחמותינו ולא יהיה עם ה' תועה כלאן אשר אין להם רועה ועמה פריי בני עמינו כבשוהו באכזריותם רוח אפינו משיחה כלכד בשחיתותם אשר חשכנוהו כעץ שייס פלח אמרנו צללו נמיה בנחם אכל אין לאל ידינו רק נשא לבנינו אל כפים עד יקץ וירא משימים ויהי כי ארכו לו שם הימים והוא במאסרו יושב משמים ועליו אחים פלח על לבו כי היתה לו בביתו חנה חשובה וקולה ערבה מלפפת בכל עת לפניו והיתה מן נקמה ואור עיניו וכאשר זכר אותה צכה בכי גדול על פרידחה ונרדם במרירות נפשו ויחלוס והנה איש עומד לראשו וסוף אומר אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואכרמיה צדיקת פרוץ בפרש שדי מלכים זה תשלג צלמון והקין מחלמו צנפס כואבה ופיץ דואבה וירח וסלס סיונה על הארובה הנה ומלפפת וצרנליה מטופפת כאלו היא מספרת יגבים לארניה ואקרת עלבוניה ואין ילחה צניה וכראותו אחזה שלח ידו ויקח וצנה צניגה פלח

בזה אחרל על כל דבר אין אולי נפגע כגון אם ראית אדם
 עורק וידה אדל והוא בדרך הסוד היקר ואינו נזקק
 לזה השער השנים עשר ותאמר והלא
 שאלנו מבינינו כמדוע נמחקים מזה
 ענין זה

ושמעוהו לשומרי המצודה • נפלה עליהם חרדה • ושלחו שלוחיהם • לכל הנדיבים אחיהם • לאמר
 יעובדו הוסיף הכפתור זרעו הסיפים • ועד אנה אתם מתרפים • ופוסחים על שתי הסעיפים • לכן
 יהיו ואל תעצלו • וחולי תנצלו • ואם לא תמהרו לבוא נקום לילה ונצרה • ונעוז העיר פתחה •
 ישיבו להם דבר איש ממקומו אל ימיו • ועד שלשה ימים תהיה לכם תשועה כחום השמש • ויהי
 יום השלישי בהיות הנקר ויהי קולות וצרחים • מניז החרצות והרמחים המרוקים • וכלי הקרב
 נחשך יפילו זוהר • וענן כבד על ההר • לפניו איש לא יעמוד • וקול שופר חזק מאד • והנה מקנה
 הנדיבים באוהם וכל חיליהם • והלבו סביב המצודה אהליהם • ודגליהם ואויביהם • מבני יהודה
 ואפרים חנו לנגד פניהם • ויהיו מחנה הנדיבים לנגדם כשני חשופי עזים • וחלה מלאות הארץ כשאון
 מים עזים • וכאשר התקבלו לצאות יהודה ואפרים • כחול הים וכוכבי השמים • קמו שריהם ורואיהם •
 ויאמרו לכל אנשי מחניהם • דעו אחינו כי כתוב בתורה כי תקרב אל עיר להלחם עליה • וקרבת
 לשלום איה • ואנשי המדינה הם אחינו ונפשם כנפשנו • ורוחם כרוחנו • ולא טוב לעלו למלחמה עליה •
 עד נקרא לשלום אליהם • אולי ישובו מדרכיהם • ויאמרו כלם טוב הדבר • וישלחו מלאכים בכו
 אפרים ויהודה • לאנשי המצודה • לאמר אתם אחינו ואנשי גאולתנו • ומצור פגולתינו • ועתה תפ
 לנו מלכנו • וכלך לשלום לדרכנו • ואם כה תעשו תשכילו • ולא תסכלו • וקחו ממנו כל אשר תשאלו •
 ואם תמאנו חרב חאלו • ועתה מדוע תתמכרו למות בלי גואל • טובו טובו מדרכים הרעים ולמה
 תתמותו בית ישראלי • וכאשר הגיעו שלוחיהם לאחיהם • היו צוחקים עליהם • ולוכדים על דבריהם •
 עד כמלאו עליהם אחיהם • כעם וחמה • וילאו למלחמה בידרמה • ולבשו שריונותיה • ומרדו חניניהם •
 ויגשו בראשונה שרי עדינה • ויענו בקול נגינה • ויאמרו

או יחרץ נגד המונינו :
 ימים תהלוותם ירנינו :
 אם תחשך שמי ליעיני
 עד נעזוב שם טוב לבנינו
 לא תערב שינה ליעינינו
 אחר ויאמרו פירא ג' וכו'
 מול התדכות תחשך שמי
 או היא כגוף נחנו לבד נפ
 היום יהי שרף באד אש
 רגלו נשלח מכלוא מוק
 נשים לנפשינו פדות נפ
 אחר ויאמרו אבן ישראל לנתינת

בהחלה הפסו צעדיהם
 בהר סיני יצא רי
 מזה אסור בדר סיני
 בלאת הפרש וכו' וכו'
 מזה דוקא בזאת סעודה
 ער: האמורא לאסור
 סיני וכו'
 ער: הרעב אסור
 לגוי שנתפחה
 וירושלם ארץ ארץ
 קורס מוסדות
 כגיס ועבדן כדל
 ער: דתורה קורס
 ער: אלא וקורס
 ער: קורס בלתי
 ער: דתורה וכו'
 ער: בזאת הרעב
 ער: בנתינת הארץ
 ער: כי תכלה ארץ
 ער: אסור בדר סיני
 ער: כלומר תפוז סבי
 ער: הארץ סביב
 ער: וכו'

וְיִחַשְׁךָ הַזֶּמֶן חֶרֶב יְמִינִינוּ
 תִּפְיֵץ מְאֹד הַחֲצוֹת לַיִל לְעֵצֶיךָ
 גִּמְטִיד דְּמֵי הַחֲלָדִים מִעֲנָנִים עָרִי כִּי דָמְדוּ הָעֲנָנִים מִעֲנָנִינוּ
 אֲנִי שֶׁקָּטָה עֵד אֲשֶׁר נָמוֹת בְּחוֹךְ הַקֶּבֶב אֲנִי מִיָּדִי צָר נִחַלֵּץ אֶת אֲנִי עַל
 שֶׁנֶּאֱמַר מִגִּיד וְהִצֵּא אֶת מִלָּה וְעָלִים נִאֲמַר וְנִרְגַּן וְכִרְיִד אֲנִי
 לְעֵי אֶלֶן לֵבָס עֵץ אֶחָד חוּץ מִלָּה אֶל לֵבָס בְּקִרְבִּי אֶחָד אֲנִי וְהִלָּכְתִּי מִלֵּבָס
 הַלֵּבָס וְעַדִּין לֹא נִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח
 וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח וְנִשְׁלַח נִשְׁלַח

יהי ביום השמיני קרא משה
לאהרן ולבניו וכל למה ביום
השמיני: לא משה נאמר עליה

פליה • וישקה ויחזקה :

ספר תחבמוני

ישקה ויחזקיה :

וישא חשלו יהוה עולה שמונה

מלך ועדו יהוה מלך

כלומר ביום ג' ליל

ואת המלך הוא יחזקיה

יְהִי רָחוּקִים אִךְ זְכַרְתִּנִּי.

וְכִאֲהֲבֵתָ אִיד פֶּקֶד תִּנֵּי • שְׁמוֹל צִיּוֹן

אֲשֶׁקֶד בְּדַמְעֵי כָּל אִשָּׁר צָמִית.

אוֹ שְׂאָבִי דַמְעָד וְהַשְׁקִינִי:

צוֹר יִגְמֹלָךְ טוֹב עַד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ • כִּי עַם יִדִּי לֹא שִׁכַּחְתִּינִי:

כָּל אֹהֲבֵי שְׂכַח וַיִּדְרֹתִי׃

וַיֹּאמֶר לֹהֶ בָּתִּי • מִי הִגִּיד לְךָ מִקֹּדֶם שֶׁבָּתִּי • כִּי מָהֵרֶת וּתְבָאֲתָ לִקְרֹאתִי • לְדַבֵּר אֵל לְבִי וּלְנַחֵם אוֹתִי •
 וְשָׁלֵם ה' פֶּעֱלֶךָ עַל אֲהַבְתְּךָ הַחֲמִימָה • וְתִהְיֶה מִשְׁכֹּרֶתְךָ שְׁלָמָה • כִּי לֹא בָגַדְתָּ בִּי עִם פִּי־דִידִים הַבּוֹגְדִים •
 וְלֹא מָרַדְתָּ עִם הַמּוֹרִידִים • וְעַתָּה הֵעִי נֶאֱחָסְדְּךָ אֵלַי • וּתְפָרְשִׁי כַּנְּפֵי אֲהַבְתְּךָ עָלַי • וְשֹׂאֵי שְׁלוֹמִי • לְכָל
 אֲנָשֵׁי מִקֻּמִּי • וְהִגִּידִי לָהֶם בְּטוֹב עֲנִינֶיךָ • וּבִמְתָּק לְשׁוֹנְךָ • לָרְתִי אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ • וַיִּקַּח מֵעַט פָּחַם
 וַיַּעֲרֹכּוּ בְּבִכְיָ • וַיַּעַשׂ מִמֶּנּוּ דִין • וּמֵאֲחֻזֵּיכָת אֲבֵרַת • כַּפִּירֻצִּיעַ זֶרֶת • וּכְחֹב בּוֹ אֲרֻצֵּי עוֹרִים •
 וְשֵׁמֶם תַּחַת אֲבֵרוֹתֶיהָ קְשׁוּרִים • הִשְׁמַשׁ לַעֲרוֹב פָּנָה • וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה • וְתֵבָא הַיּוֹנָה לַעֲת עֶרֶב אֵל
 קָנָה • וּלְנוֹה מַעֲוֹנָה • אֲשֶׁר בָּאֲרֶץ עֵדִינָה • וְתַעֲמוֹד כְּחַפְצָתָהּ הַבַּיִת • לַעֲיִכִּי אֲנָשֵׁי הַבַּיִת • וְהִיא מֵאֲפֻלַּת •
 וּסְבִיבִים מַעֲוֹפֶפֶת • וְהוֹלֶכֶת וְטוֹפֶפֶת • וַיַּחֲזֹכֵנוּ אֱלֹהֶיהָ וְהִנֵּה סֵפֶר קְשׁוֹר בְּאֲזָרְתָּה • וְתִלְוִי בְּנוֹתָה •
 וַיַּמְהֲרוּ וַיִּקְחוּהָ • וְכֹאֲשֶׁר פִּתְחוּהָ • כַּמַּעַט צִדְמַעְתָּם מִחוּהָ • וּמַעִיר לַעִיר שִׁלְחוּהָ • וּלְקַחוּ הַיּוֹנָה
 וּמִצְקָהּ וּנְשָׁקָה • וּבְשֶׁרֶשֶׁרֶת זֶהָ כְּסוּהָ וְהַעֲנִיקוּהָ • וּנְתִיקִים הַחֲלוּם כִּכְפִּי יוֹנָה נֶחֱסֶה בְּכֶסֶף :

חזקת שבת הכתב את שלח הכילות מחאסר שבותו • לאנשי בריתו • שלום משמי מעונה • על אנשי האמונה • ואם הם מעט מזער ידוע תדעו אחי ורעי • וחזרת מיודעי •

כִּי נִמְכַּרְתִּי לַמָּוֶת בְּלִי חֹפֶס • וְנִגְעָה חֶרֶב עַד הַכֶּסֶס • וְכִסָּה עַל עֵינַי חֹשֶׁךְ וְלִמּוֹת • כִּי כִפְסָה בִּי

וּבִין כְּמוֹת • וְעַם חֲמוּכִים מִבְּנֵי חֵלֶם • וְשִׁכְחָה הַיְדִידִים יְדִידִם • וְאֶפְסוּ הַחֹלְצִים לְקַרְבוֹת לִהְיוֹת •
וְשִׁכְחוּ הַזְכָּרִים נִקְיֻבוֹת • הַשִּׁכְחָה יְדִידוֹתֵי • וְאִם צִגְדָתָם בְּאֵהֶבְתִּי • הֲלֹא מִיֹּם נִוְלַדְתָּם • הִייתִי מִזֶּמֶן

לעבודתכם • וככנים עפתי ורצית' אהכם • אוי על ידידים לא זכרו טובי • ולא רחמו על כאבי • בנים
הלא • ורחמתי וחס פשעו צי • ונתת צדי חל תשכמו אבדתי • ואל תסורו צדוטי • וברו באמונה •

וְעָלְתָה אֵלַי וְעָזְרוּנִי • כִּי נָס לְחַי וּבִהְתָּה עֵינַי • וּמָהָרוּ לְהוֹצִיאֵנִי • מִן הַפֶּחַת •

צמרים ארד אל השחת • ודעו כי אם תלחמו על אדוניכם • ה' ילחם לכם • וכאשר הגיע הכח הזה לכל
הקהלות כמו צבי גדול • ושברו כל כנור ומחול • ופשטו בגדי רקמתם • השרים הנכבדים • ודבר מדינה

וְהַיְהוּדִים מְגִיעַ אֶחָד גָּדוֹל לַיהוּדִים • וְקִרְאוּ עֲזָרָה הַגְּדוֹלִים וְהַחֲשׁוּבִים • וְשָׂק וְאַפֶּר יוֹלֵעַ לְרֵצִים •

ונסע נבוכה • וכתבו ספרים לכל קהלות ישראל • להודיע כי פרץ זהם פרץ האל :

פחשגן הכחז שלום לקהלות הקדש אחינו העת אתהלכם לשבת צנתיכם ספונים • וללבוש צגדי
עדנים • האוכלים למעדנים • ואדוניכם קחת צריתי צרלמורה צשומות • חלה אחיה

לכך יצאנו • לכן דעו כי העיר אלהים רעיונינו • להלחם על אדונינו • ועתה מי בכם מכל עמו • ה' •

וילא חתנו למלחמה • ציד רמה • לעשות באויבנו נקמה • לכן חזקו ידים והיו לבני חיל •
לכנס מכל ישראל אנשי חיל • והחלצו מאהבם הנשים • נוסכים בנחשים • טורפים ככפורים •

הַיְּמִינִים כְּנָשִׁים • הַיְּמִינִים כְּנָהֲרִים • בְּעַלֵּי זְרוּעָה אֲרוּכָה • וקֶשֶׁת דְּרוּכָה • ומִלְחָמָה עֲרוּכָה • ועוֹדֵבֵי
וְזֻלָּם יִצְחוֹן לֵאמֹר חֵל עֲמָה הַזֶּה • וְנִחַדֵּשׁ שְׂחָבֵהּ לְעוֹד • וְיִבְרָאָהּ הַגּוֹי הַזֶּה לְאַהֲבָה בְּאֵין מִלְּחָמָה

הוא לא יבחר שיהיה עמוק הנבואה • ונחלש שם החלוצה • וכאשר הגיע הכתב הזה לאנשי כל עיר
העיר • האל לנחם העיר • הרב מהם והלעיר • ויחסרו מאלפי ישראל באהבה • כחמשים אלף

תולדות צאצא • גדודיהם ממלרים ועד ים הערבה • ומארץ לביועד דמשק עד חמת רבה • ומחרן עד ארם
כפרים עד אשור החסובה • ומארבל עד עדינה ועד חומת צבל הרקבה • כל אלה חזרו למלחמה • צאצא

[illegible]

והקיים האוס החקרון והקדמון. בפרט שרי מלכים חסלג בללמון. וישי באשר באה
המלך. ש מעדתו השביעית מעדה הנצח הלא מוליד לימיו. ^{המלך}

[illegible]

וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹתָהּ
וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹתָהּ

1. संस्कृत 2. हिन्दी 3. उर्दू 4. अंग्रेज़ी 5. फ़ारसी 6. बंगाली 7. मराठी 8. गुजराती 9. तमिल 10. कन्नड़ 11. मलयालम 12. सिन्धी 13. पंजाबी 14. संस्कृत 15. हिन्दी 16. उर्दू 17. अंग्रेज़ी 18. फ़ारसी 19. बंगाली 20. मराठी 21. गुजराती 22. तमिल 23. कन्नड़ 24. मलयालम 25. सिन्धी 26. पंजाबी 27. संस्कृत 28. हिन्दी 29. उर्दू 30. अंग्रेज़ी 31. फ़ारसी 32. बंगाली 33. मराठी 34. गुजराती 35. तमिल 36. कन्नड़ 37. मलयालम 38. सिन्धी 39. पंजाबी 40. संस्कृत 41. हिन्दी 42. उर्दू 43. अंग्रेज़ी 44. फ़ारसी 45. बंगाली 46. मराठी 47. गुजराती 48. तमिल 49. कन्नड़ 50. मलयालम 51. सिन्धी 52. पंजाबी 53. संस्कृत 54. हिन्दी 55. उर्दू 56. अंग्रेज़ी 57. फ़ारसी 58. बंगाली 59. मराठी 60. गुजराती 61. तमिल 62. कन्नड़ 63. मलयालम 64. सिन्धी 65. पंजाबी 66. संस्कृत 67. हिन्दी 68. उर्दू 69. अंग्रेज़ी 70. फ़ारसी 71. बंगाली 72. मराठी 73. गुजराती 74. तमिल 75. कन्नड़ 76. मलयालम 77. सिन्धी 78. पंजाबी 79. संस्कृत 80. हिन्दी 81. उर्दू 82. अंग्रेज़ी 83. फ़ारसी 84. बंगाली 85. मराठी 86. गुजराती 87. तमिल 88. कन्नड़ 89. मलयालम 90. सिन्धी 91. पंजाबी 92. संस्कृत 93. हिन्दी 94. उर्दू 95. अंग्रेज़ी 96. फ़ारसी 97. बंगाली 98. मराठी 99. गुजराती 100. तमिल 101. कन्नड़ 102. मलयालम 103. सिन्धी 104. पंजाबी 105. संस्कृत 106. हिन्दी 107. उर्दू 108. अंग्रेज़ी 109. फ़ारसी 110. बंगाली 111. मराठी 112. गुजराती 113. तमिल 114. कन्नड़ 115. मलयालम 116. सिन्धी 117. पंजाबी 118. संस्कृत 119. हिन्दी 120. उर्दू 121. अंग्रेज़ी 122. फ़ारसी 123. बंगाली 124. मराठी 125. गुजराती 126. तमिल 127. कन्नड़ 128. मलयालम 129. सिन्धी 130. पंजाबी 131. संस्कृत 132. हिन्दी 133. उर्दू 134. अंग्रेज़ी 135. फ़ारसी 136. बंगाली 137. मराठी 138. गुजराती 139. तमिल 140. कन्नड़ 141. मलयालम 142. सिन्धी 143. पंजाबी 144. संस्कृत 145. हिन्दी 146. उर्दू 147. अंग्रेज़ी 148. फ़ारसी 149. बंगाली 150. मराठी 151. गुजराती 152. तमिल 153. कन्नड़ 154. मलयालम 155. सिन्धी 156. पंजाबी 157. संस्कृत 158. हिन्दी 159. उर्दू 160. अंग्रेज़ी 161. फ़ारसी 162. बंगाली 163. मराठी 164. गुजराती 165. तमिल 166. कन्नड़ 167. मलयालम 168. सिन्धी 169. पंजाबी 170. संस्कृत 171. हिन्दी 172. उर्दू 173. अंग्रेज़ी 174. फ़ारसी 175. बंगाली 176. मराठी 177. गुजराती 178. तमिल 179. कन्नड़ 180. मलयालम 181. सिन्धी 182. पंजाबी 183. संस्कृत 184. हिन्दी 185. उर्दू 186. अंग्रेज़ी 187. फ़ारसी 188. बंगाली 189. मराठी 190. गुजराती 191. तमिल 192. कन्नड़ 193. मलयालम 194. सिन्धी 195. पंजाबी 196. संस्कृत 197. हिन्दी 198. उर्दू 199. अंग्रेज़ी 200. फ़ारसी 201. बंगाली 202. मराठी 203. गुजराती 204. तमिल 205. कन्नड़ 206. मलयालम 207. सिन्धी 208. पंजाबी 209. संस्कृत 210. हिन्दी 211. उर्दू 212. अंग्रेज़ी 213. फ़ारसी 214. बंगाली 215. मराठी 216. गुजराती 217. तमिल 218. कन्नड़ 219. मलयालम 220. सिन्धी 221. पंजाबी 222. संस्कृत 223. हिन्दी 224. उर्दू 225. अंग्रेज़ी 226. फ़ारसी 227. बंगाली 228. मराठी 229. गुजराती 230. तमिल 231. कन्नड़ 232. मलयालम 233. सिन्धी 234. पंजाबी 235. संस्कृत 236. हिन्दी 237. उर्दू 238. अंग्रेज़ी 239. फ़ारसी 240. बंगाली 241. मराठी 242. गुजराती 243. तमिल 244. कन्नड़ 245. मलयालम 246. सिन्धी 247. पंजाबी 248. संस्कृत 249. हिन्दी 250. उर्दू 251. अंग्रेज़ी 252. फ़ारसी 253. बंगाली 254. मराठी 255. गुजराती 256. तमिल 257. कन्नड़ 258. मलयालम 259. सिन्धी 260. पंजाबी 261. संस्कृत 262. हिन्दी 263. उर्दू 264. अंग्रेज़ी 265. फ़ारसी 266. बंगाली 267. मराठी 268. गुजराती 269. तमिल 270. कन्नड़ 271. मलयालम 272. सिन्धी 273. पंजाबी 274. संस्कृत 275. हिन्दी 276. उर्दू 277. अंग्रेज़ी 278. फ़ारसी 279. बंगाली 280. मराठी 281. गुजराती 282. त

וְיָשָׁב אֶל הָעָם עַל מַה שִׁי אָרַע בַּעַת הַגְּאוּלָּה וְנִמְנָה שֶׁהָמֶלֶךְ בָּרַח

מִסְפַּר אַחֵר הַחֹסֶד מִלִּשׁוֹן הַתַּנְכּוּזִים

עֲדִינְצִיל אֲדוֹנֵינוּ וְנִינְצוּב וְאִין לֹאחֶר חֵיילֵינוּ מִיְּדֵי צָרִים וְאֵיבִים: הַיְיִבוֹת יִמְלָה

בְּשִׁטָּה הַקָּרֵב נָבוֹם לְבָבוֹת עַל מוֹחֶסֶס אֲשֶׁר מִלְּהָבוֹת אֵישׁ הֵם חֲצוּבִים:

וְלֹא צִחְכִּמָה נִוסַפְתָּ הַגְּבוּר וְלֹא בִכְח נְתוּנָה לוֹ וַיַּעֲנוּ גְדוּדֵי דַמְסָק וַיֹּאמְרוּ אַחֲרָיוֹם הַמַּטָּר בִּרְכֹת הַיְיִדִּים

הָאֵל קָרָאנוּ בְּעוֹז אֵל עַל הַמְּוִרָה לְנִתְּבֵי עֵת בִּי בִישְׁרִיזֵן הַקָּרֵב נִתְּעַל: שֶׁהָיָה גְּבוּרָה

וְבִרְקָה נִתְּנָה בְּעֵת יָפִיץ צִדִּיק הַמְּוִרָה לְנִתְּבֵי לֵב יִלְהַט בּוֹכֵי מַעַר: לִפְנֵי אֲחִילָל שֶׁהָיָה רַחֲמֵי

מִיּוֹם אֲשֶׁר נִתְּפַשׁ אֲדוֹנֵינוּ לְדֶרֶךְ הַיּוֹשֵׁר נָקִיץ בְּחֵינֵינוּ וְגַם נִנְעַר: וְנִסְמַח לְפָנֵינוּ בֵּין בִּיחִיד

לֹא נִשְׁקָטָה עַד נִחְלוֹשׁ קָמְיוֹ הַנִּסְתָּר מֵעֵינֵי יָחַד וְנִשְׁהַמּוּ בְּסִפְרָעַל: מִהַלֵּץ כִּי יִתְחַל נִשְׁמַח

עַד שׁוֹמְעֵי שִׁמְעוּ בְּסוֹף אֶרֶץ הַעֲלִיּוֹנוֹת יֹאמְרוּ רָאוּנוּ גִּיּוֹה וּמָה פִּעֲלָה: מִגְדוּרִים אֲנִיכְנוּ וְכִנֵּי

נִחְנוּ צָבָא הָאֵל בְּאֶרֶץ הַצְּבִי גְבוּרָתוֹ וַיַּעֲנוּ צְבָאוֹת אֶרֶץ הַכְּנִי וַיֹּאמְרוּ וְשֶׁפֶל רֹחַ עֲזִים כָּמוֹ אֲרִי וְקָלִים כְּצִבִּי:

לִוְנִחְמוּ בָנוּ צָבָא כּוֹכְבֵי זָבוּל הִלְכוּ גְדוּדֵיהֶם לְפָנֵינוּ שְׂבִי: לִךְ דּוֹלֵיָהּ פִּתְיוֹת

מִיּוֹם אֲדוֹנֵינוּ מִשְׁנָאִים תִּפְשׁוּ: נָפֵל גְּאוּנֵינוּ וְהוֹסֵר כָּל צָבִי: וְהַלְלִיָּהּ מִיּוֹמָהּ

נֹאמַר לְנַפְשֵׁנוּ חֲבִי עַד יִחְמוּל לָנוּ הָאֵל וְעַד כִּי יַעֲבוֹר זַעַם חֲבִי: בָּשָׁר וְכֹחַ וְנִיבִירָהּ

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

הַיְיִדִּים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם עַד וְלֹא שִׁכְחֵנוּ וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ וְלֹא שָׁר לֹא רָצוֹן לִפְנֵי הָאֵל

לְעוֹזֵר בְּמַקְדָּם בְּמִלְחָמַת קָרֵב וַיַּעֲנוּ מַלְאָכֵי מַזְרֵיט וַיֹּאמְרוּ בְּתַכְלִית הַחֲסִידוֹת מַגְבִּי לֹאחֶר

קטע לעבן הקדמת הקדמת תהיה מלהק השמח באור הלח יהיה הקדמת צוהלות כי ככל המעשים
צוה להאמין כי אלהי הקדמת וצוה להאמין כי אלהי הקדמת וצוה להאמין כי אלהי הקדמת
מלה לא היה נראה הקדמת אם היו וצוה להאמין כי אלהי הקדמת וצוה להאמין כי אלהי הקדמת
כי אלהי הקדמת לא כשירר המטר ציוס והקדמת צוה להאמין כי אלהי הקדמת וצוה להאמין כי אלהי הקדמת

ספר תחבמות

יחזקאל יורד ציוס
לא בלילה בשעה שצוה אדם בביתו כמו בלילה שבתות כמו שכתב רש"י על פסוק ונתתי גשמים
על פני הארץ וזהו אמר רש"י לרובל נראה ויענוהו בלי חזן ולאחר

נערותך ותעזוב שם לרור אחרון:

נחנה קהל חרן כלי חרון:

ירמיהו חבצלת בתוך שרון:

עיתו חבצלת אדמו כדם:

על הזמן לנו יהי חרון:

לכמת אדונינו נבקש עד:

שם טוב לבנינו לחרון:

אם בעד תכמת אויבנו:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו: תלח בהיה אענה דהבר משה הלוחות דכתי' וישבר אותם תחת

נערותך קרבות עם צבא שמים:

נחנה ידועים מארס נהרים:

נינו מלוחה על בני אפרים:

נחנה ידועים מארס נהרים:

ארץ בדמים באפיקי מים:

נחנה ידועים מארס נהרים:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

עם בוכבי רוס נערותך מתנה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

בכפיד בעת יצבור בתוך מקנה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

מרים אשר הוא יקראנה נענה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

נגאל בפח מידי מונה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

ירוס עדי שחקן ויבנה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

עוד תעבורנה על ידי מונה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

נחנה ידועים מארס נהרים:

עורכי קרבות יוצאי צבא:

נחנה ידועים מארס נהרים:

נחנו תצויבי אש ולתפה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

ונהפוך אותו לתרבה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

נציל בעוז מיד מתי איבה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

בנו לאלף קסול רבבה:

נחנה ידועים מארס נהרים:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

נחנה ידועים מארס נהרים:

ותצית אש קרבות בקרבים:

נחנה ידועים מארס נהרים:

תשלח פסע אים שן ואבים:

נחנה ידועים מארס נהרים:

וענו צני ארס נהרים ואלמרו:

נחנה ידועים מארס נהרים:

בן קנזני והנפיל בן
פליין קנזני והנפיל בן

ענין של שדה ענין

הוא הנפש המוטעת הלא את במשכנותיו והגעתני ובעלתך משכנותי והאחצתי הכרע הכרע
כי און בירי רעה ופסע ואף אוכל לעשות חטא ופסע לולי אשר עוררתני ובמבלי טוא שר
ומשכנותי כי את היות קושרת לבי בחנרד ומשכנות גופי בעבות סקרד ומחשורות חותי כס
אמרד ואני אבא אמרד ומלאכי את דברד ובמדרד

אמרה הנפס

אני היותי פליונה יושבת במלכות ראשונה ובייתי כיונה צמק אלהי מקננת ועל שלחני
מרכנת וירדתי שמשלות גבוהים ונפרדתי מבני האלהים ובחתי אלך לבסותך להשיבך
באחריך ואתה בעבדתי במעאריך והגעתיני בעונותך ומשכנותי במבלי פתועד להבלי
פעשועד להחערן באכילה ושתייה ולהתענג עם כל צורה יפפיה ולאכול מיני מעדנים ולגמול
גדי עדנים ולהיות בגדך לבגים וגוסך מעודן בשמנים ומה לי ולבגדים כלבנים לו לבגדים
ומאין לנפש זכה ונקיה אכילה ושתייה או לחבק צורה יפפיה הלא כל אלה פתועותי דבר

אמר הגוף אל הנפש

לא בן הדבר רק אני הייתי כאבן דומה מושלך באדמה עדידת מן השמים והאדמה
רגלים ופסחת לי לראות עינים וחננת לי לפשע ידים ולאכול לשון ושינים ולדבר שפלים
ומה לי ולאכלס התענוגים בהיותי לולי פהרת וחבאת לקראתי וחמלס הנפש לדבר ולחמלס
מענה על דבריו ובראות השכל כי הנפש נפסלה ומכסה ביד היצר נפלה וגבר עליה הנפש
דברים ועל האמת בגביר הפקרים אז התעורה השכל ויאמר לנפש עורי נפש צרה מכבדת
גודה ובמאסר הגוף עלורה והשמרי מן היצר הרע אשר צד פרעות פרע ואחרי פכדו
הטרי מעות אחד והנכי מטנף גותך ושיח לצד למעלה ולנוכ הכבוד והמלכות ואל תפסל
הכלך בחסילס וישא משלו ואמר ויש עבדני על פסל

לכשי יחיה עז ואל אל הנבי
אם את ערומה מבסות ישר ותום
עורי קחי עמר השודת מאמר
לכך בפזרה פבסי תוך נחלי
מכרי יקר היום ושוב אחד קני
ספרי בקמה על ימותך אישר
הרבה רחוקה היא קחי צדח ומ
הוי לק עצלה כי חבירה לאל
מבעה אני שכלך פים התאחה
בתים ועדי מסכנות רחמיות
מחר ביום רין ידרשו השכון למע
ודעי רכי מער פקי האל לכל
השמות והעשרה שרדי

עופי ביזנה אך בגלל קנני
צל רחמי ודרשי וכם תתלוצצו
ודעי ביום הדיון לצוד מהתעור
יושר והנפי עדי תתלכני
וסחי רצון קנה וכל הונק תשי
תלפו בהקל ועל ידם קנני
מרה סעי אולי במתקת תל
קמו תצות ליל אבל את וישי
עורי בחוזק והעזי הנני
עשית ולקנותם לבנים תלכני
שיח ותוכן הקל בניס תלכני
גפיל וכו תלכני תלכני
ובתור ובגור צדל קלה אני

הנפש והגוף והאדם והאלהים והמלאכים והעשרה שרדי
בגלל פשעיו ורעותיו וזנותו וכל עונותיו וכל חטאיו
והוא הנפש המוטעת והגוף המושלך והאדם המושלם

[illegible]

[illegible]

יד בפרק ועננים

לכל מעלות בלימות

שנה למה שבעים זקנים

בזמן חזיון למה שבעים זקנים

אם ברכתו יחליץ בעלי טובה

זריק יסוד עולם תיקון כל נפשי בעיניך

למען ה' חלהיד ולקדוש ישראל כי פארך

פי אליה כמין וצד בגוים אלה

שלום לך הציר בחיר על יין

יחידה להקדש לשון ומרץ

עת חדרו מימי שועות

תליין וכוהד בעדינו גם

עוד נחזה אתך ישועת אל

אמר המניד וכשמעי זאת החפלה

למכתי מרפא כי הצורח שמע זה שועתי

בספר ופלה ידי משפעת ברכמו

קבלת אמר כי גם יודע אני וכו'

יודע אני אשר יהיה טוב לירא

כיצד אשר יראו ומלפניו

למה לא היו יראים מלפניו

שהרי רואים הרשעים

בהשקט ופלה לא יראת הכשרים

נאם הימן האורחי צטרס רגבי

הפרידה הולקו ועד לא העליצות

החזרה לא החפרקו ומנהרי שלום

ועשני שוננים בגני תענוגים לוקט

המפלות ומשנת מרגועי הקיפוני

ונחשך הפרוד רפדתי יצועי

חשואות ומרצן דלות וקלות

אכזבות יפעח אחרי מעיבות

הקופלות להחך פניניהם על פניהם

מסלעי הכלעות הטיצו נגד הלחי

והדבקים ולטטק ארמיהם פרץ

הוגר ויהי גדוד הסבל והשבר

זאם פלדות שטיני מנידות

גזלו מעפעפי ארמי דלק והמירו

ירטוני ויסגירוני וביעותי

ספרתי התלחות העומדות

ונפקחו עיני השלוח בסור עליהם

שעמו ויהי היום ואני יושב עם

ושואב שקפת יפעת מבינים

וישולו ולמחורות אחרות

ומארי דעות באי חשונות

המלות התמולאו בכלי שכלם

ועים עניני רעזני הלב מעיפים

זה כתיבתו שתי ופלה ביד

וזהו אלהי מן ופלה ביד

זריק יסוד עולם תיקון כל נפשי בעיניך

למען ה' חלהיד ולקדוש ישראל כי פארך

השער ששה עשר

תפארת שני לחות אכנים

בסיני ביהלל לנו כשימא

אחרן הוא ומה ש

אש בנינים לבת נדב

לכם חן תשימא

הצו שלום לכל זרע

למען ה' חלהיד ולקדוש ישראל כי פארך

פי אליה כמין וצד בגוים אלה

שלום לך הציר בחיר על יין

יחידה להקדש לשון ומרץ

עת חדרו מימי שועות

תליין וכוהד בעדינו גם

עוד נחזה אתך ישועת אל

אמר המניד וכשמעי זאת החפלה

למכתי מרפא כי הצורח שמע זה שועתי

בספר ופלה ידי משפעת ברכמו

קבלת אמר כי גם יודע אני וכו'

יודע אני אשר יהיה טוב לירא

כיצד אשר יראו ומלפניו

למה לא היו יראים מלפניו

שהרי רואים הרשעים

בהשקט ופלה לא יראת הכשרים

נאם הימן האורחי צטרס רגבי

הפרידה הולקו ועד לא העליצות

החזרה לא החפרקו ומנהרי שלום

ועשני שוננים בגני תענוגים לוקט

המפלות ומשנת מרגועי הקיפוני

ונחשך הפרוד רפדתי יצועי

חשואות ומרצן דלות וקלות

אכזבות יפעח אחרי מעיבות

הקופלות להחך פניניהם על פניהם

מסלעי הכלעות הטיצו נגד הלחי

והדבקים ולטטק ארמיהם פרץ

הוגר ויהי גדוד הסבל והשבר

זאם פלדות שטיני מנידות

גזלו מעפעפי ארמי דלק והמירו

ירטוני ויסגירוני וביעותי

ספרתי התלחות העומדות

ונפקחו עיני השלוח בסור עליהם

שעמו ויהי היום ואני יושב עם

ושואב שקפת יפעת מבינים

וישולו ולמחורות אחרות

ומארי דעות באי חשונות

המלות התמולאו בכלי שכלם

ועים עניני רעזני הלב מעיפים

זה כתיבתו שתי ופלה ביד

וזהו אלהי מן ופלה ביד

הצו שלום לכל זרע

למען ה' חלהיד ולקדוש ישראל כי פארך

פי אליה כמין וצד בגוים אלה

שלום לך הציר בחיר על יין

יחידה להקדש לשון ומרץ

עת חדרו מימי שועות

תליין וכוהד בעדינו גם

עוד נחזה אתך ישועת אל

אמר המניד וכשמעי זאת החפלה

למכתי מרפא כי הצורח שמע זה שועתי

בספר ופלה ידי משפעת ברכמו

קבלת אמר כי גם יודע אני וכו'

יודע אני אשר יהיה טוב לירא

כיצד אשר יראו ומלפניו

למה לא היו יראים מלפניו

שהרי רואים הרשעים

בהשקט ופלה לא יראת הכשרים

נאם הימן האורחי צטרס רגבי

הפרידה הולקו ועד לא העליצות

החזרה לא החפרקו ומנהרי שלום

ועשני שוננים בגני תענוגים לוקט

המפלות ומשנת מרגועי הקיפוני

ונחשך הפרוד רפדתי יצועי

חשואות ומרצן דלות וקלות

אכזבות יפעח אחרי מעיבות

הקופלות להחך פניניהם על פניהם

מסלעי הכלעות הטיצו נגד הלחי

והדבקים ולטטק ארמיהם פרץ

הוגר ויהי גדוד הסבל והשבר

זאם פלדות שטיני מנידות

גזלו מעפעפי ארמי דלק והמירו

ירטוני ויסגירוני וביעותי

ספרתי התלחות העומדות

ונפקחו עיני השלוח בסור עליהם

שעמו ויהי היום ואני יושב עם

ושואב שקפת יפעת מבינים

וישולו ולמחורות אחרות

ומארי דעות באי חשונות

המלות התמולאו בכלי שכלם

ועים עניני רעזני הלב מעיפים

זה כתיבתו שתי ופלה ביד

וזהו אלהי מן ופלה ביד

זריק יסוד עולם תיקון כל נפשי בעיניך

למען ה' חלהיד ולקדוש ישראל כי פארך

פי אליה כמין וצד בגוים אלה

שלום לך הציר בחיר על יין

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

ס' אשכנזי משתא
ס' אשכנזי משתא

כתב הרמב"ם על הלכות בית הבחירה פ"ב ומסורת ביד הכל שהמקום שבה דוד ושלמה את
המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבה בו אברהם אבינו את המזבח ועקר
עליו יצחק והוא שבה נח מנצח כשיצא מן
התיבה והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל וצוהק

שער ששה עשר

ורקע בו פתילי המליצות

אשקיע לישון אישים ברחין

אשיב מאכל כליו בלועו

אם יתקדרו ימים כרילות

עת יעיר גרוד ניבי קרבות

לא יציל רדופיו הר וגבעה

עת ניבו יבקר ברנעים

ימי ישאגו בקרב תעודות

ולירעיון מבקש כבצרי עזו

ועת יפיץ ברק חרבי מאודו

בניתרעי בסולם מחשבותי

בחיות הסוגבותם קשורות

והחכמה כמו מלכת שבא בן

בחרבי בנתה בירות וטירות

לחבר המליצות הנפוצות

לזכרי חדרו שזקמי לבבות

כבוכבים יפוצו אש פקדות

ולופגנו בנות שירי בנות עש

וצור ניבי בדם עוברי בריתי

והיה האנשים לי כגשים

ושבו הפסידים לי צפירים

במלות לב מהי סבלות מדיבות

יקשר ניב לשוני מעדנות

גיר השיר ברוח פי אבקע

גשכ יתחיה צריך להפשיט מגניה כל מחשבין

באות מעשבות בצבאים ולסלקא שכינתיה לגביה במתשבת אחריה ונעצב ידיו

באות לא רבר נש צמתיחד בבת זוגיה ואתפשיט מלבושו למגהו נעלה ונשחית

לזכר אחרי הכי צריך לאפשיט מגניה כל מחשבין אחרי כן כמלכא יסתחף שחור

המחשבות זמגין שבע שגל יכ טהינו יכ אחד

ומהם שרשרות השיר אנ צץ

וראש נחיש עקלתון אר צץ

עדי יקיא אשר יונק ומוצץ

הלא שירי כשמש בם ינוצץ

ערוד נשק לאש יוצא חוצץ

ורא יעלו בשן כנה ובוצץ

ובלתי סך בעת יפרח ויצץ

ויצן כללי וילמד שכיון נברא והא נאנו נפלאות מקורותיו יפסח

ויקרח צור לשוני אש פלדות

בצור חרבו ויכבוש המצודה

כפירי הקרב יעמו חדרות

לחוג שכל ובין עולות וחרדות

ביד שכל ונפיהם פרודות

תבואני לנסותי בחירות

והציבה בתוך לבי חודות

ולפירי החמודות הצמודות

והעלו הקרבים אש קרבות

והם מהדרי להב חצובות

עזבום שם באור אשם צרבות

יריה החרבות החרבות

ושבו הזכרים כנקבות

ונמס לב ואיבי הערבות

אכל נפשות פני שכל משיבות

תבונות מלא תכל תנובות

ואל לחננלי נמי וארסע

גשכ יתחיה צריך להפשיט מגניה כל מחשבין

באות מעשבות בצבאים ולסלקא שכינתיה לגביה במתשבת אחריה ונעצב ידיו

באות לא רבר נש צמתיחד בבת זוגיה ואתפשיט מלבושו למגהו נעלה ונשחית

לזכר אחרי הכי צריך לאפשיט מגניה כל מחשבין אחרי כן כמלכא יסתחף שחור

המחשבות זמגין שבע שגל יכ טהינו יכ אחד

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִשְׁכַּח אֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִשְׁכַּח אֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה

שֶׁנֶּר שְׁבַע עֶשְׂרֵי

ל

וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹנוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִשְׁכַּח אֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִשְׁכַּח אֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה

הַשֶּׁנֶר הַשְּׁבַע עֶשְׂרֵי

בּוֹיָכוֹת הַמִּין וְהַמֵּאֲכִיזִין זֶה עַל שְׂמַאל חָה עַל יְמִין בְּיוֹם שֶׁנֶּר

נָאם הַיּוֹם הַזֶּה הֵייתִי צִימִי נְעוּרִי מִתְדַּפֵּק עַל דְּלָתֵי חֲכָמִים וּמַשְׁכִּילִים וְשׁוֹקֵד עַל שְׂמַאלִי
הַמְצִינִים וְהַפְּלִילִים לִלְקוֹט בְּדוֹלָתִי אֲמָרִיהֶם וְלִשְׁאֹב מִמַּעֲיָנִי מַשְׁלִיקִים וְלִרְכֹּס
צוֹף דְּבַשׁ מִלֵּיהֶם וְיִהְיֶה הַיּוֹם וְחָנִי בְּמַעֲמַד חֲכָמִים יוֹשֵׁב עִמָּהֶם וְשׁוֹמֵעַ אֲמָרִיהֶם וְיִהְיֶה חֲכָמִי כְּכֹהֵן
שָׂרָא קְרוֹאִיהֶם וְיִשְׁאָלוּהוּ הָעַם הָעוֹמְדִים לִפְנָיו וְהַשּׁוֹאֲבִים מִמַּעֲיָנִי עַל דְּבַר הַכּוֹתִים הַמְדוּשִׁים
וְאֲמוֹנָתָם הָרַעָה הַגְּרוּעָה

אָמַר לָהֶם דַּעוּ כִּי הַכּוֹתִים צִין הַצְּרִיזִים כַּשֶּׁרֶץ בֵּין הַחַיּוֹת עִם הַהוֹיִדִים לֹא יִמְנוּ וְעִם הַמְּדוּשִׁים
לֹא יִתְכַנְּנוּ וְעִם הַיִּשְׁמָחִילִים לֹא יִכְנוּ אֲבָל הֵם צָרִיךְ צָפִי עֲלֵמָה כּוֹדֵעַ לְכָל הַמְּדוּשִׁים
הַפְּרוֹנָה וּמוֹמָה וְהַתְּשָׁאֵל עַל עֵדָה גְּלִמּוּדָה וְאִוְמָה זְעוּמָה כַּעֲנָף בְּלִי חוֹרֵשׁ וְאֵילָן בְּלִי שְׂדֵה כִּנְיָן
סִכְכֵּלֶת הַחֲזוּרִי וְשֶׁרֶס טוֹבִיָּה הַעֲבֹד הַעֲמוּנִי וְחֶלֶד כָּל זֶה יִחְזִיקוּ בַּחֲזוּרֵיהֶם וְיִתְבָּאוּ בַּיָּד
כַּעֲבֹד מַחֲבָאָה עַל חֲזוּנֵי בַּעֲזוֹת פִּי־סוֹהֵם חֲשׂוֹדִים בְּגִבְעַת חוֹרֵתֵיהֶם וּמִרְאִים בְּגִלּוֹי לִדְקָם
בַּחוּר חִיקָם יִחְזִיקוּ בַּחֲזוּרֵיהֶם וְיַעֲשׂוּ הַפֶּךְ פִּעּוּלֵתֵיהֶם וְכָלֹם כַּשְׂכוּרִים כְּבוֹכִים וְכֹלְכֵי חֲשָׁכִים חֲחֻמָּה
גְּרוּעָה וְאֲמוֹנָתָם רַעָה וְקַהֲלָתָם מַעוּטָה וְחִינָם לֶחֶף חֵישׁ מַגִּיעִים כִּי הֵם חֲסִידֵי וְגִדְּעֵי
קְלוּטִים וְלֹא שְׂרוּעִים מַעֲטוּרָעִים

אָמְרוּ לוֹ מָה חָאֵמַר עַל הַקְּרִיאָה הַמִּינִים אֲזַר הֵם בְּדַבְּרֵי רְבוּתֵיהֶם חִינָם חֲאֲמִינִים אֲמַר לָהֶם
הֵם מְגוּאֲלֵינוּ וְיוֹתֵר קְרוֹבִים חֲלִינוּ רַק לֹא יִחְמִינוּ בְּדַבְּרֵי פִלְלָנוּ וְרַף עַל פִּי שְׂדֵה בְּחִינָתָם
חֲדָתֵינוּ לֹא יִמְנוּ עִם עֲדָתֵנוּ כִּי נַעֲבֹד לִתְחֻלּוֹתָם בַּפֶּךְ וְשִׁיר מִן הַדָּד
אָמְרוּ לוֹ וְאִךְ יִתְעַלֵּם מֵהֶם הָאֵמֶת וְכָל מִי שֵׁשׁ לוֹ שֶׁכָּל יוֹכֵל לְהַכְדִּיל בֵּין כַּח צִין הַמְּדוּשִׁים
יִדְעוּ כִּי הַחֲזוּרָה כְּמוֹ טִירָה סְגִירָה וּבַחֲזוּרָה כָּל צִין יִקְרָה וְלִשׁוֹן הַחֲכָמִים בַּחֲסִידֵיהֶם
סִדְרִים וְלִלְקוֹט בְּדוֹלָתֵיהֶם וְאִם יֵאָבֵד הַמַּפְתָּח יִהְיֶה פֶתַח סוֹר וְלֹא יִפְתָּח

אָמַר לָהֶם יִכְיֶהוּ כָּל זֶה וְיִצְיָנוּ אִךְ לֹא יִחְמִינוּ וְלֹא יֵאָדְנוּ כִּי חֲבוּתֵיהֶם רָחוּ לַעֲשׂוֹת סִדְרֵיהֶם
לָהֶם וְחֲלִמּוּדָתָם הַקְּדוּשָׁה וְחֵי בַּחוּבָם הָאֵמֶת נַעֲדָרָתָם וְאֲמוֹנָתָם חֲלָה וְנִשְׁבַּתָּתָם חֲמָנוּתָם
הִיא טַעֲפָתָם עַל אֲמוֹנָתָם אָמַר לָהֶם יֵשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת בְּזוּיוֹתָם וְעַל מוֹסְדֵי שׂוֹאֵב בְּגִיּוֹתָם וְכָלֹם
דְּחִיּוֹתָם אָמְרוּ לוֹ הֲלֹא תִגִּיד לָנוּ מִקְלָה עֲנִינֵיהֶם וְחֲשָׁמִיעֵנוּ סַעֲבוֹהֵיהֶם אָמַר דְּסוּכִי מִימֵי קִדְּשָׁנוּ

נִקְבְּלוּ מִחוּפְשֵׁי הַחֲזוּרָה שְׂנֵי מִינֵיהֶם מִקְלָתָם כּוֹפְרִים בַּחֲכָמִי יִשְׂרָאֵל וְקִלְתָּם חֲאֲמִינִים אֵלֵינוּ יִסְדְּקוּ בְּגִבְעֵיהֶם
וּבְזוּתֵיהֶם כְּמוֹ רִבִּי אֲדָמָה וְאֵלֵינוּ לֹא יִחְמִינוּ בָּם וְיִחְמִינוּ בָּם וְנִחְמָה כִּי יִקְחוּ הַפְּסוֹק עֲרוֹם מִלְּבָשָׁם
עֲדִיו וְיִפְשְׁטוּ מֵעֲלֵיו כְּחֻנְתֵּי יָפִיו כְּמִי שֶׁיִּשְׁמֹר הָאֵילָן וְיִשְׁלַח פְּרִיּוֹ וְיַעֲשֶׂנוּ הַמְּחִמִּינִים יִחְזִיקוּ
בְּמִינֵיהֶם יֵשׁ לַתְּמוּהָ עַל מִי שֵׁשׁ לוֹ דַּעַת וְנִפְשׁוּ הָרַע וְהַטּוֹב יוֹדַעַת וְאִיכָּה אֵל הָאֵמֶת נִבְנַתָּתָם
כִּי חִידָה יִחְמִין סֵיף בַּחֲזוּרָתָם מִשָּׁה וּמִלּוֹתֵיהֶם אֵם לֹא יִחְמִין בַּפִּירוּשֵׁי הַלִּיכּוּתֵיהֶם וְלֹא יִחְמִין בַּחֲלִמּוּדָתָם

הַחֲזוּרָה כְּאֵהֶל בְּלִי עַמּוּד וְלֹא יִחְמִין בַּחֲשֵׁנָה כְּמִרְיָת הַחֲזוּרָה וְשִׁנָּה וְלֹא יִחְמִין בַּחֲשֵׁנָה כְּמִרְיָת הַחֲזוּרָה וְשִׁנָּה
וְיִחְמִין בַּחֲמָרָה וְלֹא יִחְמִין בַּפִּירוּשֵׁי רָצוּ בַּחֲזוּרָה הַסְּפָקוֹת וְהַשְׁבּוּשִׁים וְלֹא יִחְמִין בַּחֲכָמִים אִךְ יִדַּע חֵישׁ בְּרִי
לְהַשְׁמֵר מִקְּעִבִירָה אֲזַר לְהַזְכִּיר בַּחֲזוּרָה קִלְהָה חוֹחֲמוּרָה רִמְרוֹ הַמִּינִים הַמְּבִלִי חֵין אֱלֹהִים בִּי אֵלֵינוּ יִחְמִין
חֲחֻמָּתֵיהֶם עוֹר וְגוֹשׁ חֲלִילָה חֲלִילָה לָנוּ לְחַלֵּל בַּעֲבוּר חֲחֻמָּתֵיהֶם הוֹרֵת לוֹר צוּרֵיהֶם אֲבָל דַּעַת בַּחֲסִידֵיהֶם
כָּל נִשְׁפָּא דְּבָרוֹ וּמַבְטָחוֹ כֹּאֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מִשָּׁה נִבְיָאוֹ וְלֹא נִחְלִיפֵנוּ וְלֹא נִמְדָּנוּ וְלֹא נִסְתַּחֲבֵנוּ

וְנִחְמָה בְּעֵינֵינוּ גּוֹשׁ וְנִחְמָה אֶתְּמִיד קִבְּלָה לְגִלְגַּל כָּל מִצְוֵי יִשְׂרָאֵל בְּגוֹשׁ
אֲזַר נִבְאָה צוּר וְכָל מַלְכוּת יִשְׂרָאֵל וְהַגְּלוּיִם עִמָּם בְּגוֹשׁ וְנִחְמָה וְנִחְמָה יִקְוֶה
יִקְוֶה עִמָּנוּ וְנִחְלָתוֹ עֵין בַּעֲיֵן נִלְאָה בְּבָרָה

בספר רי. כ. אפע. ימיו. ינקו זה ימיה של חיפה אגנוז לצד קים לעולב ומגין אתה אמת
שכל ספיונות אהובות יסגדול **ספר החבמוני**
וצדקות של כסף ושל זהב אבנים טובות מדגליות וזכוכיות וכלי חמדה שהים הגדול

ואתפזר מתלצות סית המליצות
בחוט משרשרות ניכי מרוקע:
ואלי ייבשו על האש ותשקע:
ומאמריו כנוד צדור מבוקע:
בשיר ידרי זמן תקוץ ותקע:
וכזבול אהלורקע ותקע:
ושם אותם לעין שמש יהוקע:
בעת שופר צדור העביר ותקע:
והגלגל לשעמטתו ירופף:
והוא חוצה עדי צואר ואופף:
ולשחקים בלי כנה יעופף:
עדי כי יהיה הולך וטופף:
לרגליו ראש יהי משפיל ובופף:
ישמח דל במר על לביתו פף:
באף נושך כמו שרף מעופף:
עליהבין והשכל יתופף:
והשכל יתקד עלי אכל הוא
לשון השד תחיה מפעלותי
לבי על גליל שחק יסובב
אני משכן והחכמות קרסי
אני מעוז ומגדל עוז לכל בין
אני כחסול אגמץ לכל איש
גבלי על מכון הר התבונות
אני בחץ יפלח לב חסר לב
אני שדחת בלי כנה יעופף
אני יתגלה בתור ארץ ישראל למלך המשיח והוא יחלק אותם לאגף קיבוץ גלויות לכל
אני וכל אשר ריקן סליהם וכל יקו מליהם אמר חזרה הקי להם לעו כי שיר בולכם
אני וכל אשר נחמד ונאוו יאיד חשכים אם יגלה מעל פניו מסוה כאלו כלכם חלצ חכמה
אני וכל אשר ערף יחזקתם האחד מכם עדי מליצים יגלוס והקני האחד יגלוס
אני וכל אשר רב ומכל אכן המשיח עצמו אם קן מכאן מוכח
אני וכל אשר גשר צמחים למתנות עב מלאותי

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

הַשְׁעָר שְׁבִיעַ

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

בְּנֵי אָם נִפְשָׁה בְּדַת סְמוּכָה
קָחָה פָּסוּק וַיֵּצֵא אֶת בְּגָבוֹר
וַאֲשָׁאֵלָה בְּעֵד דִּינוֹ וְחֻקָּיו
וְאִם תּוֹכַל לְגִלוֹת אֶת סִתְמֵי
אֲנִי אֲשׁוּב לְטַעֲנָה וְאוֹדָה

וְחֹךְ לִבִּי שְׁמוּדָה הִיא עֲרוּכָה
עֲדִי נִעְרָה קָרֵב בְּמַעֲרָכָה
וּמִשְׁפָּטָיו וְדַרְכּוֹ הִדְרוּכָה
כִּלְא מְשֻׁנָּה וְחֵלְמוֹד וְהִלְכָה
וְאוֹמֵר בִּי לָהּ תֵּאוֹת מְלוּכָה

בְּפִגְשֵׁי וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל

[illegible]

המורה בשבתה היא חלוקה האדמה לפרקים אלו ומשיב לא מעירי שקר וק"ל בצבור

השער השמנה עשר

לד

בביתו יתע אהנא

כיון דאמרינן בגמרא בסמוך שבע מעלה ממתניתין דאמרינן דבין לבין צא דמציאות צריכות כוונת
 בדיעת השיר מאין עלה וירד אמר מבני ערב או מבני ספרד : ומשני ע"א. אם
 כיון דאמרינן לקרות וחדר פירר והא היה קורא בתורה ומשני בקורא להגיה ע"כ ופירר ועתה
 נאם הימן האורחי נסעתי בעודי רך מארץ חדרך לעיר הקדש אשר שם נר המלכה נפרד
 ואור שכינה דרך ונתחברתי בה עם בחירי אל ונועדתי שמה אל בני ישראל ויהי מגיד
 בקצת הימים ואני יושב בקהל חכמים נכבדים ורמים מהזרים מן השיר לשמים ומפילים מנחלי אינו סבור
 עניניו גשמים והיו מדברים בענין השיר וסודותיו לדעת איך נבנו מחלה יסודותיו ומי
 הקיר ליהודים מקורותיו והזרית להם מאורותיו ויענו אנשים מהם ויאמרו הנה ידענו כולנו
 ואבותינו ספרו לנו כי השיר צבני ערב הוא נחלתם מיום היוותם על אדמתם אך לא ידעו מתי
 נלחם עליו רוח השירים על הערבים ומי פתח להם בתחלה שעריו וצא בחדריו ללקוח גדולתו
 ודריו ומי זקע פלגיו ואגמיהם ומי מדד בשעלו מיתיהם וצורת פכן שמיהם והרבו לדבר כל איש
 לפי דרכו זה אומר בכה וזה אומר בכה וסם נקרא איש זקן וחכם היה יושב בתוכם ושומע
 מליהם וכודע ממראה עיניו כי הוא שוחק ולועג עליהם וכאשר נחנו דבריהם ונשאו ופועקו
 לזקש ולא מלאו ויגעו ללאת מים הסכלות ויכולו ויחתרו האנשים להשיב אל היצעה ולא יכולו
 אמר להם הוי הבאים בנחל עלה וגבר ושטף ועבר נבוכים חסם בארץ בלי מעבר וסגר
 עליהם המדבר והשאלה אשר שאלתם היא משחק רחוקה ומניס עמוקה ואין איש חלוצי ידע
 סודה ונוגע עד יסודה :

אמר המגיד וכשמוע העם כיצו נתקבלו כולם סביבו לקדוח להם שביבו ולהרפיק עליהם
 רביבו ויאמר להם דעו כי השיר הנפלא אשר בפנינו מולא היה בתחלה לצני
 לנחלה והם חזקו בו כל דק ושקלוהו במאזני דק והליבוהו על מכונו והקישו מעצמו וספרו
 שלחנו והאכילו מכו וצנו עליותיו ופסגו ארמנותיו המה קרוהו ויעמדו דלחותיו ולכסות
 משוררי תבל בעליונה וכי קראו אנשי השיר הם יענו ויעלו ראשונה ואף על פי שיש שם צל חומה
 משוררים ומתעסקים במלאכת השירים כל פיריהם לנגד שירי יחזקאלים לא לעזר ולא לחסד
 מליהם הצלואין צם מועיל כי אין השיר הנעים במצואו הערב ממקראו משמש צפיה וכוונת
 מולאו כי אם לצני ערב לצדס וכל הגוים כאין נגדס גם צני עמדו אחר גלותם מן הארץ
 שכו רבים מהם עם צני ערב בארצותם ונהגו לדבר בלשונם ולהגות בהגיונם ואלו
 עמהם למדו מלאכת השיר מהם כמו שנאמר ויתערבו צגוים וילמדו מעשיהם כי צמד
 אבותינו שכנים בעיר הקדש לא נודע להם שיר שקול בלשון קדש רק שר איוב ומשלי ואלו
 פסוקים קצרים וקלים וידמו לחרוזי שיר אבל אין להם חרוז ואינם שקולים ובעבור כי קצת
 יהודה לספרד שרד כמו שנאמר וגלות ירושלים אשר בספרד וגבול ספרד הוא כנגד
 מכון מיושר מתחת הקו השווה והישר כי צמד בבל בקו השווה צמורח וצני ספרד
 צמערב ועל כן פשטו החכמות בשתי הקלות האלה לפניהם כי הם כשני צדי הגלגל
 אשר הבית נכון עליהם וצני המקומות האלה התפאר העולם והחגבר שתי כחפא יסוד
 קאפו וחוצר כי היו סקדס בצבל חכמי תבל והיו כמו כן בספרד בעלי חכמות צבל
 ובסוד השיר מאוחר ומפורד ועל כן לשונם בלחותו נשמר ועמד פעמו בו וריחו לא נמד
 בחור הגשי ספרד מחנה ובערם יקראוהו יענה מלכס יסע ועל פיהם יחנה :

עת החכמים מענות שיר נתבאו חכמי ספרד לענותו נצפאו
 ובעת בגי מורחב שיר לא מצאו חזון בגי המערב התנבאו :

וירי דחנת ארצות אלפים וצנע פחות ליצירה ללמה על צני ספרד במאה פצעיית חכמות
 וגבורה ושפה ברורה ואז המחילו העצמים להרגיל לפונם בדרכי השירים והתחילו קודם
 המליצות את לבם להפציר והמשאח סחלם להעלות מנהגיה אך מליצתם צנח ונחל
 גחשה ופונם נגמתי השיר ללועג פל קאם אמאה השמינית ואז התחילו לנגן על הסמיתים
 וקצתם

(מספר דוד הקטן מפרש הזוהר) הנקרא ספר תורת אמת

כתב רבי יוחנן אסור לספר באהמפטי קורא בנביא עזיאלים כנעני בכתב אבן

ספר תחבמוני

בקורין לבד לא

בכל המצויין שם עזאל ונראה מהכא אם התפלל להלך לבהל לבקר את החתן וכו' וזו צדקה

לספר בעד והכינו צימחשפט וכחכניות ומדדו חכניות צימים ההם זרח בספרד שמש התהלה צרקיע
אמתפלל הגדולה הוא הנשיא הגדול רבי יצחק הספרדי בן חסדאי יכוח צלל שדי כי הריק לכל שואלו
הקל שאל צרכה עד בלי די וצימיו המוגלי החכמות ויגרשו מימיהם גביו ורחמות ונלכו כחליהם כחומות
ועל נפש אשר למאה למי חכמה רותה צו למאניה ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים
מתוקים מלחץ לשפתיים ותלך ותמלא את החתת מים כי הנשיא ההוא החיה בעללי חסדיו ממי
הסכלות ומשך בעצות כדכותיו לצות צניהגלות והעביר קול מי לוי אלי וכל מחסורו עלי ויאספו
אליו כל גאון וכל רב מארצות ארום וערב ממזרח וממערב וערך שלחן חסדיו לפניו וענו הוון
עומד עליהם ועמוד אש כבודו יאיר לעיניהם ויתקצו אליו חכמי הדור מאורי באורי נגובים
לפרוך מערכת חכמה לפני דורש אלהים וימלא אוחס רוח אלהים בחכמה בתבונה וזדעת
נסוכה וצכל מלאכה לחשוב מחשבות ולחשוב מן הלצות מוקדי להבות ומן העת ההיא פרלו
החכמות בספרד פרץ ומאלה נפנה כל הארץ ומאלו למדו לקהרונכים וקדמו שרים אחר נוגנים
כי הסדיו הרנינו לשון אלמים ופתחו הלצות הסחומים עד חיברו עליו שירים נעימים יאירון
כוכבי מרומים ואז נפקחו במלאכת השיר העינים ונפתחו השמים ונראו מראות אלהים
וצימיו פשטה החכמה בישראל כי הוא היה למדע מודע וגואל ואחריו הזמן ההוא כהו המאורות
אשר נגהו ונפלו העמודים אשר גבהו וימת הנשיא וכל אחיו וכל הדור ההוא וצאה המאה החשיעית
וצה נולד רבי יצחק בן כלפון אשר מלא בשיריו פאת ים ולפון והוא העובר במערכת השיר ראשון
ונחן לו האל בקלת שיריו מענה לשון והוא החל להיות גבור בשירים והוא פתח דלתיו הסגורים לצני
הסגורים ואז ירדו לשערים אף על פי אשר מעט משיריו כפריעץ הדר נהדרים ורוכס קוליס
והדרים והיו בדורו משוררים רבים יהמו כדושי אך שירו עלה על כולם ונמשח למלך על
קהלם וצימיו קיה הנגיד הגדול רבי שמואל הלוי ז"ל החושף במלאכת השיר זרוע רמה והוליא לאור
העלמה ובסוף ימיו נולד רבי שלמה הקטן אשר הכיף בשמו השיר ולא בא כבוס' ההוא ואחריו לא
היה כמותו כי כל המשוררי הבאים אחריו ראו ללמוד משיריו ולא השיגו אצק רגליו לחוקק
משליו וחזק מליו ואלו האריך ימים חצר בסודות השיר פלאים עלומים אך נקטף זרז באר
והחושף וליתות הנערות צו וכן משעועשיו נרו ככה ועד השלשי לא בא וכתוך המאה החשיעית
אבדו המשוררי ההם רק נשאר וחמודותם ונאספו הס לעמם וחיו תהלות וגם כל הדור ההוא
נאספו אל אבותם ויקם אחריהם דור המשוררים הנעמנים ונקרא זמנס זמן הנכנים כי היה הדור
בחו חזים והם כשוננים והוא דור המשוררים הנפלאים הקרואים חבל נביאים אשר היה
הם בלוי יבודה תור החורה ועדי התעודה ושאר משוררי דורו ילוה עליהם השלום ואף
תל פילא הגיע אחד מהם בשירו למעלות רבי שלמה ולא השיג לחוקק כאמו ומחק טעמו אך
סי להם מלים נפלאים וחרוזים נוראים ועל פיהם נראו נוראות השירים הערבים כאלו הם
לחנים מפרי כרוזים או מלשון חרוזים גנובים וחנח עליהם הרוח והמה בכתובים

וישאלו ואל יספו ולשמוע נוראות שירם נדיבי עמים באספו וישאלו ויאמר
אזילים לבשו בגדי חמודות
לשירם נבגלו אנשי לבבות
וקשרי בין לשירם העמידו
והם היו בעם האל יחידים
והוא אל פה נבואה דברה בם
אלים המספר בעת ההיא שית חולין גדול שם עזאל ונראה מהכא אם התפלל להלך לבהל לבקר את החתן וכו' וזו צדקה
הוא ההוא נסתחמו מקורי השירים כלשון הערבים ומלילות השיר שולח בחשמניה רוון גס
בציחה לא מלאו שון וכל הבאים אחרי הדור ההוא יגעו לחקור מקור השירים וחלבו בורות
לחם יען כזה כח מאורה שבתאורות חזי הרי כל יפוסקים ראשונים ואחרונים נעצרים
באמני ומקובלים פלס כאחד אסרו לדבר שית חולץ בעוד שמתפלל בצבור ואחר שית ידשות
הקצות הער לים ערה קדושה אצל מנס וישיר קדושים הם איר נובלים קצת מהם קצת ראה בכתב
בעוד שמתפלל בצבור ואחר ראיתו בדיני ממונות אצות מוען מזה לתת לזה בשרל פוסק א שיער
כל זה כבר נשתקן עד קונס שברל ל"ה ז' :
סל

והוא יבנה את ביתו ואת בית אביו ואת בית אביו ואת בית אביו

והוא יבנה את ביתו ואת בית אביו ואת בית אביו ואת בית אביו

שער תשעה עשר

אמת אין לאנוש מדה יקרה
הביבה האנוש יבויש מי שנאין
כאומין לב מעורב עם גבורה
ויוריהם ביגון לקבירה

אמר הרביעי חעית מן הדרך ונעצדת אל הסכלות צפרך
כי אין בכל המדות מדה הגונה כמו
האמונה כיבה ירים אדם ראשו ותיקר נפשו ויהיה נכבד בעיני כל בשר ודם וימלא מן ושב
ירוע שאליו אומה טוב בעיני אלהים ואדם וישא משלו ויאמר

דעה כי אין לך מדה הגונה
ואלו לנבואה יהיה גוף
בעיני האל במדת האמונה ירועה
תהי אז האמונה לה תמונה

אמר החכם האדם אינו נקרא חכם לא עס ידועה גדולה ומכאן מלת האמת
אמר החמישי אין צפיד נכונה ואמרתך עלי חכמה כי המלה הרמה היא החכמה חרש יפחית
שפליה ותשא על ראשם רגליה והחכמה תחיה בעליה ולולי החכמה לא היה יפתן לעמוד

כ' סעדיה מן באו על סתלע
אין בזמן מדה מאד דמה
ופלא לראש אדם כמו חכמה
גם בה עיפים ימצאו עצמה

אמר הששי מחה שוח חזית ושקר ענית
יכבדו לאדם ידועיו ויהכוהו שומעיו ויכסו על כל פשעיו וזכרו מחוק לכל פיות
ומהללו כמגדל בנוי לתלפיות והוא מחמד ללזבות ותהלתו לדור חרש נצבות

המזכיר כל שמותו יהי דומה
עובד סמל בפעם וחמה אחד יהי בעיניך כאלו ענין וסימטך פעם נסד יין באו
אין לאנוש מדה כמו מוסר
אם כל יקר יהיה לאיש מאין

אמר השביעי אתה על ריק צטות רודף קדים ורועה רוח
הלב הטוב כי זו יהיה אדם אהוב לברואים ויעלוהו לראש הקרואים והוא נכבד
השומעים והרואים כל רואיו ויהכוהו ושוגאיו ישחווהו ובני אדם יהללוהו ויעלמוהו

אין לאנוש מדה כמו לב טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם
למצא בעיניו חן ושכל טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם

אמר השמיני אתה על ריק צטות רודף קדים ורועה רוח
הלב הטוב כי זו יהיה אדם אהוב לברואים ויעלוהו לראש הקרואים והוא נכבד
השומעים והרואים כל רואיו ויהכוהו ושוגאיו ישחווהו ובני אדם יהללוהו ויעלמוהו

אין לאנוש מדה כמו לב טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם
למצא בעיניו חן ושכל טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם

אמר השמיני אתה על ריק צטות רודף קדים ורועה רוח
הלב הטוב כי זו יהיה אדם אהוב לברואים ויעלוהו לראש הקרואים והוא נכבד
השומעים והרואים כל רואיו ויהכוהו ושוגאיו ישחווהו ובני אדם יהללוהו ויעלמוהו

אין לאנוש מדה כמו לב טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם
למצא בעיניו חן ושכל טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם

אמר השמיני אתה על ריק צטות רודף קדים ורועה רוח
הלב הטוב כי זו יהיה אדם אהוב לברואים ויעלוהו לראש הקרואים והוא נכבד
השומעים והרואים כל רואיו ויהכוהו ושוגאיו ישחווהו ובני אדם יהללוהו ויעלמוהו

אין לאנוש מדה כמו לב טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם
למצא בעיניו חן ושכל טוב
כי בו יהי אהוב לעזרו גם

לענין גלגל חבור גלגל גלגל (כח) ס' חבור גלגל

ספר תחבמוני

אני ראה ענין ורחם על בני אדם
אשר סובלים בגופם קיימנו
שעלים קטנים מחבלים ברמים • ושמלת שירם מגוללה בדמים • ורבי משה צר ששת ההולך שמה
מזרענו • הדריך בני עדינה בדרך השיר • אולי ירפה מהם כל מכאוב וכל ציר • ולהם ארובה לא
עלתה • ורפינו את צבל ולא נרפתה • וישא משלו ויאמר
אמת כי כל בני מזרח גבוהים
ועל חכמי בני צרפת ויון
ובל חכמה ובין לקחו לגפשים
וחכמי הזמן נגדם במורד:
לבכם לתעודות רץ וחרד:
והשיר עזבו לבגיהם פחד:

המגיד וכשמעתי פליאות אמרותיו • ונועם מלותיו • שאלתיו על שמו וארץ מולדתו •
וען ויאמר:

אני חבר לכל מי ידרשני • ואירון צעננים עיר מעוני:
עבדך בין שבחי הם שלחי • ושמתי את לשוני קלשוני:

והאשר שמעתי כאמו • הכרתי שמו • וצאתי לשאול בשלומי • אבל היה נחפו ללכת • ונפרד מאחי ונפשי
בעבות אהבתו נמשכת:

השער התשעה עשר

משביעה בחורי חמד טובה • מתוכחים איזו מדה טובה:

האודחי היחי בארץ פתור • עיר בלעם בנו צעור • ובעודי על יד נהר מתהלך
תחת כללי הכתמים • וסככי הפרחים • ראיתי שבעה בחורי חמד • ממבחר החמד •
הם פלג שפת הנהר יושבים • וצדברי מליכות את לבם מטיבי • ויען איש מהם ויאמר חיוני היא המדה
אשר על כל העדות אהבה • ובעיני אלהים ואדם חשובה • אמר אחד מהם ידעתי כי כל
העדות • הם חמודות • אבל אין בכולם מדה נאווה • כמו הענוה • כי היא תכסה כל חפיי • ותגלה כל
חפיי • ותעביר על כל הפשעים • ותחביר בעליה לכוועים • ותרצה לו דודים ורעים • ותנחילהו שם
ותפארה • יקר ונעים:

והיא יפה לכל משכיל ונאווה • ותסתיר מאנוש כל חטא ומעוה:

אמר לו חבצו מדרך נבונה תציתי • ורוח רעית • וכאין נחשבה הענוה או העזות • לנגד הזריוות •
כי זה יבטח אדם הנפשים • וימלא חן בעיני אלהים ואנשים • וימלא כבוד וגדולה רבה • בעולם הזה
ובבא • וזה יבצר חיל ינוב • ובתים מלאים כל טוב • וישא משלו ויאמר
אמת כי חזקיוות אין בערבה • ואשרי איש אשר ילך בדרך בה • ויהי חזקיוות היא במלכה:

אמר פניו השלישי נסכלת • באשר מללת • כי אין מדה טובה ויקרה כאומן לב וגדולה • כי זה
יבטח אדם כל חזיו • ויטיב לאוהביו • ויהיה לגדולים נחמד • ויריע אף יצריח על אויביו יתגבר
ויעלה לכסא עדי וקראו לפניו סלו המסלה • וישא משלו ויאמר
שלוה וגם נחת וגם תורה ואור • תביא לזה הבן אשר קיים סליית אבות
והוא ימלא על בני אדם • אשר המלך במלכה • וישא משלו ויאמר
אמת כי חזקיוות אין בערבה • ואשרי איש אשר ילך בדרך בה • ויהי חזקיוות היא במלכה:

מדרת החרטה. לכן ירגיל לומר לא כי הן אחר' לא ומה אצל
(דבר חיים) אמר החכם אהוב את המוכיחים, ואלא את המעצבים ואלא
החכם המעיד יהיה אמת לנגד עיניך.
נבכל כותלי

ב' י"ב
י"ה
ה' מ"ו
ל' ע"ב
מ' ע"א
מ' ע"א

ג' אלה • והמסדון יתרון • וזה הכסיל • נחשב למשכיל • והנקלה • על שמקום יעלה • וזכר ראיתי רשעים •
וצעלי מעשים רעים • ואם יש זהם נדבה • תסתיר מהם • כל רשע וכל חובה • והמדה הרעה חשוב
פונה • ועל כל פשעים תכסה אהבה • וכן ראיתי אנשי אמונה • וצעלי שכל ותבונה • וזהם כל
מדה הבונה • ואם אין צם נדבה חשוב היראה מעלה • והענוה ג' אלה • והזריזות עזות • והשכל סכלות •
ויתרון מגרעת • והתבונה חסרון דעת • כי לרגלי הנדבה • כל המדות הטובות תכרענה • ועליה
נאמר רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה :

רש"י משלו ויאמר

וְעַל כּוֹלָם מְעוֹלָה הַגְּדָה:

מרת נאם תהיה חמודה' הרל מה נרצה היא גנובה:

וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה

דבית אפילו ונאמרתי לו צפי הכותן לך שפה ברורה • ורוח עלה וגבורה • הודיעני נכר מעמד • גוה
על גולחן ובסכה סאות רצעד : ויען ויהמר

אני תהיה כהן לך
ומפיץ מלשונותי אש פלדנות:

ממילא את באבני ג'ב וחירות:

ואלביש אויב' פגדי חדרות:

וְכָל הַיּוֹם יִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת וְיִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת

דגש עמו ללמוד בספר • ולרווח בתחק כחמו • אחרי כן קראתי שאומי עליו • ופנה כל איש מקומו

הכל חסד וחסד ה' כל היום
והחסד ה' כל היום

השער העשרים

[illegible]

אמרים המגדלי משכונת מענוגי השחרות והילדות. ועליהם היו הגפנים הנזרז העדות.
לרכוב חניות. ולעקור נהרות וליות. במעוזות חרות. ופריז חיות. ורתמת.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

לובטת טעית מאמדה • מעופפת בשדה • כחמרי יופי עגולה והיה בחוט
נקבץ כה החן והיופי • וזה לאבודה • ואחת ציורן מעגלה ומעלה גבוהה
מחנה • בלתי ברורה •

[illegible]

וְלֹא יִשְׁכַּח הַעֲרֵצִים לְהָרִים • זְמִינִים כְּפֹרֵי צִדְקָה טָהִר • שְׁגוּרִים חֲנֻכָּה פִּי •
וְלֹא יִשְׁכַּח הַעֲרֵצִים • וְלֹא יִשְׁכַּח הַעֲרֵצִים • הַעֲרֵצִים יִשְׁכַּח הַעֲרֵצִים • בְּנֵי הַעֲרֵצִים • וְלֹא יִשְׁכַּח הַעֲרֵצִים •

[illegible]

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 8

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁלַח אֶת-יָדוֹ וְיִקְרָא לְךָ וְיֹאמַר לְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁלַח אֶת-יָדוֹ וְיִקְרָא לְךָ וְיֹאמַר לְךָ יְהוָה

מיום בא איתך בלילה... דעטווה... למען: לשמונה... וכן דעטווה... דעטווה... דעטווה...
סוד מיל: דעטווה... דעטווה... דעטווה...
ספר תחבמוני

ספר תחבמוני

316 Dgt

עַד־פָּנַע מֵעֵינָיו בָּה וְחָנָה:
וַיִּשְׁמַע מִלְּשׁוֹן אֱלֹס־רָנָה:
עַזְבַּתְהוּ וְלִי שִׁשְׁכְּלוּ בִינָה:
וְכָל יוֹפִי וְאַיִזְקִי לַתְּבוּנָה:
וְהוּא נֶעְדָּר בְּכָל עִיר גַּם מְדִינָה:
דַּעוּ כִּי לֹא רֵאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה:

וְהָיָה הַפִּי נִזְדָּד וְגוֹלָה׃
 לְאֹרֶה נִתְּרוּ עֵוִרִים חֲצוֹת לַיִל׃
 וְאֵלֹהֵי חַיָּה יִפְּהַח כַּחֲבֵם לֵב׃
 וְכָה־בֶל הוֹד וְכָל כְּבוֹד מִחוּבָר׃
 וְכִתְּתֵהּ תִּדְרָשׁוּ עֶרְךָ דִּיפָּה׃
 וְאִם תֵּאמְרוּ הִבִּי כִּי־הָרָאִיתִם׃

אח"כ אומר והל' בלה מיה נעמיה ומיה יפית ככהוב לענין ..

[illegible]

החוק החדש

29

השיער אחד ועשרים

בעדמת חבר הקני' עם המפול

[illegible]

2031961

והמילה דווקא את
שער שלשה ועשרים
ויפגעו בו שוללי דרך
יתאו שכון עם שוכני חדר
עטה דרוב עניו מעיל קדרות
גראה כתב ספר תלאותיו
עטה היש נדיב ירחמנו
ויהי כשמוע כשר נועם שירתי
וכל סודך ידעתי
היגונים כל קרוב אליך
לי ידוע חדע כי איש ממבחר הטפסרים מתה אחמול צחו
לחצר שירים יגעתי ולא רגעתי ומיס הסכלות חרתי
תשנתי לעשות לו אגרת צנתי דרכים מדברת ושני ענינים מחברת
ומזמרת מקוננת ומשוררת ולא מלאו סזון נביאי שכלי
לאל ידי שכלך להשלים שאלתי אשר שאלתי לך
ואהבת מן המעין ופגשת מחזק בדק ופגעת את שט ועושה לדק
ויצא להציאם ומשכתי ידי בשפט סופר
ואשא משלי

דין יוצרך קבל ותמלתו דרוש
בוס גיל ותנחומים אלהים השקך
ותחלית פנות פבנים יתחלו
תובה לרוב בבוד וגם תשב בראש
וישק אויבך תמת תגן ורוש
כבוד ותחת נעצוץ יעלה בראש

ובתבתי אחת השירים
הארץ ומצבו המים
ואחר אשר סר צילנו
והחליף בשטון חצבנו
לחרים ויעמוד השמש
והאנחה שמחה
שקים וקשרנו ענקים
אחש היום זרם השמש
הזמן ומרהב כי הפיק לבך
לך בארץ השטה ובכסא המטה
ובכור העזר ובבית הסדר
והקסת צעט סופר
גנן ובידי הרעיה
ינאו מלכים מחללך
הצופה הפטיט בגדי ומעילי
משכלות זהב והרכיבני על סוסו
עצתי כמל וכלה

אמר ונשמע דבריו
הוא קרא בשלום וסגה להטו

חייבה אתפס בתב
פר

כזה מהרה בטעם חוב לעמוד לפני ברכות שהציט הוא בדי פתחול עליו הברכה
היה אם הוא זכאי וראוי לה ואם
לכזה בדי ית לכהנים והיה הא' מברכינו בעצמו ואז תחול הברכה בל איה ישר

ספר תחבמוני

אמר המגיד ויקהל כל העם עלינו המונים המונים. ויאמרו כל העדה לגווס אותם באנשים
אחריו כן הסכימו להוליכנו. אל השופט ויקחו אותנו. והעם יסחבנו. ועל פנינו ועל
פנינו. והמכות בגבנו. והרוק בפנינו. ולא הגענו אל השופט כי אם רוחנו צין שינינו. והשופט
עשית עליה מחסדי אומות העולם. וכל סוד תמנו לא נעלם. ויאמרו לו הנה בני נעות המרדות. שלחו
הכהנים צמלכות. ויקחו השופט ולמקום סתר הביאנו. ושאל אותנו ענין המקרים האלה. ונגד לו על פי
מי שהיה הדברים האלה. אמר לנו שלום שלום לכם אל חירו. כי נזק לא תמלאו. ויקרא לעבד מעבדיו
ראוי לה. ויאמר שים את אלה. אל בית הכלא. ועמדנו שם כל הלילה. עד נחפרדה כל הקהלה. וכמו השמר
בכל יום עליה. צוה לשלחנו בחמלת צוראנו. וישלח מלאך ויוליאו. ועתה נמלטת משאוכיהם. ומלחמות
עליהם בשם ספר נשמת המונים. ברוך ה' אשר לא נתנו עורף לשיניהם.

השער שלשה עשר

תיבות כנגד אבות בצרת חבר הקני וראנתו וממשלתו ומעלתו:

נאמתי האזרחי לקחני הנדור על אברתי. וקשרתי צעבות חברתי. ועל כנפי פירוד
נשאני והשיאני. לשוטט מדינות. ולסבב מעונות. ולסדד ארקים. ולמדד
מקומות. תהפני ארץ אל ארץ. ויפרכנו הנדור פיד על פני פרץ. ויהי בקלת הימים ואני
מסור לטורח לסעריה. פגעת בשער העיר חברה קיימת ומדיו קרועים. וגופו מלא פלעים ונגעים.
וידוע מלעים. ואמרו לחקרו ולשאלו. על המקרה אשר קרה לו. ויאמר לי כי היה נוסע מן השמים.
מדת תל חטים. ויבואו עליו לסטים. ועשו בו שפטים. וחטעוהו בשופטים. כחובט חטים. והכוהו
פסוקו. ולקחו כל אשר לו ולמות הגיעוהו. ושולל אערס. הניחוהו. וכמלט מהם ורוחו צין שיניו.
אחר סעות פתפכת צין שיניו. ונשועי מליו ברחל לצירו וחילו. ויחרד לבי עליו. וביח
החוקתיו. ולנתיבתי. על לבו ונחמתיו. ולקחתי בגד מצנצי וכלבשתייה. וכלתם
ובשר רקמתיו. ויין הרקח השקיתיו. אולי תשמח נפשו. וישתה וישכר רישו. וכאשר שתייתי עמו
שכרתי. ונגד עליהו ונרדשתי. ובעודי יסן ברח ממני ואני לחידעתי. וכאשר הקינותי בקשתיו
לא תנחיתיו. ולא עגני בעת קראתיו. ויחר עלי אפי. והכתי כפי על כפי. על אשר עליו הטבתי.
ידי לפי שחתי. ועל חברתי עמו נחמתי. ושחתי על ל בי לנטור איבחו בקרבי. ולטמון עונו בחובי.
וכאשר היה ביזום השני. והנה חבר הקני. על סוס רוכב. ובגדי מלכות סוחב. ושני עצדים לפניו.
יחרד לבי לשנוי עניניו. כי גלילה ראיתיו דיגון ומגינה. ובערב ילין בכי ולבקר רנה. וכאשר
ראיתיו. נעיתי מן הדרך ועזבתיו. וימהר וירד מעל מרכבתו ויחבקני. ויפול על צוארי וישקני.
ואמר הנה ידעתי. כי מוסר פרעהי. ונשתי ונכלמתי. על אשר אשמת. אמרתי לו איך העזת
לחלל ברית אחיך. ועד מתי לא תחול מרוע פעליך. ושנוי מעלליך. אמר לי האל
בזרע כי אהבך חקוקה על לבי. כל עוד נשמת בי. ורוח אלוה בקרבי. אבל כורך גדול הצריכני
לעזרתך. ולגזת מעמך. אמרתי בגד נא לי איך עלה מזלך וגבר. ומה היה הדבר. כי אמר
לית בגבר נתעב. מתעסק צרעב. והנך היום על סוס רוכב. ובגדי מלכות סוחב. אמר לי ככה
פעלה האלהים. פעם יגביה שפלים ופעם ישפיל גבוהים. ופעם יעשיר רשעים. ופעם ירוש
עשירים. אבל אגיד לך סיבת עשירי וכבודי. ואיך מלאה כבירידי. בי כשנפרדתי מעמך. וינחתי
בגולה מקדומך. סננתי בכל העיר. אוליה אל ברחמי לי יעיר. ושוטטתי על התגרים. ועמדתי
על שער לאחד מן השרים. ואשח משלי.

צנח לארץ מגדולתו :
ויסקלו אורים מסלתו :
ויחשבו אורי תהלתו :

על שער לאחד מן השרים :
ואשח משלי :
על חיים ובטח :
על חיים ובטח :
על חיים ובטח :
על חיים ובטח :

שַׁעַר אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים

אין לחטאיו כפרה • כי דבר סרה • על האל הגדול והנורא : ויען ויחמד

וְחֹבֶה הַקְּרוֹבָה לְקַהֲלָה׃
 וְלֹא נִמְצְאָה לְמִכְתּוֹת עֲלֶיהָ׃
 וְאֵת שְׂבָדָה יִרְפָּא עַל נִקְלָה׃
 בְּכָל מַדּוֹת חֲמוּדוֹת הִיא שְׂקוּלָה׃
 אֲוִילָתוֹ אֶשֶׁר חָשַׁף וְנִגְלָה׃
 וּפְתַח פִּי וְקָרָא לָהּ גִּיאָה׃
 וְרוֹב שְׁמִי יִכְבֶּה תַּפְתִּי קָה׃
 וְלֹא יָבֵן וְלָבָח אֲמִילָה׃
 וְעִיז לִבִּי בַּפֶּה סְבִלּוֹת כְּחִילָה׃

ד' ע' אגב רומנו לשונה ומעין בפרדס ר"ל בספר עץ חיים ופרי עץ חיים ומעט
חמירים וביצא ועדיין לא נבדקו ימיו בלבו המעורר והמשנה והמקרא וספר האמון
והתעלות והפירוש: אז יבנה במעלה ויחדל יחדל

ספר חובות

השער הארבעה ועשרים

בשליח צבור ותפלותיו וספור שבוישיו ומעיותיו:

באם ה' ימין הארחי הגד הגד נא לי חצר הקיני. ואמר אגידה נא לך מן הנפלאות אשר ראית עיני. כי נסעתי מארץ גשור לאשור. בעת חרבו ידי נדיביה כחלפיש לור. ואפס פאז ועלור. והעיר נאה וחשובה. גדלה מאד ורחבה. והמון רב ועושר נמלא בקדש. והאימים לפני יסבו זה. ואין בכל הארצו כיפיה. ולא כהדרה ולביה. וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה. אפס בי עוהעם היושב עליה. והשוכני מבני עמינו בגבוליה. כי לא יתחדד אחד מהם לנכבד לו בליעל. תחוט ועד שרוך נעל. וכולם לחרורו כספיה. לחרורו בכפיהם. בלי יוצאות ופרץ. ולא יפול צרור אדף. ובצוהי כנפש נצובה. ערב שבת עם חשיכה. אמרתי אולי בית התפלה קדושה. ואלנה פליק אחרת. וכאשר באתי לבית התפלה. עם הקסילה. ראיתי יפה כהיכל וארמון. וישבתי בצד ההמון. והיו לפני שני אקנים. ארוכי אקנים. חסונים כאלונים. מחוכרי התכלות ולא מן בקטנים. וסבורים נתי לזק ולא מן הבונים. בעלי קומות. ובטנים כערמות. להסנפשות צויות. ופיהם רמות. וכאשר פאלתם על גדוליהם. ויתר קהליהם. והחון אשר להם. אפרו יש לנו ראשי גלית. ופני מרגליות. ומלכד זה יש לנו חזן דרשן. עניו וביטן. דשן ושמן כמו אילים בני צמח. חפלתו עריבה. וחזרתו אהובה. ונגינתו טובה. יורה בחורה. ויקרא במקרא. ויסנור צנצנים כמה סנור. יודע פיוטים יקרים. ושר בשירים. וכשמעי דבריהם אמרתי תהלה לאלו שנת. כי זבני גברות זה בסוג השונות. ובעוזי צוהת המחשבה. והנהבסון בל. ועל מלכו טועפת. וראשו מלפפת. לצנה ונעימה. בת מאתים חמה. ושערת זקנו עד טבורו האריכה. וחכסיהו בשמיכה. והוא יסמך על הארץ גדיליה. וכמעט יכשל בשוליה. ובראותנו אנתו. מרדנו כולנו לקראתו. ונשתחוו לו בעומתו. והחרשנו לאימתו. עד החל בנעימותו. ופתח חפלתו. ומניתי לו במלכ. ויתר ממלך פעיו. בחרו וגליות. מלכד האחרו. שאינם לזכור ראויות. אך לא עניתינו. כי אמרתי אל המלך כוה. הוא מרדח הסבת הבתולה. הוא שינה חכמתו וכמו השחר עלה. השכמתי לבית המלך. והנחם בחון בל נישב במושב הגדולה. ופתח במלך ברכות. אשר על לשונו סדורות ופזמונים. ואמר בקול נטקה רפה. צריך אתה ה' אשר יצר את האדם בהמה. ובפסוקי זמרה. טעה מעינת רבות. ואין להם ספירה. ובמקום גס מזדים חסוך ענדיך. אמר גם מזיזים חסוך ענדיך. ובמקום חלש חסין אמר חרב חדים יסביעך. ובמקום המכסה שמים בעבים. אמר המכסה שמים בגדי. ובמקום שמת ישראל בעשיו. אמר ישמח ישפאל בעשו. ובמקום הללונו במנים ועונב. אמר כללונו בננום וענה. ובמקום צדיק לגדל ולחזק לכל. אמר צדיק לגדף ולטק לכל. עד אשר בלתינו. ועל צוה לניח הבנסת נחמתי ונחלמתי. וידי לפי שמתי. וכאשר כלב ומידותיו. עמד לפני שער הכבוד. וכסה פניו ולא מעונה. ועמד בגאווה. והרבה תנועותיו. והגיע למחלתו. ופחדו בגלוי מניח. והוריד בשמית. וחזר מעט לאחורנית. ופתח להם גבו חכמתו. ופחדו ביה בבה. והחמיל לומר פיוטים ושירים. כולם שבורים. ופסחים ועורים. ודרכם מעוקל. ולא פרוטל חסל. ובלל בגין. ולא עניו. וכאשר האריך פיוטיו. לשוטיו. ושירי החולין לכסיליו. ומחוריו לסחור. יש מקלח העם אשר יסבו. ומהם ישנו שנת עולם ושכבו. וקלחם ברחו ולא שבו. ויהי הבנסת טוב. וקטור מכל הרועה השורים. וברחו המקנה והעדריים. ולא נשאר כי אם אדעב סחורים. טפקים עם סחון וגוערים. והם יחשבו כיהם משוררים. והוא האריך להם בפיוטיו עד סבירות. עד זנקה לשונם למלקוחם. וכאשר השלים פיוטיו וחזר להשלים המפלה. כי לא היה חסד צבים סכנסת כי גמלא בבתיים יצבים כל בקבלה. ויהי בחוכם חיש מן האליטם הסחורים. וכל מעשים חמורים. וכאשר שמע הדבר הזה וידע בעניו. ויתר לו מלך ויסלו פניו. ויאמר היישוב עניו ה'. למחר דברים בטלים למחלתה. ולכריך הקבל לגמלא בלא תפלה. הגלל את רשע חסל. ופחדו גמול. כי לא נשאר לנו בשקום סקרן והעולה. כי אם תפלה. ותחת הכבשים והסחורים.

על ויהי עניו נאמר דגשמה
באמר צאם מן הכרים
על ויהי עניו נאמר דגשמה
באמר צאם מן הכרים
על ויהי עניו נאמר דגשמה
באמר צאם מן הכרים

תורה ונאמר כן חלה כלומר חולין שכלל לחובו תרומה וכתוב קלה תרומה

שער ששה ועשרים

מחצית ומחצית • והנה הגבור מהר על רכבו • וכל מבוא • ורץ מהרה • כרת סערה • אל פי •
המורה • והחלחל על סוסו והרילו • ודרך על קשתו חילו • ויש אל המורה מחמת חפזו • והבן • שיעור חלק
להלחם כליו • וקרא הכלבים חליו • והנך החעורר עליו בגאותו • ודמע לרוב חלואו • יגור אל •
הנבאים חבלי • ויש צור לרוב להם ככליו • וכאשר עמד הגבור על פי המורה • ושאג בקול גערה • דיון •
והבעיר הארץ כמדורה • צרחו העפרים ממעונותם • והיעלים מחיק אמותם • ונחצו ילדי כלבים • שחר •
לשאגתו ולא גודע אים • כי הוא ישאג ויתרדו בניס מים • והגבור בא אליהם • ושלח הנך לפניהם •
להוריד המות עליהם • והוא עבר לפניהם • והכלבים מקיפים מכלל אהם • והוא מרוץ באש •
פלוח וברק חנית לעיניהם • והעפרים נבהלו ונתחלחלו • ורגזו וחלו • וזכרם רחמי ילדיהם • סז •
חושבים לשונם אליהם • וימלאוהו הצורר עליהם • מפריד ציניהם • גם האמות • נסע עליהם •
איתות • ומה נכמח רחמי לעפרים • המפוארים על ראשי הכרים • ולא חדל הגבור לגדל על השעלים • כיון •
ולרדוף אחרי הכלבים • וכאשר נקעה נפשם • וצאה שמטם • נמס לבס לקול השואגים • ועיקר •
להורגים • והכלבים הקיפו מכלל צינם • זה אחוז צינם • וזה יגוד עקיצם • וזה נוסך • וזה •
והכלבים באבוריותם • קרעו כל צמרם במלחמתם • והולילו בני מעיהם • ולקקו בלשונותם דפיהם •
יתברך אל אדון עולם • ומנהיג משפט ילוריו כלם • ומפחיר מבני אים פדוחיו • ומקטל •
כנותן קלח צדקו טרף לקלחם • והמכין מיתת אלה פנה לעצמות אלה ולמסיתם • וקרא •
לנוק הצעירים • ושלח החוקים לצער הדלים העוברים • ונחן זה מחיה לזה • ונחמיתם •
מות זה • וכלם בשלול יסחוו וירקבו • ויחד על עפר יסכנו • וישא •
שאר מעשה מתוקנה לתור עשה אחרת שאותו אור אינו בטל כיון דבר •

בני תבל תיחם הוא במוהם •
וזה יטרף קזה גבור וחקש •
והחקש יהי נרדף ומזק •
והחקק יהי מזיק ובסיה •
והאכל והנאכל יספון •
יבורך אל אשר ישגבו פלאיו •

והם מזון קצתם אל קצתם •
וכן הציד בראם מהיותם •
והעזים להרע מחשבותם •
יהי מחק וסוף אונו עדי תם •
וישתוו עלי עפר במוהם •
ואין מבין צפוני מפעלותם •

אמר המגיד וכמות על לחות מליו • וחוק משליו • חמה לזיורעיו • ואמרתי אין •
חבר הקני • והוא חושב אשר חבתי • והכיר כי אותו הכרתי • והן לקרתי • וקדם •
בשלוף אותי • והחלסנו כל הימים אשר נלמדנו • עד אשר מחיק החברה נפרדנו • ולכלל •

השער הששה ועשרים

בספור עניני הדרכים • וכל אשר בם נמשכים •

אם הימן הארתי נסעת בסמורה • לארץ צרה • והי היום ואני מחלך ברחוב •
לראות בני העיר • הרב והעל • וארא בחורי חמד לדבר דברי חכמות נקל •
ונפיהם עניני מלים צמרזים • ואקרב אליהם • להרית רחי בשמיהם • ולרות מנחלי גמיהם •
ועוד מחזנן אליהם • ושותע אמריהם • והנה נלכ אים זקן לפניהם • ויאמר להם שמו •
עיניהם • ואזרו אליהם • זאל חנפחו בעשרתם • כי העולם יבלה • וכרקב יבלה • ואין •
במעשה הצדקה נחת • והיא תלכו מרדת שחת • ומאש מתלקחת •
אני • בגבר • ראיתי בארץ כוד כל יגון וכל עבר • וכמעט ירדתי אל הבר • ושחיתי בבלים כדלית •
בצעים בלעה מסוכים • וראיתי כמה צרות ומאורעות • וקרות רעות • כי אין •
בהליכתם דמים • אשר בם הרעיונים נבוכים • ועל כן אמרו המופלים בהליכה מבוכה •
מי מעצב • טובעו חכמים בברכות לא • צא ידי חובתו • ואשר הוגד •
ביניהם שומע • ושותק • אמת הוגד לכם • ולא מפני שהדבר • שר בעיני •
הירוב • לא בדישלא • מפני • מסדר הקדושות • והקדושים • ועל •

בנוסף על כל זה יבואו פני דוד וזלמן ה' יעושה
 לנו נקמה בפניה באותות ובמעשים
 וכו' (שם יח נב פר' בא)

ספר תהומות

כאן רוצה
 את המע
 יאמר וכו'
 (ס)

הפלה חוב ועדותו פסולה:
 ולא ידע הכי נפשו גזולה:
 באיש דובר עלי אין עדקה:
 ובדופק עלי דלת נעולה:
 כביב שוחה ויקרב לגפילה:
 לעסוקה אין לחטאתו מחילה:
 ודברי שיר לבד איבוד הפלה:
 ינוסון חיש ויהי פרדה חבילה:
 במוותו ימצאה מאל גמולה:
 לדרך חטא ומצות היא כפלה:
 אשר השחית וגם התעיב עליה:
 בעודנו ואל נשוב לבפלה:

והעיד כי תקמים אמרו אין
 ולגזול האמת יחשוב במיליו
 ובר אומר קרובה לסגלים
 ובאמר לעז הקיץ ועודה
 וכעוזב נתיב שלום וילך
 ויהיו אשר יאמר סליחות
 ואין שבר לשומע קרובה
 דברי עת ישמעו העם דבריו
 וכל אומר רבי זה חוב ומצוה
 למען פי עזיבת התפלה
 אל הים חלציני מעצת כל
 ונענו לחשיג את רצונך

השער החמשה ועשרים

זהו שער בחפז וכו'
 עוסק בשמחה וכו'
 משה יתגבר וכו'
 שם בלתי רצויה וכו'
 כי אתה ה' ה' וכו'

רצונו ושוב כמראה הזוק:

האורח הייתי נוסע מאשקלון לעמק חילון ויהי כי באנו אל המלון וישבנו
 שחת האלון החל כל איש מאנשי חבורה לספר מאשר ראו עיניו ושמעו אזניו ושם
 נסחתי וישלחתי ומהרה עיני פל שכל רעיוני הולך רביל ויאמר לנו חבילה לכם את אשר
 ראו עינינו במדבר הזה כי אין שנים רבות עברתי על המקום הזה ואשא עיני וארא והנה איש גבור
 באין חלדים יסבד ומגפרתו כמסו ההרים משאבתו יפול לבכפירים ונחתיו סוס דובר כבדק
 חסד וכחמס זהר ומקול מלהלותי ושעט פרסותיו יחרדו הלכבות ונכסלו המחשבות
 נכס יסם אסוריו ויכין צרון אזוריו יבקע הים ומשבריו וירקע המשור ומדבריו וישיב כל
 אשר גפניו אחריו עשה מן הרמות רגלים ומן הכרכים כנפים ומן הככבים עינים וכמעט
 יחש לנו יום גבו ויהי למים והגבור הרוכב עליו חמין וחזק ורץ ושכ כמראה הצוק ועל ידיו כן
 מתנוח כראו ירוץ וילא חולץ אברתו ורקמה ממסבות זהב ונפשו חנוכה ממדורות להב וכל
 צד השו יראנו בעיני יקחנו והים סניב הגבור כלבים פניהם פני להבים ארוכים ולא
 יחשבו וקישורא עבים כאלו מחלכא חש חלוצים ואשא עיני וארא הגבור על סיסו בחמת כחו
 ידו גידונית ובלאפתו סלו יפורר בפרסת כוסו הסלע ההזק וישחק לור חלמיש ויטחן
 ידו אסר דק ורודף וקורא כאשר ירדוף הקורא למען יעורר הנבאס מן המלחצות
 ויהי בחיות בחוריהם ונשפנים מנקרות לוריהם ונסגע ההר היתה מערה גדולה
 מתחלה ומחוכה מסלה וצורת סלולה ובפוכה כמה פני נבאים נחבאים ומחנה עפרים
 נחבאים והסון חלים רגלים עם גדולים ואמות עם עוללים פוכים בחיק אמותם יונקים
 סוס בלשונותם וסוס רובלת על הס ומתעלסת עמהם והם פעם צחקה ישנים ובמרעב סוס
 דשנים ופעם ירקדו להכניה בשמחה בהשחקך לשם אל חיק אמהם ויהי מרקדת ועולה ויורדת
 ולא ידע כי יום חידה קרוב ושפטה פנה לערב ועודה עמם משחקת ומתעסקת וגוררת

בספר הזה ילך בסדר תפלות של חול ושל וענין ההפקדה שמשפיקן בברכות
 ויהי אמר קרובות נשא המלה על זה והשיב כך ראונו שאסור להפסיק והר
 ביום שגינו מקום אמרו להאריך אינו ראוי להקצר וכו' ועוד שנינו בלשון המעשה
 ממהלכ

השער השבעה ועשרים

באיד ישיב וכל יחד יקבע ולא יחד יקבע:
 והוא דומה ליתר התקופה:
 ומרעה יהי יוצא לרעה:
 עדי יכצא לצרתו השועה:
 עדי ישיג חפציו בהנועה:
 ויצבור הון וילמוד בין וידעה:
 מבשר טוב ומשמיע ישועה:

אשר יפחד לבבו לגסיעה:
 והעצל סביב ביתו יסובב:
 ולא יסוד יגונו מלכבו:
 והפשיט ישוטט יסומודח:
 והחדוץ יהי מואם בשבתו:
 ויראה נפלאות עולם בלכתו:
 ועת שובו יהי למיחלים לו:

ונכלוח שיריו ומלואי דבריו כל העס מברכות העניקהו ושרי נזכותם הניקוהו ועל שאלוהו:

אני חבר מחבר הפנינים:
 במהללי ארומם השפלים:
 בשובי נבי ארומם כל בני בון:
 והגבר אביא תוד שאולה:

ומאמרי בלב צרי צנינים:
 ובדשתי אגדע רשע נאנים:
 ואשביע כתי נאיה קלונים:
 והשפל ארימו עד עגנים:

השער השבעה ועשרים

בשבת היין ותועלותיו והמקרים אשר יקרו לשחתיו:

נאם הימן הארחי רצתי צימי הנעורים להבדל מדרכי הסובאים והשכורים וללכת בדרכי הנזירים ואסרתי על נפשי כל מחמד עין וכל אשר ילא מחמד עין וקבלתי עלי בגזירות נחמה שלימה עד מלאח לי שנה חמישה וכל אשר קיימתי נלתי ימי נארי נכספתי לבית הכרמים כי ארכו לי שם הימים ואמרתי למתי אמנע נפשי מכל חממה עד יכלו ציגון חיי ושנותי באהבה אשובה לקדמותי כי יד גילי חמה וכי טוב לי לאו מפתה מברתי לפשוט בגדי הנזירות ולבשתי מחלצות הסכרות ומברתי ולא בחפיקתי ועל ולתי הסובאים דפקתי וראיתי השמחה ראות עין צעין ובאתי אל בית פשחה היין והכנס פסחתי צמורים והגביעיים כמאורים בגלגלי ידיהם מאדים וכל אחד מהם מחרונן על גבי צמורה ומשכח ינו זה אומר חבל כמו חסוקה יפה עין ורוק פיה יין והגנים לחיים והמעירים פיהם וזה אומר היין שליח השפחות ומברית האצמות וזה אומר לולי בית הגפנים כסה על כלב אשם היגונים ופכו אליהם כשונים עורף ולא פנים וזה אומר היין רפואת אנושים והגנים מלושים ומשחת אלהים ואנשים והיה בתוכם איש בעל סיבה עומד על מלכה והגנים צכום עיניו וימלא הגביע סובב על יד ימינו וכשומעו דברי חביריו ומליהם נחמם ונחמם וזה אומר לולי חסר שפכות פנייהם ומללו פנייהם הכוה יסיה שנה היין ומכללי ואם מלל לא אס שפחתם מתקו ומעמו שכתח יפיו ונעמו ונרדו ונשמו וזכרו ועמו לא זכרם לחולמו ורקסו ודמרו ולירו ולרצו ומצו וחלצו וכדו וזכרו ומעשה ומכסהו ונפשו ונפשו ויחדו ומלקטו ונחלי רבינו ונחלי שבינו כל זה שכתחם ודרך חמרת לקחתם ואמר לולי שם אס חג' לנו שנה חמדותי סירד על פי מדותיו יהיה לך מלקט מלקטנו ונאסר מלקט

דק עד העונה לעמו ישרג ומאס ואילך אני שותק אני מברך ולא מעלה וזה מברך שיהיה ער שגועל במהום שפסקתי ואני חותם עם הצבור ברכת חמדותי ויצא כל אחד ואחד סומך גולה לתפלה עכ' וכנינת היום במלגל בידות עס מחמדת הכינת את רשעי לענות מזה לא לבושה עליהם ומיהו בשר קטן האמר בשר

בכל רגועה
 שנינו אס
 נפקדים
 נעולם
 ומכנו יבא
 ל המושל
 לחקור
 בצפיות
 מאור
 עליונים
 בדרך
 ושוב
 בספר
 (סג)
 סג

פי' הדושה את
 הנולד כל שצריך
 לעשות תנאים
 יתנו כלי
 ויפטר עיניו
 המות של דבר
 פתח פתח
 כי יוס דמח
 מיוס דמח
 חמר וזו
 חמר וזו

שֵׁעַר הַשְּׂמוּנָה וְעִשְׂרִים

מֶלֶךְ הַיָּדֵינוּ יִתְּנוּ לָנוּ מִן הַחֲסִידִים הַזֵּה אֶת הַבְּנֵי הַיָּדֵינוּ וְאֶת הַבְּנֵי הַיָּדֵינוּ וְאֶת הַבְּנֵי הַיָּדֵינוּ

פְּדָם לְבוֹעֵי אֶתְהוּלָא׃
 מְרוּרִיָּה בְּרוּשׁ יִמְצָא לָחֹ
 לְעִיז שִׁכְלוֹ לְחֹלְאָהּ הָלֹא׃
 הָיוּתָה בְּעֵבִירוֹת נוֹדָה׃
 חֲטָאִים מִבְּנֵי אִישׁ נִכְרְתוּ׃

תִּטָּהֵר לְעוֹלָם מִמְּקוֹר דְּמִיָּה׃
 בּוֹ צוּף דְּבִשׁ פִּיָּה וּמִטַּעֲמִיָּה׃
 יִמָּאֵם בְּטוֹב רִקְחָהּ וּבְבִשְׁמִיָּה׃
 גַּם בְּעֵבִירוֹת יִמְלֹאוּ יְמִיָּה׃
 לוֹ נִכְרְתָה מִתּוֹךְ בְּנֵי עַמִּיָּה׃

המגיד וכשמוע העם פליאות אמריו • כמשך לבם לדבריו • ורבים מהם עזבו •
ומאסוהו • וכדרו כדר כל ימותם לכל ישתוהו • ואומר אלין בסי המזרח כוכבי מרחק
מה שמך • אמר חילון כלעננים מעוני • והמשכיל ידעני • וכשחסי ניצו • החזקתי בן
גדתי לו האתה גבירנו • חבר הקני חבירנו • אמר אני אים אמוניך • ומצחך נאמניך •
למגיד מנצח • ולחזקת תמיד • על כל מצחך מנצח • ונצח •
השער השמנה ועשרים •

בשבחי ציון וירושלים • ובקשה רומה תעלה לשמים • **הימנו**
האזרחי נסעתי מארץ כנף • אל יפה כנף • והזמן יגידני כדור וילכוף • ואמרתי
לרעיוני • רב לכם לשכב בין שפלים • ולשבת בין תנוד וכירים • אעלה אתכם
רים • לראות צעוב ירושלים • ושמתי מגמתי אל הר ה' • והעיר אשר בחר ה' • אשר מקדש
מתי יושר וזכות • רואי פני המלך היושבים ראונה במלכות • וכאשר באתי בצלותיה
וצרמותיה • ונשקתי חרבותיה • וחוננתי עפרותיה • אמרתי מה טובו אהלך • כי
שכניך • ומה נעמו ארלותיך ומעוכיך • אמותה הפעם אקרי ראותי את פניך •

^{והשם משלי וחומר}
וידוע כי כל המצות כולן
^{עין זכור תרומה}
מפני שהם מצוות חלקיות
^{סוף חלק}
היום אשר מיום היותה אחת:
זכו והיא אחוטא ובה זכתה:
אברהם וגם לחה ועינה כהתה:
זכר בירציו יידיה

אֲדָרָה בְּהַדְרָה עֵין אֲנוֹשׁ לֹא רָאָתָה׃
 בְּגָדָה וְאִם הִיא עַל מְרוֹמִים עָלְתָה׃
 וְלֵעֵץ בְּנֵי אִישִׁים יִקְרָה גִּלְתָּה׃
 דָּם יִקְרָא אֶל הַנְּבוֹאָה עֲנָתָה׃
 לֹא תִסְרָה חֵשֶׁךְ וְאוֹר לֹא רָאָתָה׃

וְהוֹסִיף פְּיוּטִים בְּמִלְאוֹת וּבִהְבֵּית עוֹלָם וּבְזוֹלָת וּכְלָל פֶּאֶר וּפֶה הַדָּבָר לְכַסּ
וּבִידוֹ יִכּוֹלֵת כִּי הִיא סִיבָה לְהַפְסִיק וְלֹא חֹזֶה בְּטוֹלָה בְּדַרְיֵי הַכֹּהֵן בְּבִרְכּוֹת אֵל
לְהַרְבוֹת בְּפְיוּטִים וּסְלִיחוֹת בְּכָל רֵאשׁוֹנוֹת וּבְבִרְכּוֹת סֵלַח לָנוּ וְלָעוֹלָם וְלָכָן כְּתוּב
עַל הָא דְאִמְרֵי אֱלֹהִים בְּסוֹף כְּלִמְדָּה וּבְרִידָה מִעֵין
אֲתָנָה

ידוע לאדם מה דאיתא בעין יעקב אבת דברי הגזמא על פה איוס מהוגנים רחלץ וביא
 ואמר חו להם לתלמידי חכמים אהן בהם יואת שמעיהם וזרפתו לחיים ואל למיתיה
 רחלץ דע לך שלא יהיה קשה לך בעיני
ספר תחבמוני
 ע"י א"ר תמצא בן תורה ומתנעב במעשים

דעו כי היין שמחות נפשות • ולשמות וחדות נפשות חנושות • ומחמד לבנות וצנות • וריחגן אלהים
 ריחו • ורחק הרוכלים רקחו • ופרי עדן מתקו • ולרי גלער רוקו • והשמחה נפלה בחלקו • והחדוה אשת
 חיקו • פני להבים פניו • וזרק חרב מתהפך • בין עיניו • ביד רמה יניפנה • ועל לבחות היגונים ילכנה •
 לבנות ברחשו האודים העשני • ולהער בטלי ישניו הששוני • גביעיו כפורי שלג לבנים • ועסיסיו אדמו
 פלס מפנינים • לשמח נוקשים • ולהשיב רשים כראשים • ולרכך קשים • מראהו חושט • ועעמו
 נופת • ואל עדן כלליו • ועל אורות טלליו • וכליה כליו • בהר היופי הרים דגליו • ובחדרי הלבנות
 חקע אהליו • ועל היגונים ינציא חליו • הצעיר גחליו נחליו • והסיק שביציו • חק רביציו •
 והתיך צנגד גחלת קודחת • ואש מתלקחת • והעלה להב • צמי זהב • והטביע צדולח צרקת • ואודם
 פסדה נסקת • אדמיו מלחץ מתוקים • ובמעצה הלב ילוקים • וריחו שושנת העמקים • רפה ויפל
 חוקים • וחלש וימית ענקים • לחיו לחי חשוק • ופיהו בכל פה נשוק • ואורו באפלה זורח • ועינו עינו
 אהבה בה • וזהו אמר אס לא עורים פוקח •
 וישא משלו ויאמר

התורה
עצמה
שאב
מימיה
מבורכת
ומפרכת
הסגנון
של אורח
אדם
לעולם
אין בו
סגנון טוב
ואף
אברהם
בה
וזהו אמר אס לא
עורים פוקח
אברהם צורכנו
למנוח כלול
בן חיים
אם בן מות
במך וכן
על חמשת
בחוץ תורה
ול תפוח
סגנונו
לפנים
עם הוא
קודם
למך
אברהם
מנצח
לעצ
היה
מנוחת

בת הגפנים יקרו דמיה •
חיים בטוב טעמה ואור שמש בזיו •
תתבם בבוס שנתם ואז תתגלו ואין •
אדמנו לחיית בארז ויופני •
הבוס כלי שורם ויינו יהפוך •
תוך הבדי תדמה למתה נטמנה •
אחר בלוח תשוב לעד נחתה ואם •
אנצם כשמש היא בגלגל היפי •
מדרם כבדי יחמרו מימיה •
לחיה והמור מרקחות סמיה •
דבר יכסנה ויעלימיה •
רואים יבישנה ויבלימיה •
אורה לעין אודם ויאדימיה •
רק תחיה עת ישפכו דמיה •
תזקית בליה חדשה ימיה •
רק הגביעים נחשבו שמייה •
 (וכך לחם לתלמידו הרד"ח נ"ל)

אם בן מות
במך וכן
על חמשת
בחוץ תורה
ול תפוח
סגנונו
לפנים
עם הוא
קודם
למך
אברהם
מנצח
לעצ
היה
מנוחת

נכשלימו שירי • ישר צעיני כל העם דבריו • ויאמרו לו העצת צריך • ונעמת צדריך • ונחת
 חין ככל מדותיו • וגלית חמודותיו • אכל אס חספר רוע מדותיו • כאשר ספרת חמודותיו • חודיע
 פעלתך וחמרו • והיית לנו לראש • ויען ויאמר להם • הוי גבורים לשחות יין • הן אחס
 מאין • הלא ידעם כי חין כמוהו • והמתהלל בו נועת על חוה • וצת הגפנים כמה חגשים
 חמילה • כי רבים חללים הפילה • וצעת איש אחותה ישתה • אך אש בחוך לבו תפתה • וחבלכל
 כל גמלו • ותכריע ראשו • וחוליאכו מדעתו וחזונתו • וחבל חליו בלאט ותחקע ביתר
 צרקתו • והיין יסוד כל עון ואשמה • וכל עבירה וזמה • והוא עיקר לכל רשע • ומחבר לכל פשע •
 נבנית משקה היין יועדו הרשעים והעריצים • והאזורים והפריצים • ולעשות זמה יחמרו • ועל דגן
 ומידות יתגוררו • ושם ילמדו הנאפים עם הקדשים • ויבאו האנשים על הנשים • ויתחברו המנגנים
 והמזגנים • ומן כנגונים • ימשוך אדם לתזנונים • באישון לילה ובאפילה • וקרב זה אל זה כל
 חלילה • להרבות נבלות ולהחפולל עלילות • והוא מסיר הצונות והענוה • וכל מדה כזוה • ומאבד
 כדעת • ומטיב נפש המכיל משתגעת • להקל המלות החמורות • ולרדוף התאות והעצרות • והיין
 יחזיר צבית איליים עם נבלים • וגאונים עם שפלים • והנעלה עם הנקלה • והנצב עם הראש •
 ונאולה עם בשמים ראש • וכל השוגה בו יאבד עליו הונו • ויולא כל ממנו • ויתבטל מן האומנות
 אשר חתו • כי צונות מכל מלכותו • וישא משלו ויאמר

נכשלימו שירי
חין ככל מדותיו
פעלתך וחמרו
מאין
חמילה
כל גמלו
צרקתו
נבנית משקה
ומידות יתגוררו
והמזגנים
חלילה
כדעת
יחזיר צבית
ונאולה עם
אשר חתו

בת הגפנים יחשבו שמייה •
אל יודעי מור ותעלומיה •
 (וכך לחם לתלמידו הרד"ח נ"ל)

נכשלימו שירי
חין ככל מדותיו
פעלתך וחמרו
מאין
חמילה
כל גמלו
צרקתו
נבנית משקה
ומידות יתגוררו
והמזגנים
חלילה
כדעת
יחזיר צבית
ונאולה עם
אשר חתו

את ראוי לאמרה

גודלו שהגול האב בעקב דוא מעקב
הוא שיהא שם הכהן אולי וכו' (ספ' כפצוק ופיר)

ספר החבמוני

יבש שלום
זכרון שלום
שכל המצוה
נבחר ציון

עניי בחום לבי לא נחתה הלא

שמש יקר איד בפיצות יום פנתה

איהלשכינת אל ואיהזרה

אחר אשר על במתי רום נאתה

גבעת לבונה איד בתחתית שפלה

כי מאמר צור יוצרה לא עשתה

גלתה עדתה ממצעונות היקר

חשקה בזולתו ותחתיו שמתה

העזבה אלוף נעוריה אבל

כדים מאוררים בשוטה השקת

דוח קנאות עברה עליו ומי

נפלה ירבה חיש ובטנה צבתה

ותהיה אלה בתוך עפה עדי

לא טהרה עד כה ועוד לא נקתה

תוחל להיטהר במי גלות ועוד

בזים שמונה מנוחה גלתה

הדה שנות אלה על מאהוא

בההונפשה פלטה עד פלטה

החל לעת רצונה תפתה

יעלו לבית האל והיא לא עלתה

תפלה פשת תראה עדת זרים אשר

בו לאסוף מושב יחידים ביתה

לא נפלה יד אל להשיעה וע

תשוב לעדנה אחרי כי בלטה

עוד צור ישיבה לאפריון ועוד

שלום לעיר שלום אשר יפיה נעלם לרואים
וכלואי לפרוך נב חכי וחין ערכי לפני מלכי
האנחות נלעי חזעיר ויקוד היגונות מלהס הכלעות
ועיני מגוללות בדמעות ואשא עיני וארח
בקים המקדש והעזרה אשר הסירו עונינו משם המנורה הסהורה
והנעירו תחתיה אש זרה
במורי מתהלך בנפש שואפת ודמעה נוטפת כנחל שוטפת
ראיתי לעומתי איש מבני העיר
יאמר לי לחשוב כי אתה מקלה גליות ומחרצות נכריות
אמרתי כן הדבר ועתה רלוני לשלול דבר
ממך אמר לי הנני עמך שחל ואגידה לך
אמרתי לו מתי באו היהודים לעיר הזאת
אמר לי מיום
לבוזה שמעאלים שכנוה ישראלים
אמרתי ומדוע לא שכנוה כהיותה ציד הערלים
אמר מפני
שחמרו כי הדגנו אלהים ועשינו חרפה להם
ואלו בתוכה מצאנו חזי חיים בלעונו
הן כוזב
את חושבותיהם לעיניהם ולא יסקלונו
אמרתי וחיך היתה סיבת באתכם אל המקום הזה
אמר כי
הלכנו לשמו ויחמול על עמו
ויאמר לא טוב היות בני עשו היכל קדשי קדשים
ובני יעקב משם
ידועים פן יחמרו הגרים בקנאה
ונח האל בנו בכורו בשנאה
והרים בן הגרושה למעלת
משואה ולא יוכל לזכרה
בן האהובה על פני בן השטאה
ויער אלהים את רוח מלך ישמעאלים
בשנת ארבעת אלפים ותשע מאות והמיסים ליצירה
ונחה עליו רוח עלה וגבורה
ויעלה הוא וכל
חילו ממלכים ויצר על ירושלים
ותנהה בידו ויצו להעביר קול בכל עיר
אל כל רב וזעיר
אמר דברו על לשירושלים
לבוא אליה כל הרועה חפרים
אשר ישאר מאשור וממלכים
יבחרו הולדים בקלה השמים
ויחקצו מכל פאה חליה
וחנו בגבוליה
ואנחנו עתה יושבים בכל השלוה
בנחמקת
אם לא תהיה נעתקת ונחקת
כי אנחנו יראים לרוע הפעשים הנעשים בה
ומן החמס
והרשע אשר בקרבה
ואש השנאה והמחלוקת
אשר בה דולקת
ולצות שוכניה מחלקת
כי כולם
בס רחשים ואכזרים קשים
וכל איש יבקש רעת מצירו
האב שונא לבנו בכורו
והבן להורו הבנים
מלקטים עלים
והאנחות להנעיר האשדלים
ובלה מעשים בלצות שנים
וחין בהם עושים לשם
שמים וכל יוס ירבו מריבות ומחלקות
ובלה לצות מחלקות
עד קראת שם העיר סלע המחלקות
והרחמים

איתה ברכה אמר רק שיתחילו מענין הברכה ואח' יוכלין להאריך
בדברים וברברי רצוי מתחננים כפי רצונם בין יחיד בין צבור לכל
הרב רבי דוד אבדוריהם זל בדרך כח

בביתו יושב... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

ולפיקוח עינים עורות... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

אמר המגיד וכשמוע העם אמרתו... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

אמר המגיד ולא יכולתי להגיע אליו... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

אברהם ידיר נפשי מהור רב נאמן... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

יתמה לבי לסכלו ונכלו... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

אלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות... ואלו המצוות...

ועצמות שם ונעליהם באין מותם וגלית במפעליהם
על כן עבדך ידקס דברו לבנות להם דבר
חולס כפחם כוננו מקדש מעטן לשם מעמדם להיכליהם

ספר תחבמוני

וילמר ביה' מה חומר וחסיד גמר וריח הלדקה נמר ושדי נפשי המר ולבי חמרמר ואלו בדברים
אשר היום שמעתם ידבר אדם על הים נקרע ועל הסלע נבקע ועל ההר נרקע ועל האש תשקע
ועל הנחשים אשר להם לחשים שמעו לקול מלחשים ונקרע לבצם לשנים וכמם ויהי למים
ומדוע לבצם כזור החלמים ממקומו לא ימים האל יצילנו מלצנות קשות ומנפשות חלושות
ומידים סגורות ואזנים חרשות מה אלה הלצנות אשר מסלע חלוצות והרעיונים הקשים
מאבנים והיד החזקה אשר היא מחסד ריקה ושכ מקורה יבשת ומלח בעליה נחשת הנה שמעו
אזניהם אשר לא שמעתם כמוהו בנאבים ואתם מעלימים מראות עיניהם והופכים ללד אחר
פניהם כאלו אין המלוא הזאת אליהם והתובחה הזאת לזולתכם ועתה יזכור כל איש מכם יזכרו
וישכור קשי יזכרו וירך לבצו עלי ובכור ואל יקפון ממני ידו ויעשה היום מה שימלא מחר
ולדו ויפחד פן יקרא מחר לבצו אשר קראני וישכור לשחול פת לחם כמוני ויזריכהו הזמן לאנשים
קשים כאשר הלריכני

המגיד וכשמוע האנשים דברי הבן נבקע לבס אשר היה כמו אבן ותמכו לתוקף לשונו
וחזק הגיונו והתכדבו כלם על האב ועל ילדו איש כמתנת ידו ובאשר התמלא סקו
ונמלא ספקו נשא האב משלו ואמר

רחם אל אצילים רחמי
בנדיבותך לך לא ידוי
במו שמיך ואין מחזיק בדי
לוקנתי ועל קטנות ידי

המגיד וכאשר כלה דבריו והשלים שיריו התבוננתי אליו והנה הוא חזר הקיני צעיו
והנער בני ומטעגנו וידעתי ערמתו ונכלו והבנתי כי הנער רשמו וחבלו אך לא
התודעתי אליו פן תגלה בקהל ערמת פעליו ועוצתיהו ונטיית מעליו

בספר דבר הקטנות שן ואל למדנו שגלות תלוי בעושה חלול שבת
והגאולה תלויה בגמלת השבת וכן מצאנו בימי צדיקיהו שחרב
ירושלם בגלל שבת ואלוהיה

הרופא האדח ומי הרופות וברחובות צורח
האדח הימן נסעתי מנהל ארנון לבעל גד אשר נבקעת הלכנו וצעודי משוטט
בחלוצותיה ללקוט מלשון חכמיה פניני מליכותיה ראיתי עם רב באים
ונגזרים מכל מפלה ונעשו כעגולה וארא בתוך ההמון זקן בסוף כאגמוני וסביביו קהל רב נלצים
וזאת יצא על שער צח רבים ולפניו כפות מלאות צמיני רפואות צאלה מרקחות וצאלה משיחות
ולפניו רפואות למכות טריות וחלוצות וארוכות לכל מחלה ערוכות מערכות מול מערכות ואללו
גלי צול ומלקחים והמולג שלוש השנים וכלי ההקזה והכויות וכלי חתוך הפשר סדים גחרצ פיות
ומחלצת אשר יתתי והוא קרא במליו לכל הנלצים עליו ויען וילמר

שמעו אלי עמים והקשיבו המון לאמים אנכי הבא ממערכות הזמנים והנמלט מיד מקורות
בשאלונים והמים הזדונים עברו עלי כמה תלאות וראו עיני פלאות ושמעו אזני כוראות
נסעתי מארץ עילם ושוטטתי בארץ עולם לחקור חכמי תבל כולם ולמדתי חכמת לפני רופאים
עלומים וילקתי מים על ידי חכמים מהובמים ושאלתי צלמאה את דבריהם וקבלתי מפייהם
ולא חפי ספריהם ועמדתי על סודותיהם ונגלו לי חכמותיהם אני בעזרת האל הרפא מחלים
ולגדר פרצים ואמנע מעצבים ואשקוט מכאובים ואתי רפואה מלויים לכל כאב וכריה אשר
צמיח ולנשיכה צפעון וחיה ובידי דעיה לכל מכה טרירה ומי שנשככו נחם יבא בא אלי וישמע
והיה כל הנשך ורטה חותומי אלי אפק שחקתיו עד אשר דק להאיר רוחות סגורות

והיה שם הרר הכתוב בלמעלה כי קרא לי שר ארץ בשרי בשרי על
לא נשמעתי מעתה צען קל שח בעלן למטה שיהיה שבת
והיה שם הרר הכתוב בלמעלה כי קרא לי שר ארץ בשרי בשרי על
לא נשמעתי מעתה צען קל שח בעלן למטה שיהיה שבת
והיה שם הרר הכתוב בלמעלה כי קרא לי שר ארץ בשרי בשרי על
לא נשמעתי מעתה צען קל שח בעלן למטה שיהיה שבת

כחב לא תלבש אעטאג וכו' פירלל הכתוב ואמר אעטאג במלה מעורבת על
אלה ענינים בלומה לא יהיה לא שווע ולא טווי ולא נוז
ופירוש שווע בערב שער האחד ושלישים

מת

מזכרת וזיכנס למשמרת ותקח אשפתה במרוצה ורכבה על סוסה ודרכה קשתה וזרקה חץ בלכ דרכה
אחד מחברנו ונפל ארצה ומת: ואלעק אליה ואמרתי אוי לך מה זאת עשית אמרה ליהרש בן הזונה ובעד
נפתה לבצך בחמוכה הלכנה ובאשפה היפה ובמראה הנאה והרקה החשוקה ולבצך העינים בלמא
וחאמם השדים וחולש המתנים וחמוקי הירכים ולבנת הידים והשוקים וחשבת לחצוק ולנשוק יבצמא
ולשום חזה על חזה ושוק על שוק חיה תעית בתצונך ונפתה לבצך ורעיונך ואם לא יקשור כל
איש מכס את חברו אקרא בהאי את סגורו ואמן לעוף השמים את בשרו:

אמר המגיד וכשמוע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ונפלו פניהם ארצה ונבהלו ונהפכו
השמחה אכחה והרנה קינה וטבה האהבה איבה ונהפך החשק למלחמה וכלי נשק
ונודע לנו מכל אשר זכר כי הוא זכר ולא ידענו כלל מי נחסה ולא עלה מהנעשה כי לא היו
צנוכח לא להלחם ולא לברוח כי היו סוסינו עגורים וכלי מלחמותינו קשורים וכל איש ממנו
שוכב והוא על סוסו רוכב וקשחו דרוכה על יד ואין לאיש לפניו מעמד ולא מאחוריו ענה כי אם
לעשות דברו וקטר כל אחד ממנו חברו עד אשר נשארתי לבדי ואין שני לצדי וירד מעל סוסו
והחזיק בכפי והכה על ערפי ואמר לי זרע מנאף חשבת לרווח בלף השפתיים ולחצוק סודות
והלחיים של כעלך אמרתי לו זה המנעל בעת לבשתיהו היה סדס ועתה גם לזה וייבש ולא חשב
לשלוף אותו אמר לי אחי אחלץ היום מנעלך כי זה הכבוד עליה בנעלך ובאשר עמד אחלי
נעלי היה לי בחוך המנעל מאכלת לעין דרק נמשלת ומשכחתי בטרם יראנה בעיני וחקעתי
בצטנו ונפל ארצה על גחוני ואעמוד עליו ואמותחיהו והחזקתי בראשו ואכרתיהו ומחרתי
להתיר חברי ממאסריהם ונתקתי הקשר אשר על ידיהם וקצרנו צער חברינו והלכנו נעלבים
באויבינו וזרינו וערכנו שבת לצורינו אשר התיר מאסרינו וחטנו ואומר

ואתברי בזה
ואיהו לא
קטין לעשותיו
ונמנא ונשמו
אזריה עז
דגופא כהמא
המנויים
ממסלא וזר
שם בלה
וירדו בזה
בכלא של
ואתברי

לולי שערנו ודע אהמל כאן על מי שהוא גבור בקרב את יצרו
במעם שאון מות עברנו
באנו בים צרות ולולי אל המנעל שהוא פתח שאון מימיו בלענו
אך אחרי באנו בפי מות נפתח בפורת צוה אלהים וקיאנו
נודה לשם האל ארון עולם וגם רחם על רוב חסדים שנמלנו
ללמד לחוטאים האסורים ביד יצרים עד שהחזירם בקשורה אליהם כבדמנו
ביתק קשר יצרים ואל מי אנפתה לבו לעצת היצר ולא שמע לקול מוכיח א

השער השנים ושלישים
בבחור בשירים חילים יגבר והזקן משיבם לעים יגבר

נאם הימן האזרחי הייתי בימי עלומים במעמד חכמים ישיבון מחי שכל נכלמים ונעל
לסון נאלמים ובעודנו מדברים דברי מליצות וחידות נמרצות ואורבים
השירים בגדי חליצות בזה היופי משובצות כלל עלינו איש בעל לשון נמרץ ועל פיו סחן קשת
נפרץ והיה ממסא כי בשירו כל סחוס יבאר וכל מחשך יאר ובהגיונו יקרע ים השיר קרעים
ובלור לשונו יפוצץ השיר סלעים ויגש אליו אחד מן הצמאים הצחירים משכיל במלאת השירים
וכל דבריו מחולאים בפנינים מיוסדים בספירים ויאמר לו אם תלדק בדברך ותזכה במאמריך
לכה נא ונרוץ במסרכת השיר שנינו ונחלק שני חרואים בינינו חבנה חני בית אחד ואיסד הבנין
ואתה תעשה בית שני במשל אשר בו ישלם הענין ואם תמלא בתנאי הזה שאלתך תמלא ונשק
תחזה אמר הזקן טוב הדבר אשר דברת והגני מזומן לכל אשר גזרת

מהנחמד עט סופר ירקק ומונהב געים ונאהב בנצורים ירהב ולערוך קרב מאמר יאהב
אמר הזקן
חמה פרטים זהב ופורץ במדורת להב בהם חן ונאהב וחמס ורהב
עלמא בלא בטורם אצרך בבטן ידעתיך (ירמיה) ואשר להיות כדבר היי ואשר
למיהויבהא עלמא כבד הוא מחויב למיכו קדם דייתי הכא בגלגלה עלל
הן אעיתא למזון הנפש ובעוניה למת ואלו יתבדד וטוב לו
לעיתא למת

שער שנים ושלשים

ממ

אמר חזק אלהים אל אדם הוא
דבר בכל איברי הגוף אל שכל
יוס יושבת צלחת אחד מאלה

ויען הזקן ויאמר

בִּי אִשְׁהָר בְּצִבְיָהּ הוּא אֶךְ בְּמִדְבָּר

בְּנֵי נֶשֶׁךְ וּבְנֶהֱדָר בְּמֵזֶל דָּג וּמִלֵּחַ
לְכֹלֹס

וידבר הבחור על הצוקה ויאמר מה נעמה הצוקה דולקת ומגלגלה חלום מורקת ומחיתות זרקת
אמר הזקן בחולת אהבים חושקת דלה ירקרקת היכרת דולקת צוכה ולוחקת וירי הלהב יחבר הדבר
דמעה בלחיה ללכת הם מגישים אליה והיא מולקת ויסורר הבחור ויאמר עד סוף

הַבְּטִי אֲבִיקָתָה שְׁעוּהָ דוֹלֶקֶת

וְלֵעֵין יְדִידִים זָהָרָה דוֹלֶקֶת

ויען הזקן ויאמר

תִּדְמָה לַעֲנָף מִזֶּהָב אֲפִיד אִשָּׁר

מִעַל לְרֹאשָׁה צִמְחָה בְּרִקָּה

מלכה
אמרה לחבר
כאצבע זר
ומיד מת
ואז השוטט
בחסמה שטט

וידבר הבחור על צרור המור ויאמר מה נחמד צרור המור בעיניו העשוי להסתיר רקח שמניו וללכת
ריח עדניו וטוב ריחו יגלה מפוכיו

הוא כחושק בדמיוניו יסתר חשקו ברעיוניו ויחגלה סודו ממראה עיניו ודמות פניו ויסורר הבחור ויאמר

צִרֹר נֶעֱשֶׂה לְהַסְתִּיר מִזֶּרֶר אֶךְ

ויען הזקן ויאמר

בְּמִזְרָכִיל אִשָּׁר כָּרְתוּ לְשׁוֹנוֹ

וְלֹא יִחַדְל אֶבֶל קִדְרָה בְּעֵינָיו

וידבר הבחור על היין ויאמר ראו צן שורק לשמחות שורק ולשמחות שורק מיי נפשים נעמו
והשמחה נפלה בשכמו יורה היגון לתומו ויוציא כלי זעמו ויען הזקן ויאמר

הוא כשמש בחומו וכסהר בחמו וכנפת בטעמו והמור בצעמו ויסורר הבחור ויאמר

יְדִי מִשְׁקָה יְרִיקוֹן מִי אֲדָמָדָם

יִחִיו לֵב אֲנוּשׁ עֵת יִשְׁפְּכוּ דָם

נָעִים טַעְמוֹ בְּמִזְרָכִיל אִשָּׁר

וּמִרְאֵהוּ בְּלִחְיָה הַמֵּאֲדָם

וידבר הבחור על הנץ ויאמר ראו נץ מחטק כרוח ירוץ כנפיו משצלות שנים ואברותיו כסוד
זהב מתוקנים להשיג הצדקים מוכנים ואלו הוא מציע בשני פנינים ונישך בשני חללים שנונים ומעופף בשני עננים ויסורר הבחור ויאמר

נֶץ לִפְאֵת זָבֹול יִפְרוֹשׁ בְּנִפְיוֹ

וְיִזְרֹד הַנְּשָׂרִים מִשְׁחָקִים

ויען הזקן ויאמר

שְׁתֵּי עֵינָיו חֲצוּבִים מִפְּנִינִים

וְעֹשֶׂה אֶת בְּנִפְיוֹ כְּבָרָהִים

וידבר הבחור על הזאב ויאמר

זאב טורף אכזר וקשה עורף מעשות רע לא יחלל ולא ירף
הוא כאש טורף ונחלל גורף בקיץ ובחורף לא ישכב עד מאכל טורף ויסורר הבחור ויאמר

וְאֵב יִטְרֹף אִשָּׁר יִמְצֹא וְיִחַטֹּף

וְעֵינָיו בְּבָרָקִים יִרְצֹץ

וידבר הזקן ויאמר ונכנסת ידך שבעל עיניו לא ירוססו כל קישוטיו כל צרכיו
לעולם הבא ואותה הארוסה אינה יודעת מה טובה עתידה להיות לה ואם היא שוכה
עצמה לרקח ולהטות לבנה לא שהיא קדושת בעיניה לאנשים גרים ומתעוררת צלם
ות במ יודע לבעל העיקרי מעשה תענועה עושה ביד פאניה אים קלים

קיצלגו מהרד"ק ב"ר שקיבל ממנו... על מה שמחלל את שם ה'... וזכיר לו יום המיתה... הפירוש רוצה לומר... חכם הדור את הנולד... אמר בחטא תהיה... וזהו נאמר לאדם בצויו חו' וגם בגיוס... חו' יעשו בעונו יחזרו על הפהמים באין מרחם ואין מניח להם יציעו... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... והוא ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

וירקום בשחרים טור אפלה:

ועט סופר ירוצץ על מגלה:

אמר הזקן

אמר ליה בארמון גדול ומכובד במלכותים
ומינו מעדנים משאכל בקבר הדין עומד

וישאיר אחריו דרך סרולה:

במונחש אשר ירוץ בעפר:

וידבר הבחור על האגרת... ויאמר מה נעמה אגרת... הנועם חוגרת... והעוז חוגרת... כאלו באצקת... וזכר מקושרת... וסוף על משכנות היופי שרשרת... גלויה וחודרת... חלמת מדברת... ובלי לשון רזים מגלת ומספרת... ותהלה'... וישורר הבחור ויאמר

ועל חיק האמונה היא אמונה:

ואגרת ממלך אה תבונה:

אמר ימני המיתה שיזכור ליצור קודם חטאו וברוח יברח... דלף גאס יזכור לו יום המיתה... אף יצו יצרו ולא יחטאו... לפי שהחלק אשר הוא ויען הזקן... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

ושערה על מאורה בעננה:

במו עלמה אשר ליה חן:

בספר הכתוב ופירש רש"י... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

לעין עורים במחשבים תנוצץ:

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

אמר הזקן... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

אמר הזקן... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

אמר הזקן... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

אמר הזקן... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

אמר הזקן... וזהו ענין פוקד עון אבות על בנים דחלף... וזהו ענין יזכור ויברר שפיר ליקבר... וישורר הבחור ויאמר

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

לשון ברק עלי שחק ירוצץ:

וּשְׁפָר הוּא אֲחֵר שֶׁהוּא חֲכָמִים עַל אֵלֶּיךָ אֲתָה שֶׁהִיא מִתְחַלֶּה
שֶׁכֵּן אֵל אֶקֶל תּוֹרָה הִיא מִשְׁקֵל דִּינָר
שַׁעַר שְׁנַיִם וְשֵׁלִישִׁים

רְאוּ בְנוֹר חֲלָם • וּבִיעַ אֲחֵרִי כוֹעֵם • וְחָרַם וְקוֹלוֹ קוֹל רַעֲסִי • צָפִיחַ עוֹז טַעַם • וְקוֹלוֹ לְשׁוֹמֵרֵי גִפְתָּהּ הַלְּסוֹת
אֲחֵר הֶזְקָן • דְּמוּתוֹ כִּירָךְ גִּמְדֵּי חֲלִי פַעַם • יַעֲוֹר הַטַּעַם • וְיַשְׁקִיט הַזַּעַם • וְיִכָּה הַיּוֹנוֹנִים • צָפִיטִים • אֶקְלִים
וְהוֹלֵם פַּעַם • אֶקֶל אֵהִי בִימֵי מִשְׁכָּה וְהוּא הַנֶּאֱמָר בְּכָל מִקְוֵם בְּתוֹרָה הוּא שְׁמִי
רְאוּ בְנוֹר בְּחִיק עֲלֵמָה יִרְנִן • וְיִמְשֹׁךְ לֵב בְּהַר קִדְרָן וְצִבְיָן • שֶׁכֵּן אֵעֹכֶה
וְחֲכָמִים הוּא עֲלֵיו כְּמִשְׁקֵל הַמִּטְבָּע שֶׁנִּקְרָא סְלַע בְּזִמְנָן בֵּית שֵׁנִי אֵהִי מִשְׁקֵל הַמִּטְבָּע
שֶׁכֵּן אֵעֹכֶה בִּיּוֹנוֹת אֵם כֵּן הִיא הַתּוֹסֵפֶת שֶׁל חֲכָמִים סוֹר אֵעֹכֶה אֵהִי סוֹר
כִּמּוֹ יוֹנֵק בְּחִיק אֲמוֹ מִבְּכָה • וְהִיא תִשִּׁיר וְצוֹחֶקֶת לְבָבִי • וְהוּא מִשְׁכָּה
הַרְרֵם הַכְּנַעֲנִי • גִּרָה שֶׁעִינֵנו מַעֲהָ יֵהִי לִפְנֵי חֲשָׁבוֹן אֵהִי בּוֹ בְּשֵׁקֶל אֲרָבַע
וְיִדְבַר הַבְּחֹר עַל הַעֲגוּלָה הַמְּסוּבָּת צָמִים וְיִאֲמַר וְעֲשֵׂהִים גִּרָה • וְהַכְּנַעֲנִי
מִה נַעֲמָה עֲגוּלָה • הִיא לִכֵּל חֲמֵדָה סְגוּלָה • מְסוּבָּת כְּגוּלָה • וְשׂוֹאֵבֶת מִחוּךְ הַגּוּלָה • אֲחֵר הֶזְקָן
חֲמֵדָה לִיעֲלֵת אֲהַבִּים דָּלָה • צִירִי חֶשֶׁק מִחֲלָה • וְכוֹעֶקֶת קוֹל כְּחֵלָה • וְיִוֹרֶדֶת וְעוֹלָה • וּמַמְעִין אֲהַבִּים
דְּמִעוֹת דּוּלָה • אֶקֶל אֵל תּוֹרָה אֵהִי שֶׁל מִשְׁכָּה רִבִּינָן • וְיַשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
גִּרָה • וְזֵה בְּשֵׁת כְּפֹל כִּי עַל יֵהִי מִשְׁכָּה עַל זֵה • הוּא אֵכֶּה אֵעֹכֶה וְהוּא אֵכֶּה
וְנִשְׁאַחַ לְמִי שֶׁהִיא בָּם נִשְׁאַחַ • מִהַרְרֵת מִטְבָּעֵל בְּמִימֵי נְהָרִים • שֶׁכֵּן אֵעֹכֶה
שֶׁכֵּן עַל עֲשֵׂהִי לִפְנֵי שֵׁינֵי הַסֵּעֵרוֹת הַמַּעֲהָ שֶׁהוּא גִרָה • אֶקֶל אֵל תּוֹרָה אֲחֵר שֶׁכֵּן אֵעֹכֶה
עַל יוֹ חֲכָמִים הוּא שֶׁכֵּן אֵעֹכֶה בִּיּוֹנוֹת אֵם כֵּן הִיא הַתּוֹסֵפֶת שֶׁל חֲכָמִים סוֹר אֵעֹכֶה אֵהִי סוֹר
תִּרְנֵן פְּעָמִים בְּרִנַּת נִבְלִים • וְתִשְׁאַחַ פְּעָמִים בְּשִׁנְיָה בְּפִירִים • עַל זֵה
עַל זֵה בְּשֵׁת חֶלֶק שֶׁכֵּן עַל כֵּן אֵהִי חֶלֶק שֶׁכֵּן עַל זֵה • וְיִדְבַר הַבְּחֹר עַל הַחֲמֵדָה וְיִאֲמַר
רְאוּ אֲחֵרוֹג נַעֲמִים וְנַחֲמֵד • כִּי לִכֵּל עֵינֵי מַחֲמֵד • וְיִפְסוּל לֵאמֹר • אֲחֵר הֶזְקָן
חֲטָקִים לִמֵּד • וְלִבְנֵיהֶן גִּמְדֵּי • לֹא סָר יוֹסִי וְלֹא נִכְמֵד • רַק צָעִינִי מַמְד • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
סִי וְפִירוֹטְרוֹט • גִּמְדֵּי מִפִּירוֹטְרוֹט כְּלוֹמַר בְּפִירוֹטְרוֹט הַקִּטְטָה • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
פִּירוֹטְרוֹט יִפְהָ מִרְאָה וְנִהָרֵר • הִכִּי הָאֵל רִבִּי חֵן הַעֲבִינִי • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
גִּרָה • וְיִפְהָ מִרְאָה וְנִהָרֵר • אֵהִי מִשְׁכָּה רִבִּינָן • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
זֵה קִלְבּוֹ לְפִירוֹטְרוֹט • כִּי יִמָּרֵר שֶׁהוּא כִּי יִמָּרֵר • לִשְׁלַחֲנִי לִקְחַת מִשְׁכָּה סְלַע
וְיִקְרַק מִבְּלִי מִחֲלָה בְּרִמְיֹן • פְּנִי חֲשֵׁק בַּעֲת יִפְנֹשׁ הַשְּׁמִינִי • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
לֹא מִטֵּן פִּינִי • וְקִלְבּוֹ לִעֲמֵלִים הוּא תִּפְסוּלֵת בְּחֵלִי • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
מִה נַחֲמֵד אֲחֵר דּוּלָק • אֲחֵר גִּדּוֹד הַאֲפֹל חֶלֶק • וְחִינֵי לְהַשְׁפִּידֵי חֶלֶק • וְלִכֵּל סִנְיָנוֹ אֲחֵר חֶלֶק • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
אֲחֵר הֶזְקָן • כִּי לְרוֹאֵיו חֲמֵדָה וְחֲשֵׁק • וְכִינֵי כִּי נֶשֶׁק • כִּי לֹא לְבֹכֵסִים עוֹשֶׁק • אֲחֵר הֶזְקָן
רִינֵר פִּירוֹטְרוֹטֵי קֶלֶב וְהוּא עַל זֵה דִּדְרֵר דִּינֵר שֶׁהִיא מִשְׁכָּה רִבִּינָן • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
הַבֵּט לִצֵּר יֵאֵר בְּתוֹךְ חֲשֵׁק • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
דִּינֵר צִיּוֹנוֹטְרוֹטֵן • דִּינֵר קֶלֶב פִּירוֹטְרוֹט • וְלִתּוֹסֵפֶת בִּיהוֹר • עוֹרֵד אֵהִי חֶלֶק מִשְׁכָּה רִבִּינָן • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
הִיא חֲצִי אֵעֹכֶה • אִימֵר כִּי כְּמִעוּהוֹ הִם דִּינֵר • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
עַתָּה כִּמְנוּרָה יַעֲלֶה אֲוִרֵי • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
חִי חֲצִי אֵעֹכֶה • אֵהִי חֶלֶק מִשְׁכָּה רִבִּינָן • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
וְיִדְבַר הַבְּחֹר עַל חֲמֵדָה שֶׁכֵּן אֵעֹכֶה בִּיּוֹנוֹת אֵם כֵּן הִיא הַתּוֹסֵפֶת שֶׁל חֲכָמִים סוֹר אֵעֹכֶה אֵהִי סוֹר
מִחֲפִלָּה • וְלִקְסִיר בְּגִדֵי קִדְרָתָה מַעֲלִיה • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
חֲמֵדָה לְגִבְרַת חֲנֹבֶר חִלִּיה • וְכַעֲתָ תִסֵּד נַעֲיִפָה מַעֲלִיה • חֲשֵׁמֶת כֵּל כְּמִכְסִּים חֲלִי • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
פִּירוֹטְרוֹטֵי כִּי מִחֲמֵדָה עֲלִיה • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
רְאוּ שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר יִפְרוֹשׁ בְּנָפִין • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
וְלִפְנֵי זֶה הַחֲשָׁבֵן הַקִּירֵט לֹא כֹכֵל עֲשֵׂהִי • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
כְּמִינֵי חֲבֵה כְּנַעֲנִית • הִיא חֶלֶק מִשְׁכָּה רִבִּינָן • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
בְּגִדֵּי כֵּס שֶׁכֵּן חֲצִי אֵעֹכֶה וְרִבִּיעַ אֵעֹכֶה • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
(וְעֵין מִחוּרֵי הַבִּיאוֹר בְּפִי שֶׁהִיא עֲשֵׂהִי) • וְיִשְׁוֹרֶה הַבְּחֹר וְיִאֲמַר
(וְעֵין לַעֲלֵי דִף מִנֵּחַ)

הנה נפטר השיעורין מהמדות ומטבעות

וישם אמוז את אגג

עבד בר בהנא התחיל מחתך
בבשרו חתוכות חתכות ומאכיל
לנעמיון האר יאכל בדיו עורו
(איוטטו) רבי יצחק אמר ה

ספר תחבמוני

עשה קודם (פי' עמודים)
אכן קר מניחות מאונות
השרים מניחות מאונות
רבי

רבי חשבתי הו' כנגבא בליל

ולפיד בין שתי עיניו תוצץ

וידבר הבחור על הזרק ויאמר

סידן ואור זרק כחורן פז ירקרק לוטש ומורק אוחז קלות שחק יקרב עת ועת ירחק אמר הזקן
לפי שהיה כמור אודם בנוסף הוחק ונעדם נכתב נמחק באלו הוא על שחק כושי רגז ושחק
נמלאת המילות וזרקן כלפי מעלה וישורר הבחור ויאמר

הזרק משחק על עננים
בגבור רץ ורלא ייער ויגע

ויען הזקן ויאמר

הצת עיניו ותפתר ברגע
הזרק משחק על עננים

וידבר הבחור על מימי הנחלים ויאמר

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

הזרק משחק על עננים

וְקָטָאתִי נֶגְדִי תַעֲבִיר
כִּי בִמְדַרְשֵׁי אֵיךְ נֶגְדִי עֵינִי
וְנִזְכָּרִים בְּלִבִּי
אֲבָל לֹא יִזְכָּרֶם בְּכִי וּפִירָא בּוֹ בְּתַלְמוּד יִזְכָּרֵנִי אֵלֶּיךָ יְיָ

שְׁעַר שְׁלֹשָׁה וְשִׁלְשִׁים

נא

וַיֵּצֵא יְיָ אֱלֹהִים לְאֵל אֲשֶׁר עָמָה תְּהַלְתּוּ וּמַלְאָה הָאָרֶץ תְּהַלְתּוּ וְהָאֹד וְהַכְּבוֹד כְּחֵירוֹ וּגְבוּלָתוֹ יֵאָמַר כָּאֵן
וְנִמְיָאֵי טוֹבוֹ יִרְוֶה בְּמַעֲיָן גְּבוּלָתוֹ הַנּוֹחַן רַפּוּאוֹת כָּל חַטָּא תְּשׁוּבוֹתוֹ לַעֲלֹת לַחֲמֵלָה רוּחוֹ עֲשִׂיתֶם
וְהִרְמַתֶּם תְּשׁוּבוֹתוֹ לְהַסְתֵּר מֵעוֹלָם אֵל וּחֲמַתּוֹ וּלְרַחֵם הַלִּיכּוֹ בְּחַמְחָתוֹ הַנּוֹחַן טוֹבָה הֵיכָל פְּרִידָתוֹ וְנִמְעָלָה
וְחִנְרַת הַיּוֹשֵׁר פְּרִידָתוֹ לְשִׁאֹב בְּמַעֲיָן הַשְׁכָּל וְהַעֲלָתוֹ וּלְמַלּוֹא בּוֹ לָרִי הַלֵּב וְהַעֲלָתוֹ לְכָרִים נִפְסֻוֹ וְכִבְדֵּי זְכוּר
מֵעַפְרֵי הַבָּנוֹת וְהַשְׁתָּתוֹ וְלִהְיֵא בְּכָלִיּוֹת הַתְּהַלּוֹה בְּכִי אֲשַׁפְּחוּ וְלִהְיוֹתוֹ מִכָּל אֱלֹהִיו וּסְגוּלָתוֹ וְלִשּׁוֹם דָּתוֹ
וּמִבְּחַר הַפְּנִיּוֹ וּסְגוּלָתוֹ וּבְמַלְחָמוֹת הַכְּרוֹת יְהִי כְדָקוֹ לָנֶחָם לְהַסְתֵּר בְּמַחְסְרוֹ מִפְּנֵי חֲמַתּוֹ וְלָנֶחָם
לְרוֹן אֲחֵרֵי אֱלֹהִיו וְאֵל יִחְדַּל מִמְּרוֹנָתוֹ לְהַשְׁבִּית טוֹשֶׁק הֵיכָל וּמִדּוֹנָתוֹ וּלְלִקּוֹט מִפְּרֵי הַמַּדַּע תְּבוֹנָתוֹ
וּמִחֲמַתּוֹ וְלַעֲרוֹךְ עֲלֵיו שִׁירוֹ וּמִחֲמַתּוֹ וְלַעֲלֹת מִשְׁאֹן הַחֲסִיד וְנִחְלָתוֹ וְלִהְכִין בְּזִכּוֹל שִׁחַק אֲחֻזָּתוֹ
וְנִחְלָתוֹ וְלִהְיוֹת עֹסְקוֹ בְּעוֹד יִחִידָתוֹ וְלִהְשִׁיב אֵל אֱלִי יִחִידָתוֹ וְלִגְדֹר כְּרִם הַיּוֹשֵׁר וְאֵל יִסֵּר מִסּוֹכָתוֹ
וְלִהְיוֹת בְּגֵן אֱלֹהִים כָּל אֲבָן יִקְרָה מִסּוֹכָתוֹ וְלִגְבֹּשׁ בְּעוֹל הַשְׁכָּל תְּאוֹתוֹ וְלִהְיוֹת בְּנוֹה בְּשִׁלּוֹם גְּבוּלָה
וְתִאוֹתוֹ וְלִהְסִיר מִמּוֹם כְּרַשְׁעוֹ מִשְׁתָּתוֹ וּבְשִׁמְעָן הַשֵּׁם הַטוֹב יֵשִׁים מִשְׁתָּתוֹ וּבִידֵי הַרְעוּתוֹ יִסְקַל מִסְלָתוֹ
וְיֵשִׁים בְּתוֹם מִסְעַד לְבִיתוֹ וּמִסְלָתוֹ אֵל יִרְאֵה זֵו יוֹצֵרוֹ עֵין בְּעֵין וַיִּפְרַח כֶּכֶן כּוֹרֶת עֲלֵי עֵין
בְּמִקְרוֹ מֵאִיזָה מוֹבִיָּא וּמֵאִין וַיִּכִּיד כִּי סוֹפּוֹ אֵין וַיִּדַּע כִּי הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֹרַח וְהַלֵּךְ וְאֵל יִסְתַּחֲבֵר
מִדְּבַשׁ חַטָּאוֹתָיו הַלֵּךְ וּבְהִלֵּי שְׁכָלוֹ יִכָּה הֵיכָל וַיּוֹרֶהוּ וּבְדֶרֶךְ שׁוֹבָה יִצְעַק אֵל ה' וַיּוֹדֵהוּ וַיִּזְכָּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֹרֶחוֹ וְעֲלֵיו יִפֹּץ פָּנָיו אֹרֶחוֹ וּמִגֹּלֶךְ פָּנָיו יִהְיֶה שְׁלוֹתוֹ וְזִכְרוֹ לַחֲבוֹשׁ נִבְעוֹ וְלִירוֹ וְאֵם יִזְכָּר מִן סִמְלָתוֹ
יִשְׁמַח בְּסִיף יָמֵי כֹזָרוֹ וְעֲלֵיו יִצֵּן כֹזָרוֹ

אֲמִיד הַמְּגִיד וּכְאֲשֶׁר הַשְׁלִים אֲגִרָתוֹ הַכְּרוֹפָה וְאֲחֲמַתּוֹ הַכְּרוֹפָה יוֹרֵד מִלִּיכָתוֹ הַשְׁלֹסֶה וּמִסְלָתוֹ
אֲשֶׁר בְּזִנְיָ כְּבוֹד לְנוֹפֶה תַּסְהוּ כָּל הַעַם לְתוֹקֶף מִלִּין וְעֵינֵינוּ וְלִנְוֵעַם הַבְּיוֹנִי לְמִידָה כִּי

אֲמִיד לְהַסְתֵּר וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ
וְשֶׁחַ חֲגִיד לְכֶם שִׁירוֹת חֲמוּדָתוֹ וּמִלִּיכָתוֹ חֲמוּדָתוֹ בְּרַשְׁמֵם וּסּוֹפֵם מִלּוֹת נִמְעָלָתוֹ

הפלה לומר כתיבת הקמיע והמגילה
אחתיות המעשה הזה לאני כותב
ויהיה קמיע זה
שער שלשה ושלשים
מגן וצנה על פניו מכך וכך
(ויהי נועם וכו' כפי רצונו)

ערום בלי צדק הלא תיבוש למול האל קחה סות תוסאכל אתו עדה: ^{מכתובת יד ירוש}
ערום תהי אם תחלוש חל יצרך ^{מכתובת יד ירוש} לכן שאג עריו וכשחל עדה: ^{מכתובת יד ירוש}
פנה לבב משפיר מסילתו ^{מכתובת יד ירוש} מחטא ועולו מזמן פורק: ^{מכתובת יד ירוש}
פנה ומגרל יהיה לו ^{מכתובת יד ירוש} זמן עצמות אנוש פורק ^{מכתובת יד ירוש}
צרו צעדי מוקשי חטאי ^{מכתובת יד ירוש} עלי כמימי נחלה צפוי: ^{מכתובת יד ירוש}
צרו נאות גילי עדי אבי ^{מכתובת יד ירוש} ראי ביום אירי וגם צפוי: ^{מכתובת יד ירוש}
קרב ימים פלי תכלית וציה ^{מכתובת יד ירוש} תלאות רחפו עלי קלעים: ^{מכתובת יד ירוש}
קרב לבי לעבודת אל ואלהט ^{מכתובת יד ירוש} לבית מדרות פטורי ציזק קעים: ^{מכתובת יד ירוש}
ראשים לעפר שפלו כולם ^{מכתובת יד ירוש} אחר אשר על הזמן רדו: ^{מכתובת יד ירוש}
ראשים ורדלים נהפכו בסוף ^{מכתובת יד ירוש} כי מר לחכם ציון אשר רדו: ^{מכתובת יד ירוש}
שער לבבי בעבודת אל ^{מכתובת יד ירוש} כי טוב ונת אמצאה שמה: ^{מכתובת יד ירוש}
שער דביר התאוה אסגור ^{מכתובת יד ירוש} עד יחרב גם יהיה שמה: ^{מכתובת יד ירוש}
תכל יגוניה בלי קצב ^{מכתובת יד ירוש} באשר מצוקיה בלי תכלה: ^{מכתובת יד ירוש}
תכל עזוב בן איש ושוב אל ^{מכתובת יד ירוש} וערוך תהלה לו ולא תכלה: ^{מכתובת יד ירוש}
אמר המגיד וכאשר השלים אמרו ^{מכתובת יד ירוש} ומלכות דבריו נפלאו כל הושעים צעוד עמנו ומחק גלם ^{מכתובת יד ירוש}
אני חבר ותוף פי נחבאוי כל ^{מכתובת יד ירוש} פודרי שיר ונדהי המליצות: ^{מכתובת יד ירוש}
ואם חכמות לכל רוח נפוצות ^{מכתובת יד ירוש} הלא המה ברוח פי קבוצות: ^{מכתובת יד ירוש}
השער הארבעה ושלשים ^{מכתובת יד ירוש} סיסל פת עפ חיר ^{מכתובת יד ירוש}
בספור הסוחר לאורח ממשלתו ^{מכתובת יד ירוש} ובהראותו את עושר גדולתו: ^{מכתובת יד ירוש}
נאם הימן האזח הייתי נוסע ממחנים ^{מכתובת יד ירוש} להר אפרים ^{מכתובת יד ירוש} ובעולי צחוק העיר מסובב דורנה ^{מכתובת יד ירוש} שתבטל ^{מכתובת יד ירוש}
בציס חסר חסר חסר ^{מכתובת יד ירוש} רחמי חסר עומד לשער ביתו והוא סר וועף ^{מכתובת יד ירוש} יגע ויעף ^{מכתובת יד ירוש} מעמל ^{מכתובת יד ירוש}
שתי ציזוס צוחקות ידבי שיעור שתי ^{מכתובת יד ירוש} ודע שכל לו ^{מכתובת יד ירוש} השמות יצוס ^{מכתובת יד ירוש} ויכבסם אחר ^{מכתובת יד ירוש} תכלת מנחה ^{מכתובת יד ירוש}

סאה רבע קדח ונז ארבע עי סאתים משנל הנכרי והקבב נז ארבע עי ופסק:

סאה לניצל מכל עלילות שבועות
לומר בסוף
התפילה קודם
יהיו לרצון

ספר תהומוני

בזכרון כבוד השם
אברהם גבור לעולם אלהי
בחדש ניסן וזאת אותה
בזרוע הימין ויטיב לזכרון

ושנים חולפים כצל ונפש
אנוש תעוה בצפור וחסידה:

ושנים פושטה רק תעטה שק
אנוש יום דין לחוטאה וחסידה:

זרע אמתבן איש ירע
תקצור אלומות על זרועו
זה רע אשר חטא ירעה
איד יקצרה אחר זרועו
תני נה בית יקר נפשו ואשרי
אנוש נפשו עדי צדק חלי לה:

חנינה תהיה מוצאה ולא
בשיר חדש הנגז על חלילה:

טוב עינים כשרשעו נא כי
אשרי אנוש בנהר אמת טוב לו:

טוב עם אלהיו הוא וכן עם כל
אדם לזאת לא יחסר טוב לו:

רק יאהב תכל וידרוש כל יקר
לשאר ול אבובר עלי יחד יקר:

עודה ול עבודת אלהיה בסוף
מותר וראש עולמך ישוב בסוף:

לך אחרי שכלך וארחותיו למד
ובעת תהי ערום לך יהי למד:

שוכני ארצות יושבי מדין
אולי נקיים תצאו מדין:

גדולה על בני אדם נסובה
ומסכה עלי כל לב נסובה:

הרחק ואל תבוא בעם סודה
אין לאל לא נעלים טודה:

הרחק ואל תבוא בעם סודה
אין לאל לא נעלים טודה:

הרחק ואל תבוא בעם סודה
אין לאל לא נעלים טודה:

הרחק ואל תבוא בעם סודה
אין לאל לא נעלים טודה:

הרחק ואל תבוא בעם סודה
אין לאל לא נעלים טודה:

הרחק ואל תבוא בעם סודה
אין לאל לא נעלים טודה:

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

הוא קמיע לקטנים
בדיוק
ומנאס
ביתוב
שמות

כִּתְבֵי הַסֵּפֶר אֵלֶּיךָ בְּיוֹם הַכֹּהֵן מִנְשַׁכְתָּרִם וְכֵן
וְאֵלֶּיךָ לְמִדְנָקָה שְׁמוֹר
בְּיוֹם עַל שֵׁהִי מִבְּנֵי
עֲצָמָיו לְפָנֵי הַמִּקְדָּשׁ וְלִפְנֵי הַבְּרִיּוֹת וְזֶהוּ חֹשֶׁבֶתוֹ וּמַעֲלֹתָ לְמִנְחָה

שְׁעַר הַמִּשְׁהָ וּשְׁלֵשִׁים

וְלִמְלֶכֶה לְהַלְלֵהּ מִנְשַׁכְתָּרִם
שְׁמוֹר וְכֵן מִבְּנֵי
וְלִפְנֵיךָ נִקְרָא אֲדָם
וּמִפְנֵי שְׁנֵי הַבְּרִיּוֹת
רִים (וְהַעֲבִי) הֵוא עֲמֻקָּה בְּכֹן לְמִנְחָה

וּלְחַת הַסִּדָּה : מִמְחַכֵּה הַטַּעַם גְּזֹרָה : עֲשִׂיתִיךָ בְּקֶדֶר יִחְזָקֶל אֲדוֹנֵינוּ הַגִּזְיָא עִיָּה דְעִתָּה עַל כָּל מִלְכָּה מִלְכָּה בְּ
וְיִשְׁתַּכְּרֵה שִׁי יִתְחַל בְּכִי טוֹב : יִתְחַל שְׁלוֹם וְכֵן וְאִחֶךָ הַכֹּהֵן נִבְיָא וְכֵן :
קָבַד נְבִיא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יוֹאֲשֶׁרֶיךָ : שְׁלוֹם בְּחִילָךְ וְשְׁלוֹם מִעֲבָרֶיךָ :
אֲתָה כְּגִיף תִּקְרֶה וְהִיא לְבַד נִפְשֶׁךָ : אִי אֲתָה פֶשַׁח קוֹבֵן בּוֹזִי מְאֹרֶיךָ : פִּי
יוֹכֵם בְּנֵי אִישׁ יִשְׁחָרֹף וּבְלִילָה : יִתְרַפְּקוּ מִלְּאֲכִי אֵל עַל שְׁעָרֶיךָ : יְרֵמִיָּה
פִּי הַשְׁכִּינָה שְׁכֵנָה לָךְ עֲדִינָתָה : סָפָה בְּסָפָה וְהִדְרָה בְּחִדְרֶיךָ :
קָבַד צָרוֹר מִדָּר וְאִם יִסְתִּיר אֲנִישׁ זְכָרֶךָ נִבְרָר דָּרוֹר בְּשִׁמְךָ מִתּוֹךְ צָרֶיךָ :
אֹמֵר לְדוֹרֶךָ עֶפֶר אֲרָצֶךָ וְאֲדָמָתְךָ : שֶׁל נֶעְלִיךָ וְשֶׁקֶמְדֶּךָ אֲשׁוּרֶיךָ :
וְהַפְּאֵרוּ הַמֶּלֶכִּים עֵת אֲשֶׁר יִרְדּוּ : מִמְּרַבְבוֹהֶם לְלַחֵךְ אֶת עֶפְרָיִם :
נֹמֵר הֵלֵא יִסְגְּרִי יִרְבֵּץ סִבִּיכְךָ עֲדִי : פִּי חֲסָמוֹ מִמְּרוֹף טָרֶף פִּפְרֶיךָ :
נִיִּים אֲשֶׁר בְּחִישׁוֹ בְּאֵל וּלְאִדְעוֹ : בּוֹרֵא יַעֲדוּן וַיִּכְרוּ יְקָרֶיךָ :
כִּהְיוּ נְבִיא הֵיטָב מִעֲדָה כְּמַעֲלָתְךָ : אֲתָה כְּמֶלֶךְ וַיֵּדְאֵת אֵל פִּתְרֶיךָ :
הַלֵּב אֲשֶׁר הִשְׁכִּינָה שְׁכֵנָה בּוֹ תְּהִי : קָדוֹשׁ וְכָרוֹד בְּפִי מִקְהֵל בְּחִדְרֶיךָ :
מִלְכָּה אֵל וּמַעֲלֹת עוֹדָה וּמִלְכָּה : קוֹר לְנִבְיָאָה יְהִי בָרוּךְ מִקּוֹדֶיךָ :
חֹשֶׁן מִלְכָּה עַל לִוְיָהּ לְבָבָהּ וְכוּ' : סוֹדוֹת אֱלֹהִים בְּתוֹמִיָּה וְאֹרֶךְ :
זִיו הַקֹּדֶשׁ עַד מִצְחֶךָ כְּמוֹ צִיָּץ וְשֵׁם : דְּבַר אֱלֹהִים מִמּוֹדָאִים בְּמִדְרֶיךָ :
כָּל עֵת לְשׁוֹן הַנְּבִיאָה הִיא תְּסִיחָה : בְּהַקִּיץ גַּם בְּכֶרֶם אוֹת וְאִם תִּשְׁוֹת עֵינֶיךָ :
אֲשֶׁר אֲדָמָה נִשְׁאַתָּה בְּחִיִּים וְאֵל : שְׁרֵי בֵית מְלוֹנָה בְּעֵת כּוֹתֶךָ בְּקֶדֶרֶךְ :
אֲשֶׁר תִּסְדָּה יְלִדְתָּה וְאִם נִמְנוֹת אִמִּי : נוֹף בְּחִיָּקָם וְהוֹדֶיךָ מְהֵרָה :
נִפְשֶׁךָ בְּכֵם יְהִי וְזִיו הַדָּר שְׁבִיב קִבְּרֶךָ : תִּשְׁכּוֹן דְּבִירוֹ הִוא יִשְׁכּוֹן דְּבִירוֹ :
כִּי מִלְּאֲכִי יוֹצֵהָ דִּתְּחַבְּרִיכָהּ כָּאֵל : לוֹ אֲתָה אֲחִיָּהֶם וְהֵם כּוֹלֵם חֲבִידֶיךָ :
לוֹ נִבְתְּכוּ מִחֲמַדֶּיךָ וְרוֹב צִדְקָה : קֶצֶר מְרוֹמִים הָיִיתָ מִקְצֵת סִפְרֶיךָ :
קָדוֹשׁ הַדּוֹמָה וְגַם קָדוֹשׁ מִקּוֹמָה וְסִיבִי לָךְ קָדוֹשׁ וְכָל דָּעֵל אֲנִי גִּיּוֹרֶיךָ :
לוֹלִי יִמִּין אֵל אֲשֶׁר תִּדְרֹג בְּמִקְדָּשׁ גִּיּוֹרֶיךָ : צָרוֹ אֲדָמָה לְהַכִּיל אֶת הַדְּרֶיךָ :
הַמִּיתָה שׁוֹלְטָה עַל כָּל בְּנֵי אֲשׁוּפָגִי : רִיָּהם תִּכְבְּרָה וְלֹא שְׁלִטָה בְּפִנְיֶיךָ :
מִיּוֹם עֲלוֹת נִפְשֶׁךָ לֹא גַם הִדְרָה לְחֶךָ : יְכָלוּ הַדְּרִים וְלֹא יִכָּלוּ יְצוֹרֶיךָ :
נִגְלָה בְּרָאוֹת לָךְ מִלְּאֲהֵי אֱלֹהִים בְּמִדְרֶיךָ : בְּבֶת וְחַיּוֹת יַעֲוֹפִין מִעֲבָרֶיךָ :
וְכִכּוֹת פְּנִיָּהם פְּנֵי אֲדָם וְאֲרִיָּה לִי : מִיָּגֶם שְׂמָאל שׁוֹר וּמִאֲחֹרֶיךָ שְׁוֹרֶיךָ :
בְּאֵת בְּמִדְרָאוֹת אֱלֹהֶיךָ לְבִקְשָׁה אֲשֶׁר : מִלְּאֲהֵי עֲצָמוֹת וְהֵם גִּזְעֵי נִבְרֶיךָ :
כֵּן רָאָה לָךְ (וְעַל יֵשׁ לֹמֵר שְׁחֵמְרָה קְדוֹשֶׁת הַנְּבִיאִים
מִכְּבֹדָה וְכִיִּים לְפִי שֶׁהֵבֵאתִים לְאֲמֵרוֹ בְּרוּחַ נְבוֹנָה
וְהִכְתַּעֲתִים בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אֲבָל לַעֲנִי אֶקְדֵּם עֵת הַכְּתוּבִים
הֵיוּ קוֹדֶם עַכְשָׁיו

כֵּן רָאָה לָךְ (וְעַל יֵשׁ לֹמֵר שְׁחֵמְרָה קְדוֹשֶׁת הַנְּבִיאִים
מִכְּבֹדָה וְכִיִּים לְפִי שֶׁהֵבֵאתִים לְאֲמֵרוֹ בְּרוּחַ נְבוֹנָה
וְהִכְתַּעֲתִים בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אֲבָל לַעֲנִי אֶקְדֵּם עֵת הַכְּתוּבִים
הֵיוּ קוֹדֶם עַכְשָׁיו

ויעז אים את חיה יארץ פר"י הן ציון בקומתן פירוש ציון ציו וקמור ורץ
שאר יצירות כהן בקטנות הן נמחקות לאפוקי צריאת העולם כה בשעת צריאת היו קיים
ונחמדים וכן פירוש בקומתן לל ספר תהכמוני
כשיעור קומתן של נברא עגל ואחכ נעשה שור לא תכף נברא שור ומה שיהוד יענו

ספר תהכמוני

והלכתי ואלה המעשים אשר עשיתי ואלה המעשים אשר עשיתי ואלה המעשים אשר עשיתי
כא כל המוני אש הוגד לי בחזיוני כי זה קבר נביא' ואם לא האמינו בהניוני ראו נא כי
אורו עיני וכאשר הזהירם פעם אחרי פעם ויאמן העם וימכרו ויחפרו במקום ההוא וימלאו ארון
ברזל סגור ועליו בתיבה סתומה בעצת קדושים סתומה ואחרו חכמיהם זאת כתיבת לשון הקודש
לא יקראנה כי אם אים מעכ ה' ויביאו אים יהודי לקרא כתבו וימלא כתוב בו כי הוא קבר עזרא
הכהן ועליו שמו חקוק ושם אבותיו עד אהרן הכהן ויפול פחד ה' על העם ויקחוהו ויביאוהו לדך גדול
ועלי קיים אל המקום אשר הבין לו ומאזועתה יעלה על קברו בקצת הלילות אור מבקש אפילות וכו' יאמינו
העמים כי בשר ודם עליו ונכרו כל הגוים אליו וסביבו קברים לשבעת לדיקים ישרים
ובקצת הלילות יעלה עליהם אורים נאנים משמי ערץ ולשונם תהלך בארץ

ספר תהכמוני

כמניד וכמעט אלה המאמרים חשבים שקרים ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי
ותרחינה עיני ואז האמינו רעיוני וידעתי כי בקרננה ומקדם הייתי אומר בלבי אך
כשאר ליהודים שם ושאר בגלותם והלא מיום חרב אריאל נפלה כבוד מלכותי ועל כן אמרתי אם
ישלח ה' עיקר חמימות חלכה ואחרתנו בטרם חמות ואשלים מתני ללכת אל המקום אשר בחר
ה' והלכתי מארץ אל ארץ והכדוד יפרני פרץ על בני פרץ עד באתי למעמד עזרא קדושה
והשחחתי על קברו לפני ה' ובקצת הלילות יאחזי עם קהל גדול לראות אורו ולהתנוונן ויורו
וכאשר ראינוהו בעינינו לא האמנתי כי אמת רחמי אולי שוכני הכפרים והגוים אשר סביבות הערים
הגוים להתל בנו ולרמות ויליקו לעינינו מדורות רמות ואחנה לבי ואראה כי אורות האש היו
אדומה ואור הכבוד ברה כחמה ועוד העידו לי אנשים בלילה רוב המון עדי
הקשר הקדמון ועמדו שם שעה גדולה עד ראו אור באפלה כי הוא עולה משם ושואף אורח הוא
אש ומקצת הפריצים והמינים אשר אינם באל מאמינים יאמרו כי האר' ההיא האל כל שיכניה
הברית ונהפכו נתליה לזפת ועפרה לגפרית ובעת ישרף הגפרות יעלה ממנו להב כלשון
האורית וזאת שמה ושערורית לא יאמין בה כי אם רשע ופושע ועובר ברית כי להב הגפרית
בעלתו לא יתעלס קדרותו בעבור כי עשן השחיות סביב אורתו ואין לו אור מזהיר ולא נוגה נך
וזהיר וזאת האורה זכה וברה והיא בהשך מאירה ומין ושמאל מרהדת ועולה וינרדת ולהב
הגפרית עולה בבדדות ושפלות ואור הכבוד עולה במהירות וקלות ועוד ראיתי חות אמת ונורא
אשר לא יוכל להכזיבו כל נברא כי ראיתי האור העולה למראה עינים ירוץ מלך מערב למזרח על
פני השמים עד מקום קבר עזרא עליו השלום וזאת אות כחן וזהיר כוכבי נגהים כי אינו
תעשה בני אדם רק מעשה אלהים וכאשר חקרתי וחתרתי ולבי תרתי ואל האשח נגעתי או
האשחתי והנרץ את ה' אשר לא השבית לנו גואל והשאר פליטה לעמו ישראל ואשח פשלי ואומר

שפה שכינה אל ידו שלים

אפני עיני מתינה אל ואם

אז והמאור עזרא ארזינו אשר

בידעו גוים ויאמינוהו הכי

זהר אשר יאיר חשיבים לא אכל

זהר אשר הפיץ בנפיו על פני

זהר אשר לא לבשה שמש עדי

אדם עלי ירוק עלי צהוב בא

איד מטר דמעי סביב קברו עדי

אז נפתחו לי שיערי שמים

זה בית אלהים אוניה מחנים

עזרים באורו נפקחו עינים

שכן בבור אל בין בני אפרים

יחפיר פני חמה לשבעתים

ארץ ומירו לרום קדנים

עד שאדה מנהו בסות ענים

לו המאורים נזרעו כ'אים

במעט שאפוחו יאודי מים

אשרי המזמור לא ית תמיד על פה בשבחי אלהיו ונביאיו
באן השבחים אלעם שמונה אותם בקולות הבקשות והסליחות
הן כפי סגנון המעורר על עצמו לביטח הוא סבחי וכל תפלות
נשבעות אפיר

הוא יצא מן סנהדרין פ'א על שם חזקיה שחזקו יד ואמרו עליו שחזק
היוה להבין ולהשכל בספ' איוב ידע ספר תחבמוני זה ישרא בעסק
גביאור בספר כד הקמת באות ה'א המוקם ינוח לנו לתורתא אס' הכורה לאביהם שבשמים

ויצוה אל להתייתם ברוח דבר פ'ד וחיו בעת יצא דבריה:
ויהי למופת ואותות בייחיה אל פ'ה הרפאים בקומה מעפריה:
גם עוד יחדש שמו שחק ויעלו יש נים משאול יום עלוהה מקבריך:
מסוף ספרך ונוה צפון ומידבתי המערב ילכו עורים לאוריה:
אם נבספו הגפשים אל נוה אוה בים נפשי מאד בלטה לגוה מגורך:
אחלי ואגור ימי חיי בביתך וא שרי איש תקרב וישבון בחצירך:
עבר לה מספרך בא להשתחוות יסוב סביבה והיא דלת לצירך:
אם נחלקה אהבתך על בני עמך ר'פי שנים כמו כנה בכורך:
וימשיכוני עבותות אהבתי לה ויקשרוני אהבי באסירך:
רשפי אהבים לבבי בערך שרפוי בפה יל נעורת ול אהמכו אסורך:
שפעת דמעי בדם תארס ובנהר בבר לולי קדושתך אדמו נהרך:
אין לית שורה אשר תאות לה רק להמתיק את לשוני בצוה שמך וזכרך:
יעמוד אלי עבדך יום יעמוד נגדך גידל זכותך וצדקהך ויושרך:
ותיה למליץ לא לצור יוצרך בערו אולי יפא מזור לב עם מזוריה:
לקצת ארצות בקול יצעק ויקרא לה קבר גביא האמת אשריו ואשרך:

השער הששה ושלשים חמשת יצון לכל תפלותיו
והוא יצא מן סנהדרין פ'א על שם חזקיה שחזקו יד ואמרו עליו שחזק
היוה להבין ולהשכל בספ' איוב ידע ספר תחבמוני זה ישרא בעסק
גביאור בספר כד הקמת באות ה'א המוקם ינוח לנו לתורתא אס' הכורה לאביהם שבשמים
ויצוה אל להתייתם ברוח דבר פ'ד וחיו בעת יצא דבריה:
ויהי למופת ואותות בייחיה אל פ'ה הרפאים בקומה מעפריה:
גם עוד יחדש שמו שחק ויעלו יש נים משאול יום עלוהה מקבריך:
מסוף ספרך ונוה צפון ומידבתי המערב ילכו עורים לאוריה:
אם נבספו הגפשים אל נוה אוה בים נפשי מאד בלטה לגוה מגורך:
אחלי ואגור ימי חיי בביתך וא שרי איש תקרב וישבון בחצירך:
עבר לה מספרך בא להשתחוות יסוב סביבה והיא דלת לצירך:
אם נחלקה אהבתך על בני עמך ר'פי שנים כמו כנה בכורך:
וימשיכוני עבותות אהבתי לה ויקשרוני אהבי באסירך:
רשפי אהבים לבבי בערך שרפוי בפה יל נעורת ול אהמכו אסורך:
שפעת דמעי בדם תארס ובנהר בבר לולי קדושתך אדמו נהרך:
אין לית שורה אשר תאות לה רק להמתיק את לשוני בצוה שמך וזכרך:
יעמוד אלי עבדך יום יעמוד נגדך גידל זכותך וצדקהך ויושרך:
ותיה למליץ לא לצור יוצרך בערו אולי יפא מזור לב עם מזוריה:
לקצת ארצות בקול יצעק ויקרא לה קבר גביא האמת אשריו ואשרך:
זה שואל וזה משיב במילים ערבות:
האזרחי שאפה רומי צימי תענוגי ומרפוי להאיר צאור השמחת נשפי ולתח אלל
ספס ספי ואחנה לבי לשיטע בחבל ולקחת השמחות לחבל ולהחעלס בכניר
על עסי כבל ויהי היום ואני בארץ סבאים ועברתי על בית הסובאים ושם בחורים
ועל בת הגפנים לובאים ובחובים חצר הקני וכוס יין כסהר לנגדו ועופר כשמש ללדו
והיו ביניהם מחעדו בשניהם ובאשר ראני ממרחק נכלס מפני ושחק ויאמר לי קרב ואל
מרחק ואשכ אללו ואומר לו הלעד מרדוך התאוות ואוחס חבקש ועד מתי יהיה זה לך למוקש
מכעס לניני והסכ פניו משמוע ריבי ויאמר לי אין זה יום תוכמה רק יום תענוג ושמתה ועתה
הכר הסאתי מנגד עיניך והטה לחידתי לזניך אמרתי הנני שומע אמרתך והגיונך ויאמר לי
הייתי צימי נעושים בארץ כמים ועליה ארס נחתים וכל גדולי ארץ כחתים עם מערבות
פלשתים ועמלתי ימים בחוך העיר במלור עד קצרה נפשי לרוב המחסור והמעלור ובראותי כי
חולתי די וכמעס מן הרעב נספך לארץ כדרי וכי אני בחוך העיר לחון כוענתי עלה ודלגתי כלילה
מן החמה לחון וערבותי לאל חודה כי הלילני מן הקפדה וישנתי במחנה עד הצקר ובאשר השכמתי
ומשנתי קמתי ובני אדם יאלו מהליתם המונים המונים גדולים וקענים עליתי על ראש גבעה
רמה ומחרתי איה אוהבי החכמה יבחו ויחאו פלאות וישמעו נודאות ויקבלו אלי קהל גדול כעפר
ובחל ואענו ואומר הנני לבב שמעו לי והקשיבו מליצות שכלי אנכי הבא ממערבת האמנים
סבנתי הלפסי מוגס ומקרת כל סג נעלם ובחנתי כל בני אדם אשר בעפר יסודם והבנתי כל
אשרי ההוגה זה הצער אפילו פעם אחת בחורש ודוקא על נכונה ותעלתו
להזכירו כה הוא חייב ללמד ומה הוא חייב לנהוג ולעשות ובהפכו
ומה הוא צריך לזהר ולשמור ובודאי יבוא היצור ונקרא גבור ונער
וחכם

קבלתי מאדם גדול בר אוריין ושמעון רצון ברון זשם ספר יחוס
 הצדיקים למנה נאמר והאריך ימים והוא וכו' מעורר ככה לפנים
שער שמנה ושלשים זרעית והלאה עוררה
 עומדת הארץ עם העליונים

ופעם יחזק ולנוס יתשוב • ויבא יצוא ושוב • ולא יכול לברוח • ולסור כאילו הוא צבלי גדול חסור • ולמה
 ובאשר ראינוהו במקומו מחזיק • ידענו כי הוא המזיק • ויקרא האיש ויאמר הגישו הלי כחול • מעט
 וחראו מעשה פלא • ויביאו החולה אליו והסב מקום המכה על פי המערה • ולעק על הנחש צבול שתקף
 גערה • והנחש היה ערום וגערהו הבין • תחת גערה במצין • והוליא ראשו מן הסור • והוא כמו פחם ח
 שחור • ושם פיהו על מקום הנשיכה • וימץ כל הסם וכל החמה השפוכה • ומיד עלתה לחולה חרבה • ויבא
 והנחש נפל מת במערכה • אמר המגיד וברתותינו נוראות בעלותיו ומעשה פלאיו • אמרנו צורך הנוחן
 מחמתו ליראיו • ונתן לו כל איש מהונו • כפי אשר תביג ימינו • אחרי כן שאלנוהו על מופעותיו • עלמנו
 וחולדותיו למשפחותיו • ויען ויאמר • לא התנה על כל מעשה • זרעית אם יקבלו •

בעת מאמר אני בעל דברים • **ובקרב לקרב אתרוש גברים** • **אני חבר וחבר לחברים** • **ולנחשים אני חובר חברים** • **כזה מוסר** • **ואם לאו** •

אמר המגיד וקשעני שירתו הכרתי אותן • והודעתי לכל בני החבורה מעלתו • ואת יקר מפאר גדולתו •
 ושמחנו כל הדרך בחברתו • אחרי כן נפרדנו והלך כל איש לביתו • וגם הוא עם מגמתו לאדמתו •

השער השמנה ושלשים

בהפינה מסתערת בים • **משאון גליו ודכים** • **זה השער בא לרמוז על הכל המסתערת והפכה היפה היא התורה והחכמה** • **נאם הימן** • **האזרחי נשאתי על אברתו הגדול והצביר כלבי כידוד** • **והרסיקני מכל ריע תוד** • **עד** • **שכנה דומה ודומיה וזכאשר ארכו לי הימי בארץ נכריה** • **נכספה נפשי לשוץ לנוה נפשי** •

ויהי עם לצבי • לקוור לארץ מושבי • אבל היה ביני ובין עירי כמה חדשים וימים • וכמה גזעות ותלמי •
 וכמה חגמים וימים • ואירא לבא צים • מפני שאון גליו ודכים • ושברתי לי חנה יפיה טאה •
 שחרחרת • כזרקת מהרת • כושית מזנות המים • האוה היא לעינים • לה מן הסלעים כנפים •
 ומן המשועים רגל • והיא הרה ולא ישבה על אבנים • וחשאתי רוח צין הארץ וצין השמים • ורשע •
 צמלוק אך אם יום או יומים • ובעוד הים כשמן הטוב • לחורטיו • ומימיו לכל נפש נכאה • גמור •
 נחלי דבש וחמאה • והרוח חולה ודלה • בלעט כושבת • כאלו היא מנגבת • והנפש משוכבת • ונחלה •
 שמחים עד רעמו לנו פני השמים • ונהפכו לנו לאויבים גלי המים • וצאה ציניהם הרוח כחיה •
 הצינים להעלות לספינה עד לצ השמים • ולהורידה למעמקי מים • וכל העם לוועקים בירי •
 חגלים • ועפעפיהם יזלו מים • ושלוחי הרוח מהרו כליר שלוח • והפכוהים והספינה • צנצנ •
 המים ספינה • ולשון הים יכחש זה • והיא אחר גנובה • ולפעמים יסתירו הגלים • והבסס •
 בגלגלים • והמים סביבה יורדים ועולים • והמשופים נשמתים • ועל פני הים שטים • והקלעים •
 בקרעים • וחורן והארון • כמוץ יסוער מגורן • וכל איש מחבולל בצירו • ומחבולל בשברו • כחיה •
 עברו • והיה צמפינה אישרוה סערה הים ומחדים וכל אחד צוכה ולורח • והוא שוחק ושמח • וכל •
 מאנשי הספינה מחיפה ומשתטת • ולועק ולוות • וצבה האניה כבית מרא • והא דומם ומחרש •
 החלמים • ממקומו לא ימים • ואקרב אליו וזמרתי לו המסלע נפשך מרושה • ורעיורך גדול לא •
 ואיך לא פחדת לפחדתו • ולא חדת לחדתו • כי כלנו יושבים בשערי מות • ורגלנו חרות •
 חדרי מות • ואחיה החילצ מנגד • ותעטה הגאולה כנגד • ועתה על מיבטחת שמחת • ואיך •
 במלטת • ויחזק למלי • והגיד ראשו עלי • ויאמר אלי כל מי שידע אשר אדע • לא יירא למקרה ולא •
אמר • המגיד וכשמוע העם דבריו • לא שחו לב למאמרו • וחסכוהו מהולל • חסר דעת וחסר •
 משחגפת • עד אשר שקט הים מועפו • והרבה להשיב אפו • וראו כל העם כי צדק אמרו •
 ויאלצור דבריו • ונזק לא עבר עליהם • ויד המות לא נגע באחד מהם • ושם כים לנשי •
 בקדמותו ושחקי גליו • ונחה הרוח השלוס עליו • אזיקרה צעינס מעלתו • וידעו כי האל חלק •
 מתנומתו • והקצנו צנינו • לצפון צנו • ויאמרו לו החסלים מחט מעלות שכלך • כלם •

כפרת כי תצא ברבינו בחיי
מסיק שדור יעלה היה מגייר

ספר תחבמוני

קולסירה • ופחד קלנו ורפדה • וכאשר קמנו ראינו והנה חים מן החזורה • לועק לעקה גדולה
ומרה • יבקע לור החלמים בצעקותיו • ויפול הלצנות בשאבותיו • וכאשר שאלנוהו • ועל סודו
חקרנוהו • אמר לנו כי נשבעו נחש • אשר אין לו לחם • ולא מלאנו לו ענה • כאשר הנפש חפלה • כי
היינו בארץ זיה • לא מקום רפואה ורטיה • לא מזור למכה טריה • ובעודנו נענשים לעצבנו • ונזכרים
למלאנו • עמד עלינו חים • לשוננו כלפענוכי יפרים • ויאמר לנו למה חתראו • ותרואו חתת ותרואו חים
חמנו שברי חכי חרפה מחלתו • ומחן מכחו • ותרואו עין צעין רפואתו • וצערס נסעו מזה ישוב
לקדמותו • אמרו לו חים תקיים כדריך • ותשלם דברך • ירבה שרך • ואז יבקע כשחר אורך •
וישכר ויעש על האר' עיגול מאככים • ויעש עליהם עלים קטנים • וכסה על העלים עפר ויעשהו
כעין מערה • ועשה לזרת פתח על המערה • ועמד כלופה על משמרת • והחל להקטיר קטורת •
ויען ויאמר

שמעו הרים ריבי • והאזינו ניבי • והעו אזנכם בהטיפי • לאמרי פי • אני משציע המדבר והערבה •
והים והחרבה • והשיחות והגאיות • והחלאובות והליות • ומעונות אריות • ופריציות • בחרני
בסלופה • ובצורעי התסופה • ובסערה המתרפת • ובאש השורפת • וביפעה השואפת • ובשפעה
המפספת • גורתי על כלכם לעורר הנחשים ממחבואיהם • ולגרש כלפענוכים מחוריהם • ולהוציא
העקבים והפחנים ממחבואיהם • וכל אשר הוא מהם צעל כנף מעופף • אשר עמודי שמים מרופף
ואפעה ושרף מעופף • יבאו כלם • מאפסי עילם • ויתקבצו כל כנפי רוחות • מארצ' רוחות • אין להם
מנוח • ולא מפלט ולא מעוז • ולא עיר מקלט • ואיש מהם אל יהי נחלס • עד יצחו כלם בכפל רסני
ולגח צחל • ובמאסר עולי • התקדשו והנגשו • התאוו והחקשו • והתרוצצו והתפוצצו • ומכל
צד התקבצו • יצא כל לפענוכי מחדרו • וכל נחש מחורו • וכל אפעה מתנקרת לורו • וכל עקרב מקירו •
וכל שרף משאורחו • וכל פתן ממעונתו • בעזגבורות מאמירו וממאירו • ובגזרת משירו ומסירו •
בנפירות מעירו ומצעירו • מחדרו ומחרו • ונהרו ואל תאחרו • ופני שחרו • התקבצו ואל תתעכבו •
ותתכנסו ואל תבוששו • ונתתהרו ואל תתמהמהו • צערס אשלחכם שפטי הרעי • בעוז אשר לו
וישא משלו ויאמר

השוכנים ציה ותלאובות •
שוכן במדברות ובחדכות •
ובענני רוחות והעבות •
ההיו מזומנות ונצבות •
וצם חצובי אשור הכות •
והקשיב קשב רב קשב • והנה קול שאון מעיר • הישנים מעיר •
והנה מכל לך חיות מלאות עינים • ושרפים צעל
והנה עומדים בלי רגלים • ומהם צרחים קרנים • ואחריהם נחשים ונפענוכים משונים וקשים
והנה עומדים בלי רגלים כמו קרשים • ומהם צגני ראשים • ירעשו האר' צרוס • ויחרידו העולם
בקרנולס • וכלם באים לעיתחנו • ושמו מגמת פניהם אלינו • ובחלי עיניהם יורונו • וכמעטתים
בנשנו • וכאשר ראינו המראה הגדול הזה קדמנו לברוח • ולא נעצרנו כח • ויחמק האיש עלינו •
ויאמר אלינו • יטב כל אסד מכס בהדומו • ואל יאז חים ממקומו • וחזקו אל תיראו • והתיצבו וראו •
בסלחת הבורא אשר למד לעבדיו • וגלה להם סודיו • ויקס מהרה • ופתח פי המערה • ונכנסו שם
בנחיש כלם וסר פי המערה עליהם יאחרי כן דבר בלחש • והשביע כל נחש • ויפזח פי המערה ויצאו
איש אחד באחד • והלכו יחד • ולא נשאר במערה כי אש אסד • וכל אשר ירצה לברוח לא יעצר כח •

לעזר נראה וכמדומה לי שזה השער רומז שבקבוצ ישרא' ופעם
מהגלות לבקר בהיכלו ית' יתקבצו כל האומות כמו גוף מעג
על אדמתנו והש' יעשה שפטים במקום יזכנו לחזק בנחש
אשר ה' זה גל העליון ולבקר סהיכלו זה גל התחתון

שער השעה ושלישים

וכל ה' וצעה יספלו • וצמה יתפאר הלילה זאין בו דבר חמוד • הלילה ההוא יהי גלמוד • כי
בו תחשכנה עיני הרואים • וילכו נבוכים כל הברואים • ובעלות השחר עיניהם יאירו • ולוהר הרקיע
יהירו • כי צהור הים ילליח אדם בכל דרביו • ויובל לעשות כל רכיו • למכור או לקנות • ולהרוס או
לזנות • ובלילה לא יוכל לעשות כי אם לגנוב או לזנות • ולחפור הקירות ולבוא בעד החלונות •
ויען הילה ויהמר הלא ידעת • אם לא שמעת • כי אני יסוד הצורה • וההנהגה הגמורה • כי כי
יתחברו החושקים והידידים • וצי ירוו דודים • ונך ישבעו נדודים • ואני אחבר החשקים
ואחה תפרידם • ואפריד היגונים ואחה תלמידים • והידידים כי יתחבדו • איש ב' אחיו ידבקו • ונך
זה מזה ירחקו • וכראותם אור שחרך • יאמרו קומו ונברח כלנו • כי בא האיש אשר כלנו • ואשר
דמה לנו •

ויען היום ויאמר יום אולד בו • ואל יגה שבינו • אחרי אשר הקלנוי רקים ונערים • ולחקו ופ
עלי צעירים • ועלתה עש ורמה • על עש וכימה • וגאו תהומות • על המרומות • הלא ידעת כי זן וצ
צי חיי העולם • ושמי גברת הברואים כלם • ובאורי יפדו הפריים • וינחמו הכלמים • ממגד עומק
תבואות שמש וממגד גרם ירחים • ואחה איין כך ב' להכלל • לא לעזר ולא להועיל •
אמר הלילה התחבאה עלי בשמשך והיא נקבה • וממקבת הנשים חלוצה • הלא רעותך רבות •
כי למלחמת הזרים תילי הנקבות • ואיך תעלור השמש כח • לפני הירח • מלכי ומניה
חשכי הלא צעת יאיר סהרי הסתר צעתך • והחביא בחדר הנשים גברתך • ושמשך יחידה בלי קבל
ועדה • והירח גודלו רבים והוא בתוכס ההלך • כי צר עס הדרת מלך • ובעל סהרי שמשך
נוטה ואורחת • כספה בורחת • ותקרצ לשחת • ותדמה ליונה תקנן בעברי פיחת • ותתנבז לברות
צאימה • כאשר חגנז העס הנכלמים • בנוסם במלחמה • קב ששית האיקה •
אמר היום רב לך רועה רוח • כסיר נפוח • וממעלת הידח • ומזיו השמש היא גונז ולוקח • ולג
השמש פועם אורו נה • וסוהיה על פני שחק כבהרת לצנה • ואם בכל הלילה יגאה הירח
בגדול וחלו • בקר ויודעה את אשר לו • כי בעלות אורי יסתר הירח הוא וכל חלו • בגנז במחמרת
הם ארמה השמש עליו דמים לו • והסתר תכסהו בטה צעת שזשי תלא • כבשת גנז כי יגלה •
אמר המגיד וכאשר הרבו לדבר דברים הכיר הלילה חסרונו • ונפקח עינו • וידע מעלת היום
ויתרונו • אמר הנה ידעתי כי מעלחך נסיכה ואחה מלך ואני משנה • וכל גחדי לך למחנה
ועתה לכה ונשובה לכוה הצורה הצרוכה • ונחדש שם המלוכה • אמר המגיד וכללות המגד דבריו
כמשך לבי לנעם אמריו • וכאשר ראני מתצונן אליו • תמה למליו • ויען ויאמר לש
וגבי נר חנוכה

אני חבר לכל מי ידרשני
אשויטט בין בני אישים בשבלי

שער ארבעים

העט והחרב ומחלקותם • מי יורה נצרך לאישים ולמלחמתם •
נאם הימן האורחי היתי צלילה שוכב על מטתי • וכדדה מעלי שנת • ובעודי מתחלל צל
ונבטי • ומתגולל על יצועי • שמעתי קול דופק • ועל הדלת מתדפק • ויח
מהאפק • אמרתי מי הקורא באישון לילה ואפלה • אמר לי איש תועה מן המסלה • ומקור ידו מסל
צחילה • וכשמעיל טונו מלוטש כתר • קראתי אל הנער • לפתוח הפער • וכאשר בא האיש
צמטענתו וכליו • ובגדים צלויים עליו • התצוננתי אליו והנה הוא חדרנו הרב • ושמתני בו כפוצ
שלל רב • וסר יגוני וערב • ודל שטוני וקר • ושמתני לפניו הכמלא צביתי לאכול • והבאתני
יאלל מכל • וכאשר כלה אכילתו • וערך לאל תהלתו • החל לספר ממזדי מליצתו • ופחח נב
זמנתו • ואקח הדיו והספר • לכתו מפיו אמרי ספר • וכאשר החלתי לכתוב נשבר העט בידי
השמיני • וגבר פסם שנית עד השלכתיו • אמר לי סגר הקיני למה תשליכהו • ואל כתר בו

מן * * * * *

וְלֹא כִבְדֵּם וְאֶעֱפִי אֶת כֹּנֶת גּוֹפֶן וְאִי־בִרְיוֹ
 אֶל אֲדָם יִהְיֶה לְחֹמֶר מֵעֵין דְּוַגְמָא לְכָל הַיְצוּרִים
 סֵפֶר תַּחֲבֻמוֹת וְכֵן

ספר תחבמות

לנו מה אלה לך • הלא תודיענו תבמתך הרחבה • הלא תאכל עלינו רוסך הטובה • אמר להם אחס
תשבתם דברי לעג ושחוק • ועתה אגלה לכם סוד עמוק ורחוק • והוא יקר לבלי חוק • דעו כי בירי
ספר • וכו' אמרי ספר • וכל מחזיקו ימלט מרדת שחת וימלא כופר • כי בו שמות מלאכי הים •
אשר בו יכלל משאון גליו ודכים • וכל מי ישאנו על זרועו • בארחו ורבעו • ושבתו ונסעו • אלו
השלך באש לא תשרפהו • או בים לא ישעפהו • או במלתעות אריה לא יערפהו • אמרו לו אם תגלה
לנו סוד חכמתך • יש שכר לפעלך • ולא תהיה לריק יגיעתך • אמר להם נשבעתי בחי הסוד אשר בו
כתוב • והוא לבורא חסוק ואהוב • כי לא אגלה אותו עד יתן לי כל איש זהוב • ואז אכתוב לו אגרת •
תהיה לו בצר שומרת • חולבת להב • מחלבת להב • לה ממעלת ורכב • ולא יערכנה זהב • אמר המגיד
וכשמענו שביעזו • מהרוקלת אנשים לתת לו את שאלתו • אז משך מתוך חיקו שקו • והוליא ספר
וכתב לכל אחד חגרת • סוגרת ומסגרת • ובה חקוקים שמות השבעות • וחותמות ופצעות • ויאמר
לנו הנה לכם ברכה • אשר בה תעלה לכם ארוכה • וכל איש אשר עמוי שאנה • ועל זרועו יתלנה •
הבצורים יפחדו מאלו • הפים ארץ ישתחוו לו • וכי יעבור במים ישביח שאון גליו • וניצבו כמו נד
באליו • ויהי כאשר ילאנו אל היבשה • ושורדנו לא שירה חדשה • שמעתי הזקן יזמר • והוא בלחש אומר:

שָׁכְלִי חֵלֶב דָּקָחוּ יְיָנִי קִנִּי :
מִכָּל נִמְתִּי הִסְרוּן בְּנִי עֹנִי :
אֶצְעֵק בְּחוֹסֵר כָּל יְאִין עֹנִי :

אמר המגיד וכשמעי מפיו אלו המלות • ידעתי כי הוא חזרנו אבי הנכלות • וראש התחבולות •
 וידעתי כי כל דברי האניה • כזב ורמה • ועלות לבקש המחיה • אך חמלתי עליו • והסתרתי
 בזה פעלתי • ומטוב עדרע לא דברתי אליו • פן תודע ערמתי • וחגלה בקהל רעתי • והלכתי מאחור •
 וזה וכוונת • ואני בלב תמיה על ערמתי מלאכתו • ועומק מחשבתו :

השער התשעה ושלשים

זיכות הלילה והיום • מי הוא יותר נורא ואיום

נאם הימן האזרח הייתי צרמון פרץ עס אלילי גודרי גדר ועומדים צפרץ ארוניקהלות
 וארוניקהלות יריקון מלשונם חרצפיפיות ויפוררו בשכלם סלעי תושיות ויען
 מהם ויאמר אם פרה לבט משלי קדמונים וחידותם אשר חכמים יגידו ולא כיחדו מאבותם
 לזכור מליצתך וכדענה וספר לנו אמרתך ונשמענה ויען ויאמר דעו כי בעת סנחה
 ויהחזק אורה ויגלה והאירו חשכים והחלו ללכת המלבים והלילות ירדו למעט
 והימים הגדילו ולעלות העפילו לבט אור היום גאולה גדולה וידבר עתק על
 עין ויאמר אנכי נביא הנגידים והלילות לי לעבדים והאל הפקדני עליהם להיות קנינם
 כי אני לבן והם שחורים כפחם ואני מצני שם והם מצני חם ועל כן הם עבדי כלימי
 ברצונם או על כרחם וכשמוע הלילה דבריהם אחר הלילו הה ליום החושב בנפשו כי
 והוא נמכר לבזו בלי פדיוס ובמה יתגאה עלי כי אם בשמחו השופת ואשו
 ולא ידע כי היום לעמל יולד וליגיע הוא מעומד כי ביום אין לאיש מנוחה ובלילה
 בו ינוחו העמלים וישכחו רישם הדלים ובו העיפים ימלאו מנוח ושם ינוחו יגיעי
 ובו ינשה כל דואג יגוני ועבד חפשי מאדוני ולולא הלילה בני איש מנוחה לא מצאו
 לא ילאו ואם בקדותי חרפתי כמה ראו עיניך דבר לבן והוא נרמם ובמאם ובמה
 כחם לזון העין נחש לאין ושחרותו הוא הנכבד והנאור והדרך ישכון כמע אור
 לחוק כשה לי חלקים בראותי הגבורים נפלו והשפלים לשחק עלי כל גיא ינשא
 לפי צורך השעה לקדש את שמו בענין איהו אמר חיי וי' וכן חזני וכל
 ויאמר דעו כי היום גאולה גדולה וידבר עתק על עין ויאמר דעו כי היום גאולה גדולה
 וידבר עתק על עין ויאמר דעו כי היום גאולה גדולה וידבר עתק על עין ויאמר דעו כי היום גאולה גדולה

דגל אלהיך יהיה לך וזוהי זכרון
החור הוא קדוש ונביא
יהיה כי בחבור יש גנאי וכעור
יהיה חנה אשתו וזהו הסוד כי
גור מרבי צדו נלכז מי זה יחלכז
וישא משלו ויאמר אליה

אני מחריש אכל אחריד במלי ויעוהבין
ומאמרי פאר על ראש מלכים יברא מחנו
הביית עמוד ארץ במישפט בגוף הנגוף
ובי צור חק עשרת הדברים טהרה הנגוף
והחרב בעת הדום ותגאה טהרה ביראה לאל
ויום באה למלחמתי בגאות וכוונה חרדה אל
אמר המגיד וכשמעי חידתו ומשלי מליצתו יזה לבן בעל נשמה
וישנתי עמו ימים לבנות ימי צעג ושנותי צנע ימים עד הורני הזמן בפלי טרונת

כתב בס' בית קדש יקדשים ואל ומלגני משדי חכמתו
דע שמתח המוחין וזאתן השערות ונקראת מעשיכה דמבועא וכן תראה מע
שאלו מוחין אין השער האחד וארבעים
שערות כדלגא שער וקס הנהגות שיהיה כלל השער
המקור שאלו שערות האשה מיהוא יותר קום העולם האשה

באם חזיון האצתי נחזרתי עם אנשים מדינים סוחרים מעיר אל עיר עוזרים נעתי
סחורות בשמים ורקמה ואבני יקרות ובעודנו האלמים בדרך על אחת הכת
אשר בכפרים רחיתי אנשים נאספים ומכל גבעה נשקפים ומשכתי תאות ללבוש מנורתי
עמקם אל מקום קיבוץ המוכיהם עד באנו אל חוף רחבה וססהמון רבה ואלה המעלות
מריבה עם אשה עזה וקשה לבוש רשע לבושה ומנייה כנחושה ויאמר לה האשה
המגדילנו ציך יראיו והמחשילנו על צדוהיו ושימנו רלעית קדוהיו ומחשילנו
בציאיו ושם יתרון על הנשים לאנשים בעצמה כיהם בקדושתו נקדשים ומגע מלכותו
ולא לקייצ עליהם תורה ומלכה מפני שהם ערוה וזה עליהם להסתתר בצניהם לעם נקדש
להודיע כי העולם וכל אשר בו לכבוד הסיס נברא ועל שמו נקרא גם באש לוליתו נקדש
וצעם לא קראם אמרה האשה הוי גוי תועה במדקרות מדב צוטה ואחר השקדנות
גסתרת ונדבר כוזב בצרת ולק לא דברת ויש לך לדעת כי לולי הנשים לא נברא
כי אכתנו שבש ואחס ענק ואיך יאמחו ענפים עלי שרשים אכל אחס עזי מלחוקשים ואיכס
האחם והגכחה מכס נעלמת ואלו צדק שפעתם במעלה הנשים נזהרתם ואחם שפעתם
ואס יש לכם עלינו יתרון גם לגוי יתרון עליכם כי צרכם אלינו כצרכנו אליכם ואחם
לפה צויה ומחוסה כדומתו בפספס רפוסה ומגלה חרפה עמוס מלכה בתוקלה
חמשילי עמתי ולא חכירי מומך כי האשה לא נבראה רק לשרת האיש כאמה ולכן
ורמה לא נבראה ללעותיו רק למען תדע כי היא עמם מעלמותיו ואחז מלכותו

משפסוסיו אמרה האשה הלא תבוש נסיל ובער גיפך עלי מפער ובלך מלא שלי
ושר המעומה ונדברך הרחית מרחת וגלית רוע מזגך וכולאת מפד מלאת
ובסית אח לאתך והפחית דבתך הלא ידעת כי אס פסס נכבדים בנו כל נכבדים
מגומתם בעודם אכל אחס בעם צרכם אלינו תשתח על גופם רגליו וצמח
פחבא עלינו ומרלו להספילנו בן דתך בני צליל בי הס מתעוררים בעובות הכל
לא שימו לב אליה ובמרחק יתגא על האל ויאמר חן מלי יכניענו ונעם רעמת
בשקטם פספס האיש האשה יפדה האיש האל יסוד מחסר ומבאש לו מלא כפליהם
באפסם סתמים ומחולות הימים ונבאדם הוא יסוד הנבראים ועל שם בני חן

[illegible]

והיה כבודו כבוד מלכותו לעולם ועד ואלו אמר חכם אחד הכלות גרועות ואחד צדק
הפסד והמחירות טעות ודעו בני כי הכלי חדר הכבד הלא תראו דבר עומד
והיה כבודו כבוד מלכותו לעולם ועד ואלו אמר חכם אחד הכלות גרועות ואחד צדק
הפסד והמחירות טעות ודעו בני כי הכלי חדר הכבד הלא תראו דבר עומד

השער השלישי וארבעים
באילון צעננים בית מגורי
אני חבר וקשמי מעשי כי
גם מיה אנו מותני לאומות עולם
מנס להעמידנו בתורת אהנו
נחשב לנו לצדקה
שנשתי פקודתך
שנים ונאמר צדקה היו הולך תמים ופועל צדק (מנהיג עולם)
השער השלישי וארבעים
מריבת הים והיבשה
מיה איותר חשובה ודרושה וצרות העין שכן
טורד את האדם

נאם הימן
האורחי הלכתי מעללון לשומרון ופגעתי בה אנשים עורכים מערכת תוכחה מן העולם
ולוחמים מלחמת אמרות נכוחות ורבו דבריהם משמו והמה פתיחות והיה בחוכם
איש יקדח האש מבידולי אמריו ויפול הסלע בפעם דבריו ויען ואמר אנשי לבב שמעו לי
והאזינו נבידי שכלי החודה נא לכם חילה חמודה תהיה לכם לחודה ולתעודה ויתקבץ העם
והחרישו לניצו ויאמר להם דעו כי האל בורא שמים בעת צרא האדמה כדור חלקאותה לשמים
מניה יבשה והלכה מים והקיף המים על כל העולם ועל צרואי תבל כלם ותהי הארץ סגורה ויאר
צמחים וומתחת לזרו והוא בתוכם עצה כאלו הים מלך והיא שפחה אסורה ואין לה מנוח
והנה כי היא מבל כל יבשנה ויקפצה וכראותה הים כי הוא כובע האדמה ומקיף עליה בחוש
אמר בלבד ירמה ויצו כל העולם פעימו יובל ופל החרץ רעיוני וען ואמר לי יאחה תחלכה
ומעלתי כסוכה וכל הארץ במסורת צריתי וכל שוכניה צרשתי ובעת העלה עליה שמה
ישטפה מימי עברתי ואין לה מנוח מחוץ כלי ולא חופש מעוליי וכאשר בגדילי בים לזר
בגאונו והאריך לשונו לבשה האדמה גאון וגאון ותעט כמעיל קנאה וכמעט עלתה לרוע
ערץ ותגעש וחרעש הארץ

ותען
ותאמר מיה הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו להתנשא עלי ולנגוע בשלי והוא ממך
לרגלי ושרוך לנעלי ואני כמלך והימים מרענתי ואני כחלון והנחלים סבבי
סביבותי וכל בני אדם בחוכי נבראו והנביאים נבאו צי והחורה צי כחונה וצי שכנה השלמה
והים תשכון עליו עננה ואל תצא צורננה וצפצופי יפתח האל מרומים להוריד מטרות רחמים
ולהזיל גשמים ולרוות בם חלמים ולהלמית צמחים ולהפריח פרחים ממגד גרש ירמים ותהי
המאורים יאזרו וצי שרים ישורו ומה תרחיץ פוך ואתה נמאם וכנזה לכל שומע וחוזם וכל
ההולך מחני הליך יאח מצית נעימות והוא הולך למות וכל הימים אשר יאבה כך וישתק
בקרבך חיי חלואים תנגד לו והמות נכבד כל עת לחלו גם כלילה לא שכל לבו וכלל קיוס
לא יסקוט פלצו ולא יאמין בחייו עד אשר יאח מעמד וימלט ממך וצוואו חלי או יאח סבוסה
וידע כי היתה הרמה

וידן
בשמוע הים מליו התגעשו גליו ונצנו כמו נד נחליו ונצרו שאוף משבריו בקול שואה
וכמעט שסוף האר' ותלואה ויאמר אל היבשה ארץ ארץ חרץ האדמה אלי וימנע
אלי בתחלה מתי חכיה הלח איני תחלל הרפאים ומחריד הפרחים וכל הרואה שאוף גליו ימנע
מקדוב אלי ולולי כי יוצרי וממללי נתן כחול גבולי ואמר לי מקחך לא תחלף ועד פה תהיה
ולא חוסף יצאו גלי עליך וטעמתי כל גבולך ואסירה כל צדליך ושברתי כל פנימך
והשפעתני בתהום רבה אניותך וצמחולתי תחבאי ותבוקשי ולא תמצאי הלא תדעי הנחלים
אשר עשה האל צי בצא פס הקדש בקרצו והאויז נגש עמהם לריב ופרעה הקדש ונכריות
ציתם מאיביהם האורחמי עליהם ובעת מוריהם אמרו חיים וישמשה חתיו על הים בלילה
משברי דמים ונבקעו להם גלי ונצנו כחמה נוזלי ותחכי הכחות ומקבלי הכחות ותהי
האויזים כלילי חיים והנחלים יאח יאח קדש ועשיתי ממנו לגי הים ששום ואלו בגאון
פס הקדש ביבשה תהיה האדמה מזה וקמה ומצא לך חפץ ואש עמו כלם ואלו

וביון שג' א תלחם וכו' למה נאם וא תהא וכו' לומר לך כיון שאתה יודע
הינך דאלי לבינס לביתו ואפי' הוא מרבה לפניך כמנה מעשים ודע כי
כי כמו שער צפשו כן הוא שמתוך שעינו צרה עליך הרי הוא עומד ומשנה
אתה חושב ואתה יודע שדור כמעט לפי שעינו צרה עליך ואתה
ביתך מעניך בענין של פתך אכלת תהיה שני צדקות בבעת

אשר נספתי אדם היה אדם חשוב לחייו לי והדין עלי למקול לאדם חשוב ואם היה נבל לא אספתי עמו
במנו אידברו ביהובלים ולא של אדם ממני דבר שלא מלאתי שפתו וראיתי שחלול פניו
תסוקמה שנתתי לו אפי' אם הייתי יוצא
מכל קנייני אל המלך יחזה לך שה

ספר החבמוני

[illegible]

לענוה בודע בשעת יקד שער ארבעה וארבעים

הענוה בודע בשעת יקד שער ארבעה וארבעים

עלה שאלחם יוצעת עניותם יכניעו גאונם...
במחרותם כעץ השדה אם בראשית השנה תרצה עבודתו...
עשר כל הרוצה לעלות במעלות גדולות...
מרורות ומי שלא נמנו נמלט מן הכרות...
ורוצת תחת המשא...
וכשיאהב אותם יתן העושר לנדיבים ולטובי אשר בהם...
גבירו והם חלטיך למי שהרצה חסיה חסירו...
תבקשוני ולא תמלכוני...
היט כל המחלפק הוא על שערי הישע דופק...
וארץ ממטרים ונקבות מזכרים...
סן יהבד...
אל העדנה...
לחם...
חלפו ימי הנערות ועיפה מרכבת הצחרות...
במעללי לא ימלאו ציוס הדין טענה עליז...
חמר הב"ט צורך הנפש אלהמוסר...
ולאזהביו והכילי יכפון הוכו לחויביו...
נגדולת מי שחטא לו...
בנתיב כושר...
שיתירו המדות הרעות...
היושר והזכות...
חמר הב"ט כל מי שלא יסבול חטא אוהבו...
מחיוס רב דברים וכסיל...
ופעם יריס העבדים...
ליהם...
וחכמוגי עולם כרשת לרגלו...
אחרי מותו...
מחזהביו תהלה בלי נדבה...
רבים ורס הוא צהרן נכריה...
המ"ה הפרישות מן העולם רפואה לכל יגון...
המעשים תשובה ממשובה ונקיות מאכזריות...
המגיד ובהשליחם חמודות מליהם...
סכלתם ועתה צרכים אחס...
ואיה מקומו וארץ בני עמו...
אחל עשה לך נר שתלך לאורו...
השואלים עלי להדיגם...
לו אחדיש מישי יעדון לי...
אילון בצעננים כגורוהי...
דע שמי עות והשבעות אינם מניסור...
וכשמי שדותיו...
סבול חכמת עשר ידות...
כל זמנת האדם סס כמות יין...
הזהר משנאת כל אדם...
לא ידאג מי שתקל נפשו בעיניו...
לא ידאג מי שתקל נפשו בעיניו...
לא ידאג מי שתקל נפשו בעיניו...

על הענוה בודע בשעת יקד שער ארבעה וארבעים

על הענוה בודע בשעת יקד שער ארבעה וארבעים

... וכל שכלל לך ימים מחבתו לך ואלל חכם

... (א דבר חכמה ויהי אחר צות) ...

ספר תחבמוני

... שכלל חכמה ...

לב

ותפתח

הארץ את פיה ותאמר לים התמלא צפיד מענה ועד אנה תהי צאולתך שנה פלא רעחך רבה ואין להגבול הלא אתה שזרית מימי המבול המים המרים המאדירים אשר טבעו בהם היצורים מימך לא זכיס ולא צרים לא נחיס ולא קרים כי אם רפשים ושמרים מלוחים ומרים לא יסקו ממך אדמה ולא ישתה ממך למא ולא תקרב אליך רגל בהמה וכן השותה מימך יתהפכו קרציו לרגעיו עד ימות בתחלוףי מעיו ומלבד זה אתה חכור ועריץ וצוגד ופריץ תהרוג נקיים ותמית אציונים ועניים כמה ספינות הטבעת וכמה חסידים הרגתי וכמה יונקים משדי ארץ גמלת וסנחת ולא חמלת אם יבא בך אדם יעמוד בסכנת מות ויראה פתוחים לפניו שערי מות וכראותו מימך נלכו עליו כחומות יסובבוהו תהומות יורעיוניו יעלו שמים ירדו תהומות ואם יתעוררו עליו רוחות יתעוררו בלבו אנחות ואם יתגעשו עליו גלך ונלכו כמו נד נוזליך אוי לשוכב עליך כי ישבע יענים עזומים ויעטס המות כמה פעמים וצלחתו ממך יערוך לאל תהלה וברכה אשר הלילהו מן ההפיכה והחימה השפוכה

ראה

גנה

עלה

יהא

המנה

הדול

א

האכזרים הערילים

והיואל ממך ויבא בחוכי

יחל ערב ובקר מתחנותיו עוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט אדם מרשתי ויבא האחד

מתי ישוב מהרה לרשעיו ויעזוב ויחזור לקדמותו וישכח אסריו ויפר נדריו ויעזוב התפלה וישוב

למנוח

מתי

האכזרים הערילים

והיואל ממך ויבא בחוכי

יחל ערב ובקר מתחנותיו עוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט אדם מרשתי ויבא האחד

מתי ישוב מהרה לרשעיו ויעזוב ויחזור לקדמותו וישכח אסריו ויפר נדריו ויעזוב התפלה וישוב

למנוח

מתי

האכזרים הערילים

והיואל ממך ויבא בחוכי

יחל ערב ובקר מתחנותיו עוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט אדם מרשתי ויבא האחד

מתי ישוב מהרה לרשעיו ויעזוב ויחזור לקדמותו וישכח אסריו ויפר נדריו ויעזוב התפלה וישוב

למנוח

מתי

האכזרים הערילים

והיואל ממך ויבא בחוכי

יחל ערב ובקר מתחנותיו עוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט אדם מרשתי ויבא האחד

מתי ישוב מהרה לרשעיו ויעזוב ויחזור לקדמותו וישכח אסריו ויפר נדריו ויעזוב התפלה וישוב

אמר הים ליבשה רוב הגזניך לאות על עזות פניך כי אם הארץ תחרישי תסתיר קלונך וברוב האכזרים הערילים ומערת פריצים כל סוכניך הם אנשי רשע ואשמה וכל יושביך בעלי חטא וזמה והיואל ממך ויבא בחוכי ישוב חסיד כי חסיד אנכי ובעוד אשר ישכון בי ירבה לאל תפלותיו ואל יחל ערב ובקר מתחנותיו עוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט אדם מרשתי ויבא האחד מתי ישוב מהרה לרשעיו ויעזוב ויחזור לקדמותו וישכח אסריו ויפר נדריו ויעזוב התפלה וישוב למנוח מתי האכזרים הערילים והיואל ממך ויבא בחוכי יחל ערב ובקר מתחנותיו עוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ובעת ימלט אדם מרשתי ויבא האחד מתי ישוב מהרה לרשעיו ויעזוב ויחזור לקדמותו וישכח אסריו ויפר נדריו ויעזוב התפלה וישוב למנוח

אשר ידרוש חכמות בחדות ומזמות וישאל מי אחר מבין מאין שני

בכל חכם יקוץ וכל משביל חרוץ ובין בך ירוץ לחבר הקני

השער הארבעה וארבעים

השואל לתלמידיו שאלות להבחין תלמידיו בשובות העולות

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

האחרני נסעתי עם חכמים חלוא לעינים מלבוא חמת עד נחל מלרים ובעודי מסובב בשעריה ובאחת עריה ראיתי ארסון מפותחים שעריה בנויים באבני

אמר חכמים באגדה הוי נרבע מחטא הקל כדא

אל תחליף קדמון אהוב בחדש

שער חמשה וארבעים

לעולם אתה ליהוה
פרשת היום סתם

עשר עשר חמשה וארבעים
ועין תרגום קבלת פסוק ואילו האחד יקום את חבריו ותבין

השמענוני אמר החסיד ידעתיך כי ראשיהך טפה סרוחה ויחריחך תלחה זמורה ובעודך בחיים נכלחך כסיהה אמר אחר חטא איש אחד למלך מן המלכים ויביאנהו לכניו וצבאו אמר למלך יסביעך וישר צאל לכל חסמה עלי אויב העלמהו ואל חעליב אויב שמחחו ואל העקל מטע חסד נטעחו ואל וישר חכרום בנין לדק יסדתו ויחמול עליו המלך וישלחו אמר אחר שאל איש מן החכמים לחבריו וימר ויהגל לו כמה חסמה מן היין על הכילהך אמר ג' כוסות אמר לו היעבת כי לא שתיתו שתית הסבורים ולא וירא אסדתו איסור הכוסים אמר אחר איש מן החכמים הלה את חליו אשר ימות בו והיה מחלל לל למחול יגד חיבו וחבריו היו משבחים המדות אשר בו וצוכים סביבו אמר להם עזבוני מן התהלה ועזרוני ויקח בחפלה אמר אחר איש מן הסרים מת צנו וצא א' מן החכמים לנחמהו ואמר לו בשהיה חסמה השארית הנמצאה לא כדא על החל חסמה הגדיל עלינו חסדו בעצרו עליך ולא שלחך ידו אמר אחר איש חכם צא לנחם א' השרים על צנו אמר לויתן לך האל נחום ארוך ושכר ערוך וורע צרוך וישר למחך ויכסו אמר אחר איש מן המשוררים שבח לאחד מן המלכים בימי חייתו וקונן עליו צמותו אמרו לו חבריו מדוע תהלותיך טובים מקנותיך אמר כי תהלותי היו חיבה וקנינותי כדבה אמר אחר שאלו לאיש לספר יפי חסוקתו ואמר צטנה כמו אגן ופניה בגין ופניה מן ולחיה שושן וקומחה עין רענן רסיסין גדולה רדידה וגלגל צגדיה ופריו שני שדיה אמר אחר שאלו לאיש לספר יפי חסוקתו ואמר אין כמוה בכל המדינות יחידה צגדות ויפה צעדינות אס חעמוד היא קנה זהב ואס תשב הי' אילת אהב ואס חלק הי' יונת רהב ואס תדבר חבעיר בלב להב אמר אחר איש מן המשוררים עשה סירה לאהר הפרים והשר כצדהו ובניתו השכיבהו והיה לבעל הבית בת יפה והמשורר עשה פיר חקוי שורר

אמר החכם במוסריו איתם והיא שומעת פתח האהל ויחמר כל השאלות קוה להם לרפואה חזק משגאת הקנאה ספר כד הקנאה

עבית חן כנהגלות איומה צני זאת הנשקפת בור האת בבת מלך פנימה: אם ישתכח

חשקתך יעלה כרה יתמה פתח ויחמור את שוה יתמה לא סתרה: הנהך

פני אליב עין צון וחמרה לנפש חשקתך יעלה כרה יתמה לא סתרה: הנהך

דברך בלי דעת וחבמה יחמור שיר שיר מתי חונף וימה: מלכות

והעיר כי קד יחש משינה ואישה לא ילדתה תמימה: יוצר

ועל כזה חרש הצא בשלום כמות כסאם איהם איהם כסאם כלמה: מלכות

אמר אחר ענין איש מן החסידים בדרך וראה אחד מן הסריסים חלוי על העץ אמר החסיד לחבריו כל

מי שיעזב הנכונה צרעתו העץ יתקן אפר עותו אמר אחר הביאנו לפני המלך איש טיב ויזה

להכותו בשוטים והיה האיש המוכה ארוך מחד והמכה אותו קצר קומה ויחמר המכה אל המוכה השטל

גוסך כדי שאוכל להכותך אמר לו המוכה אוילך בן האונה הלסעודה תקרא אותי מיה' היית מוכה

להיות ארוך כמו עוג וחתה קצר כמו גוג וישחק המלך וישלחו אמר אחר ראה איש חכם לבנו כי כח

מסתכל באשה יפה ויאמר לו בני מה תאהב צנסיס וצטניהם צורות וסדיהם נאצות ויפסיק שבת

והם קצרות ההלואה אמר אחר שאלו לאיש בפרי ואמר לו כשתלך מביתה מי ישתמר חסמה

ספקדתי עליה שני שימרים עוצתיה ערומה לכל תלך עם הנשים ורעבה לכל חשק עם הנשים

אמר אחר שחלו לאיש בפרי ואמר לו חיה מהתחנים תרלה לצנותיך אמר החתנים שלמה חתן ממת

וחתן יהם וחתן קצר ועוז מכלס חתן הקצר אמר אחר שחלו איש זקן צא בימים על שלומן

ועניניו אמר אחר חולת מצעני ומינרי מחלת צטני כשארעב אגוע וכשאשבע איבע ומחלת יפיו

כשאקום יגום וכשאקום יקום אמר אחר איש מן המשוררים צא לבית אחד השרים

ס' אגדה לא יתה רגיל לשמה מטתו קודם הציהיון ב 2 16 ודפק

והיה כוונתך בכל מאכל לרפואה עלמון. והיה כוונתך בשתותי לרפואה
גופך ואל תעביר דאגה מלבך והזהר מעבדות ממנו כי הוא המדה הגדול

השער ששה וארבעים לפניה ולעולם

וסוב לרשתהג לשפות מרים עכ

מזרע הקרשקהלה עדי הושר חעדה. רבבה כלמחשדה. וממחר נשיאיה הנשיא רבי שלמה
הנשיא הגדול רבי יוסף בן שושן זכרו לצרכה הוא לין הנזר. ואכן העזר. ושם רבי אברהם בן שושן
הבונה בתי מנוחות. לעוברי ארחות. ומנשיאיהם רבי אברהם בן אלפכאר בן מדות יקרות. ופעולות
מיושרות. ומנשיאיהם הלויס רבי מרדכי הלוי לין בחכמה מייסרכנו. רק הוא גאה וגאון תשפילנו
ורבי יהודה בן שושן יועץ נדיבות. ויס נדבות. ורבי יצחק בן מאיר בן מגש מקור החכמה והענוה.
ובו וכל מדה נאיה. ומהם רבי יוסף הדיין החמודות. ואיש חמודות. ובן דוד הרופא רבי יעקב
כולל החכמות. ובעל מדות טובות ונעימות. ומשם נסעתי לקלעה ליוצ ושם הרופא רבי יוסף
קסטנטיני היה חבונה. ובעל יוסף ואמונה. ומשם הלכתי לעיר אלרירה ושם החכם רבי יוסף בן
בחכמת ערבים. וחווה בכוכבים. ושם החזן רבי יוסף בן סיד. שכלו לא ימד. אבל דרך המינים
למד. ומשם באתי לעיר ברצלונה היא עיר הנשיאים. וראשי הקדושים. מהם הנשיא רבי מרדכי
מחזיר הנשיאים במדותיהם. ומכלים הנשיאים בנדבותיהם. ושם היה מושב אדוננו וגאוננו. נשיא כל
הנשיאים. אשר ממערב ועד מזרח בשם קוראים. רבינו ששת עמוד העולם. ויסוד החסידים כלם
ז"ל ושם הנשיא רבי יצחק בן אחיו משורר חזק. ושירו לא כמראה הנזק. ושם היה הנשיא הגדול רבי
שמואל הלוי מקור החכמה. ויס המומה. ולוחמה בנים כלם. תבנים ונבונים. ושם הנשיא רבי
שלמה אל דרכו דרך ישרה. ובעל פנוה ישרה. ובניו בחמדים. ומעשיהם עליהם מעידים. ושם
הרופא רבי יהודה ב"ר יצחק מעין המליכות. ובעל מדות נמרצות. ושם הנשיא רבי יעקב נאד הגדול
זכור התהלה. אבל מרם הנדבה ומאן לבוא בסודה. וכתב לה ספר צדקות ונתן צדקה. ולו בני צדקים
בהם כל מדה חמודה. שלמה ויהודה. ומשם הלכתי לנרצונה ושם מנשיאי בית דוד הנשיא רבי לוי נד
הממלכה. ונה המערכה. ומשם באתי לעיר כלקירי. ושם היה הנשיא הגדול רבי קלנימוס מלך
המלכים. ועטרת הנסיכים. והנשיא בן אהותו רבי יהודה רכב ישראל ופרשיו. ושר חמצי. ושם
הנשיא המעולה רבי יצחק איש חמודות. ומעין התעודות. ושם היה החכם רבי יהודה נר
היה לו כלסון הקדש ממל ורהב. ונפיהו לשון הזהב. ולו חמשה בנים יסיד שפה לנאמנים. ובעל
רבי שמואל. מסכל בחכמתו למואל. והשני עזרא. בעל שפה נדורה. והשלישי יצחק. מסביר בשלש
כוכבי שחק. והרביעי ישעיה. לוקח החבונה לרעה. והחמישי נחאל. ללכת בדרכי אחיו יואל. ומשם
באתי למרשיליה ושם היה הנדיב רבי משה הנשיא הארץ. ועומד בפרץ. ושם הנדיב רבי יעקב
פקיד המלך בעל מעשים טובים. ופעלים חשובים. ומשם ארחתי דרך ים לארצות מזרח. אשר שם בבית
ה' זרח. ותחלתם עיר אכסנדריה. ובה אנשי שכל ותושיה. מרבים לדקות. וקמלאים ידים רחוקות.
ומטוביהם הכהן רבי שמחה. מקבל כל אורח בשמחה. ולו בנים הגונים. משבילים ונבונים. ושם
עובדיה סוכר המלך הוא מן הקראים. אבל הוא ראש הקדושים. ובזמדות טובות. ופעולות חשובות.
ושם היה רבי הלל הנכבד בבני עמו. ובשער מקומו. רק היה בית נדבהו סגור בלי פתח. ואם
יבאלוהו לכתחו יאמר כי אבד המפתח. ושם החזן רבי לדוק. בהוד קולו ידוש הריב וידוק. ושם החבונה
נוטה בדוק. ומשם באתי באניה על פני המים. ועצרתי בארץ מצרים. והיא שתי מדינות. הראשונה
היא לוען מצרים הנסיכה. ושם כסא המלוכה. ובתוכה יש אחד ואין שני בנדבותו. וענותו וחסדו
ואמונתו. הוא הדיין רבי מנחם בן החסיד רבי יצחק ז"ל עמוד החסידים. ויסוד הפעלים הנכבדים
יס הנדבה. ובעל נפש רחבה. והעיר השנית בהם. שם הצדולח ואבן השוהם. הוא החכם רבי אברהם
בן רבינו משה בן מימין ז"ל קטון בשניו. וגדול בעניניו. לעיר לימים. מסכל חכמים. ואבן השוהם
אורו לחושים באפלותם. ולכל בני ישראל היה אור במוטבותם. כי ראה המונס למי חורב ויפאלו
ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו. ואין מהלל לפיהם. רעבים גם צמאים נפשם בהם המעטק
וירא כי הנפשות הגמן הכניען. ויקם משה וישיען. והניף כל החלמוד כקמח בכברה. ולקח פתח השם
הברה. והכין לעוסק ט בעסקי הזמן. מאכל מזמן. בכל מחק ומשמן. ובני ישראל ל' לו מתכונן. וזה
לא יגעו בו. ולא יתעו בנתיבו. כי הסיר מחבורו. שמות המפרשים והדרה. וזה הדרה וזה הכבדות
והקדושים. אשר הם הרעיונים משתבשים. עד השיב כל החלמוד כאורח סלולה. והעביר קול בכל הגוים.
בזמן סעריה בחרותו בחקלה. רבי אחרי מות משה. נועדו כל איש עזוקה. וכל כפיל פיהם סעריה

בדי לשלם לבעלי חובו וכו' (חזה צדן)
היה זה המלך המצרי אשר היה לו חובות רבות
והוא היה עשיר מאד ויש לו חובות רבות
ועליו היה חובות רבות וכו' (חזה צדן)
והוא היה עשיר מאד ויש לו חובות רבות
ועליו היה חובות רבות וכו' (חזה צדן)

שער ששה וארבעים

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal communication, and it is written in a very formal and dignified style. The President expresses his regret that he cannot deliver the message in person, and he asks the Congress to excuse his absence. He then proceeds to discuss the state of the Union, and he mentions the recent events in Texas and the South. He also mentions the recent election of Abraham Lincoln as President of the United States, and he expresses his confidence in Lincoln's ability to maintain the Union.

לפניו חזל שחבור הרמב"ם קודם לרבינו יוסף קארו כמו ד' מלאות
 אג' וחבור רבינו יעקב בעל הטורים **ספר תחבמוני**
 יג' קודם לרבינו יוסף קארו כמו ג' מלאות אג' ורבינו יעקב הנאצנו של הראש

בספר ולרפת וארץ הלבי ושנער • ויועלו להזיצ על חבורו דברים רקים • ויניניס לנזומים דקים •
 ופרלו גדר גדרו התמימים • שועלים קטנים מחבלים כרמים • ואלו דבריו בפניו • נחמו כדונג מאס
 מרוניו • וזרחו מלפניו • כמו הטללים מן הכפירים • אוהלפרים מן הגשרים • ולללו כעפרת צמימו
 האדירים • חבל כל אים בהיותו לבדו יסב כי אין לו בחמתו שני • והחלש יאמר גבור חני גבור חני

יהחליש בעת יהיה בביתו
יגלה כל גבורתו לאשתו
ועת אל הקרב ינש ויקרב
אזי תהגל בלמתו ובשתו

ומאלילים החסיד הנכבד השר הנעלה רבי יוסף בן השר הגדול רבי עובדיה היה אביו מצחר הנסיכי •
 ואומן בחיק המלכי • והבן אין ערוך איו • כלדקתו וכשרון מפעליו • ומשם נסעזי חל יושלים ונפתחו
 לי השמים • וארזה מראות אהים • ויפגעו בי מלאכי אהים • הס חסידיו עליו • הבאים מארץ ארפת לשכון
 בציון ובראשם הרב החסיד רבי יוסף בן הרב רבי צרוך • יהי לאלהיו צרוך • ואחיו החכם ר' מאיר • צנר
 שכלו חשכים מאיר • ושם מן האשקלוני קהל מעולה • ובראשם השר רבי סעדיה אים ימיני והוא משכיל
 ונחמד • ושכלו לא ימד • ושם מן המערבים קהלה חשובה ועובה • ובראשם רבי אליה המערבי הוא צעל
 חסדים יומרבה לזקנות למרודי • יאכל ילאו עליו דבות גדולות ורבות • צמעשים רעים ועצירות • ופעלות
 מכוערות • והאל היודע הנשחרות • ומשם צאתי לעכו • ולא ראיתי בהם מהיותי ועד כה • כי כלם רקים
 עמי ארץ • אין בהם גודר גדד ועומד בפרץ • ומשם התהלכתי בכל גבול ארץ ישראל • ועצרתני על לפת
 ומלאתי שם בחור האל • השר וגדול משר כל עקוב • לדוק הלדיק ראש ישיבת גאון יעקב • אבותיו היו
 ראשי הישיבות • ויס הכדבות • וצעלי המדות הטובות • רק אפסוהו צרות רבות • והתגלגלו עליו סבלות •
 והורד מכסאו אחרי מלך • והורק מכלי אל כליו ובגולה הלך • חבל עמד טעמו בו מחוק בלי מר •
 ודיקו לא נמד • ואם עזבתו סרה • משרתו לא חסרה • והאל אשר באלה התלחות נסהו יחבוס שברו
 בארצו יתגבר • אצריכין לקיימן ומייד • וחילו • ושצ ורפא לו :

תעודה סר צלה וישאל שחר גלה • וימים בגדו בהוה כבירו עולה :

אבל נבטח כי אל יחדש אור הילה • ותורה חזרת לאבסניא שלה :

ומשם צאתי לדמשק ושם אנשי חיל יראי אלהים • ועולים צמעלות גבוהים • אף על פי שיש שם קשים
 ארעים • בעלי מעשים גרועים • נמלא צם אנשי יוסר וענוה • ואוספי כל מדה נאוו • ובעת הסיחוחם
 צמתי • אמרתי אכן ישה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי • ובמסר כל גדוליהם • וראש אליליהם •
 בחר הקהלות • ונזר החללות • הרופא הגדול רבי משה בר לזקה עמוד החסידים • ומגדל עז
 ליכודים • העומד לפני עמו בפרץ • ואיש אין כמוהו בארץ • ואלו השרשתי ממחללי • שצחוהו פעליו •
 מעלליו יעידו עליו • כמה מרורים הושיע • וכמה כודלים הרגיע • ונפש נענה השציע • והליל לקוחים
 למות • וחלץ מטים להרוג והיורדים אל חדרים מות • והשצוח כל בני הדור צנדבה • ובכל מדה טובה •
 יקצר לשוני לספר רצ חסדיו צעת ארצה צפלים אמרי מהלליו שקול • יקשיב האל לשועתי בקראי וצעת
 משה ידבר אלהים יעננו בקול • ושם הנשיא רבי יאשיה בן ישי נשיא גליות כל ישראל כחר הנכבדים •
 ובפל מעשים נחמדים • אוסף המדות החמודות • ובכל חבל מדובר צו נכבדות • ושאר קהל דמשק
 חסידים והגונים • רקים בין הפנינים הצנים • וחוק השושנים קהשונים • ובין הלדיקים מזיקים •
 יחוק בקדושים קדזים • ובחוק הסולת פסולת • ובין הניצים קוליס • כי יש בהם אנשים אכזורים
 וקשים • נשכים כנחשים • עניים ממעשי • ומן הרשעים אשר צה • והרעי' אשר בקרבה • ציוך הרופ'
 הבבל המקולל • מהר עיבל • אוסף כל מרד ומעל • ממשפחת צני צליעל • אשר כחשו לאל ממעל •
 והצרכים אשר כרעו לצעל • הוא רופא אליל • כסיל בן עויל • מחבאה ברפאותיו עד השמים • והצור
 רק אין צומים • כי לא ידע ברפאות צין ימינו לשמאלו • חבל האל הכליח מזלו • יאכיל לאיש חולה
 וחסד • צער כלב או חמור ובו יתרפה • וצעת יבוא אל הקולים יתלצ לפניהם כשור וחמור • וידבר

לפניו חזל שחבור הרמב"ם קודם לרבינו יוסף קארו כמו ד' מלאות
 אג' וחבור רבינו יעקב בעל הטורים ספר תחבמוני
 יג' קודם לרבינו יוסף קארו כמו ג' מלאות אג' ורבינו יעקב הנאצנו של הראש

ועד הרמז ארזל במלה מהגות

שרמז בה וצדקה תציל מעוה

פס רמז ליתן צדקה אז

שער ששה וארבעים

סה

כבנקה נגלת תנו במלה מנהג וזהו שהמנהג שחזק עושה נבראת מלאך סניגור (מהלך בן)

ומטוויחמת הדין רבי מנחם ר' לשונו כסף נכח ושם הרופא רבי דוד הוא איש חמים ולו מעשים

נעימים ושם רבי יצחק משרת משה מבחוריו ולומד מלחכת הנגון מנעוריו והוא איש משכיל ומבין

ומשם נחתי לטור המלוכה הוא אדם לובה הנרכה כי שם כזה ה' את הנרכה כל מדות תמולדות

אוספת והיא על ראש המלכים מלגפת ומלבד נועם מדות קהלים וחמדות אצילות בא אליה זה תורה אחת

שלשים שנה מושיעורז מארץ מערב הוא החכם רבי יוסף מערב חכמתו בקהלת ושכלו כגמלת

ולשוננו אש אוכלת וישא משלו ויחמר

גביר ישאג בכל חכמה בארזה

וים חכמות לפיו נקדע ונבקע

ומפיו ילמדו חכמה חכמים

יחיד הרור אכל הוליד ילדים

ולמדו עניני מוסר בטרם

ובא ממערב לשכון במורח

ולו הרור יהי דור הנבואה

ורו קדם יהי נמצא בציון

הוא יס התעודות ולו בכל חכמה עשר ידות וכלו מלא חמדות הוא חמיה בחכמתו רבים מדני מנהג

ונפח רוח חכמתו בפגריהם ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם ואחד מחלמדין ותמולדות

חסדיו העז פניו בפניו ומרד עליו כעבד המורד על אדוניו והשחית דרכו ונשא ידו במלכו ולחבר

החסד אשר גמלו כי מאשפות הרימהו ובין החכמים השיבה וכסא כבוד הנחילהו ומארץ לשחק

העלהו וראש כל נדיבי לובה ונכדיה ומזרע חסידים זרע ראשי הישיבות הגמדות

מדות טובות שני עמודי הגדולה וגלה לראש הגולה השר הגדול רביעזריהו יברכהו אל

ראש כל נדיבי עולם רבי שמואל יגדיל שמו האל זרע שיחם הקדוש בני הנסוכים מראש

רביננים בחיר האל וידיו זרע אברהם עבדו הוא אברהם ראש הראשים וזהו הגדול

עם אל ועם קדושים הוא כתר על ראש הישיבה ופאר בני דמשק ולובה אשר השכנה שכלה

פניו ויראת ה' כלפיד בין עיניו ובעת האל בחנהו כזה מלאהו ואלו אברהם אבינו פתחהו

פרך לאל חודה על הטובה אשר גמלו אשר איש כזה מחלציו הוליהו ואלו בלדק אשר בים יצאו

ואלו הושלך באור כסדים לא שרפהו כי מלאך ה' נבחות הוא וזאת המשפחה היא נבחרת

האבות בכל מדות טובות ביחס נעלה עד לב השמים ונרבת לב כים גדול ורחב ידים ונחם

ונקיון כפים ומתק לשון וחן שפתים ומן הענוה על פניהם כסות עינים אין בקהלות מרמים

למעלותם ולא באנשי ארץ הכזי בעלי מדות כמדותם ולא בכל אצילי לובה אשר לא יפחד

אבותם ולא בהמוני אשור אשר לא יחרד לשמוע תהלותם ולא בצניעדינה אשר יסג נקד

סמדותם וזה השר הגדול רבי שמואל אסף המדות הטובות כאסף צלם עוזבות דלתא

עובר ושב פהותים וניתו מלון אורחים שם יתקבלו התושבים והאזרחים והמערבים והמזרחים

ואלו בהון ועושר יש ידו לאל העשיר כל שואל ולו בן כאור שחר מזהיר ושמו מזהיר

עולה במעלות אבותיו ויוסף עליהם בנועם מדותיו האל יפאר בו משפחתו ויארץ בחיי אביו

ימא ושנותיו ושם הרופא אלעזר יהי שמו נגוד כי ישים חוק האל נשבת ויחלל מועד ושבת ושם

אחת שלח מלך חמת בעבירו ונסע אליו ביום השבת ממדבר צין עד רחוב לבוא חמת הן אלה קלות

דרביו והיה מקדם מתגאה בלא חכונה ובחיל מננה ימה ולפונה והנה כפיר בא מן המערב בגם

ושם ויחמר אליו וך את הסיל וישבר את סטיק רכיו ואור עיניו הוא הרופא הגדול רבי

ואלה ביו כצאת השמש בקו והו' מה שיש לו

אמרנו שצדק ימא ליה נשאל ביה אמרנו ליה מאי באת לאי באת

כשתנו שצדקו אית רבנות ביה ואית ילל ביה ביה כן צדקתו צדקתו ישיגן והרשעים לא

יסבה צדקתם אמרו ליה חייא ברי

למה

ספר תהבמוני

דברי
וידוע
מלה
ישל
בעלי
הגד
כגב
השם
וכבוד
וכת
השם
כבוד
חכמי
יחזק
מלך
השם
דלגלי
הכל
מכבוד
אשר

[illegible]

THE

ה'תשנ"ב
י"ג

1034

בגבורתו בזה יצא לענף אור זרוע לצדיק ולשרי לשמחה וקשה אגלי כנס ביחוד שמשגל לזיווג
ולא אמר לצדיקים כמלוא שם אברהם אבינו ולישרי לב אברהם אור זרוע לצדיקים וזו הנהגתו

השער הששה וארבעים

החכם רבי פנחס הוא מגדולי עמו • ונדיבי אנשי מקומו • ומהם רבי יאשיהו רחוק ישר • מרחק דרס
כומר • ומשם הלכתי למערכה • ושם קהלה חשובה • ובחוכם רבי שלמה המעריבי מסיד וענו • וחמס
בכל ענייניו וכמוהו בניו • ומשם באתי לעיר שרוב ושם הנדיב רבי אלעזר הכבלי יועץ נדיבות • ומעין
נדבות • שלחנו ערוך לעוזר ושם • וביתו פתוח לגדולות • ומשם באתי ארס נהרים • ומסוביהם
רבי יפת הירא שמים • והחזן רבי יוסף תלזה לעינים • ומשם הלכתי למרן • ולא מלאתי שם חמדן
ויתרון • רק פגעתי בן עכרן • ושם רבי לזקה ירא שמים • אבל הוא סגור ידים • ושם הרופא רבי
מלח • על מי חבונה יפריח • ועל איבי ייריע אף ילח • ושם סופר המלך עובדיה בן עלי ריקס
מחכמה ומדעת • כבהמה שוסעת • לא למד מן החכמה כי אם אמן וקדוש • ולא יבדיל בין אב לראש • גיהנם
וכראותי אחותו מלאתיהו כבוד נסתם • ונתחברתי עמו כי ראיתיו איש חס • ולא זכרתי דברי רבותינו
מרחיקים משור תם • ומשם הלכתי לכלנה • ושם קהלה טובה • כלם חסידים ויראי שמים • אלוהי
שירשי כנפים • אבל כלם סגורי ידים • והונס עזר בכבלי ונחשחים • ותחת בריח ורלתי • ובראש
דבי צמח הוא צמחה • לצני ולכבוד • ובו כל מדה אהובה • חזן מן הנדבה • ואליו רבי עובדיה אלו יס
ירולאל • היה מעטיר בנדבותו לכל שואל • ומשם הבחור המשיכי יצחק ב"ר משה הוא משכיל ונחמד • ואחרי
ושכלו ומוסרו לא ימד • ושם היה רבי שמחה ור' חלפתא • אשר כל מדה טובה בהם היתה • ושניהם ידעו
שמים • ונדיבי ידים • כשני כרובים פורשי כנפים • ונדבתם היתה לצני כלנה • מגדל עת ומוטה

יצאו שניהם מלאכים סדומה • ומשם הלכתי לאשור • ושם ראיתי הער רבי נסים חיד בענותו ונדבותו • ואליו
ואין צאטור בית פתוח לרוחה כי אם ביתו • ואין עושה חסד בכל עובדו • ושם ראיתי דוד רחם ליהם
הגולה היהודיה • ובן אחותו הודיה • אין להם שני צני ומיהם • ואין מי יעשה כמעשיהם • וחלקם זכות
לשני לספר קצת מדותיהם • ושם איש כבול פורש מדרכי קונהו • ברכות שמו ואין בכל רשעי יסור
כמוהו • וגורתו • תגלה לך כבלות • ומאמר בראותך למותו הכבד • רק אין יראת אלהים במקום קו •
ועליו יאמרו המושלים לירדיו • ונחלבים נאטות הרשעים •
בנאטות הצדיקים • ונאטות אד מרדן •
שְׁמִי בְּסִדְּיָו בְּיָחִיד יָעַר •
לֹא יֵאמְרוּ בְּיָדָם אֲנֹכִי בָעַר •
עֲלֵהוּ וְעַר אִשָּׁה וְעַל גִּמְרִי •

ובצווי אליה • ראיתי קהליה • כל איש מהם בחיק הסכלות נרדם • והנה אין שם איש וקול אדם • כי
הסוס אסור • והחמור אסור • והיא ליהודים כמו צור • ונפל שמה שור או חמור • ובזים נלו מיד
עדת הצור • גלו החסידים לדמשק ולמצרים וישכנו מחילה עד שור • וצלו האנדרים בארץ אסור
ומשם נסעתי לעדינה • היא פאר כל מדינה • ושם היו מעולם גאוני חבל • אבל אבדו טיט וקציה
ונותרו נעריה וסעדרה הסלת • ונשארה הפפולת • ופסו המסידים ונותרו המורדים • ומסו כמסו
וקפו אחריהם שועלים • וכמה קורות קראוני בעת אליה באתי • ואבקט מהם איש גורד גורד
מלאתי • כי כלם הסתירו ממני פניהם • ואנכי הסתתר אסתיר פני מהם • וראש כל גדולים יוסף סגור
לא ראיתו ולא ראני • אבל ידעתיו אם לא ידעני • ואלו האל אהבו אהבני • רק מחסרני צדו על בן
אבל מלאתי ממחר חכמיהם וחסידיהם החכם רבי יצחק בעל נפש יקרה • ודרכו דרך ישר •
הלכתי לעיר חוד ושם מושב הנביא הגדול בחיר האל • הער רבי שמואל • אשר הוא מגדל עת ומוטה
עמו • אין בכל ארץ שנער נדיב רק הוא לבדו • ולזכר נדידיהמוסר כמדון • ושני אחיו שני צמח
הזהב • בסתק האל והב • כלם נחמדים וכלם נדיבים • ונשלטתם ימלאו בגודלים מנסה ובעינים
יחליפו כח • שלשה אלה בגימט • ויטא מסע ויחמר

קָהָה סִדְּ הַיְּהוּדִים הַחֲשׂוּבִים •
קָהָה סִדְּ הַיְּהוּדִים הַחֲשׂוּבִים •
אֲשֶׁר מִיָּמֵינוּ יָעַר מִרְיָה וְקִיָּה •
לְבָר שׂוֹאֵל וְיֵשׁ מֵהֶם גְּרִיבִים •
מגיהנם מני אנשים דינו בדיקת יפקדון •
עליהם שם כי אלך בגיא אלמות כלומר יתן חידים אגיהנם לא אירא רע כל בבקשה
לא אראה ולא אפסד מעלן חידים אפסדן • כן הן כי אתה עמודי • שם של אתה כותב
במגילת •

מִנֵּה נִשְׁכַּח אֲדוֹת וְאֵל תִּתְּאוּהָ לְשׁוֹחֲנִים אֶל מַלְכִּים וְכוּ'. לֹא אֶחָד שֶׁאֵינוֹ עֹלֶיהֶם

ספר תהבמוני

יִכְיָה וְיִזְכְּרֵהוּ בְּכַפְרֵי אֶת שְׁמוֹתָם

לְמִיזֵן יִחְזוּ דוֹר אַחֲרֵיךָ אֶת

השער השבעה וארבעים

בְּשֶׁבַח כְּלִמְדִינָה זֶה אֲמַרְתָּ אֲנִי אֶעֱבֹד רֵאשׁוֹנָה:

נֶאֱמַר הֵימָן הָאֲדָרְתִּי נִסְעֵתִי מִפֶּתוֹר לְאַרְץ כְּפֶתוֹר בַּעֲת נִשְׁמַע קוֹל הַחֹר וְכַעֲדוֹי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ

וְאֲנִי הִזְקֵמְכָאֻז רֶפֶה בְּרֶךְ וְחֹס כִּיֹּס כֹּר אֲוִלִּיֹס יִשְׁרוֹף בְּאֵשׁ הַגְּבוּיֹת

וְיִשְׁרוֹף בְּכַחוֹ הָאֲרִיֹת וְיִזְכְּרֵהוּ מִמַּעֲוִיכָה סִנְחָשִׁים וְהַחִיֹת עַד קֶרֶה רֹחִי וְסֶר מִמֶּנִּי כְחִי וְיִרְדְּתִי

מִעַל מִרְכַּבְתִּי לְחֹר מְקוֹם לִשְׁבֹתִי וְלִהְיוֹת אֶת בְּהֵמָתִי וְאֶרְאֶה חֶמֶת לָלֵי הַכְּמָחִים בֵּין אֲחִים

אֵיךְ נִלְכַּד בְּהַבְלֵי שְׁנָתוֹ וְנִקְשָׁר בַּעֲבוֹר חֲנוּמָתוֹ וְכֹאשֶׁר קִרְבִּיתִי אֵינִי וְנִלְכַּדְתִּי עֲלִיָּה קִיָּז וְהוּא חֲרַד מִחֲנוּמָתוֹ

וְיִזְכְּרֵהוּ מִלִּפְנֵי וְנִעַם מִפְּנֵי וְאֹמַר לִי שְׁלוֹם לֶךְ אֶל תִּירָא מִכָּאֵת אֶת לִזְרָה וּפְגַשְׁתָּ אִישׁ חֲזָרָה וְעַתָּה

בְּגִידֵי לִי מִה לֶךְ כֹּה וְלִבְחֹךְ אִיפֶה וְאִנֶּה עִיר מוֹלֶדֶתְךָ וְמִה מִלֵּאכְתְּךָ אֲמַר הוֹרִי זֶרַע אֲמוֹנִים

מִבְּנֵי הַקְּגִים וּמַעֲוִי אֲלוֹן בְּלַעֲנָנִים וְכֹאשֶׁר הָרִיחֹתִי הַדָּם אֲמַרְיוֹ וְעַמְמָתִי לֹךְ דְּבָרִיו הַכְּרַתִּיהוּ

וְיִדְעֵתִי כִּי הוּא חֲבָרְנוֹ תִּזְכֵּר הַקִּינִי יִשָּׁר דְּרַשְׁחִיהוּ וְאִשָּׁב עִמּוֹ לִלְקוֹט בְּדוֹלְחִי כֹאמוֹ וְאֹמַר לוֹ סֵפֶר

לִי מִן הַבְּדוֹלָנוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַיךָ וְשָׁמַעוּ אֲזִינֶיךָ וְיֹאמַר כֵּן דְּבָרְתִּי וְאֲנִי מוֹמֵן לְכָל אֲשֶׁר שָׁאֵלְתָּ שְׁמַעְנוּ

בְּיָמֵי קֹדֶם אֲשֶׁר מַעֲלוֹם הַחֲפָאֵרוֹ הַמְּדִינֹת הַעֲדִינֹת כָּלֵם אֲשֶׁר מַמְרִים וְעַד עֵילָם וּפְרָקוֹ

כָּלֵם וְהַחֲלָלָה כָּל מְדִינָה בִּיפִיָּה וְהַדְרָהָה וְחִקְנָא כָּל עִיר בְּאַחֻתָּהּ וְחַעֲנָן כּוֹא חֲמוֹן בְּרֹאשׁ הַהֲמוֹן

וְחֹאמֶר לִי יֵאֵת מְלוֹכָה כִּי צִרִית עוֹלָם שְׁמוֹרָה לִי וְעֲרוּכָה וְהֵאֱלָקְרָא שְׁמִי כּוֹא חֲמוֹן כִּי אֲנִי לוֹ לִבְת

וְהֵאֱלָה אֲלֹנוֹ חֲמוֹן וְכֹאֲרִי עֵנֶק הַיָּם הַנּוֹתָן לִי עֵז וְעֲלָמָה וּמִלְכֵּיִם כּוֹאֲרִי רַעְמָה וְיִפְיִי כּוֹהַב הַסּוֹב לֹא

יִזְעַם וְדִרְכֵי דְרָכֵי נַעֲם וְאֲנִי צִית נְחִיזוֹת נִלְכַּדְתִּי וְעַל מַצֹּאוֹת יָם יוֹשְׁבֹת וּמִי זֹאת חֹן הַמְּדִינֹת

אֲשֶׁר חָגַע בְּקוֹלִי וְחָגִיעַ אֲלֵי וְעַל רֹאשׁ יְרוּמוֹן דְּגִלִי וְיִכְסוּהָ הַמוֹן גִּלִי וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר

וְצָבָא שְׁחָקִים לְהַבְמוֹ פְּעֵמוֹן:

אוּ בְּנִתָּה מִעַל זְבוּל אֲרָמוֹן:

יֵד יִתְּנוּ כָּלֵם לְנוֹא אֲמוֹן:

לֹא הָעֵתָה בָּל עִיר מִעִיל זֹהָר:

בְּנִתָּה כְּסֵאָה בְּחֹג שְׁחָק:

כֹּסֶם עַלִי רֹאשֶׁם וְאֵם יֵגֵא:

וְחֹתָמָה וְכָל אֲנָשִׁי אֲנִילִי אֲרָץ וְסוֹחֲרֵי נִכְבְּדֵי אֲרָץ וְאֲלֵי גוֹיִם יִצְאוּ מֵאֲפִסֵּי אֲרָץ וְסִבְיָנִי הַיָּאוֹר

וְאֲשֶׁר מִנְּפִלְאוֹתֵי וְרַח בְּחֶסֶד אֹרֶךְ אֲשֶׁר מִגֵּן עֵדֶן מוֹלָאוֹ וְעַד מַמְרִים מוֹבָאוֹ וְכֹן נִרְאֶה נֹר אֲלוֹת

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

לִינְחָשְׁבוּ מִדֶּרֶךְ לְכָה רִגְלִים:

מִעֲלָת יִקְרִי עֲלֵתָה בְּפִלִים:

בְּנוֹת וְאֵמֶם נִחְשָׁבָה מִצָּרִים:

עֲלֵתָה מִעֲלָת יִקְרֶם עַד זְבוּל:

בְּנוֹת וְאֵמֶם נִחְשָׁבָה מִצָּרִים:

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

וְהַיָּם יִזְכְּרֵהוּ שֶׁהָיָה שֶׁבָּרַח הַיָּם לִלְעַד וְלֹאֹת וְחֹשֶׁא מַשְׁלָה וְחֹאמֶר אֵל הַקֶּבֶד עֹלָה בְּאֵת בֶּגֶד קִיָּז

עבד אדם עבירה באומדן של אקיומו ומאי דהיה חזק לא שיהיה שגור בפיו ולזה נקרא
מקורבוה וכדאמרינן צירוף שלמים יהיה תלמודא דאסקיה ליהו לשיבה של מעלה חזק
האכלה מרובן דיון
אפיהון כמילין ומנהלן אפיהון גביהן אמר ליה חנין דאפיהון גביהן שחמוריס שגור
ובצוף מעדניו אתמר: בפיהם וכן רבי
עד נופת צוף נגדו ימר: מרובן בכלהו אסתכל
ואת קומתך דמדה תמר: דרבי חייא ורבי אבהו
וגמחם ענבים ענבים להצביע רעבים ומלך נופת מחוק טעמים ונגדם שחמור כל סממנים דקעלים
ולא יזכרו עוד בשמים: ואשף משלי נמצא שאין ספק שהחכם הנגד
הזכר בתורה ובתלמודא הוא הבן בתורה בהנחותיה בדרכיה ונתעבותיה וכל ידיעה זולת
ערבים הם לכל לשון ענבים ולמאד נעמו למען ולאכול: זה הוא יסוד
ובם שמחת אלהים ואישים: יבורך אל אשר הפקיא ויכול: שאמר רבי
ומרוב אהבת האל באשכול: לואת תלה מכון עולם באשכול: מרוב
הוא ביריעת התורה ועקרית וקדושתה ולזה נראה שאמר על משה רבינו אב בחכמה וזה בתורה
ולגדס חללים מחוקים לכל מה חסוקים וזכור הנוע' יחזקיה פדים חיי נפשי וטעמים מרוב
מסכת טבילה ומה שג' על שלם פנושים: ואשף משלי נמצא שאין ספק שהחכם הנגד
תאנים משפת עיפר ננובים ואם לא משדי עלמה עשוקים: רבי
באלו התאנים אומנים הם ואותנו רבש עם צוף מניקים: פני האדם
וסנינס שקדים בקנה היופי משקדים ומראהם זכים ואם גביהם קצים לבנותם רפים כשלמות
בחדר בלו ומעין רואיהם נחשו ואם חסד יסדך דלחותם ילאו לחן ומעשרים יפסדו
משנה שכתוב הנחתה לך לזכרם ונכון ואשף משלי נמצא שאין ספק שהחכם הנגד
באמת כי שיהיה יסודו (בן) בני ישראל להוריעם מצותיו חקתיו ותורויו וזהו
שקדים שוקדים דלתי געמות ומי יוכל לספר או לדמות: הרביות
ומתוכם פרי סגור ואגור בעלמות חן ברדר נעלמות: כמסכת
ועצת יתר לז' אינה יוכיח אבל חכמת שלמה ע"כ עיקרה להעמיד חקיה לאל על תלם אריות
ובינותם ערונות בחשי והז חרונות והצנים גוללים בשמים: ואם יד רחם מניפס אסתכל
ואמת ולהנהיג העם ביושר וצדקה וזהו חסד משלי נמצא שאין ספק שהחכם הנגד
ערינה ארוגה בשושן וסיגה ומלך ברוח לב תגר שדאנה: הרב
ודמעת טללים בקחיה שחרים ותשחק ותבקה ואין לה הפנות
ובת הנפנים במותה חיותי וחיי ששונני בעת היא בדתה
עד אשף נל שפרו קדש קדשים אבל על משה רבינו ע"ה לאקס נביא מושך עמו וזהו
ובתוך הערונה חילת אלהים בת נדיבים לחיה ושערה שחרים וערבים ברהבנות
נעמנס: בקול ערב מרננת ועל כנפיה נחמנת והוא כיונק בחיקה וחיי לו לאומנת ואשף משלי נמצא שאין ספק שהחכם הנגד
והרמזם לז' כסב שאין מדרגת אלהים במדרגת אלהים ובדר ידעת מה שג' נביא וזהו
יפת מדאנה מנגנת בכבוד ושערה ליל אבל לחיה שחרים: כמסכת
באצבעות שרביטים לבנים בעין מן או ברולחים ודרים: גבי
ועת תחפץ נזור לב חושקיה תחנן קול ויגור גורים: נביא
ואשף שקה ופלח הקבוצת כלפיד יעבוד בין הבתרים: וכמו שג' נביא
אם כן על מנת שאחז חכם דמקדש וכיוצא בהם אינו לא על חכמת התורה האמתית
ולמה גביהם מלומדים בדמי בת כרמים חסר זה ישיש דולגים וישמחו נגים וזהו חסד
והוא על זה עוד דאמרין פרק האיש מקדש על יח' א' 18 והוא
מגיד שאני אלהי וכללות קאמר ואי אמר ליה תנא אנה עד דתאני משנה שפרא וספרי
ותוספתא וכלא תלמודא הנה האנה והתנא לז' הניחו שום דבר מדיניות התלמוד
המקדש ואפילו הכי אמר אחר כן על מנת שאני חכם אין אמר כחכמי יבנה לאכל
שאלין

מבני עמנו דברי זה הנשיך שהיה שר שעה וכו' ויהי ונקודים בספרים אשר בגמרא
לשורר בו ביום ט בחג שהוא שבת
תורה על נשבר ונכסה והוא זה
סגולה גדולה לשורר הגולה ב' שירות לו שכן שני בגמלים ואחיל והזהר

השער החמישים

על פועל ד' ידיהם קצרו
אולם ככחם כוננו מקדש מעט
לכך ועיניך יהו שמה הכי

לכנות לך ניה פני גלדי
לשום מגמתם להיכליך
לבם ועינים נשאו אליך

כבר
ישראל ידיו חובות
כפיו טיים הנהגים
שם לא ירצו
האריך דכבר
גמנו בהם בלילה
אז סתפלת שחרית
השתדל במנוחה

ואלה עשיתם על עיר ירושלים צנחתי אליה ממזרים

שלום לעיר שלם אשר יפיה
כל יום אחונן את עפרה כי
האל אשר אזה למושב לו
בזכה לגוד דודה בשובו לה

נעלם לרואים יאמרו איה
היא מחלת נפשי והיא ציריה
יראה ברב עניה ושב שביה
ימחה מעות מעלי לחיה

בית הכנסת
לשורר
וזהו
ירדו בבית
הכנסת בספר
אשר בהיכל
בני וכו'

ועל זה הענין חזרתי ופוד חזרתי

לציון שאפה נפשי ורוחי
בחשקה ינעמו לי התלאות
ולא אתאו לבקתה כל ימותי
אחונן את עפריה בכל עת
ועת אכסוף לטוב רקחי בשמים
עפרה אעשה מרפא לנגעי

היות בה כל ימי חיי מנוחתי
ואתן בה למכה ראש ולחי
עדי אנוע וגם כחי ולחי
עדי ישאיר עפרה אות במצחתי
והיא כושמי וטוב רקחי וריתי
ואמרח על שחין לבי וחי

ידוקא
השורר
זהו
חזק
נגידת
ואמרח
ישכן

על חיצור רבינו משה זכרו לצרכה
אמא אהרן הכהן במגלים וכו' עיי' בשער הד' שכן זאחל וזאחל וכו' ודוקא וזכר פיוט
שמות תורה או במקומו

כר משיב על דברי משה
תאלמנה שפתי שקר

שבר עול גם מוסר נתק
הרוברות על צדיק עתק

רבי יאשיהו
במסכת
בבלי
ד' ע"ב

ימינה מנהר פישון רחבה
לה נפש אשר תפיץ יארים
ולו נגעה ימין כל קופצי יד
אזי שבו בני דוד נדיבים

ולך ברא אלהים הנדבה
והיא מלהבי האש וצובה
וכל כלי ביד הנדיבה
ולא נשאר אנוש כלי בצובה

אדם
על
הנדיבה
הוא
הוא
הוא

אם היקר אדון לכל אדון
מיום כבודו נעלם מני
במה סעיפי לו בעוקרי א

הוא באמת עבד לאברהם
אך משוטט בעד נדבה
נוד ואתי יעבור במחם

הוא
הוא
הוא
הוא
הוא

ולא זולתה בזולתם גם כן נמצאת
והאמת בכל מה שימצאן בשבע חממות
ומינים בחממות חממות ודע ממנו
וכבר הזכרנו הרבה מהם במצור
והאמת בכל מה שימצאן בשבע חממות
ומינים בחממות חממות ודע ממנו
וכבר הזכרנו הרבה מהם במצור

אחלל שבס' מעדש מלך בסוד אוריה הקטן שהוא נחש הקדמוני וזאת שבע' היא בסוד

ספר תחכמוני.

ועוד קובצתי שהאבות כלם הם
מספרם דקדושה ראיה נמצא כי דוד הכלול מבן אבות עזרו ה' להרוג את עשו
בא בקול גלית לפי שגלית וחילוביו הרוגים להמית הם מספר דכח הקדמוני וכמו ש

יתחדשו גיליונהווא נאשן:

יֵין כְּאוֹר עֵין אִשָּׁר תָּמִיד.

כָּאֵשׁ וְלֹא יִשְׂרָוּ וְלֹא יִעָשֶׂן:

הוּא אִשׁ אֶחָד יָעֵר כּוֹלָא יְכִיעָר •

וּמַגִּידָה בְּחֹרֵי חֶמֶד מִחֲמַדֵּי עֵינַיִם • מַחֲפִירִים צִיפִּים כְּכַצֵּי שָׁמַיִם • וְהֵם מִשְׁתַּעֲשָׁעִים בְּשִׁירֵי נְגִינוֹת •
וּדְבָרֵי רִנָּה • מְקוֹר הַשְּׂכָל בְּהַגְיוֹנֵיהֶם • וּמַעֲיִין הַשִּׁיר בְּרַעֲיוֹנֵיהֶם • וּמוֹלֵא הַבְּדוּלָה בֵּין שִׁינֵיהֶם •
וּמִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ עַל פְּנֵיהֶם • וּכְאֶשֶׁר קָרַבְתִּי אֲלֵיהֶם • חֲרָדוֹ לִקְרָאתִי • וּקְדָמוֹ בְּשֵׁלוֹם אֹתִי • וְאָמְרוּ לִי
שָׁלוֹם בְּוָאֵךְ • מֵאִין מוֹלֵאֵךְ • אָמַרְתִּי סַפְּרָד אֲדַמְתִּי • וְאָרֶץ הַלְּבָבִי מִגִּמְתִּי • אָמְרוּ לִי אַל יִתְשַׁךְ מִרְחֶמְךָ •
וְכֵן יִפְקֹד מִקוֹמְךָ • וַיִּשִׁימוּ לִי מִקוֹם בְּתוֹךְ הַקְּרוֹאִים • וְהֵנָּה רֹבֵץ חֶבְלֵי נְצִיאִים • וּבַחֹכֶם אֲבִי הַשִּׁירִים
הַבְּוֹרִאִים • חֲבֵר הַקִּינִי • וּבִהְכִירוּ אֹתִי רֶץ וּחִבְקִנִּי • וַיִּפֹּל עַל כּוֹאֲרֵי וַיִּשְׁקֵנִי • וַיֹּאמֶר לַחֲבֵרָיו עֲתָה
תִּשְׁלַם לָכֶם הַשְׂמֵחָה וְהַנְּהִלָּה • כִּי לֹא יִצְחָקְתֶּם עֲדָה עֲתָה אֵל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנְּחִלָּה • וְאֶעֱמֹד חֹדֶשׁ יָמִים •
לְהַתְּעַלֵּם בָּהֶם • וּלְלַקּוֹעַ מִפְּרִי פִיהֶם • עַד נֵטָה הַזֶּמֶן שׁוֹעַ הַפְּרִידָה עֲלֵינוּ • וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵינוּ • וְכָתַל

צפון הגדול את עינינו • והפריד בינינו :

אשר יקח ממנו ויתחילו יעקב ביתן
סימן לבנים ודל: (דלדל)

השער החמישים

בשירים נפרדים: מזהב ומפז רב נחמדים:

לאם הימן האחרת בגד הגיד ליסדר הקיני ויאמר הייתי עם יוספי יעבץ חליפות
 המליצות משבץ ונפולות התבונות מקבץ ויהי היום זחלי בשער העיר וארא חתת
 חלה עבוכה קבוצ המון רב ואם פסוק נערב וכאשר קרנתי בלב משתאה לראות המראה
 מלאתי חזרת משכילים מפני הפחות והאזילים בדברי מליצות מדברים ושירי נעימות מחזרים
 ומהלכ לבם פנינים חולבים וממעין שכלם מים חיים שואבים וזה לזה רוצה לנסות למען
 ילמדו מלאכת השיר לעשות וכאשר ראיתי כי במלאכת השיר באו ולערך מלחמתו נכבאו ידעתי
 כי אני גבירם וחשב על כסא כבודם ולייתנו ידם ואען ואומר אנשי לבב שמעו לי והקשיבו
 אני האיש אשר בניבו הררי עד ירעים ובשירו הפנינים יוצים ונחלי איתן בשכלו
 יוצים ציוניא מים מזור החלמים והמוכה לנסות עדיו יגיש והמאמין לא יחיש :

[illegible]

וְאֵל תִּרְחֹק תְּכִי צָרָה קִרְיָבָה׃

וְאֵל תִּתֶּקֶתְכִי צָדָה קִרְיָתָה:

לְהַיָּדֵם יְעֲקֹב וְאֶת הָאָרֶץ לְטוֹבוֹת

וְיֵאָל תִּבְטֵל לְגֹדֶל חַמְשֻׁבָּה :

הַסְמָנָה לַגּוֹדֵל הַתְּלֵאָה

תהי תפארת ידודה או פתוחה:

וְיִדְמַע בְּחֵה פֶּשַׁע וְאֵלֶּנָּה

[illegible]

כִּי יִהְיֶה רֹאשׁ הַיּוֹדֵה אֹמֵר כֹּל שֶׁאֶפְשָׁר לִּי לַעֲשׂוֹת בְּהוֹדָה וְאֵינוֹ שֹׁמֵק עָלָיו הַכֹּהֵן
אֲמַר כִּי דָבָר זֶה וְאֵינֶם נוֹטְלִים שְׂכָר עַל הַלֵּי מֵעוֹד וְכַמּוֹ שֶׁאֲמַר
מִה אֲנִי מִתְחַנֵּס אֶהְיֶה בְּחֶלֶק שְׂכָר הַיּוֹדֵה וְעַל כֵּן שֶׁיִּהְיֶה הַיּוֹדֵה מִתְחַנֵּס אֲמַר לִי לִלְבָּשׁ לִי
כִּי־עַד הַרְגַל אֲמַר לִי מִתְחַנֵּס הֵאָּה

שְׁעַר הַמִּשִּׁים

וַיֵּרָא יִצְחָק לְמַהֲיָא רֹחֶצֶת
וַיִּשְׁקָהוּ לֹא לְכַבּוֹדוֹ
כִּן יִשְׁאָדָם סוּבָה יִשְׁתָּה

מִלְּבוּשׁ הַיּוֹדָה עַל הָעֵינַי
רַק לְכַבּוֹד הַקְּלִילֵי עֵינַי
הַחוּמָן לְכַבּוֹד הָעֵינַי

יְרוּשָׁלַיִם פֶּרֶק מִי שֶׁמִּתּוֹ
בְּחֶסֶד יוֹדַעַת לְקָרוֹת וְהִיא נִבְעֶלֶת

שְׂאֵל לֹנִי בְּעַר אִשָּׁה חֲכָמָה
עֵינֵיהֶם לִב־שֶׁת חֲכָמָה לְבִשְׁתָּהּ

מִזִּמְתָּה לְזִמְתָּה לְמוֹפֶת
וְסִימָא נֶאֱמַר דְּעִתָּה לְדְעִתָּה

יְהוֹדָה מִשְׁתַּקֵּעַ וְכֹה כְּנָגְדָם
לֹאִים נִדְּבָ לִי מִנְחָה וְסֻלְחָה

נְדִיב הַלֵּב אֲשֶׁר הֵעִישִׁיר בְּנֵי אִישׁ
וְלֹא נִמְצָא בְּיָמֵי דִל וּמִסְבִּין

שְׁתֵּי יָדָיו בְּצִרּוֹת מְקַנְאוֹת
וְזֹאת תִּיטִיב וְהַשְׁנִית תִּתִּיבֵן

בָּעֵת תִּגְמּוֹל נִדְבוֹת יָד יָמִינוֹ
תִּקְנָא הַשְׁנִיָּה לַעֲשׂוֹת כֵּן

יְבִיא עָלָיו בְּרָכָה אֲמַר רַב־יִירָה
וְכִלְכִּד שֶׁלֹּא יִבְדֵּי אֲחוּרִין

שְׂאֵל שְׁלוֹם לְגִבִּיר יִקְרַע סֶהֱתוֹם הַחֲבִיר
וְזָכְרוּ קוֹל יַעֲבִיר נְדִיב הַדָּד

לְמִי חֲכָמָה צִמָּא וְלַעֲשׂוֹת מִבְּהוֹמָה
עֲרֻמוֹת הַיָּקָר מִעֲפָר שְׁפָרוֹת חַיָּה

וְלֹמְנִדְבָתוֹ יֵאוֹ אִישׁ נִשְׁמָתוֹ
יְחִיה וְיִתִּיב וְנִפְשׁוֹ לֹא חַיָּה

בִּירוּשָׁלַיִם פֶּרֶק מִשְׁתַּחֲוִיָּה
שֶׁאֵל לִי מִהֵנָּה יִבְרָא אֲגִיד לְךָ אֵת שֶׁאִם

מִוֹדָה אֲנִי מַעֲשֶׂה מְתֵי עוֹלָם
הַלּוֹבִי־שִׁים לְכֵן בְּיוֹם אֲבָלָם

בֵּן שְׁעֵרוֹתֵי לְבִישׁוֹ לְכֵן
עַל גֹּד יָמִי נוֹעַד יָסֵד צִלָּם

יֵאֱמָרִינוּ בְּסוֹף פֶּרֶק אֲוֵ עוֹבְרִין בְּפֶסֶח
וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אֹרֶךְ הַיּוֹם

אִישִׁים יְרִיבֵינוּ עַל־רֹב יִשְׁעֵי
אֲמַנִם בְּסִילּוֹתָם שְׁתֵּין פּוֹרֵת

כִּי לֹא לִישָׁע אִזּוֹ יִהְיֶה כֹה־אִזּוֹ
לֹא קִרְאוֹ אַחֲרָיו עֲלֶה קִרְתָּ

לִי מִסְאֲלִי בְּמִיָּה שְׂכָאֵר הֵינִי יִבְדּוֹם לֹא
הִדֵּר אֲוִיָּה יִבְדּוֹם אִי־מִוֹרָאָה עֲלֶיהָ

אֲמוֹנָה אִין בְּלָתָהּ בְּרוֹם שְׁחָק שְׂבָתָהּ
שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ

יָקָר וְהוֹד יִשְׁבָּה וְהָאוֹת עַל טוֹבָה
אֲשֶׁר אִין חֶלֶק בָּהּ לִיצְחָק הַלְלוּ

שְׁנֵה אֲשֶׁר בָּהּ יְהוֹסֵף הַגִּבִּיר
יָגוֹן וְהָאֵל שִׁמָּה קִרְאָהּ

הִיָּתָה שְׁנֵת אִיד שְׁנֵת עֶסְפִּיעַת
נֶאֱסָף הֵכִי אַחֲרָיו צֹאן אֲבִדּוֹת

יָגוֹן וְהָאֵל שִׁמָּה קִרְאָהּ
שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ

שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ
שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ

שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ
שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ

שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ
שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ

שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ
שְׂבִי נִפְשִׁי אֲתָה וְעִכְוִי הַלְלָתָהּ

על מספר כפתור ופרח כתב ואל הוצרכו החכמים להכיר תוספת מעלה ג' לזה על

ספר תחבמוני

זהו ספר תחבמוני ערב פסחים מנין
אפילו בדבר אחד שצריך לנהוג בו כבוד של כל קצל די רוח נבואה ומנרע וסוכלתנו
וכן אם הוא גדול מצד אבותיו ובענין רבי עזרוב עזריה כשמענוהו בראש אמור רבי
אשרי אדם ויונתחו מהננת פחק אב
עזבו לו חשבונה בהארפא אכל עת
והם לל זה היו מבטלים הלמוד לא

טכני עשר ולא מפני עוצו ובענין שהצרכו פרק אמר להם מהמנונה הלל מחייב את יאניס
רבי אעזר ראו כילי אשר ידו כסלע
בן חסוס העזרים

אנשים נוקדים דוכפתח
יטל הרשע כחב הרס כל דקוץ מצות קסב גדולי החכמים היו עניים כגון רבי יהושע בן חנניה
במקד כרבות אמר לו רב מוסתלי ביתך ניכר שפחמי אתה וכן רבי אעזר במסכת תענית מ
לכל עשון בעזר גדול שאל
זאמי ליה נפלאה גבירתחן בעניניך

רבי לרב לו תחזה צורת דמותה תורה ראי

יפיק מעט בימי שנות בערך ועש
במקד ולא תמא כהנא אנא גברא רבא אנא וכן אמרו עשה גברת חול ול תצטרך לבדיות
לחיסתשלח מדנים והוא מתפלל בתחנונים

ראו וקוץ עלה הפיל תחנונים
נכא יתא יסכין בן גוד גודא שער עין לשער כמה גויפין יש ציס והיו
תפכת ידיות

בלבן מתעטף בשוכה היונים
פיק בתרא וכן רבי עקיבא בתליתו ורבי חנינא בן דוסא פרק דחסיד דשבב תא אמרה ל

לרבי יהו מכרי דענא דמדי לית לך על היין
ויהיו צביו עסיר היה מושב חכמי ישראל במטות זהב וכלאתא מסכת
במות וכל חדש מאד יערב וינעם

ועת יכלה יקוצון בו נפשים
עיק יגיא ויין כל אשר יכלה ונושן

משמח אלהים ואנשים
וכן רבי יהושע בן קרחא דלא סיים מסאני וכראיתא פרק אול אדם פרק האשה נקנית

והוא יפריש כמו נחש וישיא
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וימשיך את לבבי לו ונפשי
היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

והוא עלה היות שומר לראשי
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

על כן שעיפירא ומנשת
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

אך אהבתה היתה הרשת
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

ענו ועליו נראתה הקשת
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

וכאב חשקו פצעיו
עוד על היין היה מטרותיה אמר ליה אגיל אקאיטן כפלא

שער חמשים

עב

דמה ותתבר אלי כימה
יום פשטה הגוף אזי לבשה
זרתה בשמש עלתה מבית
יצדה בשתקה ללה כי כן

מי יערוך דפיה לרוב יפיה:
עדיה והסירה כסות שביה:
כלא גוה חשה ומאפדיה:
כל הנשמה שם תהלל ליה:

על אורך בגלות

חמין כבורות ידך גלים
רצון כבור גלות ישועתך
ישאל בעד הקץ ואין עולה
זה לו שנת אלה יקר לולי
יה שוב והתקאל לישראל
לא זה לי שנות אלה יקו אולי

ביום ואיך תוכל להתעלים:
יחלום כמו עבר פדות חולם:
ידמה לעוד ישאל אלים:
תפקוד עת צדי ולא שלם:
תשיב ויבא יעקב שלם:

בענין צקור בית המפלה

חצר בית קדש קמתי לבקר
ראה עצבי ושור מצפון לבבי
יקו לבי וכל שכרי בקשם
ידתאבי כמו רוח ועיני
מינה שים עלי גפן נטעתה

לחיות נעמר ערב ובקר
אשר יראה צפון כל לבוחקר
ידע באמת כי לא תשקר
מקנאי מחזות טובי תגקר
ואותה אל תהי גות שישקר

על אישים יחליקו לשונם

ויש אישים מחזקי ניב ושפה
יגדולי פני רצון ואהבה
ואיך יכלו צפון דוע לבקם

וכל שונם יפתוני וניבם:
ידעתי יחבי ארבעם כלפם:
והכרת פניהם עגדה בם:

על ענין הפרדס

למה פה ונת אזהרת בקין
אבו ישע ולא אחזה ואולם
במו יחד במחשבי כלאים

הלום יגוזל לא שכר ציון:
מצוקים אחזה עין רצון:
תצות ליל יקו לאור ואין:

על אישים גאים

יכרת אלהים כל בעלי גאון

גבאים ועד בוכי זמל גאון

לזמנים

[illegible]

ספר תחבמוני

שִׁבְרֵי מֵעַל שִׁבְרֵי נִקְרָא

בְּיִ אַחֲרֵי מוֹת מִשָּׁה גָּזַע •

לִשְׁכּוֹן בְּמַחֲצֵתוֹ בָּא וְ

וְרָאָה פֶּלֶקְכוֹ • זְמַן רָע וְנִתְּיָבו •

וְהִתְבָּלַל בְּמִסְתָּר. וְכָל אִישׁ בָּהּ יִסְתָּר.

וְסִפְתָּ בְּעֶבְרֵתָהּ אֲנִי פֹקֵל אוֹתָהּ

לשם שיהיה כבוד על כל דבר ית' המעשה

בְּרֵאשִׁיתךָ נִבְלָה אֱלֹהִים

פְּתַעֲיָהּ נִשְׁבֵּר וְיִשָּׁח. צ' אֲמֵנִים ד' אֲרָם

ואתה רב להיות ראשן בבית הכנסת - סיר מוסר

אל תהיזעזעז לבקש לך מחיה *

כִּי לֹא יִתֵּן מוֹצֵא מְנוּחָה בִּמְ-

הַבֶּט לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ שׁוֹר בִּי לֹא

על אשר באיכותו

לְבִי לְפָרְעוֹשׁ הָלַל יִצְחָק

שבת לא יעצור נ"י

החברים הסדחכמים

אֲנִיכֶם אֶמְרוּ תַחֲלֶה לְאוֹתָהּ שֶׁאֵין אֵין שֶׁכֵּן וְעֵשׂוֹב

הוא שצריך את זרעי ישראל ללמד
המנונים וללמד את ישראל

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל צְדָקֹתֶיךָ יְהוָה

מבית שבת יד'דים לה' יקנו:

אנחנו צריכים ממשחולבני

עוד גם בהקלת פרק שמי וזל כל אדם

התאחדות המורים

נכנסו שני אנשים לחדר

לפני הדין נאמר שיש להבחין בין שני סוגים של פשע. הראשון הוא פשע של אדם נגד אדם, והשני הוא פשע של אדם נגד המדינה. הפשע הראשון הוא פשע של אדם נגד אדם, והשני הוא פשע של אדם נגד המדינה.

ועל צדק יעקב מידה רפועותם באותו חכם

MODIN

החבמות • חבל נחלתו
למאן מ' אבי' המעבדי' את עבדיו

חבמים
לכסילי
הפה אשר נפתח לחרה אל לאנס
ע"אומור

תביל וידר וכל יקר

ימאסו ימיו כמלך
אשר לא ידעו עליו
אשר לא ידעו עליו
אשר לא ידעו עליו

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְרוּחוֹ לֹא שָׁנָה אֶת מְנוּחָתוֹ

על יותר יקר...
ויען הסלי

שְׁדֵי יִשְׂרָח מִהֶרָּעֵדִי מָוֶת.

וְאֵלֶּיךָ תִּפְעֶק בְּפִי תִּמְוֶה
וְאֵלֶּיךָ תִּפְעֶק בְּפִי תִּמְוֶה

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא לְאִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁינוּ

[illegible]

כל גדולי'הם מסונפים'

וְאֵשֶׁר בֵּין שְׂכָדוֹת חֶרֶב:

מלך ישראל ויהודה

מִן הַפֶּנֶל עֵמֶד לְרֹאשׁ הַדָּתָר.

סע עליו תמיד בְּתַעֲלוּלִים

הוא יעקב שם שם אברהם ויהי

הענין הזה

לכל עובר ושכ עצמו *

הוא נ' בקע את כ' שרו פ' -

הענין הקבוע

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכָּן בְּיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכָּן בְּיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכָּן בְּיִשְׂרָאֵל

עֲוֹת לְמוֹל צִדְרִי · שֶׁל הַנֶּשֶׁךְ הַשֵּׁנִי

צב. לעבודת ה' ואל תהי לבית מדרש פסוק
הוא זה תמצית דברי ר' יוחנן וכו' וכו' וכו'

המחברת מודה על חסותו של משרד החינוך, המעביר את המסמך הזה לידיה.

וְהָיָה כְּהַלְלֵךְ בְּמִשְׁכַּן מְהֵרָה
אֲמִיד מִי וְתִיק לְעֹלָם שְׁעַר חַמְשִׁים
הֲלֹא דִי לִי בְּטָרְפִי מִזְמִנִי
לְבַדְתִּי יֹאמְרוּ עָלַי בְּנֵי אִישׁ
בָּעֵת לֹא אֱהִי נֹצֵרֶךְ לְהוֹנוֹ
אֶהְבֶּתִּיו אִם יִבְקֹשׁ אֶהְבֶּתִּי

יְמֵי חֲבֶרֶת כְּצוֹף מֶתֶקוֹ לְחִיבִי
שְׂמֵחוֹת בְּרָחוּ מִנִּי וְדַמּוּ
וְגוֹנוֹתִי בְּלִיל פְּרוֹד אֲרוֹכִים

עֲזָרָה בְּפִיהוּ שְׁנֵי טוֹדֵי עֲנֵק לְשֵׁם
גּוֹפּוֹ בְּשֶׁלֶג וְלוֹ מִן הַבְּפוֹרֶשֶׁם

עָדִי מוֹתִי תַעֲנֵנִי צְבִיחוֹ
וּמִי יִתֵּן וְאִמְצָא סוֹף לְקִצְפֶךָ
וְאִשׁ חֲשָׁקֶךָ יָדִיד תִּשְׁלַח בְּקֶרְבִּי
וְרֹאשִׁי לֶךְ לְשֵׁלֶם אֶת לִבִּי

וְשִׁבַּחְתִּי לְאִישׁ נָבֵל בְּאִשׁוֹר
וְגִידֵר לִי גִידִים הֵם בְּשִׁירִים
וְעוֹד לֹא רָאִיתָה עֵינִי לִשׁוֹן שְׂוֹא
וְעַתָּה רְעִי שְׂאֵלוֹהוּ וְאִמְרוּ
הֲשִׁיבָמוּ אֲנִי הַיּוֹם קִצְרֵי יָד
וְלִי צוֹרֶךְ לְהוֹצֵאתָ בְּכָל יוֹם
וְלִי נֶעֱרַר יִשְׂרָאֵל בְּחֶפְצִי
וְעָלִי חוֹב לְהַשְׁלִים לוֹ צָרְכִי

אֲחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יֵצְאוּ מִמְּכָרִים
לִי וְלָרֶם וּבְמַרְכּוּנֵי קִין עֲלֵמִי חֶרֶד
וְקִרְאָתִי שֶׁם הַמָּקוֹם הַהוּא חֲנֻכָּה
כִּי שֶׁם בְּנֵי יִמִּים

יִשְׁנֵעַ הָאֵל קוֹלוֹ וְסוֹד מַעֲמָלוֹ
בְּלִי קִדּוּב אֱלֹהִים כִּי זֹאת הַחֲנֻכָּה
בְּשֵׁת דְּרָכִים מְדֻבָּרֶת וְשָׁנִי עֲנִינִים
מִחֲמַת לִלְבָּד וְשֶׁר אֵיבָב וְכֹכֶה וּמַעֲשֵׂה
מִקּוֹנָה וּמִשְׁוֹרֶת וְכֵה יִפִּיק הָאֵל
וְהָיָה כְּהַלְלֵךְ בְּמִשְׁכַּן מְהֵרָה

וְהָיָה כְּהַלְלֵךְ בְּמִשְׁכַּן מְהֵרָה
אֲמִיד מִי וְתִיק לְעֹלָם שְׁעַר חַמְשִׁים
וְאֵל אֲמִיר בְּקִלּוֹן אֲחִינֹנִי
דְּאוּחָסֵד פְּלוֹנִי עַד פְּלוֹנִי
חֲשַׁבְתִּיו בְּאִשֶּׁר הוּא יִחְשַׁבְנִי
וְאֶפֶס הַכְּרִית אִם יִעֲקֹבְנִי
עֲבֹד שְׁלֹמֹה בְּשֵׁמִי מְהֵרָה

וְלִילּוֹת הַגִּדּוֹד רָעִים וּמָרִים
נִשְׁמוֹת מָאָסוֹ לְשִׁכּוֹן פְּגָרִים
וְשִׁמְחוֹתִי בְּלִיל חֲבֶרֶת קִצְרִים
מִלֵּא מִעֲוֹתֵי בָּקָל זֵי עֵל

יִצְחָק לִבִּי כִּמּוֹ קִשְׁתַּת בְּיוֹם נִשְׁשֵׁם
בּוֹ יִקְטֹרְנִי וְלֹא יָדַע וְהוּא אֶשֶׁם

וְנִפְשִׁי לֶךְ כִּמּוֹ אִמָּה מְכֻרָה
וּמִגִּפְתַּת גִּרְדֶּךָ נִעְצָדָה
וְהַבְעֵרְתָּ לִבִּי תוֹךְ מְדוּרָה
וּבִן הַדִּין לְמַבְעִיר הַבְּעֵרָה

בְּשִׁיר כָּזָב אֲשֶׁר אֵין בּוֹ נִכּוּנָה
מִלֵּאִים שְׂוֹא וְאֵין בָּהֶם אֲמוּנָה
בְּמוֹתוֹ מִסְּפָרָד עַד עֲדִינָה
הַתְּקַפּוּץ יָד מְלוּמְדָת נְתִינָה
וְנִפְשִׁי הִיא בְּחוּסָר כָּל בְּחִינָה
אֲשֶׁר בְּשִׁטָּר וְחוֹב עָלַי נְתוּנָה
וְעַד שְׁנוּבָבָל עֵת רַעֲנָנָה
וְלִתְתֵּלוֹ שְׂאָר בְּסוֹת וְעוֹנָה

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יֵצְאוּ מִמְּכָרִים
לִי וְלָרֶם וּבְמַרְכּוּנֵי קִין עֲלֵמִי חֶרֶד
וְקִרְאָתִי שֶׁם הַמָּקוֹם הַהוּא חֲנֻכָּה
כִּי שֶׁם בְּנֵי יִמִּים

יִשְׁנֵעַ הָאֵל קוֹלוֹ וְסוֹד מַעֲמָלוֹ
בְּלִי קִדּוּב אֱלֹהִים כִּי זֹאת הַחֲנֻכָּה
בְּשֵׁת דְּרָכִים מְדֻבָּרֶת וְשָׁנִי עֲנִינִים
מִחֲמַת לִלְבָּד וְשֶׁר אֵיבָב וְכֹכֶה וּמַעֲשֵׂה
מִקּוֹנָה וּמִשְׁוֹרֶת וְכֵה יִפִּיק הָאֵל
וְהָיָה כְּהַלְלֵךְ בְּמִשְׁכַּן מְהֵרָה

[illegible]

ובקעת פלילים חפשו תוך אהליו • מצאי לשון זקב והאדרת:

אשרי האיש ילדהו • ורור המור אשר לפנהו • גבר על בני דורו • וכבן צהורו • וכשורש אמירו • ואין למי אמסיל אחד מהם ואשה • כי ממנות בני הדור יוסף איכנו • ושמעון איכנו • הראיהם אשר בחר בו • זה סיני מפניה • אבן יקרה לא ידע אנוש ערכה • אלהים הבין דרכה • ואשא משלי

היה בארץ מערב אדם בתוך • קבוצ ואין איש סוד יקרו חושף • עד בי ידי היקר לדרשו מהרו • וימשכו ויעלו את יוסה:

הוא כולל המדות החמודות • ובסוד התעודות • לו עשר ידות • ובסוד הרפואות • יגלה נפלאות • ובחכמות המדות • בנה לו בית מדות • ובשאלות המנין • משיב כענין • ובנתיבות הגלגל • יפלט כל מעגל • וכל רזי התורה • יוציאם לאורה • וסוד הדקדוק • על לבו חקוק • ויפתח בגמרא • כל דלת סגורה • ובסוד המשנה • מפיו דעת וחכמה • וחכמתו כבודה בת מלך • ובבואה לפני המלך • תשואות חן סן לה • ויבהל את תמרוקיה ואת מכותיה לתת לה • וארוחתו ארוחת תמיד כתנה לה • ומנורת שכלו באהל מועד העמיד • להשלות כר תמיד:

דברי המר והנאנח עובדיה כבאך המשתדל בהדפסת הספר:

אני הגבר • ראה עני • בשבע עשרת זמני • רדפני והליגני • מנוחה הדריכני • יודע אני כי בשלי הכער הגדול הזה • ומשמן בשרי ידזה • והיה אחי יצא אחי לזרה • אחי הנכון כ"ר מאיר סבאך נ"ע • וירד מלרימה אנוס על פי הדבר ירד להשתקע ולללול במים חדירים • המים המאריים למדים • וקשי יום כמוהו • ציוס ההוא אצדו עשתונותי • זמותי נתקו מורשי לצבי • הוי אחי והוי אחי נהפך עליו למשחית • נפשו לא חיה • והיה כלא היה • חשב מחשבות להביא ממארים ספר יקר מפניניו ולהדפיסו כדי לזכות את הרבים • ולא עלה צידו • ויסגור ה' בעדו • ונפשי מאד נבהלה • ואחיהם לי סנה גדולה • אם ימלאו קצת שניאות בספר הנחמד הזה • על כן האיש המחקן כאשר תמלא ידו •

יזדר אדם

תושלבע

הנה שכרו אחו • ישא ברכה מאת ה' ולדקה מאלהיישעו • אחן:

ענות עני רוח ה' יכלכל מחלהו ובאבו נעקרה

הצעיר הנניח יקר

לי ח"ק שלו"ס בני • מקץ שבעים שלשה לבכי בפחתי שפתי דמעה • קראתי בכל לב וכל נפש אל ה' ויעניני להשיב את בני • עשתה תפילתי פירוה עלתה נס"ה לאות ולמופת העלתה מלידות

מניד בני • מורה באצבע אלהים קרובים לכל אשר יקראוהו כי הקרה אלהי לפני ומרתתי למנוח בני • יקום אבי כתוב זאת זכרון לבני ישראל ועל ספר חקה חקת עולם אמר אלי בני • עוד זה מדבר • והגם

זה עומד אחר כותלנו עלה באזני קול דודי קול הנער יוט אליו חסד חן שפחו בעיניו מלא • וזה דודי אהב טהור לב אהב צדקות צדקת ה' עשה • יקר מאד נעלה כה"ר יוסף יצ' כ"ה דוד • וזה מוצר נ"ע • ידיה' בחירורלטה נפשו התפלה והתהנה הזאת • ולצוות עליה בעט צרל ועומדת

להדפסה • למען הראות נפלאות תמיס דעות לפרסומי כיסא • אחרי דברו ממוקקים מוטבים בעבותות אהבה נארה בחרווי החריזי ז"ל חכו ממחקים להבין משל ומליצה על שולי מעיל הספר הנכבד הזה • שלוחותיה נטשו עלתה נלה •

ספר תחבמוני

מקריבים אש זרה • וזהי נפשי ברשפיהם שרופה • וחנים וזכות יענה יזכו את השריפה • ונלך צמדצר
הגדול והגדול • הוא מקום לחבון נפש וכליון עינים • ונחש ושרף ועקרב ולמאון אשר איומים • אבל
שמנוהו בזעת אפנו • ודמעת עפעפנו • מקום נהרים גדולים רחבי ידים • ויהי כזואנו עד עזה •
אחר יגיע קשה ועזה • ערכנו תהלה לאל בתוף ומחול • על כי עברנו מעבר החול • ויזחנו מן הקדש
אל החול • ולא שקטנו לרוץ כנחל שוטף • אורק חוטף • ויסתירנו בכף האפילה • ויורנו הנתיבות
צאיסון לילה • עד נפתחו לנו שערי שמים • היא עיר ה' ירושלים • ונקוד נסתחזה לאל עליון •
אשר פקדנו צפקודת רחמים • ונחנה שם חדש ימים • ובכל אלה הימים • חבלים נפלו לי צנעמים •
ימים כאלופניהם מפנינים נחלבו • ומעלי חיים נקלבו • ומכוכבי שחק גונבו • והיינו בכל יום מתהלכים
על קבריה וליוניה • ולזכות על ליון המתחבלת על צניה • עד כרו יצלי הדמעות שוחות צפניה • ולקונן
עלה יסות ארמנותיה • ושארית צניניה • ולסובב על קצרות הלדיקים אשר סביבותיה • ולספוד על
האם ועל בנותיה • ובקאת הימים משכנו יד התשוקה בעצותים • לעלות על הר הזיתים • ולערוך
תפלות • לעישה נפלאות • ולהשתחות למלך ה' לבאות • והיינו בעין דומעת • ונפש נכנעת •
משקפי' על מקום העזרה • אשר נחלף לעז' • והיינו מסתירים פנינו מהביט לנוה הכבוד הגדול אשר
היה שם חלה בתחלה • אשר מקדש שכנה בו שכינה • ועתה שכנה עליו עננה • ולא נשאר מן
הצנינים כי אם אותות יכאיבו לצב זופריהם • וידאיבו בצכי עיני רואיהם • ובמלאת הימים האלה
במנו מגמתנו מדברה דמשק • וקראנו שם הזמן עסק • כי החעסקו עמו וכשהגענו עדיה • ראינו
עיר יפיה • צנויה לתלפיה • דרכיה דרכי נועם • וכולה יפה וסרת טעם • דשנה כגפן פוריה •
צפתי ששניה • ועיני מעוניה • שוחקת וצוכיה • וכל באותיה ערוגי הדסים • וכל יעריה גנות
ופרדסים • כמים לים מכסים • וכל דרכיה נחלים נטיו • וצלתי הרריה אש ושלג ישליו • ומזוף שפתיה
צמחים יחיו • ובכל מסלות תעלות • ועל הדרכים למים מהלכים • ועל הנתיבות • מראות השואצות •
ורמה כרית לצנון • וסביב לה שכיר וחרמון • ובקיץ ובחורף תשלג בצלמון • ובחורף העיר מצני הגולה •
קהלה גדולה • ובחורף הרופא הגדול רבי משה צ"ר לדהק ירום הודו הוא לצדו צין צני עירו כצדני •
וצדני פיו עודדני • וצד עוז וצדני • אין צם אנוש יעטה סות המהללים כמדהו • ייראו קרוב
לנדבה וגגש משה לצדו • וכמעט אבדה נפשי צענים • ולא מצאתי צרי לצרים • לולי אשר מצאתי שם
איש מצני עדינה הוא עזרא עליה מצבל • מצאתיו צים הכדוד לרב חובל • והפכתיני צמתק חזרתו
החמודה • לעגת הפרידה • ועת קלה נפשנו צחיים ונחנו • כי כאשר נחנו • ולא נחנו מן השר אשר חנו
באנחנו • ונוסעים אנחנו • לנוה החמודות • ומקום המדות הנכבדות • היא ארם לובה אשר שם
גלגל הגדולה • ונקודת העגולה • הוא השר הגדול מופת הזמנים • וראיה לאחרונים • על
הראשונים • מנהל העדר • וראש הסדר • יוסף הוא השליט על הארץ • הוא המשביר לכל עם הארץ •
ואשא משלי

ישא שלום לגביר • פיורי בין אוסף • תהלתו מפיו • יקרה וקסם:

זמן להפור מקצת • חמודותיו בוסף • ובקשלו מליץ • היות סודו חושף:

ואת יהודה שלח לפניה אל יוסף • הוא שמש התהלות עלתה למזרח ממערב • ויהי שם לגוי גדול ועלום
ורב • צנה אורחות החמודות • וימלא אותם ציד התעודות • ויצבור יוסף צר • ובא לערוך שולחן
במדבר • לדעת לעות את יעקב דבר • הרוה נמאים • וירפא נכאים • והשיב לב אבות על צנים • ומחה
צדמפה מעל כל פנים • חדש זמן אחרי בלותו • ורחץ צמים טהורים ופשט את בגדיו ולבש בגדים
אמרים • וציוס טהרתו לקח לו שתי תורים • תור התורה ותור המשרה • אשר בו נצמרים • וצנניהט
נחול לחיו בתורים • לואריו צחרווי הסירים • ואשא משלי

דחת תהלתו מאד נהדרת:

שכל ולא נמצא בתוך מחתרת:

ובעת

ביתך ביהו' שון זהבוא

ביתך ביהו' שון זהבוא

על לוח לבי חרושה
 סגר כל בית מבא להשיב את בני
 בעניי תימן אומר אל תכלאי ולצפון תני
 עשה למען ינקים ועוללים
 נא אל כעל גמולים
 פקדני וזכרני אלהי לטובה
 קול דודי הנה זה בא
 צור מעון שוכן מעונה
 השבעתני ממרורים הר יתן לענה ותשק את הנער
 קנה קויתיי וצדקתך אחכה
 למענה עשה כי מה ביד במה יזכה נער
 ראה יי ובהיטה ענהו
 ממיס רבים מינה תסעדהו
 שובה יי בשיבה ונחת לב אב על בנו
 ממעונות אריות אל בית מעונו
 תוחלתי לה היא ולפי בך חושה
 כי אנהנו לא נדעמה נעשה

ואתה לבדה תעשה פלא אר
 קומי שאי את הנער
 אל תפן לרשעים ולרוע מעללים
 יגמל הנער
 הושיעני ואושעה בנחת ובשובה
 אמור אומר לנער
 למה זה אנכי בצרה משונה
 אל תבזה ענות לבי נשבר ונדכה
 להגות בתורתך חשק ותפליטהו
 תשלח ידך אל הנער
 תכוננהו עליון ויהשיבהו על בנו
 השב את הנער
 להשיב אל אפיו ביד שפלת
 לנער

ועוד אני מדבר בתפלה

רבונו של עולם מה בריומה בר בטני עליו שחל עדה
 ומה נקם על גמול ידו הדה ונער קטון נוהג כצאן אבהות
 פזורה אכן את פשעי הוא נשא ונפשו בנפשי גולה וסוברה
 למען תגוק של בית רב ונרח ממני כצבי הוסגר ביד אויב כארית סוחר
 ושלביא אסוף תאסוף אספה אסיר תקנה בני בני כי אין גולה לגאול
 מיד צר ולחקימו אין שני בורעה תלך עולר מחוץ כנוקת וזר
 בעוללות כי גדול אתה יתן נתכנו עלילות הבט משמיסה שקיפות
 במעמך למה לרגל הילדים ההולכים לאט בקרב היכליך אחים נגמ
 יחוללם לחדים והנה הקטון רך ויחיד מתהלך בתומי מצהיר
 יקוטה תהלך גבעליו אין עמו וימצאהו איש דעו בלי על משמו

ספר תחבמוני

ואני תפלתי הנה זאת חקרתי מקר אלוה לעיני בני עמי לכבוד ולתפארת • לעושה נפלאות
הלצטני בגדי יסע כתונת בני •

אלה תער לנפש הבן חרוני •

עד הנער :

יארב לחטוף בני אויבי •

הנער נער :

גדר בערו הושיבם במחשבו •

הקיץ הנער :

כל השומע יבכה ידוה דו •

שלף הנער :

על לא חמם בכפיו כשל בעוני •

י קורא לנער :

ואין מחזיק בידו ביום נפלו •

קול הנער :

בקומו לערוץ מחמל עיני •

על פני הנער :

תפץ יי דכאי התליא •

ערב אל הנער :

נבילה מאד צרה כמכירה •

כלב נער :

אזהבי ורעי אל תאי צולנתמ •

יעשוה שלום לנער :

ואני תפלה לאל תיי ערוכה •

אני והנער :

תקשיח בני מיראתך •

אשלח את הנער :

למען שמך אהיה אשר אהיה •

משפט הנער :

ידי כבדה ומכתי אנישה •

אם חטאתי יועבדתי רצונך •

מפני אולתי אל ירע בעיניך •

בעון בצעי טמון כחבי •

בוכה למשפחותיו אבי אבי •

גנבתו סופת רשע בסערה דרבו •

והצר לו במעוה צוקו •

דודי לי משלח ונעזב מנוי •

איכה אויב מחדר בטני וגוי •

השבת חנות אל לבן בטני •

לבכי ולמספר בהי ובני •

ויבט על ימין ואין מושיע לו •

אף אין שומע כי יתן קולו •

וחלתי ואדא מפני פחד יי •

דחיה לי עד מות ונפלו פני •

חבלים נפלו בגורלי וחבלי •

שדבה שמחתי ונועם גילי •

טרף בני למות נפשי הערה •

כי אהבת עולם אהבתיו ונפשי קשורה •

שאוני ואינו ביצלה סמני •

עד ישיקה יי רום לרחמני •

בוסה נגדה בבכי מסוכה •

אל שקוד על דלתותיו גלכה •

למה תתעוהו מתורתך •

ואני כתמי בדרך אורחותיה •

מבוד שאון גפשו החיה •

עלם יהיה •

על ידי אלהיך אות תזות קשה •

פָּנֵשׁ בּוֹ מִקְרָה וּפָנֵעַ מִקְרָה הַכִּיל כְּאִלְתּוֹ : אֶל הַנֶּעַר הַזֶּה
הַתְּפִלָּה תִּפְלֶה קֶצֶרָה : מְקוֹצֵר רוּחַ נִשְׁבְּרָה צָרָה כַּמְבִּירָה :
שִׁמְעֵי לִקּוֹל אָבִיו וּלְקוֹל אִמּוֹ אֵלֶיךָ צַעֲקוּ : דְּבָרֵי הַצּוּמֹת וְעֵקֶתָם
כָּלם יִכְתֹּב בַּסֵּפֶר וַיִּחָקוּ : אִם הַיֵּלֶד בָּעֶרָה כָּאִשׁ מְרֻב שִׁיחָה
יִכְעֹסָה : הַתְּרוֹם בֵּת עֵינָה הַתְּשַׁבַּח אִשָּׁה : הַשִּׁיבָהוּ יְיָ אֶל דְּבִיר
קִרְשָׁה לְתוֹרָה וּלְתַעֲוִידָה : אוֹדָה שִׁמְךָ כִּי טוֹב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֶדְרָה :
לָמָּה תִישָׁן יְיָ עוֹדָה לְקִרְאָתוֹ תַעֲיִיר קִנּוּ : תִּשְׁיב אֶת שְׁבוּתוֹ וְהַשִּׁיבָהוּ
עַל כִּנּוּ : יִדְעָתִי יְיָ כִּי פִשְׁעֵי רַבּוֹ כִּמּוֹ רַבּוֹ לְמַעַלָּה רֹאשׁ : הַשִּׁבִּיעוּנִי
מִמְרוֹרִים הַרְוּנִי לַעֲנָה וְרוֹשׁ : וְאָבֹא הַיּוֹם אֶל מַעֲיָנִי יִשׁוּעָתְךָ עֵינִי
וְצִמָּא מִתּוֹרָה וּמִשְׁתַּחֲוִיָּה אֲפִים אֶרְץ בְּהִמּוֹת יָמִים הוֹמָה :

בְּיוֹם שְׁבוּת שְׁנֵי מַמְנֵי : הַזֶּה הַקֶּרֶב לַחֲטָף עֵינֵי : צִיּוֹם הַשְׁלִי"ס זֶה הַיּוֹם כּוֹאֵב לְצִיּוֹת וּצְרִי
צִיּוֹם הַחֲדָשׁ הוּא חֲדָשׁ זִיו נֶהפֵךְ עָלַי לַמִּשְׁחִית : קִרְאָתִי מִזֶּרֶ : וְהַתְּכַפֵּל לִפְנֵי ה' צ"ח תְּפִלוֹת
אֵלּוֹ אֲרוּכָה וְקָרִיָּה : אֵת אֶחָד וְעֶשְׂרִים הַיּוֹם אֲשֶׁר הַתְּכַפֵּלְתִּי וְיַעֲנֵנִי מִהֵרָ קִדְשׁוֹ בְּשָׁנִים וְעֶשְׂרִים יוֹם
בּוֹ כִּיב"כ יָבֹל מִרֹאשׁ חֲדָשׁ עַמְדִּי : הוּא זִיו הוּא הוֹדִי : כִּי אֲרָאָה לוֹכֵד מִכֶּנֶף הָאָרֶץ הַבִּינָה
בְּכָלִיוֹתִי : בְּבִיתִי וּבְחֻמּוֹתַי : הַבִּינָה צִנִּי בְּחוּסָן יִשׁוּעוֹת פִּכּוּ : שְׁנַת שְׁל"ח הַנֶּעַר אֵתִי צִיּוֹם
הַשְׁלִי"ס יִקְיָמוּ וַיְחִיָּה לִפְנֵינוּ :

וְעַד נֶאֱדָר יֵאָדָר בְּאִימָם
קִרְאָה סְעֵד נֶגֶן
עֵקֶלָה מְעַדָּה בְּאִמְלִי
תְּמִית וְכוּ

מַעֲשֵׂי יִשְׂרָאֵל וְסִי
יְעִרְאֵל חֲזָק בְּנֵה
וְשֵׁל ע

מִמְרוֹמֵם אֲנִשִּׁי : שֵׁל לְאֶסּוֹף נִדְחָךְ : כִּי הִם זָרַע אֲהוּבָךְ וְרֵצָה
הַגִּידָה לִי אֵתֶּךָ : אֵת שְׁלֹם אַחִיָּה וְגַם אֵת שְׁלֹם הַצֹּאן : פֶּגֶז
עַל מִי נִטְשָׁה מַעֲטָה הַצֹּאן : פֶּגֶז
הַזֹּרֵעַ קִבֵּץ טְלָאִים וְסִחָב : פֶּגֶז
צִנִּירֵי הַצֹּאן : פֶּגֶז
אֲמִינִי כֹא פֹדִי מִצִּילִי : עַד אֲן עוֹלִי מִנְהִילִי : יִרְעִינִי רוּעֵה אֲוִילִי :
וַיְהִי הַבֵּל רוּעֵה צֹאן : פֶּגֶז לְצִעֲרֵי בָם הָאֲרִיכָנוּ : הַבִּינָה אֲוִילִי
בְּנֵה לְאִמֵּר לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ : כִּי שֵׁם אֵין מִרְעָה לְצֹאן : פֶּגֶז חֲזָן
עַל עֲנִיִּים מִרְוּדִים : צִבְאוֹ עֲלִיהֶם קְדֻמִּים : הַבֵּט וְרָאָה הַנֶּעַרִים כָּל
הַעוֹלָם עַל הַצֹּאן : פֶּגֶז זָכוֹר כִּי אֵת לָמַעַן נִצַּח : וְזֶר יִדּוּשֶׁל כִּקְצוֹחַ
לְמַת גִּנְחַת לְנִצַּח : יַעֲשֶׂן אֶפֶךְ בְּצֹאן : פֶּגֶז קִבֵּץ אֲלֵפוֹ וְנִצַּח : וְהַלְבֵּשׁ
מִיָּד אֲוִנָה : מִהֲרָה עַל יַד מוֹנֶה : עוֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן : פֶּגֶז
בְּנֵה מִקְלָשׁ וְאֲרִיָּה : וְשֵׁל מִבְּשָׂר יִשְׂרָאֵל : וְכֹא לְצִיּוֹן קוֹל רַחֵל בֹּאֵה עִבְרָה
הַצֹּאן : שׁוֹשְׁרֵשׁ

[illegible]

מִיֵּצֵא
 וּמִחֲלָאִים
 רָעִים וְאֵל
 יִבְהִילוּנִי
 חֲלוּמוֹת
 רָעִים
 וְהַחֲוָלִים
 רָעִים
 וְתֵהָא
 מִטְרָה
 שְׁלִימָה
 וְשִׁנְךָ
 וְהָאֵר
 עֵינִי
 פֶן אִישָׁן
 הַמּוֹת
 בְּאִי
 הַמֵּאִיר
 הַמְּלִים
 כְּהִלֹּךְ
 בְּכִבְדּוֹ
 אֶל מֶלֶךְ
 מִמֶּנּוּ

[illegible]

חדשות. וירפץ מלכבן חכות צנושות. וילמד מוסר
 וחכמה. ויזנה ידיעות חדשות ומצימה. ויתחדש גילו
 ויציר דלן. וישוב לצדו בכיס מלץ. ומגלו עולל. ו
 וימצא הנפשות גיו נכספות. והעינים להם הדרך
 נשפפות. נשז משלן

[illegible]

בית מדרש חסידים
בבית המדרש

אלה ח' חסידים
הפקדתי אצל הרב
היום המאוכל נכון

וזה זמן קל
הלבבות
בהן שער
לער וגם לשם
והנזכר בזכר
אלו

ליצוד בחדר
(יחוד חאל) ^{הוא חסיד חסיד}
לפניהן ושם שם
למחל ועדות
עד השוק
ובטוח בעד יהיה
זהור עשה חקו לשם
(יחוד המעשה)

אשר ושח כי חול וגוש
(כבעה) יריב
ושובה מזרון לבן
אל ידיו ערבה ומעט

הוא חסיד חסיד
אני דענה והלוג לצבר
מכל אדם סם המוסר והמל
ות' וללועלס והסתולות
חלם וחסידות אריכות אפים
בכלבן חלזור ופיהו מאסר
הוא חסיד חסיד עלי עזה אתה
כל מידת הדת ואגרב לה
בא אדם לא יאמר שפוך עלי
אל לכו לל' ותלך בם

בזוהר חסידים
בהיותם חסידים
מספר קודם וזה
המנהגים
יחוסין והם
קיימים
שהם יין חל
ומהר נמלה
מחלם בזה
והוא חסיד
החמלה
האדם עלה
על הדבר
למה והוא חסיד
החמלה חסיד
הוא חסיד חסיד
הוא חסיד חסיד

הוא חסיד חסיד
הוא חסיד חסיד
הוא חסיד חסיד
הוא חסיד חסיד